

بسم الله الرحمن الرحيم

رواية عشق الزين الجزء الاول

للكاتبة زيزى محمد

[موقع مجنونة رواية](#)

لتحميل باقي الاجزاء أو المزيد من الروايات الرومانسية pdf
يمكنكم الدخول علي صفحة روايات رومانسية pdf واختيار
الرواية المفضلة pdf وتنزيلها من علي موقع مجنونة رواية
للروايات

روايه عشق الزين البارث الاول

ف مكتب رئيس مجلس ادارة شركات الجارحى
زين باشا

زين :اممممم

سهيله سكرتيرة زين : فى واحد عاوز يقابل حضرتك
اسمه عم حسن

زين :دخليه فورا

سهيله :امرك

استوووووووووب

زين الجارحى عمرة ٣٠ سنة من اغنى اغنياء مصر
يمتلك ثروة كبيرة جدا شاب وحيد والدة ووالدته
اتوفوا وجدته ربه عايش لوحدة زين طويل شعرة
اسود وكثيف و وعيونه عسلى وله دقن خفيفه وسيم
وبيهتم بجسمه ورياضته جدا ناجح ف شغله الجميع
بيعمله الف حساب ذكى جدا وقدر يكون امبراطوريه
الجارحى من جهدة وتعبه

*****

زين :عم حسن وحشتنى يا راجل يا طيب اخبارك ايه ؟

عم حسن : انت الى وحشتنى يا زين الرجال

زين : يا ااه يا عم حسن انت عمرڪ ما هاتتغير
وهاتفصل تقولى زين الرجال

عم حسن : انا عمرى ما هاتغير وعمرى ماهاقولك غير
زين الرجال

زين: ايه بقا قررت تيجى تعيش معايا انا مش عارف
ليه عاوز تقعد ف الشرقيه

عم حسن : بيتى وحياتى هناك يا زين ....المهم انا
كنت عاوز اطلب منك طلب

زين: انت تطلب وانا انفذ على طول انا تحت امرڪ انا
عمرى ما انسى فضلك عليا ابدًا

عم حسن بهدوء: اهدى يابنى مش يمكن ترفض
الطلب صعب مش سهل توافق بسرعه

زين :قول يا عم حسن الى انت عاوزو ومن غير
مقدمات قولتلك قبل كذا انت غلاوتك عندى كبيرة
والى انت عاوزو هاتنفذ

عم حسن : دا العشم بردا .... الحكايه وما فيها ان انا ليا
جار مهندس محترم ومراته ست محترمه اتوفوا
وسابوا بنت و والدة المهندس ربته وكبرتها وعلمتها

المشكلة ان الست كمان مرضت وتعبت واتوفت ..
بعد وفاتها ولادها عاوزين يجوزها لابن واحد فيهم
عشان ورثها البنت ضعيفه ملهاش حد قعدت ترفض
وتحجج اخر ما زهقوا منها قرروا يكسروها ويجوزها
لراجل كبير من سينا ف يوم كتب الكتاب هربت
وجتلى وانا جبتها على هنا اهلها دول يا زين يابنى
زرعه شيطانى واكيد دلوقتى قالبين الدنيا عليها

زين :كمل يا عم حسن انت طالب منى ايه

عم حسن : طالب منك تاخذها تعيش عندك وتكمل
دراستها هنا هى فى كليه هندسه وتعيش تحت
حمایتك اظن ان زين الجارحى محدش يقدر يقرب منه
ولا من بيته ولا من حاجة تخصه انا كنت ممكن أجر
شقه ليها تقعد فيها بس زى ما قولتلك اهلها دول
زرعه شيطانى هايوصلوا ليها ف اى وقت

زين : طب هى فى فين ؟

عم حسن : استنى يا زين قبل ما تسأل عليها انا لسه
مخلصتش كلامى. .... انا كنت عاوزك تتجوزها

زين باستغراب: نعم اتجوزها ليه هو انت مش واثق
فيا ولا ايه

عم حسن : لا واثق يابنى بس انا طلبت منك تقعد ف

بيتك عشان الحرمانيه بس

زين : عم حسن انا بيتي في ناس بتشتغل ياعنى مش
هاكون انا وهى لوحدنا

عم حسن : يابنى انا واثق فيك والله بس معلىش
ريحنى علشان اكون مطمئن انك عمرك ما هاتخذلنى
وتبطل تحميها

زين : ماشى يا راجل يا طيب

عم حسن : تسلم يا زين الرجال .... انا كنت عاوزها
تشتغل عندك تكسب ثقه ف نفسها البنت ضعيفه
وبتخاف من اى حاجة وبردوا عشان عزة نفسها

زين : ماشى ياعم حسن هى فين

عم حسن : تحت يابنى قاعدة هى متعرفش لسه
حاجة عن اتفاقنا انا هانزل افهمها براحة وربنا يهدى
الامور من عنده

زين : انزلها وخذ وقتك انا هاخلص شويه ورق. وانزلك
نتمم الموضوع

عم حسن بفخر : انا مغلطتش ابدأ لما فكرت فيك

*****

ف الاستقبال

نلاقى بنت قاعدة على كراسى مخصصه لاستقبال
الوافدين

هى دى بطله قصتنا

ليليان عمرها ٢٠ سنه طولها متوسط وعيونها خضرة
وبيضه شعرها كنستنائى اللون وطويل جدا محجبه
جميله ملاحمها هاديه جدا بتدرس ف كليه هندسه
وف خدها الايمن فيه غمازة بتظهر لما بتضحك

عم حسن : ليليان انتى فين عمال اكلمك وانتى
مبترديش

ليليان : معلش عم حسن ماخدتش بالى كنت سرحانه

عم حسن : اسمعى يا بنتى. مفيش وقت انتى لما
جتيلى عشان انقذك منهم كنتى واثقه فيا

ليليان : ايوا طبعا تيته الله يرحمها قالتلى عمك حسن
هو الوحيد الى تثقى فيه وانا بحبك جدا عشان كدا
جتلك من غير ما افكر

عم حسن : بصى يا بنتى انتى لازم تختفى من
انظارهم لاجل غير مسمى عشان كدا جبتك القاهرة

لزين الجارحى انا الى مربيه وعارف قد ايه هو محترم
وراغل وزين الرجال انا عاوزك تتجوزى زين وتعيشى
معاه معاه ف بيته وانا قولتله يخليكى تشتغلى
وتكملى دراستك ف الجامعه هنا المهم يابنتى تكونى
فى حمايته واهلك بس لو عرفوا انك ف حمايه زين
الجارحى مش هايقدروا يقربوا منك

ليليان : هو دا الحل ياعم حسن مفيش حل غير دا
طب انا ممكن اقعد ف شقه لوحدى مش لازم الجواز
...طب اهله يقولو ايه عليا

عم حسن : اه دا الحل ومفيش وقت ولازم توافقى
بسرعه ... ومتخافيش مالوش اهل عايش لوحده ...
وبعدين ياستى دا جواز على الورق بس لغايه ما
نشوف موضوع اهلك هايوصل لفين

ليليان بتردد : ماشى ياعمو انا واثقه ف حضرتك

جة عليهم زين

زين : عم حسن

عم حسن لف لزين : زين تعال سلم على ليليان

زين باصلها لقاها جميله لا دى جميله جدا باين على
وشها انها معيطه وتعبانه شكلها رقيق جدا

زين شد عم حسن بعيد عنها

زين: عم حسن هي بتعيط ليه انت غصبها على حكاية
الجواز دي انا لسه عند وعدى هاحميها من غير جواز

عم حسن : لا يابنى هي بتعيط على حالها وكسرة
نفسها يالا يابنى

عم حسن اخذ ليليان ومشى وراه زين ...ليليان بصت
لاقت رجاله حراسات كتير وعرييات خافت منه هو اه
جميل بس ملامحه جادة اوى عيونه قاسيه خافت
تبصله ... عيونه حست انها اخترقتها وواثق من نفسه
اوى

بعد فترة تم الجواز

زين : انت لسه عاوز تسافر خليك معايا انهاردا

عن حسن : مينفعش لازم اسافر لازم اعمام ليليان
ميحسوش بحاجة .... ليليان اسمعى كلام زين هو
يابنتى حمايتك وسندك

*****

وصلوا عند برج كبير على النيل نزل زين وليليان معاه
ركبوا الاسانسير

وصلو اخر دور وكان مصمم بطريقه عصريه وجميل
جدا وكان عبارة عن طابقين الطابق الاول فيه غرف

الخدم وغرفة المكتب وغرفة الجلوس وحمام سباحه
طابق الثانى خاص بزين فيه غرفه نوم واحدة وغرفه
رياضه وغرفه جلوس خاصه بزين فيها مكتبه كبيرة
فيها كتب كثير
وطابق دا ممنوع اى حد يتخطاه

زين : دادة سميحه

دادة سميحة : ايوا يا زين

زين : اعرفك دى ليليان مراتى.

دادة سميحة بصدمة : مراتك احم اهلا يابنتى

ليليان بتوتر: اهلا بحضرتك

زين : لو سمحتى دادة جهزى الغدا

دادة سميحة : حاضر

زين : احم تعالى معايا المكتب عاوزك ف شويه امور
لازم نتكلم فيها

ليليان بخوف : حاضر

*****

ف محافظه الشرقيه

راجل كبير باين على ملامحه القسوة والاجرام

الشيخ : والله ما هارحمك يا عاصم مش الشيخ عزت
الى. يتعمل فيه كدا ومين الى يضحك عليه واحد زيك

عاصم عم ليليان : اهدى بس يا شيخنا والله انا ما
اعرف هى راحت فين .... بس متقلقش هجيبها

الشيخ : متنساش يا عاصم الفلوس اللي دفعها فيها
لو انت متعرفش تجيبها اجيبها انا

عاصم : لا لا هى ملهاش حد اصلا احنا هانسال عليها
عند كذا حد ادينى بس مهله وانشاء الله هاجيبها لك
لغايه عندك

مشى الشيخ هو ورجالته

شاكر عم ليليان : انت ليه موافقتش يدور عليها معانا

عاصم : هاتفضل طول عمرك اهيل ولما يلاقيها
ويتجوزها واحنا مش موجدين انت ناسى ان لازم
الهانم تمضى على كل حاجة الاول قبل الجواز

شاكر بتفكير: هاتكون راحت فين وقدرت تعمل كدا
ازاى

عاصم : هلاقيها دى بت خاييه وملهاش حد وهاتقع
تحت ايدى ووقتها والله ما هارحمها

*****

البارت الثانى

فى بيت زين الجارحى وتحديددا ف اوضه المكتب.

زين : بصى انا وافقت عم حسن علشان الراجل دا
افضاله عليا كتيرة بس لازم تفهمى شويه حاجات اولاً
الجواز على الورق ثانيا مينفعش حد يعرف انك مراتى
انا رجل اعمال وليا مكانتى مينفعش اطلع كدا اقول
ان اتجوزت..... عم حسن طلب منى انك تكملى
دراستك وتشتغلى فى الشركه عندى انا قررت اشغلك
سكرتيرتى الشخصيه تنظمى مواعيد وتحضرى
اجتماعات و تسافرى معايا ومتخافيش لو الشغل
هايعارض دراستك يبقا الدراسه فى المقام الاول

ليليان اتخرجت منه ومن كلامه : عمو حسن كان قالى
انى هاكمل الدراسه هنا وانا ورقى ف الجامعه لسه
هناك فى الشرقيه

زين : دى كلها امور بسيطه ..... زى مالحظتى البيت
هنا دورين دور الى احنا قاعدين فيه وطبعاً مفيهوش

اوضه ليكى ودور فوق دا جناحى خاص بيا انا مبحبش
حد يدخله دادة سميحة الى بس مسمحولها تدخله
وانتى كمان هاييقا مسمحولك لانك هاتعيشى معايا
فيه و انا شخص بحب النظام بكرة الفوضى

ليليان اتوترت من فكرة نومها معاه فى اوضه واحدة :
انا ممكن انام مع دادة سميحة

زين : بصى زى ما انا فهمتك انك مش مسموح حد برا
يعرف انك مراتى على العكس هنا طبعا كلهم عرفوا
هنا فى البيت انك مراتى ومينفعش مرات زين
الجارحى تنام مع اى حد من الى بيشتغل عندى ...
مفهوم

ليليان بضيق منه : مفهوم

زين : طيب يالا اطلعى الجناح فوق زمان دادة
سميحه رتبت هدومك
*****

فى الشرقيه

عاصم عم ليليان : يا عنى ايه مش لاقبها هاتروح فين
دى ملهاش حد الا احنا مفيش غيره حسن الزفت هو
الى هربها اكيد

يوسف ابن عاصم : انا هاموت يابابا قلبت الدنيا عليها

..... كل ما افكر انها خلاص راحت منى اتقهر

عاصم بغل: وحياتك عندي لاجبهالك واخليك تكسرها
وفلوسها كلها هاتبقا لينا وبس

يوسف: فلوسها بس وجمالها يابابا بس انا مش
هارتاح الا لما الاقيها واكسر نفسها وبعد كدا نبقا
نرميها لشيخ عزت

عاصم: والنبى متفكرنيش بالزفت عزت ..... ركز بس
معايا انت انا عاوزك تراقب حسن دا وتبلغنى بكل
حاجة الصغيرة قبل الكبيرة

يوسف : انا مش عارف انت ليه شاكك دة راجل خايب
ميقدرش يعملها

عاصم : انت الى خايب محدش يعرفوا قدى

يوسف : ماشى هاراقبه بس انا شايف انه تضيع وقت
بس بدام واثق خلاص فى فكرة فى دماغى انفذهها
واعرفلك منه طريقها

عاصم : ربنا يستر من افكارك كلها متهورة ..... لازم
نلاقيها يا يوسف اصل الشيخ عزت يقتلنا كلنا

يوسف : متقلقش يابوص

*****

فى مكان تانى فى الشرقيه

حسن : الحمد لله يا توحيدة قدرت اوصلها لزين

توحيدة زوجه حسن : الحمد لله يا ابو ايمان البت طيبه
والله بس انا خايفه عليها من زين الجارحى دا راجل
طبعه صعب وشديد والبت غلبانه ومش قده

حسن : متقلقيش زين عمرة ماأذيها ابدا هو الوحيد
الى يقدر يحميها منهم ومن شيطانهم ..... المهم لو
حد سالك قولى معرفش هى فين حتى بنتك اوعى
تتكلمى مع حد

توحيدة : حاضر من عنيا

*****

فى القاهرة. تحديدا فى بيت الجارحى

ليليان واقفه ف الجناح وتايهه متعرفش هى بتعمل
ايه هنا دا مش مكانها ولا دى حياتها حسست
انها مخنوقه لا هى عاوزه ترجع بيتها هى حاسه
انها دخلت فى عالم مش بتاعها عالم كبير عليها بصت
حواليها لقت الجناح كبير جدا فيه سرير وف مكتبه
فيها كتب وتلفزيون و غرفه ملابس وف ركن خاص
بمفاتيح عربيات كتيرة شكله مهووس بالعربيات

واخيرا لقت هدومها

زين : بتفكرى فى ايه

ليليان اتخضت من وجودة المفاجئ: يالهووووووى
..... احم اتخضيت

زين : اتخضيتى !!!!!!! الجناح هنا مييدخلوش حد الا
اناا فامتتخضيش كثير

ليليان ارتبكت : حضرتك هو انا هنام فين

زين شاور على السرير : هتنامى هنا

ليليان بتوتر : و حضرتك هتنام فين

زين : هنا بردوا

زين اخذ نفس و ببرود : بصى انتى لازم تستحملى
الوضع لغايه ما ابقا اشوف مهندس يوسع الجناح
ويعملك اوضه

وسابها وخرج

ليليان فى نفسها : اووووووف عليك انسان يا شيخ
تقول كلام وتمشى ميستنناش ارفض ولا اوفق

ليليان دخلت الحمام واخذت شاور ولبست سدال
وخرجت من الحمام

زين : انتى لابسه طرحه ليه ؟ اقلعيها دا بقا بيتك
خلاص

ليليان بارتباك : احم انا كدا هاكون مرتاحه

زين : امممم بصى انا اكثر حاجة بتعصبني اقول كلمه
ومحدثش ينفذها ... اظاهر انك مش فاهمه ليه عم
حسن كتب الكتاب واصر على كدا عشان انتى تبقى
براحتك وانا كمان محسش انى مجبور ف بيتى ان
اتحرك بحذر وبعد كدا متستنيش منى انى ابرلك اى
حاجة الى اقولو ياريت تنفذى على طول

زين سابها و خرج

ليليان فى نفسها لا ياربى كدا كثير ليه كدا ياعم حسن
تجوزنى لواحد زي دا دا زين الرجال دا وحش الرجال
تنين الرجال

*****

على السفارة

زين : دادة .... ليليان طبعا هاتعيش معايا ف جناحى

الحقووونى

زين قام من النوم مفزوع وقرب منها : ليليان اهدى
اصحى دا كابوس

ليليان بتعيط وبتشد فى نفسها وصوتها بدء بيعلى

زين قرب منها جامد واخدها فى حضنه وضامها وبدء
يهديتها ويطبطب عليها. لغايه ماهديت ونامت

زين فى نفسه : باين عليكى حكايتك لسه فيها حاجات
كتير معرفهاش

*****

صباحا فى بيت الجارحى

ليليان قامت من النوم على صوت منبه مزعج فتحت
عينها لقت زين ف وشها وملامحه هاديه وجميله
وشعره مش مترتب تنحت شويه فيه وبعد كذا فاقت
لنفسها وافتكرت هى فين وهو فين حتى هى
بفلوسها متجيش في بيته وشركته حاجة ومسيرو
يزهق ويسيبها

زين فتح عيونيه من حركاتها ف السرير

ليليان اتكسفت منه : احم انا اسفه انا اكيد دايققتك
بكابوس ومسكت فيك اكيد مقصدتش

زين ببرود : لا عادى مفيش مشكله

قام وسابها دخل الحمام

ليليان لنفسها: انتى هبله بطلى بقا تتعاملى مع
الناس بسرعه كدا وتاخدى عليهم ....لا بس انا ادايقت
دا رد يردوا عليا لا عادى يرد كدا بس والنبي انه بارد

زين واقف وراها : شكرا

ليليان اتصدمت انه سمعها وشها جاب ميه لون : احم
انا انا

زين : بلاش كلام كتير على الصبح دى تانى قاعدة
ليكى

ليليان بابتسامه صفرا : ماشى

*****

فى الشرقيه

ايمان بنت عم حسن بتكلم فى تليفون : معرفش هى
فين يا حبيبي دا حتى بابا ميعرفش هى فين

المتصل : ازاي انا متأكد ان ابوكى يعرف مكانها

عم حسن دخل عليها فاجاه

ایمان بتوتر : ماشی یا سهی اشوفک بقا فی الجامعه
.....سلام

عم حسن بشك : بتکلمی مین

ایمان بتوتر : مانت حضرتک سمعت سهی

عم حسن مش مصدقها بس حاول انه یصدقها دی
مهما کان بنته الی مربیها استحالہ تهز ثقته فیها :
اممممم حاولی تبعدی عن البنت دی عشان انا
محبهاش .... یالا عشان اوصلک

ایمان : حاضر یابابا

عم حسن خرج وایمان اخیرا عرفت تتنفس.: یالهوی لو
عرف دا یقتلنی

*****

البارت الثالث
فی بیت الجارحی
زین قاعد علی السفرة ولیلیان جت وقعدت وبدات
تمثل انها بتاکل وبتفطر

زین : انتی مش بتفطری لیه

ليليان : مبحبش افطر

زين بجديه : لا كدا غلط وافطرى كويس واشربى
كوبايه اللبن دى

ليليان بتهكم : انا اشرب اللبن انت بتكلمنى انا

زين ساب الاكل وبتحدى : اه اشربى اللبن ... واه
بكلمك انتى

ليليان : لا انا مبحبوش شكرا بجد لاهتمامك

زين : لا العفو .... اشربى يالا

ليليان : ههههههه انت بتتكلم جد اشرب ايه هو انا
رايحة المدرسه

زين بحدة : انا مبهرزش وهاتشربى اللبن وايه رايك بقا
مرة بليل ومرة الصبح ومن غير نقاش

ليليان : بص انا ممكن اسمع كلامك فى اى حاجة الا
دى

زين بخبث : تمام انتى كدا حكمتى على نفسك

ليليان : حكمت فى ايه مش فاهمه

زين : اصل انا عندى قانون ماشى على الكل الى
مينفذش كلامى يتعاقب وانتى حكمتى انك تتعاقبى

ليليان: ماشى اتعاقب بس ماشربوش معدتى بتقلب
منه

زين بخت : تمام اوى مطيعه انتى يا ليليان .... تعالى
بقا قومى كذا زى الشاطرة وتعالى اقعدى على
حجرى وبوسينى

ليليان كانت بتشرب ميه ولما سمعت كلامه شرقت
جامد ووشها جاب ميه لون

زين بتريقه : ايه دا مالك هاتموتى ولا ايه

ليليان وهى بتكح جامد : حرام .... عليك ايه الى الهزار
دا

زين بحدّة : وانا فى بدايه الكلام قولت مبهررش انا
مش عيل عشان اقعد اهزر معاكى .... واخلصى بقا
اخرتينى

ليليان مسكت كوبايه كلها وشربتها مرة واحدة

زين: شاطرة احبك انا كذا .... انتى مش قد زين

الجارحى ..... يالا خلصى قومى فى سواق تحت اسمه
كريم هايوصلك الجامعه وهايكون معاكى فى كل
مكان

ليليان لسه هاتعترض بصلها بحدّة فضلت السكوت
عشان هى مش قده فعلا

*****

فى العريش

الشيخ عزت لواحد من رجالته: ها بشرنى عرفتوا حاجة

:::احنا قلبنا الدنيا مختفيه ... واعمامها بيدورو عليها

الشيخ عزت : خلاص اهرب من وشى حالا

الشيخ عزت لنفسه : ياترى انتى فىن يا بنت ال.....الله
فى سما مانا سايبك وهاجيبك

*****

ف الجامعه القاهرة وتحديد كليه الهندسه

ليليان ماشيه تايهه بصت ف ايديها وضحكت
وافتكرت وزين وهو بيديها الجدول فى الاسانسير
وكميه الغرور اللى هو فيها واستغرابها وقتها انه ازاي
لحق يعمل كل وازاي قعد يديها وصايا ومنهم ملهاش

دعوة بحد و فاجأه خبطت فى حد

ليليان : اسفه مقصدتش

:عادى يا قمر محصلش حاجة انتى شكلك جديد ولا
ايه تايهه كدا ليه

ليليان : اه فعلا انا نقلت من جامعه الزقازيق وجيت
هنا ... انتى اسمك ايه ؟

:اسمى سارة فى كليه هندسه ورينى كدا الجدول دا
وانا افيديك

ليليان: اتفضلى

سارة : ايه دا انتى طلعتى نفس الدفعه لا بقا دة احنا
نبقا اصحاب

ليليان : اه ياريت طبعا انا اسمى ليليان

سارة : اممم اسم جميل .....سيبك انتى من جو
التعارف دا وتعالى نلحق اول محاضرة اصل دكتورها
رخم دكتور نادر النوادر

ليليان : ههه هههه مين نادر النوادر دا

سارة : لا تعالى احكيك بقا واحنا رايعين

استوووووب

سارة بنت محبته وجميله جمالها هادى قميه
وعيونها عسلى واسعين شعرها اسود وقصير عايشه
مع مامتها بابها فى دى مدير بنك واخوها بيشتغل
مع ابوها وهى طيبه وبتحب الهزار وعنيدة جدا

*****

فى شركه الجارحى

سهيله : احم هو انا حضرتك قصرت فى حاجة

زين : لا مقصرتيش ..... بس مزاج وخلص

سهيله : امرك يا باشا ..... طب هى الاستاذة محدش
قالها على مواعيد العمل

زين بحدّة : لا بقولك ايه الزمى حدودك كويس .....
هى تيجى فى الى وقت الى هى عاوزه وتمشى بردوا
براحتها انشالله متجيش خالص محدش له دعوة .....
وحسك عينك اعرف بس ان فى حد فى الشركه حاول
يدايقها والله هافرماوا بايديا

تليفون زين قعد یرن كتیر واخیرا زين افرج علی
السكرتيرة الی كنت هاتموت من الرعب منه ورد علی
المتصل

زين : الو .. السلام علیکم

عم حسن : وعلیکم السلام یابنی ..... ازیک یا زين
الرجال ولیلیان اخبارها ایه

زين: کویس الحمد لله ..... وهی کمان کویسه مش
موجودا فی کلیتها ..... متقلقش علیها

عم حسن : عارف یابنی مش قلقان خلی بالك منها
ومتقولهاش انی اتصلت بیک عاوزها تنسانا خالص
مش عاوزها تحن تانی یابنی ..... لیلیان قلبها طیب
وحیاتها بسیطه ووممكن تخاف منك ومن طباعك
وحیاتك فتفكر تحن وترجع تانی وانا عاوز اطمن علیها

زين : متقلقش قولتلك انت لما جتلی كنت واثق فیا
وانا لايمكن اخذلك

عم حسن بتعب : معلش یا زين حطیتك فی وضع
صعب بس اعمل ایه

زين قلق من نبرته صوته: مالك یاعم حسن .... انت
تعبان ولا ایه

عم حسن : لا تعب ايه بس انا تمام وزى الفل
متقلقش عليا المهم حافظ على الامانه

زين : حاضر يا عم حسن

*****

فى الجامعه

ليليان : يااااه اخيرا خلصنا

سارة بضحك : ههههههه وجع دماغ صح مش قولتلك
دا نادر النوادر المهم تيجى نشرب اى حاجة

ليليان افتكرت اللبن وبخفوت : ربنا يسامحك يا شيخ

سارة : بتقولى ايه مش سامعه

ليليان : لا بقولك مش هاقدر اشرب وبعدين لازم
امشى عشان الشغل

سارة : انتى بتشتغلى ... وبتشتغلى فىين

ليليان: فى شركه الجارحى

سارة : يابنت الايه وصلتى ازاي هناك دا مش اى حد

يقدر يتعين هناك

ليليان حبت تتهرب عشان سارة متسالهاش اكر من
كدا

ليليان : بعدين هابقا احكيلك اشوفك بكرا

*****

فى الشركه

ليليان وصلت وركبت الاسانسير ولقت شخص كمان
معاها

:انتى طالعه فين ياعسل

ليليان : نعم حضرتك بتكلمنى انا

:لا بكلم الى وراكى

ليليان لفته بيتريق سكتت ومردتش

:هو انا مش بكلمك الاسانسير دا خاص بس لرؤساء
الاقسام وانا اول مرة اشوفك

ليليان : انا سكرتيرة زين باشا

باب الاسانسير فتح وليليان سألت على مكتب رئيس
مجلس الادارة وراحت

ليليان : لو سمحتى انا ليليان ممكن تقولى لزين باشا
ان انا جيت

سهيله بقرف : امممم هو انتى بقا السكرتيرة
الجديدة ... ادخلى مستنيكى

ليليان فتحت الباب وحت تدخل بس سبقها الشخص
الى معاها فى الاسانسير ودخل قبلها

زين : اهلا مراد تعال ... ايه المشروع تمام

استوووووووب

مراد الالفى صديق زين المقرب طويل جدا وبشرته
بيضه وعيونه رمادى من الاخر هو وسيم جدا جدا بس
غير زين ... بتاع بنات و بيحب الهزار وله اسهم ف
شركات الجارحى وله سر فى حياته هانعرفه بعدين

مراد : اه طبعا رسيت انت شاكك فى قدراتى

زين : تمام

زين بص على ليليان الواقفه وبتسمع الحوار ولقاه
مراد ببص باعجاب

مراد : مش تعرفنا يا زين

زين اضايق من نظرات مراد ليها : اه طبعا ليليان
الجارحي مراتى ..... ليليان دا مراد الالفى صاحبى
وشريكى

مراد بصدمه : مراتك ... انت اتجوزت من ورايا

زين : ليليان لو سمحتى ادخلى الاوضه الى هناك
وفيه شويه ايميلات ترجميهم

ليليان : حاضر

ليليان راحت على مكتبها وقفلت الباب

مراد : انت بتشتغلنى ولا ايه مراتك ولا بتشتغل عندك

زين : لا هى مراتى وبتشتغل سكرتيرتى الشخصيه ....
قبل ما تفتح وتقعده تتكلم انا هاحكيلك

وحكاه لمراد كل حاجة باستثناء الجواز على الورق
معرفشى ليه عمل كدا بس عاوز يمحي من دماغ اى
حد انه يفكر فيها

مراد : بردوا عرفنى انا صاحبك يا شيخ

زين بهدوء :. انت كنت مسافر عشان المشروع اعرفك
ازاى ..... بقولك الموضوع تم بسرعه

مراد بتهكم : لا كتر خيرك.

مراد حب يضايقه سكت شويه وبعدين اتكلم

مراد بمكر : ماشى ابقا قولها بقا انا مين عشان
متتخضش وانا بكلمها

زين : وانت كلمتها فين

مراد : فى الاسانسير

زين فهم ان مراد بضايقه:. عادى يا مراد انت اخويا
وبعد انا مرضاش اقوم ارزعك قلمين عشان اطفلت
وكلمتها مرة بس اواعدك المرة الجايه هاديك العلقه
التمام

مراد :. ههههههههه يخربيتك مش سهل حد يضايقك يا
شيخ

*****

فى الشرقيه

عاصم : مفیش ای اخبار عن حسن الزفت

یوسف : لا عایش حیاته عادى ... الا قولی الراجل دا
مبیشتغلش ازای بیصرف علی بیته

عاصم : کنت سمعت انه بیشتغل عند رجل اعمال
کبیر وبعدين لما تعب طلعو معاش تلاقى الراجل دا
بیعطف علیه ولا حاجة

یوسف : امممممم بس انت لیه متأكد اوی کدا ان
هو الی هرب لیلیان

عاصم : هو اللى لیلیان تقدر تروحله وتتحامى فيه
وتثق فيه بقولك ما تضبط البت ایمان بنته یمكن تقع
بحاجة

یوسف : لا انسى دى بت قفل اوى ووخدها جد
وملهاش فى کدا بس انا مضبط البت سهى ووعدتنى
تعرف منها ای حاجة

عاصم زعق من غباء ابنه: انت مجنون ازای تعمل کدا
سهى مین وزفت ایه والموضوع اصلا ازای یطلع برا
یاغبى

یوسف : اهدى یابابا سهى دى اصلا شمال وبتكرة
لیلیان اوى وتحب انها تساعدنى دى فى ایدی یا حج

عاصم : ربنا يستر واللى بعمله ميروحش هدر

يوسف : متقلقش

*****

فى مكان اخر فى الشرقيه

سهى : الا قوليلى بيقولوا ليليان هربت مع واحد صح

ايمان بضيق منها : بقولك ايه يا سهى كله الا ليليان
مش علشان بتكريها تطلعى عليها كلام مش مضبوط
انا مش هاسمحك

سهى : اهدى يابنتى انا قولت انك هاتقوليلى
الحقيقه عشان هى بتحبكوا واقرب واحده ليكى

ايمان : معرفش وبعدين انا هاسيبك بقا اروح اصور
ورق

ايمان مشيت تصور ورق وهى واقفه لقت حد واقف
جنبها لفت تبص لقت

ايمان : عبد الرحمن

عبد الرحمن ابن عم ليليان يبقا ابن شاكر : اه انا يا

ايمان الى قفلتى فى وشى السكه

ايمان : يوووووووة هو انا هاقعد كتير اعتذر واحلف
ان والله بابا دخل فاجأه عليا عاوزنى اعمل ايه

عبد الرحمن اضايق من طريققتها معاه : لا متعمليش
ياهانم وشكرا على طريقتك فى الكلام معايا

ايمان حست انها زودتها : عبد الرحمن بجد انا اسفه
اعذرني بس انا بتوتر وبخاف لما بحس ان بابا بيشك
فيا انت عارف يا عنى ايه بابا يعرف انى بكلمك

عبد الرحمن بهدوء : خلاص الموضوع عدى
ومتخافيش مش هايعرف حاجة بطللى خوفك الزايد دا
.... ويالا عشان تروحي اتاخرتى

*****

فى شركه الجارحى

مراد : اظن كدا عملت كل الى قولت عليه

زين : اه اخلع انت بقا

مراد : اخلع ليه مش خالع انا ... ولا عاوز تستفرد
بالمزة

بالاسلوب دة: حاضر .... هو انا حضرتك عملت حاجة
غلط

مراد بحدة : فى البيت نتكلم يلا

*****

فى بيت الجارحى

على السفارة

ليليان قاعدة بتاكل بصمت وخايفه من زين اللى كل
شويه يبصلها بحدة

ليليان : الحمد لله خلصت هاقوم انام

زين بحدة: متقوميش من مكانك قبل ما تشربى اللبن
ومش عاوز اقعد كتير اتكلم فى الحوار دة

ليليان : لا ارجوك انا بطنى بتوجعنى ولو شربته مش
هاعرف انام

زين : خلاص تعالى نفذى عقاب الصبح وعلى فكرة
العقاب دا قايم على كل مرة ترفضى تشربى اللبن
فيها

ليليان اتنهدت وشربته كله وقامت تجرى على الحمام

*****

ليليان خرجت من الحمام بعد ما غسلت وشها و
واخذت نفسها وبتلف لقت زين قاعد على السرير
ماسك كاتب بيقرا وقالع التيشرت ولابس بنطلون بس
اتكسفت وبصت فى الارض

ليليان فى نفسها : يادى النيله عليا مش يلبس
هدومه لا انا هاسكت الا يقولى عقاب تانى مش
كفايه عقاب البوسه داطلع سافل وقعدت السرير
ولسه بتشد الغطا وتنام

زين : انتى قابلتى مراد انهاردا

ليليان باستغراب : مراد مين

زين : الى دخل قبل ما تدخلى وعرفتك عليه

ليليان : اه. فى الاسانسير

زين : واتكلمتو فى ايه

ليليان حكته على الى حصل وهو اتبسط نوعا ما
لانها مش كذبت وحكت الحقيقه وانها كمان مكننتش
فاكرة مراد

زين : طيب ياريت تقصرى فى الكلام مع اى راجل
سواء مراد او غيره تعاملك فى الشركه معايا انا وبس

ليليان : ليه هو شخص مثن كويس

زين : لا طبعا مراد صاحب عمرى وهو عارف
موضوعنا بس انا قولت هو او غيره

ليليان :طيب..... انا هنام انا بقا

زين : تصبى على خير

ليليان برقه وصوتها كله تعب : وانت من اهله
*****

الساعه ٣ الفجر
تليفون زين بيرن كثير قام واتعدل ورد

زين : الو

شخص: الحق يا باشا ..... عم حسن اتوفى

زين انتفص من مكانه : انت بتقول ايه ؟.

:البقاء لله يا باشا هو لسه فى المستشفى

ليليان قامت من النوم : فى حاجة؟

زين : مفيش ... فى مشكله ف مصنع الحديد هاقوم
اشوفه كملى نومك

ليليان : متأكد

زين هز راسه بمعنى ايوا وقام يغير هدومه

&&&&&&&&&&&&&

رواية (عشق الزين)
البارت الرابع

فى كليه الهندسه

سارة : مالك يا ليليان. وشك اصفر ليه

ليليان : مش عارفه قلبى مقبوض

سارة : من ايه..... طيب تعالى كدا نقعد فى الكافتريا
وتحكلى ايه اللى قلقك كدا

ليليان وسارة قعدوا مع بعض

سارة : ها ياستى فى ايه.

(ليليان سكتت كتير مش عارفه تقول ايه بس هى

مخنوقه اوى لازم تحكى مع حد)

ليليان : سارة انا ارتحتلك اوى ونفسى تبقى صاحبتى
ونفسى احكيك وجعى ومشكلتى ... بس اوعى يا
سارة الكلام الى هاقولوا دا يتقال لحد

سارة : انا عذراكى عشان متعرفنيش بس بكرة تعرفى
هى مين سارة

ليليان : صدقيني انا حبيتك عشان كدا هاحكيك

*****

فى الطريق من الشرقيه لقاهرة

ظابط الحراسات : زين باشا هانطلع على فين

زين بتعب وحزن : اطلع على البيت

ظابط الحراسات : ماشى يا افندم

زين بص من الشباك واخذ نفس طويل وافتكر موت
عم حسن الراجل الى بيحبه.... قد موته كسر قلب زين

فلاش باك

زين غير هدومه بسرعه وعقله واقف عن التفكير

وبيتمنى ان الخبر دا يطلع غلط نزل جرى وسافر
الشرقيه وامر الحراسه يقفوا بعيد عن بيت عم حسن
ونزل هو علشان محدش يعرفه ووصل المستشفى
وراح لتوحيدة

زين : عم حسن فين

توحيدة بعياط : زين يابنى عمك حسن مات خلاص
مات وسابنا

زين حاول يمسك نفسه قدامها وفضل يهديها وخلص
اجراءات المستشفى و الغسل والدفن ووقف كمان
اخذ العزا وخلاص مبقاش له لزمه هايطلع لحجه
توحيدة يتكلم فاجاه سمع حد نادى عليه

:زين باشا

زين لف لقي شاب صغير فى بدايه العشرينات قرب
منه زين

زين : نعم انت تعرفنى

:اه انا احمد الى مأجر دكانه عم حسن فى السوق

زين : اممممم اهلا

احمد : حضرتك متعرفنيش اكيد بس انا عارفك من
كلام حسن عنك دا بيحبك اوى

زين : انت باين عليك ان عم حسن كان بيعزك اوى
لدرجه انه يتكلم معاك عليا

احمد حزن : ايوا عشان هو الى مربيني لما ارتميت
من الملجأ وهو اتأجرلى اوضه فوق سطح وقعد
يدفعلى إجارها وكمان ادانى دكانته ببلاش افتحها
واستزرق منها... انا لو قعدت عمرى كله ما اقدرش
اوفى نص افضاله وحنيته عليا

زين فى نفسه : ياااااه يا عم حسن انت افضالك على
الكل موتك كسرنى اوى انا موت ابويا مكسرنيش قد
ما موتك كسرنى كدا

زين فاق لنفسه : احم ... انا سعيد ان اتعرفت عليك يا
احمد وانا مكان عم حسن موجود فى. اى وقت. ....
دى ارقامى اتصل عليا فى اى وقت اعتبريني اخوك
الكبير

احمد : ربنا يعزك يا باشا

زين سابه وطلع لتوحيدة وخبط عليها. وتوحيدة فتحت

توحيدة بهدوء : اتفضل يابنى

زين : شكرا يا حجه ..... بقواك يا حجه توحيدة اجهزى
انتى وبتتك عشان نمشى

توحيدة : نمشى فين دا هنا بيتى واهلى وناسى كتر
خيرك يا زين

زين : معلش ريحينى يا حجه انا هاكون مطمئن عليكوا
وانتو جنبى

توحيدة : انا مقدره خوفك علينا وصدقنى لو فى اى
حاجة هاجيلك بسرعه دا انت الغالى حبيب الغالى

زين : حضرتك عاوزنى اصدقكوا تانى انك ممكن
تيجلى لو فى مشكله مش كفايه انك كذبتوا وخبيتوا
عليا ان عم حسن قلبه تعبان وعاوز عمليه بسرعه

توحيدة : والله يابنى كان مخبى عليا انا كمان هو
طبعه كدا مش عاوز يقلق حد عليه

زين : انا مش قادر اسامح نفسى انى قصرت واهملت
معاه

توحيدة : هون على نفسك يابنى دا قضاء وقدر

زين : الحمد لله على كل حاجة..... انا عاوز اقولك ان

انا موجود فى اى وقت اطلبينى بس وانا هاجيلك فى
ثانيه .....عم حسن ممانش انا معاكوا

توحيدة بحزن : عارفه يابنى ..... نفذ وصيته يا زين
اوعى تزعلها او تكسرهما عشان قلبه يرتاح

زين : فى عنيا متخافيش ..... انا مضطر اسافر اشوفك
على كل خير

*****

فى القاهرة وتحديددا فى كليه الهندسه

سارة : يااااااه يا حبيبتى انتى عيشتى كتير اوى فى
حياتك ..... بس احمدى ربنا انك وقعتى فى حد زى
زين الجارحى

ليليان بتهكم : ليه يا عنى يا سارة ما يمكن زى اعمامى
.....

و كملت بخفوت : انا اصلا مش مطمئنه بعد حوار
البوسه والعقاب دا

سارة : لا يا ليليان زين الجارحى رجل اعمال معروف
ومعروف اوى كمان ....ماسك البلد كلها بيستثمر فى
كل حاجة كلمته مسموعه وبتمشى على اى حد
وسمعته كويسه انا عمرى ما سمعت انه بتاع بنات
ولا كدا

ليليان : اللى شوفته خلانى اشك فى كل الناس ربنا
يسامحهم

سارة : طيبه انتى قولى ربنا ياخدهم ..... ايه دا مش
دا السواق بتاعك جاى علينا

ليليان : خير يا كريم

كريم بصوت واطى : زين باشا على تليفون عاوزك

ليليان اخدت منه التليفون : الو

زين : ليليان كريم هايوصلك على البيت ... انا فى
البيت مرحتش الشركه

ليليان حست بصوته انه تعبان او فيه حاجة : احم هو
حضرتك كويس

زين : ايوا ويالا تعالى

ليليان : تمام

ليليان عطت تليفون لكريم وكريم مشى وقامت
وقفت

ليليان : سارة هاقوم امشى زين روح وعاوزنى اروح انا

كمان

سارة : تمام ياقلبي اشوفك بكرا

*****

فى الشرقيه

عاصم بضيق:حسن مات وانا معرفتش البت فين
هاوصلك ازاي انا بقا

يوسف : ياابا انت كان تفكيرك غلط حسن ولا حد من
عيلته يعرفوا مكانها وانا اتأكدت بنفسى من كدا ....
وبعدين موته حاجة كويسه اكيد لو اللى كان مخبيها
هاتظهر

عاصم : وممكن متظهرش

يوسف: بابا اسمحلى انا بقا امشى بطريقتى وادور
عليها واوعدك هالاقبها فى اسرع وقت

عاصم : متعرفش مين الراجل اللى كان واقف فى
كل حاجة انهاردا

يوسف : لا ... بس انا شوفته بيتكلم مع احمد الى
متأجر دكانه حسن .... بس لو عاوز تعرف ادينى
نصايه هاجبك تقرير عن كل حاجة عنه

*****

فى القاهرة

ليليان وصلت البيت ولقت دادة سميحة فى
استقبالها

دادة سميحه : يالا روحى غيرى هدومك زين قاعد
على السفره مستنيكى

ليليان راحت غيرت هدومها بسرعه بس نفسها تشوفه
تظمن عليه متعرفش ليه قلبها وجعها عليه وعلى
منظرة امبارح لما سمع خبر المصنع غيرت ونزلت

على السفره
زين قاعد مهموم وحزين

ليليان : احم

زين بانتباه : ليليان يالا اتغدى

ليليان : هو حضرتك كويس

زين : امممممم

زين كان طول الوقت بيفكر هايقولها ازاي ولاقى انه
انسب وقت وهى جايه تنام

*****

فى الشرقيه

سهى : البقاء لله يا ايمان .... معلش اجمدى عشان
مامتك

ايمان : قلبى واجعنى اوى يا سهى بابا راح خلاص
مش قادرة

سهى : معلش يا حبيبتى .... الا قوليلى يا ايمى هو
مين الجدع الحليوة الى كان واقف ياخذ العزا دا

ايمان بضيق: انتى فى ايه ولا ايه بقولك ابويا مات
بتساليينى على حد معرفوش

سهى استغبت نفسها : معلش يا حبيبتى مكنتش
اقصد انا كنت مستغربه بس اصل عمرى ماشوفته
هنا ولا حتى عندكو

ايمان : معرفهوش يا سهى

سهى : طيب خدى العصير دا اشربى يمكن تهدى
شويه

وطلعت تليفونها وبعنت مسج لىوسف : سالتها

والبت بنت ال ..... زعقت وقاتلى متعرفهوش

*****

بليل فى بيت الجارحى

زين قاعد على السرير وحاطط راسه بين ايديه
ومغمض عيونه

ليليان ببرائتها وجت جنبه : هو انت كويس

زين رفع وشه وفضال باصلها. كتير: ليليان انا كنت
عاوز اقولك خبر

ليليان : خبر ايه خير

زين : عم حسن

ليليان بخضه : ماله جراه ايه اكيد زعلان منى عشان
مكلمتوش .... بس مم

زين قاطعها : عم حسن مات ... البقاء لله

ليليان بهدوء: قولى قولى انك بتهزر ..... ازاي هو
وعدنى يفضل جنبى

زين سكت وخط وشه فى الارض ومعرفش يقول ايه

ليليان دموعها نزلت كثير : مش كل مرة حد احبه يتاخذ
منى كدا ومين الى ياخدة المووووت

زين قام ومسكها : هششششش اهدى الموت علينا حق
ودا أجله

ليليان بدات تعيط بهستريا : اااااااااااااااااااا
حاسس. بيا اااااااااااا انا ضهرى اتكسر خلاص

زين قطعت فى قلبه منظرها شدها لحضنه: ضهرك
متكسررش ولا حاجة طول مانا موجود اوعى تقولى
كدا

ليليان قعدت زى الطفله : لا انا ضهرى اتكسر انت
مين. ... انت مش تعرفنى عشان تخلىنى فى بيتك ....
انت مجرد مخلينى عندك عشان عم حسن وافضاله
.....طب اهو مات ووعدك خلاص مات بموته

زين اتسرع ومعرفش هو قال كدة ليه : لا الى رابطنا
اكبر من وعدى لعم حسن صدقيني اكبر بكثير

زين اخدها على السرير وقعد يهديها ويطببط عليها
ويقولها الكلام الى يطمئنها. لغايه ما نامت

زين اتنهد فى نفسه بيفكر. هو من امتى كدا من

امتى بيهمه حد من امتى بيخاف على زعل حد
اشمعنا هى دى لسه ميعرفهاش الا من يومين ليه
عياطها وجعه وزعله .... طب ليه قالها الى بينهم اكبر
من وعدو لعم حسن ليه الكلام طلع منه مرا واحدة
اول مرا يبقا كدا اتنهد واستسلم لنوم وعقله مبطلش
تفكير وقلبه واجعه عليها وعلى حزنها

*****

فى الشرقيه

احمد نازل من عند توحيدة بعد ما سألها لو عاوزه
حاجة لقى فى وشه يوسف

يوسف : احمد ازيك

احمد : اهلا استاذ يوسف خير

يوسف : خير دا انا شوفتك طالع عند الحجه توحيدة
قولت استناك تتمشى مع بعض

احمد : اه

يوسف : الله يرحمه عم حسن كان راجل ونعم الناس

احمد بحزن : الله يرحمه كان ابويا واخويا

يوسف : الله يرحمه ..... الا من حق مين الجدع الى كان
واقف فى كل حاجة دا انا عمرى ما شوفته انت تعرفه

احمد : اه طبعا اعرفه

يوسف بمكر : مين

احمد: دا استاذ زين.....

&&&&&&&&&&
خلص البارت الرابع

ياترى فعلا زين الى بينه وبين ليليان اكبر من وعدو
لعم حسن ؟

ايه مصير الحجه توحيدة وايمان بعد موت عم حسن ؟

ياترى احمد هايقول ايه ليوسف ؟ ويوسف كدا خلاص
قدر يوصل لليليان ؟

*****

البارت الخامس

احمد : دا استاذ زين محاسب فى السعوديه قريب

الحجه توحيدة من بعيد بس ايه محترم اوى وعائش
عمرة برا

يوسف بشك: ومتجوز ولا عينه على ايمان

احمد ألف قصه بسرعه : لا متجوز ومخلف تؤام مراته
سوريه اصلا

يوسف : اه ..... بس دا مش قعد حاجة ومشى على
طول

احمد : اصل الحجه بلغته ان عم حسن مات وهو جة
بسرعه وساب شغله ومراته فاكيد رجع عشان
خاطرهم

يوسف : طيب يا احمد اشوفك بعدين بقا .... سلام

بعد ما يوسف مشى احمد طلع تليفونه واتصل على
توحيدة

توحيدة : الو

احمد : معلش يا حجه ان بكلمك دلوقتي

توحيدة : لا يابنى عادى خير انت لسه كنت عندى

احمد : اصل انا لما نزلت من عندك لقيت فى وشى
يوسف ابن عم ليليان وسالنى على بشمهندس زين

توحيدة بخوف : وقولتله ايه يابنى

احمد : قولتله انه قريبك من بعيد وببشتغل فى
السعوديه محاسب ومتجوز ومخلف تؤام وهو صدق

توحيدة بفرحه : كتر خيرك يا احمد انا متشكرة انك مش
قولتله على زين

احمد : عيب يا حجه توحيدة ..... اصل انا مبطقش
يوسف دة وحسيت منه ان هو عاوز يستفهم على
حاجة معينه وانا عملتله اهبل واتكلمت معاه ....
وبعدين دا عم حسن مكنش بيطيقة اروح اتكلم معاه

توحيدة : خلاص يابنى اى حد يسالك على زين قوله
الكلام دا

احمد : حاضر يا حجه توحيدة ..... وزى ما قولتلك انا
تحت امرك فى اى وقت

توحيدة : تسلم يابنى

توحيدة قفلت معاه وبصت على صورة حسن
وعيطت. : الى زرعته فى دنيتك بنحصدة اهو يا

حسن ومكملناش يوم على وفاتك ربنا يرحمك يا
حبيبي

*****

فى بيت الجارحى

زين نايم وواحد ليليان فى حضنه قام مفزوع على
صوت عياطها

زين بفزع : فى ايه ..... ليليان مالك

ليليان بتعيط جامد : مخنوقه ..... قلبى واجعنى مش
قادرة اخاد نفسى

زين بقلق : اتصل على الدكتور يجى

ليليان سكتت وحطت وشها بين ايديها وفضلت تعيط
جامد

زين اتعدل من نومته وقام وعدلها وقعدھا

زين : اشربى الميه دى

ليليان اخدت الميه ويدوب بللت شفايفها بس

زين : ليليان انا عاوزة اقولك حاجة ..... انا يمكن اول

مرة اتكلم مع حد كدا بس انا كمان زيك على فكرة
وحيد ماليش اهل وابويا وامى ماتوا قصاد عيني
واللى ربنتى جدتى حتى هى اتخلت عنى وسافرت
وعاشت فى تركيا.... وانا فضلت لوحدى مكنش ليا
اللى الا عم حسن واهو مات .... بصى هى سنه ودائرة
على الكل

زين سكت وبعدها اتنهد جامد : طب انا عاوز اسألك
سؤال

ليليان رفعت وشها : اتفضل

زين : عم حسن كان بيتمنى ايه بس امنيته من ناحيتك
انتى بالذات

ليليان صوتها بيقطع من كتر ماهى بتعيط: نفسه ....
يطمن عليا

زين : يطمن عليكى ازاي؟

ليليان : اكمل تعليمى واعيش بعيد عن اهلى
ومتعيش فى حياتى

زين : شوفتى اهو كملى حياتك بقا عشان هو يرتاح
فى قبرة ولا انتى عاوزة يفضل تعبان

ليليان :لا طبعا انا عاوزه يكون مرتاح

زين : برافو عليكى ..... نامى يالا عشان تروحي
جامعتك

ليليان : حاضر يا زين باشا

زين بضحك : هههههههه انتى هبله ولا ايه

ليليان استغربته انه بيضحك اول مرا تشوفه هادى
وبيضحك قد ايه ضحكته حلوة وجميله غريب اوى
الانسان دا حتى المفروض فى عز وجع قلبه بيضحك

ليليان مبستمه : احم انا هبله ليه ؟

زين : يا عنى قاعدة فى سريرى وتقريبا فى حضنى
ومراتى وبتقوليلى زين باشا

ليليان بغباء : امال اقول ايه

زين : قولى زين وبس

ليليان بهدوء : مينفعش

زين : ليه مينفعش

ليليان اتوجعت وهى بتتكلم كدة : علشان زين باشا
دى على طول هاتفكرنى دايم انك فى يوم من الايام
هاتتخلى عنى ولما يجى اليوم دا قلبى مش يوجعنى

زين كلامها وجعه اوى رغم انها لسه صغيرة بالنسبale
اوى وقالت كلام مش مترتب بس قالته بمليون كلام
مترتب

زين بحنيه : مش المفروض انا قولتلك قبل كدا ان
اللى بينا اكبر من وعدى مع عم حسن

ليليان بارتباك : وايه هو الى بينا ؟

زين : معرفش.... بس اكيد هانعرف .... ومن وقتها
لغايه ما نعرف قوليلى زين وبس وابقى ياستى
قولى فى الشغل بشمهندس زين .... اتفقنا

ليليان بابتسامتها الرقيقه: اتفقنا

*****

فى الشرقيه

يوسف : وهو دا الى حكاه الواد احمد

عاصم : امممممممم ..... الشيخ عزت اتصل
بيهددنى... اعمل ايه ؟.

يوسف : طب ماتسييني اخلص على امه ونخلص من
قرفه دا ومن غير ما حد يحس

عاصم. بتفكير : ماشى بس من غير شوشرة ماشى

يوسف بضحك: متقلقش يابابا ..... يا عنى هو انا لما
خلصت على جدتى حد حس

عاصم : هشششششششش الله يخربيتك اسكت هاتفضحنا
..... اللى حصل دا يموت ما بينا ولا حتى تفكر تفتحه
فى يوم من الايام

يوسف : طيب سكتنا اهو .....وانت بقا ياعزت دورك
جة اصل انا اتخنقت من امك
*****

فى القاهرة فى بيت الجارحى

على السفارة

زين : ليليان مش كل يوم هاقولك اشربى اللبن انا
مبرجعش فى كلمه بقولها لو الدنيا من حواليا اتهدت

ليليان : حقيقى والله انا تعبانه انا مبحبوش ..... ليه
اشرب حاجة مبحبهاش

زين : عشان انا عاوز كدا ويالا والعقاب لسه موجود

ليليان بضيق منه : اووووف ... حاضر

زين : ابقى وافقى واشربيه من الاول احسن من حوار
كل يوم دا

ليليان : بييقا عندى امل انك تقدرنى وتوافق
مشربوش

زين بتريقه : امل ماتت متفكريش فيها كثير ...ياللا
عشان تروحي جامعتك

*****

فى شركه الجارحى

مراد : ايه يا جدع بتصل بيك من امبارح مبتردش

زين : كنت مسافر

مراد : مسافر فين ؟

زين : الشرقيه ... عم حسن اتوفى

مراد : لا حول ولا قوة الا بالله ... البقاء لله يا زين ...
طيب مقولتش ارواح معاك ليه

زین : عرفت بلیل متأخر وجریت علی هناك

مراد : طب ولیلیان عرفت ؟.

زین بهدوء : اه قولتلها والحمد لله عدت علی خیر

مراد : طب ایه یا صاحبی ناوی علی ایه ؟

زین باستعباط : مش فاهم ناوی علی ایه بالظبط

مراد : لا انت فاهم کویس یا زین ..... ناوی ایه علی
علاقتک انت ولیلیان

زین : معرفش علاقتنا بتجری بسرعه اوی یا مراد
....والسرعه دی مضایقنی ومبقتش قادر اوقفها .....
ومش عارف اذا کان السبب منها هی ولا منی انا
.....بس الاکید انا لسه عند وعدی مع عم حسن وعدی
مماتش بموته مش زین الجارحی للی يعمل کدا

مراد : زین سیب نفسک وبطل تسیطر علی مشاعرك
کدا غلط

زین بشرود : انا مبقتش قادر حتی اسیطر علی
مشاعری

زین فاق علی تصفیر مراد

زين : تصدق انك رخم .... قوم يالا روح ظبط الامور
عشان الوفد

*****

فى الجامعه

سارة : مالك يا ليلو شكلك تعبان كدا

ليليان : اممم انا تعبانه فعلا بس مش جسمى قلبى
... قلبى الى وجعنى

سارة : ليه كدا فى ايه مانا سايبكى امبارح كويسه

ليليان : فاكرة عم حسن اللى حكتلك عنه .... اهو مات
هو كمان وسابنى

سارة ضمت ليليان لحضنها: البقاء لله يا حبيبتى ...
ياقلبى عشان كدا قلبك كان مقبوض امبارح

ليليان : انا ضهرى انكسر بجد

سارة : متقوليش كدا زين موجود وانا كمان اهو مش
هانسيبك ومعاكى وفى ضهرك

ليليان : زين .... فى يوم من الايام يزهدق منى فى يوم

من الايام هايحب واحده ويتجوزها ويطلقنى فى يوم
من الايام هارتمى فى الشارع وابقا وحيدة

سارة : لا انا كدا ازعل منك وربنا خلاص يا ليلو انتى
بقيتى صاحبتى واختى ولا يمكن اسبيك ابدا

ليليان : ربنا يخليكى ليا يا سارة

*****

فى الجامعه بس فى مكان تانى بعيد عن ليليان
وسارة

عمر باشا سرحان فى ايه

عمر : هايكون فى ايه اكيد فى الصاروخ اللى هناك دا

بس يا عمر دى مش سكتك باين عليها ملهاش فى
الشمال

عمر : لو ملهاش يبقا ليها يابا ..... انا سبحان
ماصبرنى عليها اصلا انا مبقتش قادر من اول يوم
شوفتها وانا نفسى فيها

خلاص البنات دى مبتجيش الا بالغصب

عمر : صح..... انت صح الغصب احلى حاجة

عمر الليثى ابن رجل اعمال ساقط وبيعيد كثير
مالوش الا فى البنات مدلع اوى وبيسقط بمزاجه
عشان الجامعه المكان الوحيد اللى بيوقع البنات منه

*****

فى الشرقيه

ايمان بتتكلم فى التليفون وبتعيط

ايمان : عاوز ايه يا عبد الرحمن .؟

عبد الرحمن : ايه عاوز ايه دى هو انا غلطت فى ايه
انا بتصل بيكى اواسيكي تقومى تكلمينى بالطريقه
دى

ايمان : شكرا مش محتاجة شفق من حد

عبد الرحمن : اخص عليكى يا ايمى بقا انا بعد دا كله
بشفق عليكى .... ايمان انا بحبك

ايمان : ولما انت بتحبنى مجتش تتقدملى وابويا
عائش ليه.؟

عبد الرحمن بنرفزة : انت بتتكلمى وكانك مكنتيش
معايا خطوة بخطوة فى القرف اللى كنت فيه .... لكن

هافضل اقولك وابررك ان كنت مستنى موضوع
ليليان بنت عمى يهدى واهى الحمد لله موضوع
خلص بهروبها

ايمان : وانت مفكر ان ابوك خلاص هايستكت هو ولا
عمك لا دول هايجبوها ويجوزها لك علشان انت الكبير

عبد الرحمن : والله ما بحبها يابنتى دى طول عمرها
اختى الصغيرة يا ايمان انا بحبها فعلا بس اختى ...
طب تعرفى انا حزين ان هى هربت وعاشت لوحدها
مهما كان دى بنت وخايف عليها من الزمن اذا كان
وهى عايشه فى وسط اهلها كانوا بيأذوها مابالك بقا
بالغريب

ايمان بتنهيدة : ربنا معاها بابا كان بيحبها وانا كمان
بحبها اوى دى كانت صاحبتى الوحيدة .... بس لو
كانت معايا فى الظرف دا كانت هونت عليا كتير

عبد الرحمن : معلش يا قلبى .... مسيرها نلاقيها بس
بعيد عنهم .... على فكرة انا قدمت فى البعته ولو
وافقوا باذن لله هاجى واتقدملك واخذك انتى
ووالدتك ونسافر

ايمان بقلق : طب واهلك ... وبابك هايوافق دا مكنش
بيطبق ابويا الله يرحمه

عبد الرحمن : هاتجوزك غصب عن الكل .... يوافق ولا
ميوافقش مبققتش فارقه كله بيدور على مصلحته ....
يا ايمى ازاي ممكن تتخيلي ان انا اتخلي عنك دا انتي
حب الطفوله

ايمان : ربنا يعدى الفترة دي على خير .... جرس الباب
بيرن شكلها سهى

عبد الرحمن بضيق : انا زعلان منك مش انا قولت
بلاش سهى الزفته دي تانى ولا هي شكلك ولا من
تربيتك ولا من اسلوبك ... دي شمال

ايمان : طب اعمل ايه والله ما عارفه اخلع منها لزقت
فيا ... وبعدين انا بكرة اسلوبها جدا بس جت وعزتنى
ووقفت جنبى مينفعش اقفل بابى فى وشها

عبد الرحمن : طيب لآخر مرة بقولك ابعدى عنها

ايمان : حاضر

عبد الرحمن : يلا انا هاقفل هاتعوزى حاجة اجبهالك

ايمان : لا يا عبد الرحمن شكرا

عبد الرحمن : سلام يا قلبى

ايمان قفلت وخرجت تشوف مين كان بيرن وسألت
مامتها

ايمان: ماما مين كان بيرن الجرس ؟.

توحيدہ : دا احمد كان جاى يسألنا فى حاجه عاوزينها

ايمان: اه فيه الخير .... انا كنت بحسب سهى

توحيدة بضيق : لا مش زفته

ايمان : اه من حق يا ماما مين الراجل الى كان واقف
فى كل حاجة يوم ميت بابا

توحيدة بارتباك : وانتى شوفتية فين ... انتى كنتى
تعبانه ونايمه هنا

ايمان : دى سهى اللى يومها سألتنى.

توحيدة : دا قريبي من بعيد وببشتغل فى السعوديه
ومتجوز ولما عرف جة على طول ومشى عشان سايب
مراته لوحدها..... وبعدين قصرى من البت دى عشان
هاتوقعك فى مشاكل

ايمان : حاضر ... والله انا كمان مخنوقه منها دى لازقه
فيا لزقه.

*****

فى شركة الجارحى

سهيله : زين باشا ..... الوفد الالمانى وصل

زين : طيب حضرى الورق وبلغى مراد

سهيله بخبث : تمام .... بس فى مشكله ليليان مجتش
لغايه دلوقتى

طبعا سهيله كانت فى نيتها توقع ليليان فى مشكله
لتاخيرها

زين : مش مشكله عادى انتى الى هاتحضرى معايا
الاجتماع .... جهزى كل حاجة

سهيله خرجت وفى نفسها لا بقا دا اكيد الموضوع
فى إن ولازم اعرفها

*****

فى الجامعه

سارة : تعالى يابنتى نشرب حاجة انا صدعت ولسه
اليوم طويل

ليليان بتعب : صدقيني مش قادرة روحى انتى

سارة : طيب ... خليكى وانا هاروح واجاى بسرعه

ليليان واقفه لوحدها جه عمر الليشى عندها ووقف
فى وشها وقرب

عمر الليشى : ايه الجميل واقف لوحده ليه

ليليان بصتله وقامت ومشيت وسابته وهو اضايق
منها اوى .... راح وراها

عمر مسك ايد ليليان جامد : لا يا مزة مش عمر الليشى
الى واحده زيك تسيبه وتمشى دى الجامعه كلها
بتقفلى على رجل انتى فاهمه

ليليان بخوف : اوعا احسنك ... هاجبك الامن

عمر : امن مين يابنت ال *****... انتى هاتيلى زى
الشاطرة معايا تركبى العربيه نقضى يومين حلوين
وقرب منها وقالها فى ودانها : هايبقوا يومين حلوين
اوى .... عارفه لو رفضتى انا ممكن ادفنك مكانك ولا
حد يقدر يقولى انت بتعمل ايه

ليليان عيظت جامد وعليت صوتها : سارة الحقيني

سارة جت جرى عليهم : انت بتعمل ايه يا جدع انت
سيبها احسنك

ليليان بصتلها بحذر انها متقولش اسم زين مش
عاوزه تعمله مشاكل ولا تعرف حد انها مراته زى ما
منبه عليها وسارة فهمتها

كريم شاف الموقف كله جه جرى عليهم

كريم: لو سمحت سيب ايديها عشان مطلبش الامن

عمر شاور لحارس بتاعه يجى يضرب كريم واتخانقوا
وكريم مش قدر عليهم لانهم اطول واعرض منه
والموضوع وصل لعميد

*****

فى غرفه العميد

عمر : البت بنت ال ****...دى بتعرض عليا حاجات مش
مضبوطه

سارة بان دفاع : انت كداب وحيوان انت اللى كنت
ماسك ايديها

ليليان بتعيط جامد : لا طبعا هو كداب محصلش

دكتور نادر ادخل علشان عمر : اخرسى يابت انتى
وهى هاتمضوا على فصلكوا من الجامعه عقاب ليكو
علشان فكرتو تيجوا جنب عمر باشا

ليليان : لا لا سارة ملهاش دعوة انا هامضى لوحدى

سارة : انتى مجنونه تمضى ايه لا طبعا
*****

برا غرفه مكتب العميد

كريم عمال يتصل بزین مبيردش

كريم : رد يا باشا

سهيله ردت بقرف : الو

كريم : احم انسه سهيله لو سمحتى عاوز الباشا

سهيله : الباشا فى اجتماع مهم ..... سلام

كريم : اهدى يا انسه ... ليليان هانم واقعه فى مشكله
كبيرة فى الجامعه لازم يعرف

سهيله : انت مجنون ليليان ايه وهبل ايه هو الباشا
ماله بخته بسكرتيرة واقعه فى مشكله ولا لاه .....
وبعدين هو فى اجتماع مهم سلام

وقفلت السكه وكريم : اعوذ بالله منك يا شيخه

كريم فضل يفكر يعمل ايه وافتكر ان الوحيد اللي
يقدر يوصل لزين هو مراد الالفى جاب رقمه واتصل
وحظه ان مراد كان واقف فى مكتبه بيضبط ورق
الاجتماع لقى رقم بيرن كتير

مراد : الو

كريم بان دفاع: مراد باشا انا كريم سواق ليليان هانم

مراد باستغراب : امممممم فى حاجة يا كريم

كريم : ايوا ليليان هانم فى مشكله كبيرة فى الجامعه
وانا مش عارف اتصرف وعمال اتصل على زين باشا
سهيله ردت وقولتلها و رفضت تقوله

مراد : طب اقفل وعطل كل حاجة عندك لغايه مازين
باشا يجيلك

كريم : يا باشا انا اصلا مش عارف بيحصل معاها ايه
جوا منعونى ادخل

مراد : طب القفل

*****

مراد جرى على زين واخذة بعيد عن الوفد

زين : فى ايه يا مراد .... فى حاجة فالورق

مراد : لا المشكله مش فى كدا ... ليليان واقعه فى
مشكله فى الجامعه

زين مستناش يسمع بقيه الكلام وجرى على الجامعه

مراد اعتذر للوفد وقالهم ان اهو الى هايكمل الاجتماع
مكان زين وبعدها بص على سهيله وقالها بهمس

مراد بهمس : استلقى وعدك بقا من زين لما يعرف
الى انتى هيبتيه

*****

زين وصل الجامعه ودخل بهيبته الكبيرة ورجاله
الحراسه حواليه محدش مصدق ان غول المعمار
موجود فى الجامعه محدش كان بيعرف يوصله

زين لقاہ كريم جاي جرى عليه

كريم : باشا ليليان هانم فى مشكله الحقها ومنهارة
جدا

ليليان ساكته خايفه من منظرة الى مبيشرش بالخير
ابدا

سارة بان دفاع : عمر الليثى هو الى ضربها تحت قدم
الجامعة كلها

زين لف وبييص على عمر الليثى دة لقي واحد واقف
فى اخر الاوضه مرعوب زين قرب منه جامد

زين : انت الى اتجرات ومديت ايدك

عمر : ايوا عشان هى واحدة مش مضبوطه دى
بتعرض عليا تركب معايا العربيه ونقضى يومين

طبعا عمر كان بيحاول يهز ثقه زين فى ليليان
وميعرفش ان اللى قاله كله غلط وهايجى على
دماغه فى الاخر

زين بصوت مخيف جدا : انت عارف لو كنت سكت
كان اكرملك من الى هاعمله فيك بعد كلامك دا

زين شاور لحراسه ياخدوا ويمشوا

رئيس الجامعة دخل عليهم : ممكن افهم فى ايه

زين بحدة : انا افهمك

رئيس الجامعة : اهلا زين باشا محدش ادانى خبر ليه
انك موجود

زين بغضب : خبر ايه وزفت ايه دا انا هاطبقها على
دماغكوا كلكو

رئيس الجامعة : ليه بس زين باشا .... قولى لو فى اى
مشكله اقدر احلها .... مين البنات دول عملوا حاجة ؟.

زين قرب من ليليان واخدها فى حضنه : ليليان
الجارحى مراتى

رئيس الجامعة : اهلا يا هانم ... مالك بس يا باشا
قولى على اللى هما غلطوا فى ايه وانا هاعاقب الى
غلط

سارة بان دفاع :عمر الليشى اتهجم على ليليان وقالها
كلام مش كويس وكان عاوز يخذها معاه فى العربيه
ولما الموضوع كبر وجينا للعميد ...دكتور نادر اصر
على اننا نمضى على ورق فصلنا من الكليه والعميد
موافق على كلامه

زين : سمعت الى قالتة

رئيس الجامعة : اللى انت تؤمر بيه هايتنفذ وحالا

زين : الواد اللي اسمه عمر الليثى يتفصل من
الجامعة ... ودكتور نادر يتفصل هو كمان يالا اهو
الجزء من جنس العمل وسيادة العميد نكتفى بس
بلفت نظر من مجلس التاديب ... وياريت دة كله
يتنفذ وبسرعه.

زين اخذ ليليان و خرج وفضل حاضنها وهو ماشى
كانه بيدي رساله لكل اللي فى الجامعة انها تخصه
محدث يفكر يبصلها

*****

دكتور نادر زعق واضايق : ليه انشاء الله اتفصل هو
مين دا الى يأمر كدا وحضرتك تنفذ

رئيس الجامعة : احمد ربنا انه فصلك بس مدفنكش
مكانك ... ولو انت مش تعرف زين الجارحى ابحت
عنه واعرف انه غول المعمار فى الوطن العمرى
واستثماراته فى كل حاجة فالبلد ومن اكبر راس فى
الدوله لاصغر حد بيعمله الف حساب ... اهدى بقا

العميد : الحمد لله انا اتنفست لما مشى دى دخلته
علينا سحبت الدم من جسمى

دكتور نادر : اكيد الليثى باشا مش هاسيبوا

العميد : تبقا بتحلم تلاقيه بkra بيجرى عليه علشان
يرحموا من الى ها يحصله هو وابنه

*****

زين وليليان قربوا من عربيه الحراسه وليليان وقفت
تدور على سارة

زين : لو سمحت يا زين ممكن تنادى سارة البنت اللى
كانت واقفه معايا

زين شاور لواحد من الحرس يناديها وسارة جت عليهم

سارة : نعم يا ليليان

ليليان : انا مش عارفه اشكرك ازاي بجد يا سارة
وقفتك معايا هاشيلها فوق دماغى العمر كله

سارة : متقوليش كدا انتى صاحبتى واللى حصل دا
ميرضيش ربنا .... بس اول لما تروحي شوفى اى كريم
يهدى وشك

ليليان حطت ايديها على خدها وافتكرت ضرب عمها
ليها : لا انا متعودة على كدة فترة وهاتعدى

سارة : طيب متجيش بkra المحاضرات وانا هاحضر
متقلقيش و متتعبيش نفسك انتى ... استأذن انا بقا

سلام يا ليلو

طبعاً دا كله وزين بيتابع الحوار بهدوء

*****

فى العربيه زين واخذ ليليان فى حضنه ومش راضى
يسيبها ابدأ وعمال يتنفس بسرعه ليليان خافت منه
هى اه كانت بتخاف منه بس خوفها زاد بعد الحاله
اللى كان عليها فى الكليه

زين بحدّة : مين سارة دى

ليليان رفعت وشها له : دى ساره صاحبتى اتعرفت
عليها .. والله هى طيبه وجدعه وكمان محترمه
ووقفت جنبى انها ردا

زين بهدوء : ماشى هانبقى نشوف الحوار دا بعدين

ليليان خافت بمعناها عن سارة قعدت تدعى ربنا يعدى
الامور على خير

*****

فى بيت الجارحى

زين قاعد على السرير والغضب باين عليه

زين : ابن الكلب لازم يتربى الاسهم بتاعته كلها تقع يا
مراد

مراد : انت مالك يابنى بقيت سافل كدا ليه وعمال
تشتم كل شويه انا مش متعود عليك كدة

زين : ههههه اسكت امال لو شوفتنى وانا فى الكليه
الصبح دا انا قولت الفاظ حسيت ان انا مش انا

مراد بضحك : ههههه ليه يابيبى لازم تاخذ عليك كدا
انت لما بتتعصب بتقلب..

زين : ماتلم نفسك يا عم انت

مراد : الله يا عم وانا مالى انا ها قفل سلام

زين : بقولك قبل ما تقفل فى بنت صاحبه ليليان
عاوزك تجيبلى عليها معلومات وتشوف هى تمام ولا
لاه

مراد : ليه الباشا شاكك فيها

زين : مش حكاية شاكك بس دا طبع فيا اللى يقرب
منى او من حد يخصنى لازم اعرف نيته ايه ... يالا
هابعتك اسمها كامل فى رساله سلام

مراد : سلام

*****

ليليان خرجت من الحمام بعد ما غيرت هدمها وكان
باين عليها التعب

زين شدها وقعدھا جنبه على السرير

زين : ليه مقولتيش انك مرات زين الجارحي

ليليان عيونها كلها دموع : خفت منك انك تزعقلى لو
جبت اسمك فى المشكله

زين زعق: انتى اتجننتى انتى لو كنتى قولتى اسمى
مكنش حد قدر يقرب منك .... بعد كدا اتصلى عليا
متخليش كريم الى يكلمنى

ليليان باستغراب : انا اصلا مقولتلوش يتصل عليك

زين بتنهيدها كلها غضب : يا عنى كمان هو اللى اتصل
بيا من نفسه .... اول واخر مرة تحصل يا ليليان فى
اى مشكله تحصلك وانا مش موجود عرفى بنفسك
للموجودين

ليليان برقه : يا عنى انت مش هاتزعل منى

زين بهدوء: لا مش هازعل

ليليان : هو انا ممكن اسالك سؤال

زين : اسالى

ليليان : هو انت هاتحرمنى من سارة ؟.

زين : ليه بتقولى كدا ؟

ليليان برقتها الى بتخلى قلب زين يلين : علشان انت
نبهت عليا قبل كدا معملش صدقات وانا عصيت
كلامك بس والله انا بخاف ابقا لوحدى انا اسفه ....
بس خليها صاحبتي مش تمنعها عنى انا بحبها

زين : انا كلفت حد يسال عليها لو فى اى حاجة. مش
عجبتنى هابعدك عنها

ليليان بابتسامه : لا لا انشاء الله مش هاتلاقى انا
متأكدة

زيت ابتسم على سذاجتها وطيبتها الزايدة وبعدها
لاحظ خدها

زين بخفوت : هو بيوجعك

ليليان باستغراب : هو ايه دا

زين : وشك

ليليان : لا اعودت على كذا انا كنت بنضرب امر من
كدا

زين بغضب حاول يداريه : مين اللى كان بيضربك

ليليان وهى بتعيط : عمى عاصم ويوسف وعمى
شاكر احيانا.... عمى عاصم كل ما يشوفنى يضربنى
بسبب او من غير سبب تصدق انا معرفش هو
بيضربنى ويبكرهنى اوى كدا ليه .... ويوسف عشان
بيحبنى عاوز يملكنى وانا مش بطيقه و عمى شاكر
دا ساعات احسه طيب وساعات لا بس عموما هو
ماشى وراة عمى عاصم مفيش حد حنين عليا الا
جدتى

زين قرب منها ومسك وشها بين ايديه : طول مانا
موجود محدش يقدر يلمسك تانى انا ضهرك وسندك
متخافيش من حاجة وانسى اللى فات

ليليان : يا عنى انت مش هاتضربنى

زين : انا عمرى ما مديت ايدى على واحدة ..... مابالك
بقا بمراتى هآمدها عليكى انتى

ليليان : امال ليه دايمما بتتكلم على العقاب

زين بخبث : مش كل العقاب ضرب يبقا فى عقابات
تانيه بتبقى زى العسل

ليليان ضحكت جامد واول مراتبان غمازة اللى خدها

ليليان : ربنا يخليك ليا

زين قرب منها وهمس بين شفایفها : ويخليكى ليا

تليفونه رن

زين بغيظ : الو يا زفت عاوز ايه مش انا لسه قافل
معاك.

مراد بضحك : هههههههه شكلى قطعت عليك عليا
النعمة انا جدع وجامد

زين بنرفزة : ماشى يا مراد اغلط كمان وانا هاعدلك
كويس

مراد : انا اللى غلطان ان اتصلت افكرك انك لغايه
دلوقتى مبعتش اسم البنت

زين بعد التليفون وعمل كتم للصوت

زين : ليليان هو اسم صاحبتك سارة ايه ؟ ليليان ؟

زين شافها لاقها رايحة فى النوم باس راسها واتنهد

زين : مراد بکرا هابقا ابعتک اسمها فى رساله ...
سلام

زين اخدها فى حضنه ودفن وشه فى شعرها :
معرفش حبيتک امتى بس انهاردا اتاکدت من کدا لما
شوفتهم بياذوکى غضبى کان هايحرقهم کلهم
*****

فى. الشرقيه

توحيدة دخلت على ايمان وهى بتکلم عبد الرحمن
فى التليفون
ايمان ارتبکت وقفلت السکه فى وشه

توحيدة بغضب : هو انا منبهتتش قبل کدا متکلميش
الزفت عبد الرحمن دة

ايمان عيظت : يا ماما ليه بس ؟ عبد الرحمن ماله ؟
والله هو شخص کويس ويحببنى ... دا انا قولت انتى
الى هاتفهمينى

توحيدة : افهمك !!!..... لو نفترض انه شخص کويس
مع انى اشک کملى بقا ابن مين ابن شاکر وعمه مين
عمه عاصم ولا عيلته مين يابنت حسن

ايمان : ملناش دعوة باهله انا عاوزة هو وبس

توحيدة : وهو ولو اخر واحد فى الدنيا مش هاتخديه يا ايمان ومش هارجع فى كلامى فاهمه ولا لاه

ايمان : ليه يا ماما دا لو بابا موجود مكنش عمل كدا بالعكس كان قعد معاه.

توحيدة بحزن : ابوكى لو كان موجود كان قتلك وخلص منك ..... اوعى تكونى فاكرة انى ساكتلك وراضيه بالعكس انا كنت مكتومه وساكته خايفه من غضب ابوكى عليكى ..... واهو راجلك مات ومبقاش ليكى غيرى وانا لايمكن افرط فيكى لاي حد

توحيدة خرجت وايمان عيطت جامد ودعت ربنا يهدى امها ويحزن قلبها عليها

&&&&&&&&&
خلص البارت السادس

ياترى سارة هاتطلع شخص كويس ولا لاه ؟

وليليان وزين علاقتهم هاتوصل لفين

ويأتري عبد الرحمن وإيمان الى ها يحصلهم لو عاصم
وابوة عرف بعلاقتهم ؟

البارت السابع

صباحا فى بيت الجارحى

زين بيحاول يقوم من غير ما ليليان تحس ...بس
حست بيه قامت وعنيها كلها نوم

ليليان : هو احنا امتى ؟.

زين : احنا الصبح نامى ... نامى ومتروحيش الجامعه
انهاردا شكلك تعبان

ليليان : ماشى

زين : ليليان قبل ما تنامى ... اسم صاحبتك ايه
بالكامل

ليليان : اسمها سارة عبد الله.....

*****

فى الشرقيه

يوسف : بقولك الموضوع يخلص ومحدثش يحس بيه
.... اصلا فى العريش الامور مش متظبطه فى الامن
ماشى

مجهول : متقلقش يا يوسف بيه الموضوع ها يخلص
وهاتسمع خبر الراجل دا .... مهما كان هو مين دا
مياخذش فى ايدينا غلوة

يوسف قفل معاه ولف اتكلم مع ابوة اللى مستنيه
بفارغ الصبر

عاصم : ها ؟ ها يخلص امتى ؟

يوسف : يابابا الناس دى ليك انك تقولهم وهما عليهم
امتى وازاى ملناش دعوة

شاكر دخل عليهم وهما سكتوا

شاكر : ايه سكتوا ليه يا عاصم انت وابنك

عاصم : لا سكتنا ولا حاجة .... دى امور عائلية بقا يا
اخويا

شاكر : اه .... وبعدين بقا يا عاصم فى البت المخفيه
دى الموضوع بيزيد ويبطول ومحدثش عارف هى فين

عاصم : والله انا مش ساكت حتى الواد يوسف قالب
الدنيا عليا زى مايكون فص ملح وداب

شاكر : لو مكنتش امى بس كتبت كل حاجة باسم
فارس وفارس استنصح وكتب هو كمان كل حاجة
باسم بنته مكنش دا كله حصل

عاصم : بطل بقا تفتح فى ام السيرة دى كل شويه
عفاريت الدنيا بتتنطط قدامى كل ما افكر اللى
حصل

شاكر : اعمل ايه يا عنى بلاش اتكلم مع حد ..... حتى
ابنى ربنا مخينى فيه مش شايل الهم معايا زى
يوسف ابنك ما هو شايله معاك

يوسف بخبث : احسن يا عمى عبد الرحمن قلبه
ضعيف وطيب وبعدين دا دكتور فى الجامعه خليه
هو فى شغله وانا معاكوا اهو مكانه ..... واول ما
اوصل للبت هانجيبها ونجوزها له على طول خليه نايم
فى العسل كدا

عاصم ابتسم على ذكاء ابنه اللى قدر يثبت عمه
ويسكته

*****

فى القاهرة

زين فى عربيته رايح على الشركه وامرهم يطلع على
مكان الاول قبل الشركه والمكان دا كان مخزن قديم

زين : الحيوان دا فين

واحد من رجاله زين : متكتف جوا وعمال يصوت زى
النسوان

زين دخل لعمر لقاها مرمى على الارض ومتبهدل من
كثر الضرب

عمر بغضب : انت مش عارف اللى عملته دا
هاحصلك ايه بسببه

زين بتريقه : ايه اللى هاحصلى احكىلى كدا عشان
اتخيل

عمر زعق : ابويا مش هاسيبك يا حيوان

زين عينه احمرت : انا حيوان !!!؟ وابوك مين دا اللى
مش هايسيبنى ؟ طب تصدق والله لاجيب ابوك هنا
قدامك ويشوفك وانت بتنضرب ياروح امك ويترجانى
وانا هارفض ايه رايك ؟. بس لازم تتربى الاول بس
على ايدى

زين قرب منه ومسكه من هدومه ووقفه : انت عارف
قربت من مين ؟ انا اقولك قربت من مراتى ؟ عارف
انا ممكن احرق اللي يبصلها ويفكر فيها ؟ عارف بقا
انت عملت ايه انت مسكتها و ضربتها كمان لا
وبتتعترف وجرئ .... انت بقا متخيل انا هاعمل فيك ايه
انت وابوك انا هاحرقكم مش هاخليلكم تسووا حاجة
... مفترى انا صح

زين قرب من ودانه : انا كل ما افكر اضربك مالقيش
مكان اضربك فيه بس الصراحه رجالتى عملوا اللي
عليهم وزيادة .... انا مش هاضربك انا لايمكن اوسخ
ايدى فى واحد زيك صايع وبعدين انا مش عيل
علشان العب مع عيل زيك انا هالعب مع ابوك راجل
وانا راجل

زين زقه على الارض ونادى على رجالته : الواد يتمنع
عنه الاكل والشرب وابقوا سلموا عليه كل نص ساعه
مثلا

*****

فى شركه الجارحى

زين دخل الشركه والغضب لسه جوا واقسم انه
هايعاقب كل الى غلط اليوم دا

سهيله شافته كدا وخافت وارتبعت منه منه : استر

يارب

زين :اهلا سهيله هانم اهلا

سهيله : احم زين ب....

زين : ههشششش اسكتى اسكتى خالص ..... بقا انتى
يا حيوانه حد يتصل بيا يقول عاوزنى ضرورى تردى
على لسانى ومن دماغك

سهيله : ياباشا حضرتك كنت فى اجتماع مهم وانا
خفت اقولك تعاقبنى وتزعقلنى .... ارجوك يا باشا انا
غلطت سامحنى وبعد كدا لو غلطت تانى وكررتها
عاقبنى زى مانت عاوز

مراد دخل وانقذ سهيله من غضب زين

مراد : زين عاوزك

زين : اخرجى ودا اخر انذار ليكى وخليكى فاكرة انتى
اللى حكمتى على نفسك

سهيله خرجت بتتنفس : الحمد لله يالهوى كنت
هاموت الحمد لله عدت على خير

عند مراد وزين

مراد: العب يا كبير

زين : طيب طير انت بقا ... علشان العب براحتى.

الليشى دخل وكان مرتبك ومش عارف يقول ايه
.....زين الجارحى مش ممكن يسامحه ابدا ولا هو ولا
ابنه

محمد الليشى : باشا انا جاى اعتذرلك على اللي عمله
ابنى اعتبره عيل وغلط

زين: امممممم اعتذراك مقبول

محمد الليشى بفرحه : بجد يا باشا ده ولد صايع تلاقيه
بس ميعرفش انها مرات حضرتك

زين : يعرف ولا ميعرفش مش فارقه .... بس قولى
انت جاى عشان افرج عنك ابنك وارحمه من اللي
بعمله فيه ولا عشان الاسهم بتاعت شركاتك اللي
وقعت .... بس مظننش انك تفكر فى مصلحة ابنك ...
انت لو بتفكر للحظه فى مصلحته مكنش دا بقا حاله

محمد الليشى : ياباشا العقاب شديد اوى عليا وعلى
ابنى

زين : لا بالعكس انا شايفو عادى جدا ... طب اقولك
انا ممكن درجات العقاب عندى توصل للقتل بس انا
مرضتش حرام دا شاب بردوا وزى مانت قولت صايح
وعاوز يتربى ... وانا رببته بما فيه الكفايه

محمد الليثى : بس ياباشا....

زين : خلاص المقابله انتهت واللى عنده قولته فرصه
سعيدة

محمد الليثى بغل : انا اسعد ياباشا ... متشكر

زين بابتسامه صفرا : لا العفو على ايه بس

*****

فى بيت الجارحى

ليليان : صباح الخير يا دادة

دادة سميحه : هههههه صباح الخير ايه يس قولى
مساء الخير دا كله نوم

ليليان : مش عارفه جسمى متكسر ... يمكن من جو
الاكشن اللى عشت فيه امبارح ... هو زين فين

دادة سميحه : زين خرج من الصبح راح الشركه

ليليان : طيب هاروح اذاكر بقا شويه .... الا قوليلى يا
دادة هو انتى معاكى تليفون اعمل مكالمه

دادة سميحه باستغراب : عاوزه تكلمى مين ؟

ليليان: هاكلم سارة صاحبتى هاشوف عملت ايه فى
الجامعه انهاردا

دادة سميحه : امممم خدى اهو

ليليان: شكرا يا دادة

ليليان اخدت التليفون وراحت طلعت الكتاب اللى
سارة كاتبها فيه رقمها واتصلت بيها

سارة : الو

ليليان : الو ازيك يا سوسو

سارة : ليليان يخربيتك بتكلمينى من فون مين اوعى
يكون المز

ليليان : ههه هههه لا ياختى مش المز لسه مجاش ....
دا تليفون دادة سميحه

*****

ليليان قفلت التليفون لفت لقت زين واقف وراها
حاطط ايدة فى جيبه

زين : كنتى بتكلمى مين ؟

ليليان اتوترت من موجوده المفاجئ : كنت بكلم سارة
بسألها على المحاضرات

زين : امممممم وجبتى التليفون منين

ليليان : تليفون دادة سميحه

زين : طب وكلمتيها ليه مش منبه عليكى هاسأل
عليها الاول

ليليان : وسألت ؟ كويسه صح ؟ والله هى طيبه
وجدعه

زين : امممم كويسه

ليليان : الحمد لله اكلما عادى صح

زين : اه صداقه جامعهه وبس يا ليليان

ليليان : اه طبعا انت هاتقولى صداقه جامعهه وبس

كوكو : اه يالا طبعا.... الا قولى يا باشا هو زين باشا
مش هاتجيبوا معاك مرة

مراد : هههههههه لا زين ايه بس ... زين الجارحى
مالوش فى الشمال

كوكو : وانت ليك بقا فى الشمال يا باشا ههههههه

مراد : هههههههه انا ليا فى الشمال واليمين .... انا ليا
فى كل حاجة

مراد اخدها وركب عربيته وهو ماشى لمح بنت بتجرى
من مجموعه شباب وقف العربيه ونزل راح ناحيتهم
والبنت جريت عليه واستخبت فى ضهرة

واحد من الشباب: احسنك سيبها هى كدا دخلت
عداد فى الموت

مراد : عداد موت ... واحسنلى .... انت عارف الاول
بتكلم مين يا توتو

واحد من الشباب: طب عرفنا يا شبح

مراد طلع مسدسه وضربه فى رجله : عرفت يا توتو

كلهم جريوا واخدوا صاحبهم وخافوا منه

مراد لف وممسك ايديها وراح عند عربيته : اركبى

البننت بصت فى العربيه لقت واحدة قاعدة افتكرت
انها مراته: ماشى هاركب شكرا

البننت دى كانت سارة صاحبه ليليان

سارة: احم انا متشكرة جدا

مراد : العفو .... بعد كدا متمشيش فى شوارع ضلمه
وفى وقت زى دا

سارة : احم ماشى .... ممكن حضرتك توصلنى لاي
اقرب شارع عمومى وانا هاكمل

مراد : لا قولى عنوانك فين انا هاوصلك

سارة : لا والله حضرتك كتر خيرك وعلشان معطلكش
انت والمدام

كوكو : اووووف طيب يالا ياختى انزلى ضيعتلنا الليله

مراد: اخرسى يا حيوانه ... انتى مين اذنلك تتكلمى
اصلا

كوكو : يالهوى انت بتقلب فى ثانيه ليه اهو انا
محبكش علشان القلبه دى مالکش امان

مراد وقف العربيه

مراد بحدّة : طب انزلى بقا يا روح امك مش عاوز
اوريكى القلبه اللى بجد

كوكو وهى نازله : ياخويا انت حر انت الخسران

سارة : احم هو انت ازاي تسمح انها تنزل كدا ... انا
السبب انا و عملت مشكله بينكم ... روح نادى على
مراتك وانا هانزل

مراد استغرب : مراتى ايه دى واحده شاقطها.

سارة مصدومه: شا... ايه يا عنيا

مراد : قطها ..... شاقطها

سارة : اه يا سافل يا قليل الادب شاقط واحده
ومخلينى اركب معاك وعاملى فيها شهم ايه كنت
عاوز اقضى معاكوا الليله

مراد باستفزاز : لو انتى موافقه معنديش مانع.

سارة بغيظ : لا فعلا معنديش... طب تعال بقا.

سارة مسكت مراد من رقبته وعضته فيها جامد

مراد حس بوجع فى رقبته: اه يابنت العضاضه سيبي

سارة سبته وخرجت من العربيه جريت باقصى سرعتها

مراد : اه يابنت العضاضه دى ورمت هو يوم اسود
اصلا .... اكيد زين اللى باصصى فيه

*****

فى بيت الجارحى

ليليان خبطت ودخلت المكتب لقت زين قاعد وقدامه
اوراق بيرجعها

ليليان : ممكن ادخل ؟

زين : مانتى دخلتى اصلا مالوش لزمه تستأذنى

ليليان محروجه منه : احم هى عادة فيا معلش
استحملنى

زين قام من على المكتب راح عندها ومسك ايديها
واخذها وقعدھا على كنبه صغيرة تاخذ شخصين

وقعد جنبها

زين : ادينى الكتاب

ليليان ادته الكتاب وكانت متوترة جدا علشان قاعدة
جنبه بالطريقة دى وفى نفسها : يا نهار اسود هاركز
فى كلامه انا ازاي دلوقتى

زين بضحك : متخافيش هاتركزى ههههههههه

ليليان مصدومه : انت سمعت ؟!

زين شدها لحضنه ولف ايدة حواليتها وبايدة التانيه
مسك ورقه وقلم وبدء يشرح طبعا زين كان قاصد
يخليها تتوتر وهو فرحان بقربها منه

ليليان فى الاول مكنتش مركزة بس بعد كذا حاولت
واخذت على الوضع وفهمت كويس منه

بعد فترة

زين : ها ؟ فهمتى حاجة ؟

ليليان : اه طبعا فهمت .. بجد انت شرحك جميل ... هو
انت ليه مبقتش دكتور فى الكليه

زين : علشان انا مش عاوز ابقا دكتور

ليليان : انت غريب بجد فى حد ميحبش يبقا دكتور
فى الجامعه

زين : اه فى انا..... زين الجارحى

ليليان : هههه مغرور اوى

زين : عادى .. مش غرور

ليليان : انت بتخاف تضحك

زين : انتى ليه بقيتى تسالى كتير ... يالا علشان
تشرى اللبن وتنامى

ليليان : يالهووى عليا وعلى اللبن فى يوم واحد

زين بحدّة : ليليان

ليليان :سكت

*****

ليليان : زين ممكن تليفونك اتصل بسارة .. نسيت
اسالها الامتحان الساعه كام

زين قاعد جنبها على السرير: هاتكلميها دلوقتى ...

الوقت اتأخر

ليليان : لا عادى بتسهر

زين : اتتو اتصاحبتوا لدرجه انك عرفتى انها بتسهر

ليليان بضيق : خلاص مش عاوز اكلمها

زين : خدى كلميها

ليليان اتصلت على سارة

سارة بتنهج من الجرى : الو

ليليان:سارة مالك بتنهجي ليه كدا

سارة : اصل روحت اجيب لماما دوا من الصيدليه

ليليان : دلوقتى .... الوقت متأخر

سارة : اعمل ايخ كنت لازم انزل وفى شباب جريوا
ورايا وفى واحد انقذنى منهم وكنت بحسبه محترم
طلع قليل الادب البجح بيقولى فى وشى انه شاقط
واحدة

ليليان : نهار اسود وعملك حاجة

زين بحدّة : فى حاجة يا على شايفك بتبص جامد

على الباشا : لا يا زين باشا دا انا ببص على الجمال
الربانى دا ... اصل ياباشا الجمال ربنا خلقه علشان
نتأمله

مراد بخفوت : الله هاتولع

ليليان اتخرجت جامد ووشها بقا احمر

زين باصلها تخرج وخرجت فعلا وزين قام ولف وراح
عند على

زين شدو من قميصه: حسك عينك اشوفك بتلمحها
بطرف عينك هانسى اى حاجة ولا شراكه ولا حتى
معرفة قديمه

على الباشا : اهدى بس يا زين هى تخصك فى ايه
مش دى سكرتيرتك بردوا

زين فهم انه شافها قبل ما يدخل

زين : لا هى مش سكرتيرتى ... هى مراتى

على الباشا بضيق : انت اتجوزت مبروك .. مكنتش
اعرف انها مراتك

زين زقه على الكرسى : اديك عرفت

*****

فى الشرقيه

توحيدة : ايمان شوفى مين بيخبط

ايمان : حاضر

ايمان فتحت : عبد الرحمن ايه اللى جابك

عبد الرحمن : ممكن ادخل اقابل مامتك

ايمان فتحت الباب علشان تدخله : ماما تعالى

توحيدة : فى ايه مين اللى جاى

عبد الرحمن : انا يا حجه ممكن ادخل ؟

توحيدة بضيق : تعال يابنى اتفضل

دخلو الصالون

توحيدة : ايمان اعملى شاي

ايمان بارتباك من زيارة عبد الرحمن : حاضر يا ماما

توحيدة بتنهيدة : خير يابنى

عبد الرحمن : انا عارف انك مش طايقنى ... بس انا
مخترتش اهلى يا حجه انا عارف انك مش بتحبهم
وليكى حق بس مش لازم كلهم يبقوا شياطين زى ما
كان فيه ليليان طيبه وهى من نفس العيله وعمى
فارس الله يرحمه وجدتى فى انا كمان والله يا حجه انا
بحب ايمان اوى يا حجه ايمان دى حبى دى كبرت على
ايدى انت ليه عاوزه تحرمينى منها لمجرد ان ليا اب
وعم تفكيرهم فى الفلوس انا ماليش دعوة بيهم
صدقينى انا شاربيها والله وعندى استعداد احارب الكل
علشانها

الحجه توحيدة : كلام جميل اوى ... والكلام دا مجتش
تقوله لابوها ليه لما كان عايش ليه استنيت لما مات

عبد الرحمن : اقسملك بالله ان كان كل تفكيرى ان
اساعد ليليان واخلص من موضوعها وكان عندى امل
ان ابويا ينسى الفلوس بهروبها بس للاسف منسيش
...يا حجه انا اللى هربت ليليان ليله كتب الكتاب
وجبتها على هنا لعم حسن ... وايمان عارفه دا كويس
... والله بتمنى ان ليليان تفضل هربانه اهو تبعد عن
القرف اللى هنا

توحيدة : اهو اديك قولت قرف وزفت وحقد انا ايه

اللى يخلينى اوافق على جوازك من بنتى

عبد الرحمن : اللى يخليكى توافقى حبى ليها ولو كان
على القرف احنا مش هانعيش هنا. احنا هانسافر انا
وايمان وانتى امريكا انا مقدم على بعته وانشاء الله
يوافقوا

توحيدة قلبها رق علشان شافت الحب فى عنيه
ولهفته فى الكلام وانه عاوز يقنعها باى طريقه

توحيدة :طيب تقدر تقولى هاتقنع ابوك ازاي هو
وعمك

عبد الرحمن : انا راجل مش عيل علشان استنى
موافقه ابويا انا اصلا مش هاقوله ولا هاعرفهم حاجة
مش عاوز حاجة تمنعنى عن ايمان... بس امى عارفه
وموافقه وهتيجى معايا وقت كتاب الكتاب انشاء الله
لو وافقتى

توحيدة كلام عبد الرحمن عاجبها : طيب ادينى فرصه
افكر وارد عليك

عبد الرحمن : ربنا يخليكى يا حجه ... وصدقينى مفيش
حد هايحب ايمان زى ... وزى ما ليليان قطعت علاقتها
معاهم انا كمان هاقطعها

عبد الرحمن مشى وايمان جت جرى على امها : شكرا
يا ماما انك ادتيه فرصه وسمعته

توحيدة بهدوء : بتحبيه يا ايمان

ايمان : يااااه ياماما بحبه بس ... انا كبرت على حبه ليا
والله هو طيب اوى ومش ذنبه ان له اهل زى دول

توحيدة : هاعمل استخارة واقولك قرارى

ايمان بفرحه : ماشى يا ماما

*****

يوسف كان نازل من عند توحيدة وفرحان لانه حس ان
توحيدة مالت لكلامه واتفاجئ من وجود يوسف تحت
البيت

تيوسف : ايه يا عبد الرحمن كنت بتظمن على الحجه
توحيدة ولا على ايمى

عبدالرحمن : اخرس متجيش اسمها على لسانك
الوسخ دا ... مالکش دعوة بيها احسنلك

يوسف : ماشى يا عم الغيور

عبد الرحمن : انا ماشى من وشك

عبد الرحمن مشى ويوسف فى سرّة : انا سايبك
بمزاجى يا عبد الرحمن الكلب علشان لما الهانم تظهر
تبقا لوحدى وبس

*****

فى شركه الجارحى

ليليان : زين باشا انا خلصت

زين : هو انا مش قولت قبل كدا بلاش باشا دى

ليليان لفته متترفز حبت تهدى الوضع : حاضر
بشمهندس زين

زين : يالا انا هاخذك تروحي معايا انا مشيت كريم من
زمان

زين اخدها ووقفوا فى الاسانسير وليليان عماله تاكل
فى شفايفها ودى عادة فيها لما بتوتر وهو مش على
بعضه

زين زقها وسندت على المرايه وقرب منها باسها
باسها بغل كل ما يفتكر كلام على الباشا عليها ليليان
حاولت تاخذ نفسها مش عارفه

ليليان : اه زين اوعى ... ابعد

زين بعد شويه وبعصبيه : اياكى اشوفك بتعملى
الحركة الزفت دى تانى

ليليان هزت راسها وقلبها بيدق بعنف منه

*****

مساء فى بيت الجارحى

على السفارة

زين : عملتى ايه فى الامتحان

ليليان بخفوت : الحمد لله

زين : كويس

ليليان حاطه وشها فى الطبق ومش عارفه ترفع
وشها

زين : ارفعى وشك

ليليان رفعت وشها وزين باصلها لقى شفايفها ورامه
وحمرا فضل باصص عليهم وبيتنفس بصعوبه
ولليليان اتكسفت وعملت نفس الحركة لا اراديا

زين بحدّة : قومی نامی

ليليان : ها ؟

زين بنرفزة: بقولك قومی من وشى

ليليان عیطت واتنرفزت : هو انت كل شويه تعاملنى
كدا وتتعصب علیا... انت غریب بجد .... بص انا
مخاصمك مش تكلمنى

زين : نعم... ايه مخاصمك دى ؟!!

ليليان عیطت : مخاصمك يا زين وایاك تیجى ورايا
وایاك تقولى اشربى اللبن وربنا مانا شاربه بس ها.

وجریت وراحت على الاوضه ونامت على السریر
وقعدت تعیط هی لیه مش فاهمه هو لیه كدا لیه
بتحسه فیه حنیه الدنيا كلها ولیه بتحسه قاسى وقلبه
حجر وجارح زى اسمه بالظبط

*****

تانى يوم

فى الجامعه

ليليان : سارة انا هامشى بقا اتأخرت على الشركه

سارة : ماشى روحى انتى ومتنسيش تفكرى نخرج مع
بعض يوم

ليليان : ماشى هافكر وارد عليكى

*****

فى الشركه

ليليان : انسه سهيله بشمهندس زين جوا

سهيله بسخريه : اه موجود ادخلى ... انتى هاتتبسطى
اوى

ليليان بصتلها من فوق لتحت : مجنونه دى ولا ايه

خبطت ودخلت لقت واحده واقفه جنب زين وبتتكلم
فى شغل ايه دا لحظه دى بتتكلم فى شغلها مين دى

ليليان : بشمهندس زين

زين : اهلا يا ليليان

ليليان بصت على الواقفه جنبه باستفهام

زين بابتسامه : دى نورا سكرتيرتى الجديد

ليليان : احم ..مكان سهيله

زين : لا مكانك انتى

ليليان : امال انا هاروح فين

زين : انتى مرفودة.

ليليان برقت مصدومه: نعم ... مرفودة؟!!

زين ببرود : اه ... استغنيت عن خدماتك.

ليليان : استغنيت عن خدماتى ... انت بتهزر يا زين.

زين : وانا اهزر معاكى ليه يا هانم ..... وبعدين اسمى
بشمهندس زين

بعدها زين جاله تليفون ورد عليه ووقف واداهها ضهرة
وقعد يتكلم ونورا قعدت تبص لليليان بتهكم واضح

ليليان واقفه دموعها نازله فى سرها : استغنيت عن
خدماتى ورفدنى مستنيه ايه تانى يا ليليان لا لا لازم
امشى انا مش هاتزل تانى ولا انت هاتشوف وشى
تانى يا زين حتى لو رجعت لاهلى

وجريت تعيط ونزلت شارع

لقت كريم فى وشها : مالك ياهانم ... حضرتك كويسه

ليليان بصتله : انا مش هانم ومالكش دعوة بيا اللى
مشغلك رقدنى تقدر ترتاح

ليليان مشيت فى شارع بتعيط:

كان لازم تفهمى يا ليليان

بعد موت عم حسن ان الدنيا بتديكى انذااار مفيش
حد هايفضل جنبك للابد ... واهو زين كمان استغنى
عنك

رواية (عشق الزين)
البارت الثامن

فى شركه الجارحى

زين : سهيله .... ليليان فين ؟.

سهيله : معرفش خرجت وقالت هاتروح الحمام

زين: ماشى لما تيجى دخلها على طول.

سهيله : اوک

سهيله خرجت ونورا قابلتها فى وشها

نورا : ليه قولتيله انها راحت الحمام ؟

سهيله بمكر : فتحى دماغك دى معايا اصل مش
ناقصه .... عاوزنى يا ابله اروح واقوله دى خرجت
معيطه علشان يجرى وراها

نورا : اه يا لئيمه انتى عاوزة تكسبى وقت تكون هى
مشيت و غارت فى داهيه

سهيله : ايوة الله ينور عليكى فتحى دماغك الحلوة
دى معايا.

*****

فى الشارع

ليليان ماشيه تايهه مش عارفه هى رايحة فين ولا
اصلا هى فين حسست بوجع الوحدة والخوف ... الخوف
مالى قلبها طيب تعمل ايه تروح فين عقلها مش
ساعفها ولا عارفه تفكر كل اللى هى بتفكر فيه كلام
زين ليها
سارة فاجاه جت قدامها وافتكرت انها حفظت رقمها

راحت عند كشك صغير وطلبت منه تعمل مكالمه
تليفون

ليليان : لو سمحتى عاوزه اعمل مكالمه ضرورى

صاحبه الكشك : اتفضلى يابنتى

ليليان : الو

سارة : ليليان ؟. ايه دا كل شويه ارقا... ايه دا هو انتى
بتعيطى

ليليان عيطت: تعاليلى يا سارة انا محتاجكى اوى

سارة : طيب انتى فين ؟.

ليليان سألت صاحبه الكشك على مكانها وقالت
لسارة

سارة : مسافه السكه متخافيش.

*****

فى شركه الجارحى

زين : اهلا بالباشا انت فىن من امبارح.

مراد : راحت عليا نومه

زين : والله انك بارد ...وكمان..

زين لاحظ العضه اللي فى رقبه مراد

زين : نهارك اسود انت وصلت للمرحله دى.

مراد باستغراب: مرحله ايه؟!!!

زين : ايه دا اللي فى رقبتك دا يا استاذ

مراد حط ايدة على العضه : اه مش تفكرنى ... دى
نار قايدة فيها....بتوجع اوى

زين اتعصب من برودة : انت اتجننت يا مراد ازاي
تسمح لواحدة تعمل معاك كدا انت مبقتش تركز ولا
ايه فوق لنفسك من القرف اللي انت فيه

مراد: براحه يا زين ... انت فاهم ايه دا انا اتخانقت مع
بنت واخذتنى على خوانه وعضتنى بنت ال ... لو
اشوفها بس

زين : مين دى اللي اتخانقت معاك ... وازاي تاخذك
على خوانه وبعدين ايه دا طب البس حاجة تدارى
الفضيحه دى

مراد: موضوع كذا هابقا احكيهولك بعدين.... وبعدين
محدث له عندى حاجة براحتى البس اللى يعجبنى

زين ومراد بيتكلم افتكرو ليليان اللى اتأخرت قام وقف
مرة واحدة

زين زعق : سهيله

سهيله دخلت على صوته : ايوا يا افندم

زين : ليليان فين

سهيله : احم معرفش مجتش.

زين طلع يجرى ونزل تحت الشركه وسأل الحراسه :
كريم فين

واحد من الحراسه : كريم مشى اخذ المدام وروحها

زين نوعا ما بقا اهدى شويه : طيب اطلع على البيت

مراد : زين فى ايه جرتنى وراك ... رد عليا

زين : مراد انا لازم امشى كمل انت مكانى

مراد : ليه هى ليليان فين؟.

زين : رفدتها.

مراد: ايه.... رفدتها ليه وازاي وامتى

زين : بعدين بقا ... سلام

*****

عند سارة وليليان

سارة : تعالى يابنتى متتكسفيش... ماما مش موجودة
بتزور صاحبتهآ وهتتأخر

ليليان بتعيط وعينها ورمت ومبقتش عارفه تاخذ
نفسها كويس

سارة : اهدى يا حبيبتى كدا هايجرالك حاجة علشان
خاطر ايه دا كله

ليليان : ياريت يجرالى حاجة انا بقيت اكرة نفسى

سارة : لا اخص عليكى متقوليش كدا دا انتى اختى
وحبيبتى وربنا يعلم من اول يوم شوفتك فيه وانا
حبيبتك اوى

ليليان : وانتى كمان كدا والله ... بقيتى اكرت من اختى.
علشان كدا فكرت فيكى اول واحدة

سارة : ها؟ احكىلى فى ايه ؟

ليليان : زين رfdنى واستغنى عن خدماتى

سارة : ايه طيب ازاي ... اقصد عملتى حاجة غلط مثلا

ليليان : لا يا سارة معملتش اتفأجت لما دخلت بواحدة
معاه ولما استفهمت لقيتها سكرتيرة الجديدة مكانى
وقالى استغنيت عنك ورفدى

سارة : طيب ايه مقالكيش اسبابه

ليليان : مستنتش جريت ومشيت اتخنقت

سارة : ليه مستنتيش تعرفى اسبابه ايه ...ليه مشيتى
بسرعه

ليليان : لا طبعا ... عاوزه يقول ايه عليا ضعيفه ... دا
كان بيكلمنى بطريقه وحشه جدا ... انتى عاوزنى
استنى واروح البيت ويقولى انتى طالق

سارة : لا انتى خفتى تروحي يقوم يطلقك خفتى
يسيبك

ليليان : انا مكرهتش فى حياتى قده .... انا عمرى ما

هارجعله وكل اللى انتى بتقوليه غلط ف غلط انا
مروحتش علشان مينفعش يفضل يكسرنى اكر من
كدا

سارة : هو كان كسرك قبل كدا فى ايه...؟

ليليان اتعصبت : سارة انا ليه حاسه انك بتدافعى عنه
... لو سمحتى هى ليله هاقضيها عندك وارجع على
الشرقيه

سارة: يالهوى ترجعى لاهلك يا ليليان ... ترجعى بعد
كل اللى حكتهولى ... ترجعى بعد ماقدرتى تهربى
تروحي برجلك تانى

ليليان بشجاعه مزيفه : محدش فيهم يقدر يقربلى ....
وبعدين انا خلاص تميت السن القانونى وورثى بقا
بتاعى محدش يقدر يمضينى على حاجة حتى لو كان
على موتى

سارة : ماهما هاي موتوكى فعلا علشان يورثوكى
....اهدى كدا امسحى دموعك دى وتعالى نامى شويه
ولما تصحى قررى هاتعملى ايه وانا معاكى فى اى
حاجة

*****

فى بيت الجارحى

زين : دادة سميحه

دادة سميحه : اهلا يابنى امال فين ليليان

زين : ليليان!!!! .. هى مجتش

دادة سميحه : لا يابنى مجتش. وقلقت عليها بس
قولت اكيد معاك

زين اتعصب وطلع تليفونه وجاب رقم كريم

زين : الو

كريم : ايوا يا باشا

زين بحدّة : ليليان هانم فين ؟ وانت فين ؟

كريم : طلعت منهارة من الشركه بعد ما وصلتها بربع
ساعه ولما سألتها انتى رايحة فين زعقتلى وقالتلى
انك رفدتها واصرت تمشى لوحدها وانا والله حاولت
الحقها بس ضاعت منى واختفت

زين بحدّة : ومتصلتش ليه

كريم : تليفونى باظ والله ياباشا وبصلحه

زين قفل معاه واتصل على مراد

مراد : ايه يا زين ؟.

زين : بسرعه ادينى عنوان سارة صاحبته

مراد : سارة مين !!!... اه صاحبه ليليان طيب اقفل
هابعته فى مسج

*****

عاصم : اخيرا ظهرتى يابنت فارس لا وايه جايه
برجليكى.

ليليان بعصبيه : مالکش دعوة بيا .. محدش له دعوة
بيا وايياااااااا تفكر تضربنى تانى

عاصم : لا وايه كمان ايه جايه بتخريشى . .... انا
مبسوط اوى انا انهاردا اسعد يوم فى حياتى دا ليله
ليلتك انهاردا.... يوسف انت مش كنت عاوزها براحتك
اهى عندك عاوز اسمع كل خير

عاصم خرج وليليان خافت وعرفت انها اكبر غلط
عملته فى حياتها انها فكرت ترجع

يوسف : اخيرا يا ليلو جتيلى .... انتى جيتى علشان

كالعادة

سارة فتحت اتفأجت بزین واقف قصاها

زین : لیلیان فین ؟

سارة : احم اتفضل حضرتك

زین : میصحبش ادخل ومامتک مش موجوده ... لو
سمحتی قولى لیلیان تجهز علشان نمشى

لیلیان خرجت مندفعه : انت عاوز ایه ها ... انت مش
رفدتنى خلاص خلصنا كل واحد فى حاله..

زین ببرود: البسى طرحتك کویس وهاستناکی تحت ..
متأخریش

وسابها ونزل ولیلیان اتغاضت من برودة فى سرها :
ایه یا لیلیان مستنیه یصالحك ببوکیه ورد

سارة : لیلیان خدی نصحیتی لیکی روحی معاه
واسمعی كلامه واحکمی علیه

لیلیان بنرفزة : شوفتی جای یکلمنی ازای

سارة : معلش..انتی لو اتأخرتی ثانیه هایطلع

وهايطربقها على دماغنا

ليليان حست ان كلام سارة صح زين وقت غضبه
بيتحول تماما

*****

فى بيت الجارحى

زين بصوت جهورى : انتى ازاي تسمحى لنفسك انك
تمشى من دماغك كدا ايه مالكيش راجل.

ليليان : مش انت اللى قولتلى مستغنى عنك

زين : انتى مجنونه انا استغنيت عنك فى الشغل مش
فى حياتى شغلى حاجة وحياتى حاجة

ليليان : لو اللى انت بتقوله صح ... كنت المفروض
تفهمنى تقولى مش عاوزك فى الشغل وتقولى
اسبابك ... انت عاملتنى وحش اوى يا بشمهندس زين

وقالت كلامها الاخير بتريقه

زين بنرفزة : انا معملتكيش وحش دى طريقتى وانتى
عارفه كدا كويس .... ومش زين الجارحى اللى
بيوضح اسباب لحد

ليليان زعقت : وانا مش جاريه عندك

زين بحدّة : الزمى حدودك علشان لو غضبى طالك
هتخافى منى

ليليان بصريخ: بطل تهددنى بقا

زين خرج من الاوضه قبل ما يعمل حاجة ويندم عليها
وراح اوضه الرياضه يطلع غيظه فيها احسن

*****

فى الشرقيه

توحيدة : ايمان هاتى رقم عبد الرحمن

ايمان : احم ماما هو انتى خلاص قررتى

توحيدة : ايوا وهاتسمعى وانا بكلمه

توحيدة اتصلت على عبد الرحمن

عبد الرحمن : الو

توحيدة : ازيك يابنى

عبد الرحمن بفرحه : اهلا يا حجه ها؟ قررتى ؟

توحيدة : ايوا يابنى انا موافقه .. بس لسه موافقه
قريبى اللى فى سعوديه زين هاتصل بيه ينزل فى
اي وقت

عبد الرحمن : براحتك يا حجه المهم موافقتك.

توحيدة : لا المهم موافقه قريبى دة دا الكل فى الكل

عبد الرحمن : تمام ... ممكن ابقا اجيب امى وتقع
معاكوا شويه

توحيدة بتنهيدة : ماشى يابنى تشرف فى اي وقت
*****

عند عاصم ويوسف

عاصم : ها ؟ الراجل دا متصلش

يوسف : لسه مستنى اتصاله اهو

تليفون يوسف رن

يوسف : الو عملتوا ايه ؟

:اتصاب ونقلو العنايه المركزة

يوسف : هو انت باعتلى واحد حمار مش عارف الفرق

بين الاصابه والموت

:متقلقش الامور تعدى .... وهو فى المستشفى
هانخلص عليه

يوسف : عاوز اسمع المرة الجايه كل خير علشان
مزعلكش

يوسف قفل معاه وقعد متترفز

عاصم : ابن الكلب هرب حتى من الموت ... يوسف
عزت لو فاق هانروح فى داهيه

يوسف : متقلقش يابابا ... لو هما مش عرفوا هاروح
بنفسى واخلص عليه

*****

فى بيت الجارحى

زين بيلعب رياضه وكانه بينتقم منه نفسه وكان
متعصب وعلى اخره تليفونه رن وكان رقم توحيدة
قلق جدا : هو يوم مش باين اصلا

زين : الو

توحيدة : ازيك يا بنى

زين : الحمد لله يا حجه توحيدة اخبارك انتى

توحيدة : انا كويسه .. بس فى عريس كان جاى لايمان
يوم الجمعة وكنت عاوزك تقعد معاه يا بنى علشان
انت راجلنا بعد حسن الله يرحمه

زين بهدوء : الف مبروك انشاء الله هاجيلكوا

توحيدة : بس انا يا بنى معرفاهم انك عايش فى
السعوديه ومحاسب ومتجوز ومخلف تؤام

زين : ههههههه ايه دة كله يا حجه ليه كدا

توحيدة : علشان اهل ليليان سألوا عليك وشكوا فيك
ولازم اللى يتكلم معاهم يتكلم بثقه ويألف حوار
عليهم

زين : ايوا مفهوم تمام..... مفيش مشكله

توحيدة : ليليان اخبارها ايه وحشتنى اوى

زين بتنهيده : كويسه

توحيدة : شكلها مجنناك معلش استحملها والله هى
غلبانه وبتتاخذ بكلمه الحلوة

زين : ربنا يهديها

زين قفل مع توحيدة واتنهد ووقف يفكر يحل مشكلته
ازاي معاها

دادة سميحه : زين يابنى ... رد عليا

زين فاق على صوتها : احم معلش يا دادة ... فى
حاجة

دادة سميحه : ايوا مراد تحت وعاوزك

زين : طيب تمام هانزله ... لو سمحتى يادادة جهزى
العشا لليليان وكوبايه اللبن قبل اى حاجة

*****

فى المكتب

مراد : ايه يا زين انت قلقتنى ولا فهمتنى اى حاجة
ومشيت ومبتردش على فونك

زين : متقلقش يا صاحبى الامور تمام

مراد : ايه سبب المشكله دى وليه رفدت ليليان

زين : كدا رفدتها كدا عادى يا عنى ايه اللى فى

الموضوع غريب

مراد : ايه الغريب انت بتهزر .... انت رفدتها فاجأه
ومن غير اسباب وجبت مكانها واحدة وانت اصلا
مكنش عندك سكرتيرة شخصيه انت اخترعت
الشغلانه دى ليها علشان تكون جنبك

زين ببرود : حبيت يكون عندى سكرتيرة شخصيه
حبيت الوظيفه دى

مراد : زين بطل البرود دا ... انا فاهم كويس ليه
رفدتها علشان على الباشا صح كلامه عصبك ... بس
انت لو اى حد فكر يعاكسها قدامك ايه هاتقتلها
وتخلص منها على كدا

زين بعصبيه : اى حد يا مراد يعاكسها قدامى هانسفه
... لو كنت سبتها وعلى الباشا فضل كل مرا يجى
علشان خاطرها هاتبوظلى كل حاجة هاتبوظلى اللى
بخططله من سنين عارف هاتبوظو ازاي لما تلاقونى
قتلته قدامكوا كلكو

مراد : انا عارف كويس انك مبتحبوش بس..

زين قطع كلامه وهو متعصب : انا مبحبوش بس ....
قول انا بكرهه .. قول انا عايش بس علشان انتقم منه
واحرق قلب ابوة

مراد : طيب اهدى يا صاحبي دا مش حل انك تعيش
علشان تنتقم طيب وزمان كنت ساكت .... دلوقتي
بقا فى ليليان

زين : مراد متمثلش المثاليه عليا ... انت لما مراتك
وابنك اتقتلوا قصاد عنيك منمتش قبل ما تصفيهم
كلهم صح

مراد :. زين انا قتلتهم علشان شوفتهم وهما بيموتهم
قصاد عيني ليا حق .. بس انت بقا عدواتك مع على
الباشا مبنيه على الباطل

زين بعصبيه : ومين قالك انها مبنيه على الباطل ...
ومين قالك انى مشوفتش ابوة واحنا بنموت انا
وابويا وامى وهو بيضحك ومبسوط و مين قالك ان
ابويا متحايلش عليه علشان ينقذنا قبل ما العربيه
تولع بينا وانا شوفته بيضحك وبيقوله موووووت بقا
ياعز انت وابنك ومراتك انا اللى دبرت الحادته دى
وبتمنى اشوفك وانت بتموت واديك اهو خلاص كلها
ثوانى وتسافر فوووق ومترجعش تانى وسابه ومشى
..... انت عارف ان كلامه لسه بيتكرر قدامى وكأنه
امبارح وفى ودانى على طول مين قالك ان مكنتش
صاحى وشايف الموت ومستنيه وانا طفل صغير
مفهمش حاجة ... لولا عم حسن لما كان ماشى
بالصدفه هو اللى انقذنى يا مراد كنت موت

ولما حاول ينقذ ابويا العربييه خلاص كانت هاتولع
وعم حسن اخدنى وجرينا..... عارف يا عنى ايه اشوف
ابويا وامى يتحرقوا قدام عينى والنار بتحرقهم
وبتحرق قلبى. .... ودا كله مش عاوزنى انتقم منه
ومن ابنه
لولا عم حسن اللى خدنى بيته وربانى وعاملنى كانى
ابنه ومقصرش معايا لحظه وكان راجل فقير محلتوش
حاجة.... والثانى وهو ابنه مترمغين فى فلوسى
وفلوس ابويا .... الفلوس السبب اللى كانت فى
موت ابويا وامى وهاتبقا السبب فى موتهم

مراد اتنهد : اخيرا يا زين اتكلمت ... دا انا كنت بعانى
معاك علشان تتكلم وتقول اللى جواك

زين : وادينى اتكلمت هاتعمل ايه؟

مراد : هاقف جنبك يا صاحبى وهانوقع على الباشا
وابوة

زين : فهمت ليه عاوز ابعد ليليان ... ليليان هى
الحاجة الوحيدة اللى فاضللى هى الوحيدة اللى
ممکن احارب الدنيا كلها علشانها ... انا كنت قافل
قلبى ومش راضى افتحه علشان الانتقام مالينى ...
بس هى جت وفتحته ودخلت وعمرها ما هاتطلع ابدا
منه يا مراد

زين كان تحت وسمع حاجة بتتكسر خاف وجرى على
ليليان يكون جرالها حاجة ودخل لقاها واقفه بكل
عصبيه وبتعيط وبتتحداه فى نفس الوقت وكوبايه
اللبن مكسورة

زين بحدة : اخرجى برا يا دادة حالا

دادة سميحه : يابنى انا اللي كسرتها وقعت غصب
عنى

ليليان بعند : لا انا اللي كسرتها وكويس ان مكسرتش
الصينه كلها

دادة سميحه خافت من ردة فعل زين : يالهوى....

زين بصوت مخيف : اخرجى برا يا دادة وبسرعه

دادة سميحه خرجت ومنظر زين ميبشرش بالخير ابدأ
ولليليان بعد ما كانت بتتحداه بقيت ميتة فى جلدھا
من الخوف

زين : تعالى هنا قربى

ليليان بتبعد : لا لا لا انت دا هاتضربنى

بقا عنده ادمان يشم ريحته : هو انا مش قولتلك انا
عمرى ما اضربك خايفه ليه تيجى .... متزعليش منى

ليليان خبت وشها فى حضنه وعيظت وكانها بتشتكى
لابوها : انت زعلتنى اوى مع انى معملتش حاجة غلط
ومبقولش غير حاضر

زين بحنيه : مش لازم تعملى غلط علشان مش
عاوزك تشتغلى يا لى لى

ليليان اتبسطة من دلعاها دا بس بردوا لازم تفهم ليه
رفدها

ليليان : بس انا اتفقت معاك اشتغل صح

زين : لا غلط انتى متفقتيش تشتغلى دا عم حسن
الله يرحمه هو اللى كلمنى اشغلك ..... وبعدين
ياستى حتى لو انتى اللى كنتى اتفقتى فانا غيرت
الاتفاق فيها حاجة دى

ليليان : ماشى .... بس انت المفروض تقولى اسبابك ...
وبعدين انت مش عاوزنى اشتغل عندك ممكن ادور
على اى شغل تانى

زين : ولا عندى ولا عند غيرى ... انا مش عاوزك
تشتغلى اصلا ركزى فى دراستك وذاكرى

لیلیان : انا مقصرتش فى دراستى. وانا لسه عند
كلامى قولى اسبابك ايه

زين : وانا لسه عند رأى مش هاقول اسباب ريحى
نفسك بقا

لیلیان : اووووووف

زين بضحك : ههههههه اووف عليكى انتى... لیلیان انا
لما قولتلك انا رفدتك یمكن خانى التعبير بس
مقصدتش للحظه ان هاسييك ..... ياريت متكررش
تانى اللى عملتى ... لان وقتها مش عارف ردة فعلى
هاتكون ايه ....مممكن

لیلیان بابتسامه : ممكن

زين مسك وشها بايديه وبخفوت : يالا نفذى العقاب

لیلیان بتوهان : عقاب ايه

زين : عقاب اللبن يا لى لى .. وكمان كسرتى كوبايه
بيقا عاقبين دبل يا عنى

لیلیان اتكسفت : لا لا ابعد يا زين عيب

زين : عيب ايه بس دا انا ناويلك على نيه سودا

ليليان : زي

زين قطع كلامها وباسها برقه وهى للحظه تجمدت
بس بعد كدا اتجاوبت معاه وضمته ليها جامد لانها
حست انه ممكن يسبها وهى حبه وعشقتة

زين بعد فترة بعد عنها بياخد نفسه هو حس انه
وصل لمرحله مبقاش متحكم فى نفسه وهو بيحبها
وعاوزها تحبه ومش عاوزها تخاف منه وميعرفش انه
بقا كل حياتها ليليان حطت وشها فى حضنه من
كسوفها منه

زين بحنيه : يالا ننام علشان انا تعبت واليوم كان
متعب وانتى كمان اكيد تعبتى

ليليان مشيت معاه راحت على السرير ونيمها فى
حضنه وهى مبسوطه ان زين الرجال مش سابها
واحتواها

*****

فى الشرقيه

ايمان بتكلم عبد الرحمن فى التليفون

الراجل اللى مامتك بتقول قريبيها دا وهو الرأى الاول
والاخير

ايمان : دا استاذ زين اللى كان واقف فى ميت بابا
يبقا قريب ماما من بعيد ومسافر السعوديه وماما
وبابا الله يرحمه بيحبه جدا وانت عارف مبقاش لينا
حد ولازم يكون راجل موجود علشان ماما تظمن اكر

عبد الرحمن : انشاء الله بعد كتب الكتاب مش
هتحتاجوا لقريبك دا ولا لحد اصلا هاكون موجود

ايمان : انشاء الله .... امال انت فين كدا

عبد الرحمن : عند احمد قاعد معاه فى الدكان بتاعه
كنت بذاكرله وخلصت وهو بيقل اهو وهانروح

ايمان : سلملى عليه

عبد الرحمن : الله يسلمك .... على. فكرة انا قولتله
يكون موجود معانا وقت كتب الكتاب

ايمان : وماله ماما بتحبه اوى وانا بعزة زى اخويا
والمفروض يكون موجود

عبد الرحمن : طيب تمام كدا .... عاوزه حاجة يا قلبى
...سلام

ايمان : سلام

عبد الرحمن قفل مع ايمان وراح عند احمد اللي
مستنيه

احمد : ايه خلصت يا دكتور

عبد الرحمن : اه يالا علشان نمشى ومتنساش يوم
كتب كتاب تكون واقف جنبى

احمد : لا عمري ما انسااه ... بردوا مش هاتعرف ابوك

عبد الرحمن : لا يا احمد لازم كل حاجة تخلص واسافر
ويبقا يعرف براحته

احمد : وانا كمان شايف كدا .. علشان عمك عاصم
ميقفش فى الجوازة

عبد الرحمن بشرود : بالعكس عمى عاصم مش
هايقف دا لو طایل يسهلى الجوازة هايسهلها انا اكثر
واحد عارفه ... نهايته انا مش عارف اشكرك ازاي لولا
انت اللي قولتى اروح واتكلم مع الحجه توحيدة
واتشجعت مكنتش وصلت لمرحله دى ابدا

احمد : عيب يا عبد الرحمن انت صاحبي وانت جدع

وطيب وبتحب ايمان جدا....وهى اختى وبنت عم
حسن الله يرحمه لازم اقف جنبكوا

*****

صباحا
فى بيت الجارحى

ليليان صحيت من النوم ملقتش زين جنبها غيرت
هدومها ونزلت لدادة سميحه

ليليان : صباح الخير يادادة

دادة سميحه : صباح النور يا ست البنات

ليليان : حبيبتى يا دادة بتفكرينى بواحدة عزيزة جدا
على قلبى .... اوعى تكونى زعلانه منى علشان
كلمتك بنرفزة مقصدتش والله انا بس كنت مخنوقه

دادة سميحه : لا انا عمرى ما ازعل منك اصلا ... يلا
تعالى زين بيقولك افطرى واشربى اللبن ... واه فى
العله دى سايبهالك

ليليان : ماشى حضرى الفطار .... ونفطر مع بعض

دادة سميحه : لا انا هاحضر الفطار واقعد اشرب
معاكى الشاى علشان انا بفطر من زمان

زين : فطرتى ولا لسه

ليليان : لا لسه بس دادة بتحضر الفطار اهو ... واه
هاشرب اللبن متخافش

زين : شاطرة ... وذاكرى كويس الامتحانات قربت ولا
ناويه تسقطى

ليليان : انا اسقط طبعا لا انا اسقط ومعايا زين
الجرحى

زين : اتنى ناويه على ايه بالظبط ؟.

ليليان : ناويه على كل خير... مش انت رفدتنى استلم
بقا

زين : ههههههههه ..... احب استلم انا منك اى حاجة

سهيله دخلت وزين بيكلم ليليان

سهيله : زين باشا ... لو سمحت فى اوراق عاوزه
تتمضى

ليليان سمعت صوتها اتغاضت جدا منها!!!! وحببت
تداقيها

ليليان : زين....

زين : نعم

ليليان : قولى سلام ياليليان وبصوت على

زين بابتسامه فهم ان ليليان عاوزه تغيبها : سلام يا
ليليان

وسهيله اتغاضت انها لسه موجود فى حياه زين
اشمعنا هى اللى زين بيعاملها كدا ماهى فضلت
قدامه سنين عمرها ماشافته بيضحك ولا بيخاف على
حد قدها ولا بيعمل حساب لخوف حد زى ما بيعملها

زين فهم ان سهيله كدبت عليه امبارح ان ليليان راحت
الحمام من طريقه ليليان وكمان لما كريم قاله انها
مكملتش ربع ساعه ونزلت بتعيط

زين وهو بيمضى الاوراق : سهيله دا اخر انذار ليكى
لما نشوف الغلظه التالته هاتغلطيها ولا ايه

سهيله بخوف : زين باشا انذار ايه انا مش فاهمه
حاجة

زين بصوت جهورى : سهيله اخرسى .... انا مبطقش
فى حياتى قد الكذب وهارجع واقولك تانى انا صبرى

بينفذ بسرعه لو فضلتى تغلطي كثير مش عارف
ممکن اعمل فيكى ايه .... يالا اخرجى بره

مراد داخل لقاہ سهيله بتلم الاوراق وهى مرتبكه
وخرجت

مراد : هو انت على طول كدة نرفوز يا زين

زين : بت سافله فاكهه انها ممكن تضحك عليا... انا
سايبها بس بمزاجى ولغرض فى دماغى

مراد : اغراضك دى تودى فى داهيه .... طلبتنى ليه

زين : عشا العمل اللى يوم الجمعة احضرو مكانى

مراد : ليه ؟

زين. : مسافر الشرقيه للحجه توحيدة

مراد : خير ؟ فيها حاجة ؟ لو عاوز انا اروحلها علشان
متظهرش فى الصورة تمام عادى

زين : تسلم .. بس انا لازم اكون موجود بنت عم حسن
متقدملها عريس وللازم اروح واحضر

مراد : مش غريبه الراجل لسه ميت ويتقدم عريس

وڪمان مراته وبنته يوافقو...

زين : هي غريبه فعلا والاغرب بقا العريس يبقا مين

مراد : مين ؟

زين : يبقا عبد الرحمن شاكر بن عم ليليان

مراد : لا كذا جنان ياعنى الراجل قبل مايموت هرب
بنتهم منهم وخاف عليها وتيجى مراته توافق ان بنته
تتجوز من ابنهم ايه الهبل دا

زين : هو فعلا جنان وهبل....

مراد : وانت عرفت ازاي هي قالتلك

زين : تؤتؤ انا عارف ومن زمان وساكت ومستنى
اجيب اخره

مراد : طبعا متبقاش زين الجارحي لو معرفتش كل
حاجة عن كل واحد

زين : انا كنت مستنى الموضوع دا من زمان اصلا....
وان الاوان الحكايه دي تنتهى علشان اخدت حجم اكبر
من حجمها

يوسف : اه كل يوم وهناك اظاهر بيتفق مع الوليه
توحيدة ... وعمى شاكر ميعرفش حاجة لكن مراته
عارفه كل حاجة

عاصم. : هايفضل طول عمرة شاكر اهيل هههههههه

يوسف : ياما نفسى اعمل مشكله لزفت عبد الرحمن
واحرق قلبه ومخليش جوازته تتم من حبيبه القلب
بس ساكت علشان خاطر ليليان لما ترجع مبيقباش
غيرى

*****

فى شقه عم حسن

توحيدة : يا مرحب يا كريمه نورتي البيت

كريمه ام عبد الرحمن : دا نورك يا حجه والله. ... ازيك
يا ايمى

ايمان : الحمد لله يا طنط كويسه

كريمه : مشاء الله عليكى يا ايمان قمورة اوى ....
اصلا طول عمرك جميله ولما كبرتى بقيتى قمر
بزيادة

توحيدية : دا من زوقك يا كريمه .... انتى اللى عينك
جميله

كريمه : تسلميلى يا حجه. .... اتفضللى يا ايمان العلبه
دى

ايمان : علبه ايه دى يا طنط

كريمه : دى شبكتك يا قلبى .... صحيح عبد الرحمن
هايتجوز من غير مايعرف ابوة واهله بس انا موجوده
ومنساش الاصول ابدأ

توحيدية : بس احنا مش هانقدر نقبل الشبكه دى

كريمه : ليه يا حجه .. مش انتى وافقتى .. لسه فاضل
ايه

توحيدية : موافقه زين قريبي انا بعتبرة ابنى وهو
هايچى يوم الجمعه يقعد مع عبد الرحمن لو وافق
هانكتب كتاب فى نفس اليوم

كريمه : باذن لله يوافق عبد الرحمن ابنى طيب
وبيحب ايمان اوى .....طيب ممكن تخليها عندك يا
حجه ويوم الجمعه لو قريبك مش موافق هاخدها
عادى

توحيدة : مفيش مشكله

كريمه : هاقوم امشى بقا علشان متأخرش عبد
الرحمن بيرن علشان انزل

توحيدة : ملحقناش نقعد معاكى مش كفايه العلاقه
مقطوعه من سنين

كريمه : يالا ربنا يجازى اللى كان السبب

كريمه مشيت ونزلت لعبد الرحمن

عبد الرحمن : ها يا ماما عملتى ايه كل حاجة تمام

كريمه : متقلقش تمام بس الحجه توحيدة مرضتيش
تلبس ايمان الشبكه الا لما قريبها يوافق

عبد الرحمن : اه هاقعد معاه يوم الجمعة ربنا يستر
قلبي مش مطمئنى

كريمه : متقلقش يالا نمشى نروح علشان ابوك

كريمه روحت ولقت شاكر قاعد ووشه مبيشرش
بالخير ابدأ

شاكر : كنتى فين ؟

كريمه : كنت بزور واحدة صاحبتى

شاكر : وصاحبتك دى توحيدة .... مرات حسن

كريمه : اه فيها ايه الست جوزها مات وكل الناس
راحت وعزتها الا انا مش عيب مهما كانت خلافاتك
مع جوزها الله يرحمه ماليش فيه دا واجب ولازم اروح
واعزى

عبد الرحمن : يابابا انا مش شايف ماما انها غلطت ...
دا مجرد واجب وخلص

شاكر : اه طبعا ياخويا ماهو الموضوع على هواك ....
علشان حبيبه القلب ايمان ... انا قلبى مش مطمئنى
من ناحيتكوا انتو الاتنين

كريمه : ايه دا هو انت عندك قلب وبيعرف يطمئناك
زى الناس العاديه

شاكر بغضب : ليه هو انا مش بشر

كريمه : لا انت حجر يا شاكر

*****

فى القاهرة

فى قصر على الباشا

الباشا :خلىك واخذ بالك كوىس من زىن علشان هو
مش سهل ابدأ

على: متخافش وابنك كمان مش سهل

الباشا : لا زىن ذكى ولماح ومعاه مراد فهد المخابرات
واللى انت داخل عليه مش مريحنى

على : مراد متخافش منه استقال من زمان ومبقاش
له فائدة بقا له فى الهلس والمسخرة وبس

الباشا : متستهونش بيه اوى كدا علشان دا فى شغله
بيعملوله الف حساب ومش معنى انه ساب شغله
بيقا خلاص بالعكس الطبع بيغلب

على : رىح بالك انت بس وسىب ابنك ينتقملك من
زىن الجارحى على نار هاديه ... وانا هامحيلك اسم
عيله الجارحى من الوجود

الباشا بشرود : كنت واثق نفس ثقتك دى ... وكنت
بقول كدا بردوا هامحى اسم عيله الجارحى من
الوجود ... بس مقدرتش وزىن عاش وبقا غول
المعمار بقا غول عن ابوة

*****

فى بيت الجارحى

زين قاعد جنب ليليان على السرير وبيقرا فى الكتاب

ليليان بملل: زين

زين قفل الكتاب : ايوة

ليليان : ايه الملل دا ماتيجى نتكلم ف اى حاجة

زين : ملل ايه دى الساعة ٢ المفروض حضرتك تنامى

ليليان : لا بجد الحياه ممله انا عاوزه ارجع الشغل .. انا
كان يومى بيبقى مليون .. يومى بقا فاضى اوى

زين : من يوم ... يوم واحد بقيتى حاسه الحياه ممله ..
طيب اتعودى عليها علشان مفيش رجوع الشغل.

ليليان : ايوا صح تلاقىك خايف من ست السلعوة
سهيله والمعفنه اللى انت جاييها مكانى

زين حب يدايقها: سلعوة ومعفنه .... وبعدين انا
مجبش حد معفن يشتغل عندى لازم كلهم يبقوا
برفكت ونورا ممتازة جدا فى شغلها.

زين: بتغرينى انتى كدا صح

ليليان اتكسفت وحبث تهرب منه

ليليان : شوفت اتكلمنا وضيعنا وقت ممل والنوم جه
اهو يالا تصبح على خير يا....

زين شدها له: يا ايه

ليليان برومانسيه : تصبح على خير يا زين الرجال

زين قرب من شفايفها وباسها بوسه رقيقه : لا انا
زينك انتى وبس

اخدها فى حضنه زى كل ليله هو خلاص بقا متعود
تنام فى حضنه واقسم بين وبين نفسه مينمش فى
مرة الا وهى فى حضنه

*****

صباحا

سارة : لو سمحت جبلى الدوا دا بسرعه

الصيدلى : ثوانى هاجبهولك من جوا

:السلام عليكم

سارة كانت ضهرها لباب الصيدليه
حست ان الصوت دا تعرفه قلبها دق : يا نهار اسود
هى مالها ضلمت كدا ليه

الصيدلى : اتفضلى اهو يا انسه

سارة مرتبكه وبتحاول تغير صوتها : طيب خلص
الاستاذ وانا بعدين اصل فى حاجات اسال عليها

الصيدلى استغرب منها ووجه كلامه للشخص: نعم
اتفضل يا استاذ

مراد : عاوز اى حاجة لصداع

الصيدلى : اتفضل خد حبايه دلوقتى لو الصداع
مستمر خدها بعد ٨ ساعات ... اتفضل ميه

مراد : شكرا معايا ... حسابك

مراد خلص واخذ الدوا ومشى

سارة اتنفست اخيرا : الحمد لله ... قولى بقا حسابك
علشان امشى

سارة اخدت الدوا ولسه خارجه من باب الصيدليه

لقت اللى بيشد ايدها فى شارع جانبى

سارة : يالهوى اوع ايدى يا مجنون انت

مراد : بتغيرى صوتك فى الصيدليه فاكرنى مش
هاعرف صوتك ... ياغبيه وبالنسبه لمرايات الصيدليه
اللى مبيناكى دى

سارة : وربنا لو مشلتش ايدى لاکون عضاك نفس
العضه والمرادى هاخليها تجيب دم

مراد : الله بموت فى البنات الشرسه اللى زيک کدا

سارة : اه يا حيوووووان .. ايدى بتوجعنى ... شيل ايدك
وبطل كلامك السافل دا

مراد : انا بردوا اللى حيوان .... وانتى لما عضتيني
كنتى ايه عصفورة ... تعالى نتفق اتفاق ايه رايك
اعضك نفس العضه وفى نفس المكان ونبقا
خالصين

سارة : يالهوووووووووووى الحقونى

مراد : اتكتمى

الناس اتجمعت حوالينهم

فى ايه يا انسه مالك

مراد : انسه ايه دى المدام

سارة : اخرس ... والنبي ابعده عنى بيتحرش بيا

مراد : اتحرش بيكى ايه ... فى واحد يتحرش بمراته

:لا حول يا جماعه حلوا مشاكلكوا فى البيت مش فى
الشارع كدا

سارة : بيت ايه وشارع ايه يا جدع انت ... ياتخلصنى
منه يا تتزفت تمشى من وشى حالا

:الله يكون فى عونك عليها يا استاذ احنا اسفين ربينا
زى مانت عاوز

سارة : الله يخربيتك ... فضحتنى لم الدور دا

مراد : مش انتى اللى صوتى انا مالى.... لى انتى

سارة : خلاص يا جماعه جوزى وبدلع عليه يالا طرقتونا

الناس مشيت مستغربين من المجانين دول

سارة : اوعى ايدى كفايه فضايح لغايه كدا

مراد :الفضايح دى انتى اللى عملتيها مش انا... وانتى
اللى غلطانه من الاول لما عضتيني انا علشان راجل
مرضتيش ارنك العلقه التمام ولا كان حد قدر يعمل
حاجة

سارة : لا حول الله ... انا عضيتك لاسبابى

مراد : والله اقدر اعرف ايه اسبابك

سارة : انك سافل وقليل الادب وبتشقط بنات

مراد : وانتى مالك .... طب تعرفى كنت بفكر اسبيك
واسامحك بس بعد اللى قولتيه والله لاعضك تعالى
بقا

مراد مسك دراعها من غيظه وعضها فيه و بعدين
سابها ومشى بغل اول واحدة تدايقه كدا وتعصبه
طول عمرة بارد. زين دايمما يقوله انت تلاجه يا مراد
....مش سهل حد يعصبه بسهولة مش عارف ليه
يمكن علشان شرسه وعنيدة ولا اول واحدة اتجرات
عليه وزعقتله وشتمته بس هى على بعضها كوكتيل
استفزاز ولما شافها لابسه احمر وهو بيكرة اللون دا
جدا كرهها اكثر

سارة : الله يخربيتك يا حيوان ... كان يوم مهبب يوم
ما شوفتك....

*****

فى الجامعه

ليليان : ما لسه بدرى يا ست سارة سايبنى دا كله
لوحدى

سارة : اسكتى يا ليليان انا عفاريت الدنيا بتنطط فى
وشى

ليليان : ليه مالك يا حبيبتى

سارة : ايدى بتوجعنى اوى يا ليليان ... الهى يتشك
فى قلبه البعيد

ليليان : ايدك مالها ومين البعيد دا

سارة حكى لليليان كل حاجة

ليليان : هههههههه هههههههه مش قادرة والله
انكو مجانيين

سارة : بتضحكى .. والله انك باردة

ليليان : يا سارة يا حبيبتى انتى اللى غلطانه من الاول
لما فكرتى تعضيه عاوز منه ايه غير يكون فاكرك
ويردلك اللى عملتية .. وبعدين هو انقذك من الولاد
اللى كانوا بيجروا وراكى وانتى ردتى اللى عمله بايه
بانك تعضيه ههههههه
المفروض كنتى تعتذرى

سارة : اعتذر.... لا طبعاً على جثتى ....انتى مسالمة
اوى يا ليليان وانا مش كدا

ليليان : بالعكس انا مش مسالمة ... بس بالعقل كل
حاجة هاتيلى طيب انتى تعرفى مينفعش اكون
عنيده مع زين الدنيا تخرب ما بينا .... حكمى عقلك
شويه

سارة : مع دا لا مفيش عقل .... ربنا ياخدة الحيوان
ورملى ايدي

ليليان : يادى النيله مفيش فايده فيكى ابدا... المهم
انا مدايقه جدا وعاوزه ادايق حد

سارة : الله الله فين العقل يا ليليان هانم

ليليان : مالعقل اهو بستخدمه عشان ادايق حد

سارة : وياترى مين الحد دا

ليليان : سهيله سكرتيرة زين يا سارة بت رخمه
وشايفه نفسها وملزقه كدا وبتلبس ديق وقصير زى
مايكون مش جايه تشتغل ... لا دى جايه علشان تعمله
اغراء ومعرفش بتكرهنى ليه وهى السبب اكيد فى ان
زين يخلينى اسيب الشغل بصى مش عارفه هى
السبب ولا لاه بس انا فعلا مبحبهاش

سارة : حاسبى بس الدخان اللى بيطلع منك هههههه
انتى بتغيرى يابطه على زين ... وبعدين بعد كل كلام
دا عليها ومش عارفه بتكرهك ليه ؟

ليليان : لا والله انا كنت عادى ومش فى دماغى بس
هى اللى كرهها ليا واضح وبعدين يوم ما سيبت
الشغل كانت فرحانه اوى

سارة : والمطلوب

ليليان : فكرى معايا كدا عاوزه اعرفها حجمها كويس
واعرفها انا ابقا مين بس خايفه من زين متوقعش رد
فعله عليا بيقا عامل ازاي

سارة : هاقولك تعملى معاها ايه ... وتعملى كمان
مع زين ايه ... بس انتى هتحتاجى تروحي الشركه

ليليان : وماله مااروح تعالى نحضر محاضرات ونظبط

الخطه

*****

فى شركه الجارحى

سهيله ونورا قاعدین بیتکلموا

لیلیان : های

سهيله : ايه دا ... انتى

نورا : هو انتى مش اترفدتى جايه هنا تانى ليه

لیلیان اتجاهلت كلام نورا : قولى لزين انى موجودا

سهيله بتريقه : واقوله مين بقا انشاء الله لیلیان
سکرتیرتک القدیمة اللى حضرتک رفدتها ومشیتها من
الشركة کلها عاوزک

لیلیان برقه : توتو قولیلو ... لیلیان الجارحى مرات
حضرتک

سهيله ونورا اتصدموا من الخبر سهيله كانت متخيله
بينهم علاقه عابرة مش مراته

لیلیان بتحدى : احسنک تدخلى

سهيله خبطت ودخلت

زين مرفعش عينه من على الورق: فى ايه يا سهيله

سهيله : مرات حضرتك برا ليليان الجارحى

زين قام وقف وراح عند الباب : دخلها فورا و بعد كذا
تدخل من غير اذن

ليليان دخلت والباب مفتوح وسهيله واقفه ونورا
واقفه برا شايفهم

ليليان قربت من زين وبكل رقتها رفعت نفسها
وباسته من خدة : انا جيت

زين فهم هى عاوز تعمل ايه وهو استغل الفرصه و
باسها من خدها و ابتسم : نورتى الدنيا كلها ....
وحشتينى

وبص لسهيله : اخرجى انتى واطلبى عصير فراوله
لهانم

ليليان كانت مبسوطه اوى ان الخطه نجحت زى ما
هى عاوزة واحسن كمان بس لسه ردة فعل زين
وافتكرت كلام سارة

سارة : اتسهووووكى يا ليليان متعرفيش تتسهوكى

زين : تعالى نقعد ... ها شايفك جايه من غير ما
تقوليلى فى حاجة

ليليان برقه : لا مفيش حسيت ان عاوزة اجاى
واشوفك

زين : بجد طيب كنتى استنى ساعه بالضبط
وهاتشوفينى معاكى فى البيت

ليليان بسهوكه زى ما سارة فهمتها وقربت منه : لا
مقدرتش استحمل

زين : لا انا اللى مش هاستحمل... اهدى شويه ... احنا
فى الشركه ... انتى منفذتيش اللى فى دماغك يبقا
خلاص

ليليان : هو انت زعلان ان قولت مراتك يا زين

زين : لا طبعا ...الدنيا كلها عرفت ان متجوز عادى

ليليان بغيرة : امال الهوانم اللى برة دول لما عرفوا
منى اتصدموا ليه

زين مستمع بغيرتها : والله هما اتصدمواا .... انا مالى
بقا بيهم

ليليان : لا طبعا الغلط غلطك انت ليه مش معرفهم

زين : وانا اعرفهم ليه وبعدين يعرفوا ولا ميعرفوش
انا مالى

ليليان : لا طبعا مالك ونص..... حضرتك المفرد...

قطع كلام ليليان دخول سهيله و فى لحظه كانت
ليليان قاعدة على رجل زين ومحاوطه رقبتة وزين
اتصدم بس مبينش وقربها منه اكثر

ليليان : بيبي ودينى الملاهى

زين مقدرش يمسك نفسه من الضحك على عقلها :
هههه حاضر هههههههه

سهيله شافت المنظر دا اتصدمت معقوله دا زين
الجارحى دا اكيد اتغير وبقا واحد تانى لا وبتقوله
ودينى الملاهى بيقولها حاضر لا اكيد فى حاجة غلط

زين مبتسم : شكرا يا سهيله حطى العصير هنا
واتفضلى انتى شوفى شغلك

سهيله خرجت هاتولع من اللى شافته

زين قام ووقف ولبس جاكٲ بدلته : يالا

ليليان : ايه هاتودينى الملاهى

زين : ههههه لا هانروح فى ملاهى البيت هناك
احسن

زين خرج وماسك ايد ليليان والشركه كلها اتفرجت
وليليان مبسوطه ان خطتها مشيت زى ماهى عاوزة
واكيد الخبر هاينتشر فى الشركه ومحدث يقدر يبص
لزينها.

*****

مساءا

فى بيت الجارحى

زين بيكلم مراد على التليفون

زين : ضبط انت كل حاجة وخليك صاحى كويس لعلى
انا عارف انا باعت مين يا مراد

مراد : متقلقش ...مضبط كل حاجة

زين :انا لولا موضوع الشرقيه دا كنت روحت انا بس
اعمل ايه

مراد : قولتلك متقلقش ... انت مش واثق فيا ولا ايه

زين : مش هارد عليك ... علشان انت عارف لو كنت
قدامى كنت عملت ايه فيك

مراد : سماح يا بيبه .. بس الا قولى ايه موضوع
انهاردا الشركه كلها بتتكلم عليك انت و ليليان

زين : ليليان ههههه دى كانت جايه الشركه بتسن
سكاكينها لسهيله وناويلها

مراد : ربنا يخليهالك يا زين انا عمري ما شوفتك
بتضحك ولا مبسوط قد الفترة دى

زين : ويخليك ليا يا صاحبي

مراد : خلى بالك من نفسك وخذ الحراسه معاك

زين : ايه ياعم مراد هو انا رايح فين دا انا رايح الشرقيه

مراد : بردوا الامر ميسلمش ياعم .. سلام

زين قفل مع مراد ولف لقي ليليان واقفه بتبصله

زين: ليليان انتى واقفه هنا من امتى

ليليان : هو انت رايح الشرقيه ليه يا زين

زين : انتى بتتصنتى عليا ولا ايه

ليليان قربت منه وعيونها كلها دموع : فى ايه رايح ليه
... متروحش هناك . خليك جنبى

زين : انا جنبك متخافيش ... ومروحش هناك ليه
هايعملوا فيا ايه

ليليان بخوف عليه : زين دول شياطين ... علشان
خاطرى متروحش

زين : حتى لو الحجه توحيدة عاوزنى وقاصدنى

ليليان : ماما توحيدة عاوزك فى ايه

زين اخدها بهدوء وقعدھا وقعد جنبھا : تعالى فى
حضى

ليليان ارتمت فى حضنه ومش عاوزة تسببه وعماله.
تعيط شريط ذكرياتها بيمر قدام عنيا راح منها ابوھا

وامها و جدتها وعم حسن بس زين لا الوحيد اللى
مش هاتقدر على فراقه

زين : اهدى يا لى لى

ليليان بتحاول تهدى : هى ماما توحيدة عاوزك فى ايه

زين : عبد الرحمن ابن عمك متقدم لايمان بنتها

ليليان بفرحه. : بجد اخيرا بودى اخذ الخطوة دى

زين بضيق : بودى مين لامؤاخذة

ليليان : هههههه بودى ابن عمى شاكر بيحب ايمان
اوى يا زين حب طفولته وانا كنت شاهدة

زين : مش سى زفت بودى كانوا عاوزين يجوزهولك
بردوا

ليليان : ههههه لا عمرة ما وافق يا زين بالعكس دايم
كان ببساعدنى لما عمى عاصم كان بيحبسنى ويمنع
عنى الاكل والميه

زين : هما كانوا بيحبسوكى وبيمنعوا عنك الاكل و
الميه

ليليان : اه الحمد لله بس خلصت منهم وادى عبد
الرحمن قدر يخلص منهم

ليليان عماله تتكلم ومبسوطه ان عبد الرحمن
هايتجوز ايمان
وزين كان فى دنيا تانيه كان بيتخيلها وهى بتعانى
وبتعيط علشان كذا عندها كوابيس على طول فى
سرة : يومكوا قرب اوى ومش هارحمكوا

ليليان : زين انت فين

زين : معاكى اهو... بتقولى ايه

ليليان :خدبنى معاك

زين : انتى اتجننتى .. اخذك فين ... باين عليا غلطت
لما قولتلك انا رايح فين

ليليان: ليه بس يازين .... افرض عملوا فيك حاجة
..لازم اكون معاك

زين : ليه هاتحامى فيكى

ليليان : انا مش هاسمحك تروح لوحدك هاخاف
عليك

البارت الحادى عشر (۱۱)

فى الشرقيه

توحيدة بخفوت : ليليان كويسه يا زين

زين : اه كويسه الحمد لله بتسلم عليكو

توحيدة : الله يسلمها خلى بالك منها دى الغاليه حبيبه
الغالى

زين : متخفيش فى عنيا ... هو مين اللى جاى معاه

توحيدة : هو وامه كريمه طيبه ومحترمه واحمد طبعاً
انت عارفه واحنا وبس

زين : اه بس فى واحدة مع ايمان مين دى

توحيدة : دى سهى بت قليلة الادب لزقه فى ايمان
اكيد يوسف هو اللى باعتها علشان تنقله كل حاجة

زين : لا لو سمحتى يا حجه توحيدة خلى ايمان تمشيها
... انا مضمنش ايه ممكن اللى يحصل

توحيدة : ليه يابنى هو انت هاترفض

زين : انتى لما جبتينى هنا علشان واثقه فىا صح...
بيقا خلاص ثقى فىا ومتقلقيش .... بس مشوا البنت
اللى جوادى

توحيدة : طيب حاضر عن اذنك هاقوم اقول لايمان

توحيدة قامت ودخلت على ايمان ولقت سهى قاعدة
معاها بتساعدها فى اللبس

توحيدة : خلصتى يا ايمان

ايمان : اهو خلاص ياماما هالف الطرحه وبس

توحيدة : طيب ..... ممكن يا سهى تروحي المطبخ
تجيلى ميه

سهى : اه طبعا يا طنط ثوانى.

(سهى كانت مبسوطه علشان تخرج تتكلم مع زين
وخرجت)

توحيدة : ايمان مشى سهى مبقاش ليها لزوم هنا

ايمان : ازاي يا ماما امشيها ... انا هاتكسف والله ... انا
اصلا مقولتش ليها حاجة هى اللى جت فجأه وعرفت
كل حاجة

توحيدة : لا هى مجتش كدا بالصدفه ... يوسف اللى
باعتها علشان تنقله كل حاجة ... مشيها علشان
متبوظش الجوازة

ايمان خافت : طيب اعمل ايه ؟

توحيدة : معرفش مشيها قبل ما عبد الرحمن يجى
.....

*****

زين قاعد بيتكلم فى التليفون بصوت واطى وشايف
سهى وهى بتراقبه

زين : وحشتينى

ليليان : لا انا زعلانه انت ازاي تمشى الصبح وتضحك
عليا ومتصحنيش

زين : لو صحيتى هاتعملى ايه

ليليان: هو انت بتتكلم صوت واطى ليه فى حد جنبك

زين : لا مفيش ... بس فى واحدة فى المطبخ
بتراقبنى

اسمها ... بس شكلها جايه تكلمنى دلوقتى

ليليان : اوعى تقفل هازعل وربنا

زين : حاضر يا حبيبي....

ليليان بتوهان : حبيبيك مين ؟ الكلام دا ليا

زين بضحك : هههه امممم ليكى ... احم ثوانى يا
حبيبي

زين بجديه : افندم مسمعتش

سهى بدلع : بقولك عاوز تشرب حاجة اعملك ايه

زين : شكرا مش عاوز حاجة

سهى : تؤتو لازم تقول

زين : قولتك مش عاوز ... لو عوزت حاجة هاقول
لحجه توحيدة متشكر

سهى : انا وطنط توحيدة واحد وانا نفسى اعملك
حاجة بايدى

زين : هو انتى مش ملاحظه انك عماله تضيعى

وقتی ... وانا عاوز اکلم مراتی لو سمحتی شکرا
لخدماتک

سهی : امممم ...وهو انت متجوز ..... مش باين عليك
خالص

زين : اه متجوز .... وتتخيلي بقا انى سايب مراتى على
التليفون .... وانتى واقفه بتتکلمى مش عارف فى ايه
الصراحه .... بس اللى عارفو انها حاجة مش تخصك

سهی: اه بس....

زين قاطعها : باين حجه توحيدة بتنادى عليكى

سهی : اه عن اذنك

زين : اتفضلى

(سهی مشيت وطبعاً دا كله ليليان كانت على
التليفون ومتغاضه من سهی ودلعتها على زين وفى
نفس الوقت مبسوطه جدا من زين وهو بيكسفها.)

زين : ايه يا لى لى انتى معايا ؟

ليليان : اه معاك... هى مشيت

زين : اه ... وانا هاقفل بقى .. خلى بالك من نفسك
لغايه ما اجيلك .. سلام يا...

ليليان قطعت كلامه : يا ايه...

زين بضحك : يا لى لى هههههه

ليليان : والله انك رخم سلام

زين قفل معاها وهو بيضحك

توحيدة : كنت بتكلم ليليان

زين : اه ايه اللى عرفك

توحيدة : من ضحكك اللى على وشك دى

زين : يا سلام ما هو ممكن بكلم حد تانى وبضحك
بردو

توحيدة : لا بس الضحكه دى من القلب ومش
هاتطلع الا اذا كان سببها حد خاطف قلبك

زين :. احم امممم هى خطفته فعلا ... ها البت دى
هاتمشى

توحيدة : اه زمان ايمان بتقولها ... اطمئن

*****

ايمان : سهى كذا كل حاجة مضبوطه

سهى : اه

ايمان : طيب انا متشكرة جدا ... تعبتك معايا .. تقدرى
تروحي

سهى : لا عادى انا ممكن اقعد لغايه مالىوم يخلص

ايمان : لا روى علشان اهلك ميضايقوش ... وبعدين
دى لسه اتفاقات ياعنى

سهى اتكسفت ومبقاش ليها عذر علشان تقعد :
ماشى يا ايمى .. سلام هامشى بقا

*****

سهى وهى ماشيه بتتكلم فى التليفون

سهى : زى ماحكتك كذا دا كله اللى حصل

يوسف : وليه ياعنى عاوزين يمشوكى

سهى : الوليه امها مبطقنيش اصلا علشان كذا
تلاقيها عاوزه تمشينى

يوسف : اممم مش مشكله اقفلى انتى بقا

سهى : ايه مش هاشوفك

يوسف : بعدين .. سلام

*****

عاصم : ايه مشوها ... اكيد توحيدة عرفت انك باعتها
علشان تنقلك الاخبار

يوسف : المتخلفه قولتلها روحى متأخر .. راحت بدرى
اهو مشوها بدرى قبل ما زفت يجى

عاصم : طب والواد دا متكلمتش معاه

يوسف : بتقول اتكلمت معاه وهو بيكلم مراته
وكسفها

عاصم : ههههه مش قريب توحيدة وحسن عاوزو
يكون ايه مثلا صايع لا طبعا لازم يكون من نفس
عينتهم

يوسف كان قاعد بيفكر فى كلام سهى ان قد ايه زين
دا وسيم اوى وشيك ويعجب اى بنت وقد ايه هى
معجبه بيه وتخيل لو ليليان لو شافته ممكن تحبه...

عاصم : ايه انت فين يا استاذ... مش معايا خالص

يوسف : معلىش ... كنت بتقول ايه

عاصم : بقولك مفيش اى اخبار عنها

يوسف : لسه انا كلمت واحد صاحبى بيشتغل فى البنك لو هى صرفت من الكرديت يقولى

عاصم : تمام .. تعجبني بدات تفكر اهو

يوسف : متقلقش انا مش ساكت وهاجيبها

*****

فى شقه عم حسن

زين وتوحيدة وايمان وكريمه وعبد الرحمن و احمد
قاعدين

عبد الرحمن متوتر جدا من نظرات زين : احم .... اظن
ان الحجه توحيدة قالتلك ان عاوز اتجوز ايمان وهى
موافقه مبدئيا بس قالتلى ان لازم موافقتك.

زين مستغرب جدا من درجه الشبه بينه وبين ليليان
لون عينها ونفس لون شعرها

زين بجديه : امممممم قالتلى ... وقالت انها موافقه
هى وايمان ...بس الحقيقه انا مش موافق

الكلمه صدمت الكل

كريمه : ليه يابنى مش موافق عبد الرحمن الحمد لله
اخلاقه كويسه ودكتور فى الجامعه ومقتدر ماديا ايه
اللى يعيبه

زين : اهله مثلا .... حجه توحيدة كانت حكتلى عن
اهلك وكنت سمعت عن شويه مشاكل من عم حسن
الله يرحمه .... ولو عم حسن كان موجود كان رفضك ..
اجاى بقا انا و اوافق

عبد الرحمن : وزى ما قولت لحجه توحيدة هاقولك
بردوا انا ماليش دعوة باهلى انا اصلا عاوز ابعد عنهم
انا هاخذها وهاخاد مامتها واسافر انا مقدم على بعته
فى امريكا .... انا مش عاوز حد من اهلى اصلا ... ليه
انت تاخذنى بذنب اهلى.

زين : انا مباخدش حد بذنب حد .. بس دا اللى عندى
انا مش موافق

عبد الرحمن اتعصب وقام ووقف : تطلع مين انت..
علشان ترفض ولا توافق .... امها موافقه وهى

موافقه وبتحبنى وانا بحبها ... انت مالك اصلا ... ولا
تكون حاطط عينك عليها

زين قاعد وبكل هدوء : اطلع مين .. اظن حجه توحيدة
قالتلك ... اوافق ولا ارفض لا احب اقولك الموضوع
فى ايدى ... حاطط عينى عليها .. اممم احب اقولك
بردوا ان متجوز وبحب مراتى وايمان اختى ... وبعدين
انا مش شايفك مناسب ... ممكن اكون شايف حد
تانى مثلا مناسب عنك

عبد الرحمن : انت واحد مستفز ومين دا اللى حضرتك
شايفه مناسب عنى بقا محدش يقدر يتقدم لها البلد
كلها عارفه انى بحبها!!!

زين : احترم نفسك وانت قاعد بتتكلم انت مش قاعد
فى الشارع علشان تتكلم كدا .. وبعدين مش شرط
يتكلم ويجى يتقدم انا لو طلبت منه يتجوزها
هايتجوزها ومش هايرفض

عبد الرحمن بنفس عصبية : يطلع مين دا

زين : احمد مثلا

(الكل اتصدم من كلام زين حتى توحيدة)

احمد : نعم انت بتقول ايه يا استاذ زين ... اهدى بس

عبد الرحمن صاحبى وايمان اختى

زين : صاحبك دى تخصصك متخصصنيش وايمان مش
اختك ... وعم حسن كان بيحبك لدرجه انه بيتمناك
لبنته ... وانا بقا مكانه وبتمناك لبنته

عبد الرحمن : والله هاققتك ... ايه اللى انت بتقوله دا
احمد وايمان ايه انت عاوز توصل لايه قولى

كريمه : اهدى بس يا عبد الرحمن .. لا حول ولا قوة الا
بالله ليه كذا بس يا استاذ زين تكسر بخاطرهم ... انت
مش شايفه هايجنن ازاي ... طيب بلاش ابني .. ايمان
انت مش شايف حالتها عامله ازاي ... ما تتكلمى يا
حجه توحيدة

توحيدة : انا قولت ان الموافقه والرفض فى ايد زين
وانا مقدرش اتكلم

ايمان مبطلتش عياط من بدايه كلام زين : ماما ...
ارجوكى

توحيدة : اسكتى

عبد الرحمن : وكلامى ليكى يا حجه ... انتى نسيتى

زين : الكلام سهل اوى ..... مثلا انا ممكن اكلمك

واقولك كلام قد ايه انا بحبك وبتمنالك الخير وانا من
جوايا مش طايقك وبتمنالك الشر كله

عبد الرحمن بنرفزة : قصدك ايه ان بضحك عليهم ...
تقدر تقولى هاكسب ايه وانا بضحك عليها هاخاد ايه
من ان اتجوزها واسافر بيها

زين : الله اعلم يمكن عاوز تكسرهما ولا تحقق اغراض
حد تانى ... هانعرفه مع الايام

عبد الرحمن : الزم حدودك ...وعلى فكرة انا عارفك
كويس وعارف انك زين الجارحى

زين بسخريه : شوفت اهو انا قولت الايام هاتعرفنا
انت عاوز ايه.... مجبتش سيرة الثوانى

عبد الرحمن : انا مش فاهم قصدك ايه... انت حد
معروف اوى وانا شوفتك قبل كدا فمؤتمر فى جامعه
القاهرة

زين : تفهم ولا متفهمش ... نهايه الكلام ...انا مش
موافق

كريمه : طيب يابنى متشكرين... يالا يا عبد الرحمن

عبد الرحمن : يالا فين ... انا مش هامشى قبل ما

اتجوزها

كريمه : يالا يابنى وعدى الامور دلوقتى وهانتكلم
بعدين ... فرصه سعيدة عن اذنكوا

عبد الرحمن : انا هامشى دلوقتى .... بس ايمان ليا
ومش لحد تانى.

عبد الرحمن مشى هو وكريمه

ايمان قامت وقفت : انا معرفش لحد دلوقتى انت
مين وتقربلنا ايه وليه اصلا ماما مستنيه موافقتك ...
بس انا كمان بقولك لو مش هاكون لعبد الرحمن
عمرى ما اكون لحد تانى

توحيدة : بنت .. احترمى نفسك واتكلمى باسلوب
احسن من كدا... ادخلى اوضتك

ايمان دخلت اوضتها واحمد اتكلم

احمد : انا مش فاهم انت ليه عملت كدا يا بشمهندس
زين ليه تزعل منى صاحبى وليه تكسر بخاطرهم اصلا

زين : صاحبك دا يخصك انت .. بس انت يا احمد لو انا
فعلا وجيت قولتلك اتجوز ايمان هاترفضى طلبى

احمد : انا يعز عليا ان ارفض طلبك بس اه هارفض
علشان حاجتين مهمين .. عبد الرحمن صاحبي ... عبد
الرحمن قرب منى وانا مش قدة ولا فى السن ولا
التعليم ولا اى حاجة ووقف جنبى وانا لايمكن اعمل
كدا فى اى حد مابالك بقا صاحبي اللى افضاله عليا
.... والحاجة التانيه ايمان .. ايمان دى اختى فعلا واهم
حاجة حبيبه صاحبي ..... عن اذنك يا بشمهندس

احمد هو كمان مشى ومفضلش الا توحيدة وزين

توحيدة : انا مش هاسالك انت رفضت ليه لانى واثقه
فيك وواثقه انك عاوز توصل لحاجة معينه .... بس
بلاش ايمان واحمد ... انا بنتى مش وحشه يا زين
علشان اطلب من حد يتجوزها ... حتى لو رفضت عبد
الرحمن هى هاتفضل لغايه مايجى نصيبها لغايه باب
بيتنا .... وامتزعلش من ايمان هى قالت كدا من حبها
لعبد الرحمن

زين : متقلقيش من اى حاجة ... ومش زعلان على
فكرة منها لو مقالتش كدا كنت شيكت فى حبها .... انا
هامشى بقا علشان سايب ليليان هناك لوحدها ... لو
حاجة حصلت اتصلى وبلغينى

توحيدة : ماشى يا زين.. سلملى على الغاليه

*****

احمد : استنى يا عبد الرحمن ... انا مش بنادى عليك

عبد الرحمن بعصبيه : عاوز ايه ... ولا خلاص ضبط
الامور فوق وجاهى تمثل عليا

كريمه: عيب يا عبد الرحمن دا مهما كان احمد اعقل
كلامك

احمد : متشكر يا صاحبى .. عن اذنكوا

عبد الرحمن : استنى ... انت عاوزنى اكون ازاي يا عنى
انت اللى حصل فوق دا يرضيك ... انا مخنوق يا احمد
.... مخنوق وحاسس ان مبقنتش قادر اتنفس .... انا
اسف... سامحنى مقصدش ازعلك

كريمه : متزعلش يا احمد ... اعذرو يا بنى والله لسه
متخانق معايا علشان اخدته ومشيت

احمد : انت صاحبى وعارف اللى قولته دا من خنقتك
بس ... وبعدين كلام مامتك صح انت مكنتش
هاتوصل لنتيجه فوق وانت بالطريقه دى ... اهدى ...
وانشاء الله خير

عبد الرحمن : اهدى ازاي .. وخلص المفروض اسافر
والباشا اللى فوق رافض ... انا لايمكن اسافر واسيبها

احمد : خلاص عافر متسكتش عافر لغايه
مايوافق....وزى ما قدرت تقنع امها ... بردوا هاتقدر
تقنع زين بس بالهدوء

عبد الرحمن : هدوء ايه بس هو دا ينفع معاه هدوء ...
انا مشفتتش فى حياتى انسان مستفز زيه كدا

*****

زين فى الطريق للقاهرة

زين : الو

مراد : ايه خلصت

زين : اه خلاص .... انت فين

مراد : سايق اهو رايح المطعم

زين : طيب لو قدرت اوصل بدرى وانت مكنتش
خلصت لسه هاجيلك

مراد : طيب سلام

*****

فى بيت سارة

سارة : ارواح فين انا ياماما ... انامالى اصلا ... هو انتى

وخالتو مالكوش حد الا انا... سارة روحى جيبى دوا
لخالتك ... سارة الحقى بنت خالتك واقعه فى مصيبه
روحى الحقيها.

:ياعنى خالتك متصله تعيط وتقول بنتها فى حد
خبطها بالعربيه وهى مش قادرة تروح وبتستنجد
بيكى و تقولى لا دى تربيتى ليكى

سارة : وايه بنتها ماتت .... اصل البت دى مدلعه وانا
محبهاش

:يا بنتى الله يهديكى قومى روحى شوفيهها واطمنى
عليها وجيبها

سارة : يوووووة يادى سارة وسنين سارة ... الله يخذك
يا ماهيتاب الكلب

*****

سارة وصلت المستشفى وسألت على اوضه بنت
خالتها

سارة : مانتى كويسه اهو وقرده امال ايه بتعيطى ليه

ماهيتاب بنت خاله سارة وفى ثانويه بس مدلعه : هو
انتى اللى جيتى ... انا قولت لمامى بلاش انتى

سارة : مامى ... امال مش مامى متعشيش الدور
يابنت فتحيه ... انا على اخرى منك ومن امك ومن
امى

مهيتاب : ايه بنت فتحيه دى .... وبعدين انتى مش
شايفه قد ايه انا تعبانه انا رجلى مكسورة

سارة : هو فين اللى عمل فيكى كدا... علشان اشكرة

مهيتاب : تشكره ... وانا اللى قولت انك هاتسجنيه
علشان خبطنى

سارة: اسجن ايه ... بقولك عفا الله عما سلف مش
مشكله رجلك اتكسرت عادى ياعنى .... خلىنا اقومك
واوصلك

الباب خبط

سارة : ادخل

:السلام عليكم

سارة : يانهار اسود انت ... انت ماشى ورايا ولا ايه

مراد : لا بجد مكنتش ناقصك ... لا وكمان لابسه احمر
يانهار اسود ابعدى عنى وشى

سارة : ابعء عن وشك ايه يا اهل انت... انت الى جاي
وبتخبط علينا

مراد : لمرى نفسك علشان انا على اخرى ومش
هاستحمل طوله لسانك

سارة : اطلع برا

مراد اتجاهلها : الف سلامه عليكى يا قمر ... انا
مقصدتش اخبطك ابدأ

سارة : قولى بقا انت اللى خبطها ...دا انا هاروح فيك
فى ستين داهيه... دا انا هاسجلك

مراد : انتى مالك انتى بتدخلى ليه اما انك باردة
بصحيح

ماهيتاب : سارة انتى مش قولتى عفا الله.....

سارة : اخرسى انتى ... انا بقا مالى دى تبقا اختى

مراد : دى اختك

ماهيتاب : لا مش اختى دى بنت خالتى

ماهيتاب : هههههههه دمك خفيف

سارة : دا دمه يلطش .... بتضحكى على ايه دا ظريف

مراد : والله ماحد ظريف الا انتى ... بتتدخلى ليه

سارة : طيب يا توتو خلى البرنس يوصلك اظن انتى هاتموتى وتوصلى لدا ... انا ماشيه

سارة مشيت ورزعت الباب وراها

مراد : مين العنيفه دى

مهيتاب : دى سارة بنت خالتى ... بس مستغربها ليه عملت كدا معاك دى كانت عاوزه تشكرك علشان خبطنى اصلها بتكرهنى

مراد : هههههههه يخربيتها انا مغلطتش لما قولت انها عنيفه

طيب يا قمر ثوانى وراجعلك

*****

مراد : انتى استنى .... يابنتى استنى

سارة : عاوز ايه منى ؟

مراد: مش جدعنه ابدأ انك تسيبي بنت خالتك وتمشي

سارة : انا مش جدعه .. وصلها انت .. سلام

مراد بعصبيه : يوووووة ما قولنا مش فاضى ... يالا يا شاطرة وصلها

سارة : لا مش هاوصلها وفكك منى

مراد : سارة استنى بس اقولك حاجة

سارة : متنطقش اسمى ...عاوز ايه؟

مراد : لو سمحتى متلبيسش اللون الاحمر علشان بيعصبنى...

سارة : وانت مالك؟...

مراد قاطعها : اه وخذى الكشاف دا

مراد ضربها على وشها وتحديدا على قورتها ومشى بسرعه يضحك.

سارة فاقت من الصدمه : اه يا حيوووووان

مراد مشى وساب سارة فى صدمتها وماهيتاب اللى
فاكرة انه هايوصلها

سارة : ايه ياست الحسن والجمال ... الباشا خلع

ماهيتاب : مش مشكله ... بس قد ايه زوق وعسل
وجنتل مان وامور اوى

سارة : امور وجنتل مان دا حيووووان ... يالا ياختى
علشان اوصلك

*****

على التليفون بين مراد وزين

زين : يا عنى انت كويس ..... فيك حاجة..

مراد : والله كويس او كنت كويس لغايه ماشوفتها
عكرتلى دمي

زين : مين دى

مراد : بعدين.... انا اتصلت بعلى وقولتله ان عملت
حادثه بسيطه وانت مسافر واجلنا الاجتماع وهانبقا
نبلغه المعاد امتى

زين : كويس وانا قربت اوصل ... اجيلك

مراد : ما قولتلك كويس يا زين

زين : انا غلطان .. سلام

*****

فى الشرقيه

ايمان : ازاي تسمحيه يعمل كدا مين دا .. انا اول مرة
اشوفه ... مين دا علشان يتحكم فيا

توحيدة : اخرسى ومتعليش صوتك عليا ... ودا قريبي
قولتلك ... دا حبيب ابوكى .. ابوكى كان بيحبه اوى ...
وبعدين عاوزه ايه عبد الرحمن يقول مالكيش رجاله

ايمان : اسفه يا ماما... يا ماما علشان خاطرى كلميه
اقنعيه تانى والله عبد الرحمن كويس وغير اهله

توحيدة اتنهدت : ماشى .. بس بردوا عاوزه اقولك عبد
الرحمن لو بيحبك هايغافر لغايه ما يوصلك ... سيبى
ربنا يسرك امورك يابنتى ... واللى فيه الخير يقدمه
ربنا

ايمان : يارب يسرلى امورى

*****

فى بيت الجارحى

زين: مساء الخير

ليليان : زين ... انت جيت

ليليان قامت تجرى عليه حضنته فرحتها بيه
متتوصفش انه رجع بالسلامه كانت خايفه عليه
ليقابل اعمامها

زين ما صدق حضنته ... قد ايه هو كان محتاج حضنها
بعد يوم طويل زى دا

ليليان : انت كويس ... تعبان

زين : اه كويس ... الحمد لله

ليليان : عملتوا ايه .. شوفت عبد الرحمن

زين : اه شوفته ... فيه شبه كبير منك

ليليان : اه فعلا شبه بعض عمى شاكر شبه بابا جدا
وانا شبه بابا .. فانا وعبد الرحمن شبه بعض.

زين : اممممممم

ليليان: ها كتبتوا الكتاب..

زين : لا ... انا رفضته.

ليليان بعدت عن حضنه : ليه يا زين.

زين شدها تانى لحضنه : متبعديش عن حضنى ...
وليه متوجعيش دماغك الحلوة دى انا عاوزك تذاكرى
وبس

ليليان : زين متكسرش قلبهم .. انت ترضى حد يكسر
قلبك

زين : مفيش حد يقدر يكسره غيرك انتى ... انتى
ترضى تكسرى قلبى ؟

ليليان : عمرى ما اقدر اعمل كدا

زين : خلاص متحطنيش فى مقارنه مع حد ... وبعدين
انا فعلا تعبان وجعان نوم وعندى بكرا يوم طويل فى
الشركه ممكن ننام بقا

ليليان : امممم ماشى انا سمحتك تنام علشان انت
بس تعبان ... واهرب منى براحتك

*****

فى الجامعه

سارة : ليه ؟!

ليليان : حوار كدا هاحكيلك بعدين... طيب اقولك
تعالى معايا اتفرجى على الشركه مش انتى نفسك
تروحها واحكيلك واحنا ماشيين

سارة : اشطا يالا

*****

ليليان وسارة تحت مبنى الشركه

سارة : بقولك اطلعى انتى لغايه ما اروح اجبلى حاجة
اشربها

ليليان : طيب متتاخريش

ليليان طلعت ووصلت مكتب زين والمرادى دخلت
ومستنتش سهيله تتدخل تستأذن ودا غاظ سهيله جدا

ليليان : زين

زين : ليليان...تعالى.. شايفك بقيتى تيجى الشركه
اكثر ماكنتى بتشتغلى فيها

ليليان بقمصه : ماجيش يا عنى ايه المقابله الوحشه
دى

زين : هههههه والله..

ليليان راحت وقعدت على المكتب قدامه : لا انا
زعلانه صالحنى

زين :طيب وطى كدا وانا اصالحك.

ليليان ضحكت ووطت وهو باسها من خدها :
متزعليش يا لى لى

ليليان : عفونا عنك .... انا كنت جايه اتكلم معاك فى
موضوع

زين شدها وقعدتها على رجليه : اتكلمى براحتك بقا انا
كدا اعرف اركز كويس فى كلامك

*****

سارة : يا ماما انا فى مشوار مش هاعرف اجاى
وبعدين انا عملت اللى عليا امبارح وجبتها من
المستشفى

:لازم تيجى يا سارة حتى لو شويه

سارة : طيب هاشوف كدا واكلمك ... ماما اقفلى بس
بسرعه

سارة شافت مراد بيركن عربيته وداخل الشركه ..
استخبت بسرعه وحلفت لتنتقم منه

سارة : هههه ه وقعت تحت ايدى

*****

سهيله : حضرتك مينفعش تدخل من غير معاد

:انا لازم ادخل ودلوقتى .... اوعى كدا من سكتى

زين كان قاعد على كرسى و ليليان قاعده على رجله
وبتحاول تقنعه بموضوع عبد الرحمن وايمان وهو
مستمتع جدا بيها وتقريبا مش مركز مع كلامها وفجأه
الباب اتفتح ودخل منه حد

:ايه ليليان

ليليان : عبد الرحمن

روايه (عشق الزين)

البارت الثانى عشر

فى شركه الجارحى

ليليان : عبد الرحمن ..؟

عبد الرحمن : لیلیان .. انتی بتعملی ایه هنا وازای
قاعدة علی رجه کدا .... انطقی

لیلیان بخوف : ماهو ...!!!!اه

زین : ماهو ایه انتی کمان ... انت داخل شرکتی
ومکتبی وبتزعق احترم نفسک ...وبعدین یا محترم دی
تبقا مراتی

عبد الرحمن : انت اتجوزتهاا ازای ... وازای اصلا تتجوز
بدون علم اهله

زین باستفزاز: هما فین اهله دول !؟!

لیلیان : زین لو سمحت .. سیینی اشرح لعبد الرحمن

زین بعصبیه : تشرحی ایه ونیله ایه .... انشالله عنه ما
فهم حاجة .. انا اللى عندى قولته انتی مراتی ..
وبعدین انت جای لیه هو انا مش رفضتک امبارح
واظن انت عارف زین الجارحی ولو مش عارفنی
اسأل عنی واعرف انی مبرجعش فی کلمه قولتها
فااااهم

عبد الرحمن راح قعد علی کرسی ووبرود : لا مش
فاهم .... وعلى فكرة انت غصب عنك هتوافق علی

جوازتی من ایمان الا اذا

زين : الا اذا ايه ..... انطق...وبعدین حاسب علی
كلامك كویس معایا انا مفیش حاجة بعملها غصب
ابدا

عبد الرحمن بعصبيه : عادى ممكن باتصال بسيط
لعمى وابويا واقولهم علی مكانها

زين : ايوا قول اللى جواك ... بس اقولك اعلى ما فى
خيلك اركبه ولا يهمنى

ليليان بعصبيه : بس كفايه ... انتو عاوزين ايه منى ....
انتوا واقفين لبعض علی الكلمة .... ليه وعلشان خاطر
ايه

عبد الرحمن : ومش سألتيه ليه هو رافض جوازتى من
ایمان .... ليه عاوز يفرقنا انا لغايه دلوقتى مش لاقى
سبب معين لرفضه ليا

ليليان : زين لو سمحت اقعد خلينا نتكلم براحه
وبهدوء... علی فكرة يا زين عبد الرحمن زى اخويا و
على فكرة كمان هو اللى هربنى يوم جوازتى من
الشيخ وعمرة ما أذانى ابدا ... انت ليه رافضه اوى كدا

عبد الرحمن بهدوء : علی يافكرة يا بشمهندس انا

بحب ايمان اوى انا مش عاوز حاجة غيرها انا هابعد
عن اهلى واسافر ومش ناوى ارجع تانى ... ليليان
مكنتش الضحيه الوحيدة فى العيله دى .. انا كمان
ابويا طول عمرة ظل عمى وماشى وراة فى اى حاجة
وعمرو ما حسسنى بحبه .. جدتى وامى وليليان اللى
كانوا بيحبونى وانا بحبهم ... جدتى وماتت وليليان
والحمد لله ربنا كرمها ومشيت بعيد عنهم وامى
رافضه تسيب بيتها وابويا وعندها امل ان ابويا يرجع
زى زمان وانا فقدت الامل فيه وعاوز اعيش مع
الانسانه اللى بحبها

زين : ليليان لو سمحتى اخرجى

ليليان : نعم ؟ اخرج فين .. زين انت بتقول ايه

زين : اللى قولتهولك اسمعى واخرجى برا .. لو
عاوزنى اسمع منه

عبد الرحمن : كلامه صح ... اخرجى انتى علشان نعرف
نتكلم كويس

ليليان بخفوت وقربت من زين تاخذ شنطتها : ماشى
يا زين .. ماشى.

ليليان خرجت

زين : بتحبها بقالك قد ايه

عبد الرحمن : من ٢٠ سنة لما شوفتها بيبي صغنه
حببتها واتعلقت بيها جدا وكبرت قدامى وعلى ايدى
وربتها ونفسى تبقا مراتى انا بقالى. سنين بعافر
علشان خاطرها ولسه بردوا بعافر وعندى استعداد
اعافر عمرى كله بس تبقا ليا

زين : ومروحتش ليه لابوها لما كان عايش

عبد الرحمن : كان هايرفض

زين : ادك قولت كان هايرفض .. انت عاوزنى انا بقا
اوافق

عبد الرحمن : عم حسن كان هايرفض علشان
مبيحبش ابويا ولا عمى عاصم .... بس انت قصدك
ايه ان كنت مكنتش هاروح مثلا وهو عايش واتقدم
واستنيت الفرصه لما مات واتقدمت

زين : اممم ما هو دا اللى باين

عبد الرحمن : لا طبعا لو عم حسن كان لسه عايش
كنت روحت واتقدمت انا اللى مانعنى هو حاجة
واحدة بس ليليان موضوعها كان لازم يخلص والحمد
لله قدرت اهربها لعم حسن يومها وانا واثق ان عمرة

ما هايفرط فيها ابدا ... ولما الحمد لله ليليان هربت
مكلمناش حاجة وهو مات .. انا قدمت على البعثة
ووافقوا وفكرت اتقدم واخذها واسافر ومرجعش تانى

زين : ولما تاخذها وتسافر مش هاتحن لاهلك

عبد الرحمن : هاسالك نفس السؤال .. ليليان بتحن
لاهلها

....اجاوب انا و هارد واقولك لا مبتحنش عارف ليه
علشان مشفتش منهم الا كل شر وانا كمان كدا زيها
مش هاحن الوحيدة الى هافكر فيها هي امى وانا
فكرت ان كل فترة هابعتلها وتسافرلى

زين : انت عارف لو مكنتش جيت انهاردا .. كنت قولت
انك بتمثل ومبتحبهاش وعلى فكرة انا كنت واثق انك
جاي وكنت مستنيك علشان شوفت حبها فى عينك
امبارح

عبد الرحمن باستغراب: طيب لما انت شايف حبها فى
عنيا وواثق انى جاي.. وفهمتني كويس ليه رفضتني
اصلا امبارح ليه عاملتني كدا

زين بهدوء: لازم اعمل كدا .. عم حسن مكنتش شخص
عادى بالنسبالي ...لازم اتانى وانا بسلم بنته لعريستها
.. وخصوصا لو عريستها دا له اهل هو بيكرهم وجه
قبل كدا وجوزنى بنتهم علشان يحميها منهم ... يبقا ليا

الحق اخاف على بنته ولا لاه

عبد الرحمن : طبعا ليك حق ... بس انت عيشتنى
اسود ايام حياتى ... بس اعتبر انك كدا موافق

زين بابتسامه : انت شايف ايه ؟

عبدالرحمن : طيب ايه هاتقدر تيجى بكرة نكتب الكتاب
علشان المفروض اسافر بعد بكرة

زين : اممم انشاء الله هاجى

عبد الرحمن : احم كنت عاوز اقولك على حاجة
واشكرك كمان

زين : اتفضل قول وشكر ايه دا

عبد الرحمن : شكرا انك حميت ليليان واتجوزتها وانت
مش مجبر على كدا ... وعاوز اقولك انا بعفيك من
الجوازة دى ... طلق ليليان وهاخذها معانا واحنا
مسافرين وهما مش هايقدروا يوصلوا ليها

زين : تصدق بالله... قول لا اله الا الله

عبد الرحمن: لا اله الا الله.

زين : انت لو فكرت تعيد الكلام اللي قولته دلوقتي
....هاقوم واكسر الاوضه دى عليك حته حته
وماهارحك ابدا

عبدالرحمن بضحك : هههه ليه بس انا كنت بقو...

زين : دكتور عبد الرحمن لو عاوز تتجوز ايمان وبكرا
وميحصلش اى تأجيل بيقا تسكت خالص ... وياريت
متجيش سيرتها تانى على لسانك

عبد الرحمن وهو مستغرب : سيرة مين

زين : ليليان... ليليان الجارحى

عبد الرحمن : زى مانت خايف على ايمان انا كمان
خايف على اختى وبنت عمى ... ومحتاج منك وعد لو
زهقت من حمايتها وفكرت تسببها مش تجرحها وانا
موجود

زين : انا ولا هاسيبها ولا هازهق منها...وياالا علشان
تلحق تظبط امورك لغايه بكرة

عبد الرحمن: استأذن انا ... بس هى فين اطمئن عليها
قبل ما امشى

زين : يادى النيله اطمئن عليها وانا مش جاى بكرا ولا

ليليان : اهدى كدا انتى مستخبيه فين بالظبط وانا
اجيلك

سارة : وربنا ما اعرف هو جوزك دا ايه دا كله مبنى
فى ميه اسانسير وميه سلم .. بصى انا معرفش انا
كنت بجرى ركبت اسانسير ووصلت اخر دور لقيت
اوضه فتحتها لقيتها ضلمه ومفيهاش حد دخلت
استخبيت فيها

ليليان : طيب تمام .. احنا كدا فى نفس الدور انتى
فى دور رؤساء الاقسام ... هادور عليكى اهو

سارة : بس بسرعه قبل ما ابولهب يلاقينى ويقتلنى

ليليان : ابو لهب ايه وانتى عملتى ايه

سارة : معملتش فاكرة الحمار اللى حكتلك عن الصبح
... اهو التور دا لقيته بيركن عربيته وييدخل الشركه
الصراحه الدم غلى فى عروقى... قولت لازم انتقم ...
روحت اشتريت جردل دهان لونه احمر وكبيته كله
على العربيه وبالقلم اللى معايا ... مضتله على
العربيه خربشتها ههههه

ليليان : يخربيت سنينك يا سارة انتى مجنونه ايه اللى
انتى هبتيه دا

سارة : مش انت بتكرة اللون الاحمر فاكيد فيه علاقه
بينك وبينه زى التور واللون الاحمر كدا

مراد بصوت جهورى : انا تووووووور ... دا انتى ليله
اهلك سودا مش هاسيبك الا لما اقتلك

سارة طلعت تجرى فى الاوضه : ينهار اسوود...
اهدى يا شبح

مراد : شبح يا حيوانه يا قذرة يا بيئه ... انتى ازاي جالك
الجرأه وتلمسى عربيتى وتكبى عليها دهان لونه احمر
يا حيوانه

سارة: والله ما حد حيوان الا انت ... ما تلم نفسك يا
جدع انت... واقولك تستاهل اللى انا عملته فيك

مراد فى لحظه دى فقد اعصابه وطلع مسدسه :
هاقتلك ... وربنا لاقتلك

سارة : يالهووووووى الحقووووونى ابو لهب
هايموتنى

الكل اتجمع برا من الصوت وليليان جت وفتحت الباب
واتصدمت من سارة اللى فوق المكتب وماسكه
انتيكه فى ايديها كانها بدافع عن نفسها بيها ومراد

واقف قدامها بيصوب مسدسه ناحيتها

ليليان وقفت قدام مراد: اهدى يا استاذ مراد... معلش
امسحها فيا انا

مراد : اطلعى انتى منها .. انتى مرات صاحبي

ليليان: وهى صاحبه مرات صاحبك ... لو سمحت
اهدى وانا هاخليها تعتذرلك

سارة : اسكتى يا ليليان هو فاكر نفسه مين مازنجر ...
فاكرنى هاخاف منه ولا من مسدسه تلاقى المسدس
دا لعبه وبيرش ميه فى الاخر

مراد : مانا هاخليه يرش ميه عليكى دلوقتى

ليليان : اسكتى يا سارة انتى مش شايفه منظرو
عامل ازاي دا هايصور قتيل

سارة : ولا يهز فيا شعرة... لو جدع اضربنى بالمسدس

مراد ضرب طلقه وعدت سارة بسنتى واحد والكل
صوت حتى ليليان اتخضت وكان هايغمى عليها

زين سمع صوت ضرب نار طلع يجرى ولقاه الكل
متجمع وبيتفرج زعق بكل صوته : فى ايه بتتفرجوا

على ايه ... اوعوا كدا
ودخل لقاہ مراد واقف وليليان قدامه وملامحها كلها
خوف ورعب وسارة على المكتب خايفه هى كمان
بس مش مبينه وبتستعد لحاجة

زين : فى ايه يامراد .. انت ضربت نار ولا ايه

مراد مبيردش بس باصص لسارة بتحدى وبيستعد هو
كمان لحاجة

زين قرب من ليليان واخدها فى حضنه : مالك خايفه
ليه كدا جسمك متلج

ليليان بخوف: مراد ضرب نار علينا وكانت هاتيحي فينا

زين: مراد نزل الزفت دا من ايدك

سارة بتحدى رغم الخوف اللي جواها: اه كخ يا بابا نزله
عيب كدا متلعبش بالحاجات دى

مراد فى لحظه دى ضرب طلقه تانيه فوق راسها
الوضع كان مخيف جدا من بدايه موظفين الشركه
اللى اول مرة يشوفوا مراد كدا وبالعصبيه دى و
وزين الى كان بيحاول يقرب من مراد ياخذ منه
المسدس لانه حس ان صاحبه خلاص فقد كل ذرة
عقل وليليان الخوف ماليها وبدات تفتكر لحظات

مكنش عاوزه تفتكرها وسارة اللي خافت فعلا لان فى
الطلقتين كانوا قريبين منها جدا ووممكن لو اتحركت
لحظه كانت ماتت

زين : ليليان خدى صاحبتك واطلعى ..... روحى يالا

ليليان بتحاول تجمع اعصابها واخذت سارة وخرجت

زين : كل واحد على مكتبه مش عاوز واحد واقف هنا

*****

سهيله : انتى اتجننتى يا نورا ايه اللي عملتبه دا

نورا : يالهوى وطى صوتك بقا ... مش انتى اللي
عاوزه تخلصى منها انا هاخلصك منها وللابد

سهيله : تقومى تفكرى تموتيهها .. موووت ... زين
الجارحى لو عرف حاجة هايقتلنا

نورا : صحصحى كدا معايا ولا هايعرف انا عطلت
الكاميرات خلاص ... والاسانسير كتبت ورقه ان فيه
عطل فنى ويرجى استخدام السلم ودور دا مفيهوش
الا سلم الطوارئ دلوقتى هما هايروحوا يركبو
الاسانسير هايلاقوا الورقه هايسالو عن السلم
هايعرفوا هاينزلو وتلاقى الزيت وتقع تتكسر وتموت
الموضوع بسيط مفيهوش اى خطورة ... وصاحبته

اللى هاتشيل الليله

سهيله : وافرض بقا يا ناصحه صاحبتهما اللى نزلت
الاول مش هى ايه العمل وقتها

نورا : لا متخافيش فى وقت الخناقه انا دخلت فى
الايوضه واخذت الشنطه بتاعتها ومحدث اخذ باله
وكلفت بنت من الموظفين الجداد ينادوا عليها اول ما
توصل للسلم علشان تديها الشنطه بس تكون النيله
التانيه نزلت

سهيله : اما دا لو حصل زى مانتى مخططه ليكى
الشهد والله

نورة : متخافيش كل حاجة تمام

*****

ليليان : اووووف ايه اللى عطله دا بس

سارة : لو سمحت الاسانسير متعطل وبيقولو يرجى
استخدام السلم هو فين

احد الموظفين : هنا مفيش الا سلم الطوارئ
استخدميه وهاتنزلى على الدور اللى بعدة هاتلاقى
كذا اسانسير شوفى انهى واحد شغال

سارة : متشكرين .... فين السلم دا بقا

:اخر الطرقة على الشمال

ليليان : انتى مش شايفه انك زودتيها اوى مع مراد

سارة : ليليان متتكلميش لو سمحتى فى الموضوع دا ...
ياعننى ضرب عليا نار وانتى كمان بدافعى عنه

ليليان : لا مبدافعش بس شايفه انك مكبرة الموضوع
من الاول ومش مقتنعه باسبابك.... يلا خرينا ننزل

:لو سمحتى يا انسه

سارة وليليان لفوا والبنت شاورت لسارة تيجى تكلمها

ليليان : روى شوفيها وانا هانزل الدور الى تحت
اشوف العطل فى الشركه كلها ولا ايه

سارة : طيب

سارة راحت للبنت اللى ادتها شنتطتها وسارة شكرتها
جدا لانها ناسيها فعلا وكانت ماشيه
فى الوقت دا مخطط نورة وسهيله مشى صح وليليان
نزلت على السلم اللى فى نصه بالظبط رجليها
اتزحقلت بسبب الزيت وحاولت تتحكم فى نفسها

زين : مراد اعذرها ... هي متعرفش اكيد .. طيب ادينى
مفتاح العربيه وانا هاظبطها زى ماكانت

فى الوقت دا زين ومراد سمعوا صوت صريخ وكان
قريب منهم لان السلم قريب من اوضه مكتب مراد

زين طلع يجرى لقاها الكل متجمع ومصدوم وسارة
واقفه على السلم بتحاول توصلها وحد من الموظفين
بيشدها علشان متقعش هي كمان .. زين لقاها ليليان
مرميه فى اخر السلم وراسها وبتنزف حس ان روحه
بتتسحب منه فاق على صوت مراد

مراد : اوعدوا يا متخلفين افتحو الباب من الدور الى
تحت ازاي سايبنها كدا وبتتفرجوا

:ياباشا الباب القفل بتاعه مكسور و مش عارفين
نفتحه وبعتنا نجيب حد يقدر يفتحه

مراد : زين فوق كدا .. وتعال نكسر الباب اللى تحت ..
بسرعه مفيش وقت

زين ومراد جريوا على الاسانسير وركبوة وفى الوقت
دا مكنش فين ورقه على الاسانسير ونزلوا الدور اللى
تحت وحاولوا يكسروا الباب وفعلا نجحوا وكسروا
وزين اخذ ليليان وجرى بيها وسارة ومراد وراهم

زين حطها فى العربيه وساق باقصى سرعه على
المستشفى

وسارة لقت مراد بيركب عربيه تانيه غير اللي بوظتها

سارة بتعيط جامد: لو سمحت خدنى معاك .. والنبي

مراد سكت وركب العربيه ومشى كان مخنوق منها
جدا ... بس فى حاجة خلته يرجع تانى مش عارف ايه
هى. يمكن صعبت عليه لما لقاها بالمنظر دا و يمكن
حس بخوفها على صاحبتها .... مراد رجع ووقف
العربيه قدامها وفتحها الباب

مراد : اركبى بسرعه

سارة بتعيط : متشكرة جدا

مراد :انا مش ركبتك علشان خاطر سواد عيونك .. انا
ركبت علشان انتى متعرفيش زين هاياخدها انهى
مستشفى ... والاهم عاوز اعرف وقت ما طلعتوا من
الايوضه وايه وصلكوا لباب سلم الطوارئ

سارة : الاسان....

مراد: مش دلوقتى .. نطمن عليها الاول... نقطينا
بسكاتك

*****

فى المستشفى

زين شايلها وقلبه خلاص قرب يقف بيجرى بيها فى
المستشفى : انا عايز اى حيوان يجى يشوف مراتى

دكتور : اهدى يا حضرت احنا مش فى زريبه احنا فى
مستشفى ومستشفى كبيرة كمااان وليها اسمها

زين بنرفزة من اللى قدامه بيديله محاضرة وسايب
اللى فى ايدة بتنزف:: واحب اعرف المستشفى دى
اسمها ايه

دكتور : مستشفى الجارحى

زين : وانا زين الجارحى واللى فى ايدى دى مراتى
وبتنزف

دكتور ارتبك : احم اهلا زين باشا .... ثوانى بس ناخذ
المدام ونطمك عليها

زين بعصبيه : لا ... عاوزه دكتورة وحالا

بعد فترة

زين اعصابه بدات تفلت منه وممكن ثانيه كمان

يطربق المستشفى دى على اللى فيها

دكتورة سما خرجت من عند ليليان : زين بيه

زين : ها ؟ مالها ؟ وقفتوا النزيف

دكتورة سما: حضرتك هى كويسه وقدرنا نوقف
النزيف .. بس

زين : بس ايه انطقى

دكتورة سما : المدام حصلها تشوش فى الذاكرة
ياعننى فقدان ذاكرة مؤقت لان الوقعه كانت شديدة
عليها

زين : ايه فقدت الذاكرة!!!!!!

دكتورة سما : متقلقش حضرتك مؤقت .. بس الاهم
انت هتتعامل معاها ازاي ... المريض بيبقا فى الحاله
متتوقعش رد فعله ... كل اللى بنطلبه من حضرتك
تفكرها بس بالحاجات الحلوة اللى فى حياتكو و اى
سلبيات بلاش منها فى الفترة دى ممكن يحصل
انتكاسه فى اى وقت

زين : مفهوم .... هى هاتفوق امتى

دكتورة سما : بعد ساعتين انشاء الله

مراد جة جرى على زين وسارة جت وراة

مراد : ها يا زين .؟ فيها حاجة ؟

زين : متقلقش الحمد لله ... بس فقدت الذاكرة

مراد : لا حول ولا قوة الا بالله

دكتورة. سما : مراد ازيك.. انت مش فاكرنى

مراد : اسف حقيقى مش فاكرك

مراد كان فاكرها كويس دى كانت جارتة وبتحبه ومراته
كانت بتكرها لانها دايمًا كانت بتحاول تقرب منه

دكتورة سما برقه: انا دكتورة سما جارتك فى العمارة
القديمه قبل ما تنقل

سارة : والنبي سيبكى من جو التعارف دا ... قوليلى
ليليان اخبارها ايه هى كويسه

دكتورة سما :وانتى مالك اصلا انا كنت كلمتك

زين : متشكر يا دكتورة ولما ليليان تفوق هابعت حد

ينادى عليكى وتطميننى عليها..... تقدرى تروحي
تكملى شغلك

(دكتورة سما مشيت وسارة كانت واقفه بتشتتها فى
سرها
وفجأه مراد وزين لفوا ليها وبصولها ونظراتهم كانت
غريبه جدا مش قدرت تفسرها)

سارة : فى ايه يا جماعه ... مالكو اتحولتو كدا ليه

مراد : اقعدى واحكيلنا ايه اللى حصل بالضبط من
وقت لما طلعتوا من الاوضه

سارة : حاضر

سارة قعدت وقدامها زين ومراد مترقبين افعالها
وحرركاتها

مراد : خلى بالك مش هاسمحلك تكذبى وقولى
الحقيقه احسنلك

سارة بعصبيه : مسمحلكش ... انا هاكذب ليه

مراد : وطى صوتك .... وقولى ازاى وقعتيها من على
السلم

سارة قامت ووقفت واتنرفزت : انت بجد حيووووان...
انا هاوقع ليليان ..... دى صاحبتي

مراد قام هو كمان ومسكها من ايدها : احترمي
نفسك... واوعى تنسى ان انا عديت اللي عملتية فيا لا
هاردو بس مش دلوقتي ... فاهمه ولا لاه ... اشمعنا
مركبتوش الاسانسير وليه نزلتوا على سلم الطوارئ
وليه هي وقعت وانتى لا

سارة عيظت جامد مش من وجع ايدها لكن من وجع
اتهامه ليها: لو سمحت سيب ايدي ... ويعلم ربنا انا
مزقتش ليليان

زين بهدوء : مراد سيب ايديها ... وانتى يا سارة اقعدى
واحكيلنا اللي حصل

مراد ساب ايديها وهي قعدت وعيظت اول مرة حد
يحطها فى اتهام زى دا وحست قد ايه هي بتكرهو

سارة : انا وليليان خرجنا ورحنا على الاسانسير ولقينا
عليه ورقه مكتوبه (الاسانسير متعطل ويرجى
استخدام السلم)

مراد : الورقه دى مكتوبه بخط ايد ولا كمبيوتر

سارة : لا خط ايد

مراد : الخط كان صغير ولا كبير

سارة : مش متذكرة بس الخط كان كويس كانك مثلا
بتحاول تكبر خطك

مراد : كانت محطوطه فين بالظبط

سارة : على باب الاسانسير

مراد : وبعدين ايه عرفكوا بالسلم الطوارئ

سارة : انا لقيت واحد واقف وسالته وهو قالى ان
الدور اللى احنا كنا فيه مفيهوش سلم الا سلم
الطوارئ وسالته هو فين وقالى اخر الطرقة على
الشمال

مراد : وبعدين

سارة : روحنا وقبل ما نفتح الباب وننزل ... لقيت بنت
بتنادى وبتقول لو سمحتى. بصينا انا وليليان شاورتلى
وانا روحتلها وليليان قالتلى هتنزل الدور اللى تحته
تشوف فيه عطل فى بقيه الاسانسيرات الموجودة
ولا بس فى الدور اللى كنا فيه وسبتها وروحت للبنت
وطلعت عاوزه تدينى شنطتى لانى كنت ناسيها فى
مكتبك وشكرتها وروحت فتحت الباب علشان انزل

لقيت ليليان واقعه اخر السلم وغرقانه فى دمها

مراد : البنت دى لو شوفتيها تعرفيها

سارة : اه طبعااااا

مراد : منزلتيش وراها ليه ؟

سارة : انا وقفت واتصدمت من الموقف ولما فوقت صوت والناس اتجمعت ومنعوني اكمل وانزل ... فى. حد قال ان فيه زيت مكبوب وقعدوا يشدونى

مراد : وانتى كنتى جايه الشركه ليه ؟ علشان تنتقمى منى ؟

سارة : اولاً انا مكنتش اعرفك ولا اعرف اسمك حتى وانا جيت مع ليليان لانها عزمتمنى اجاى اتفرج على الشركه ولما هى طلعت لبشمهندس زين وانا روحت اجيب عصير لقيتك بتركى عربيتك فالدّم غلى فى عروقى وحلفت انتقم منك وبس لما حد شافنى وقالى انه هايبلغك خوفت وطلعت جريت استخبي واظن الباقي انت عرفته

مراد : وانتقمتى ؟

سارة بغل وضيق من اتهامه ليها : لا للاسف

وليليان هاتتقبل فكرة انها فقدت الذاكرة وزين
هايقولها ايه عن حياتها وعنه هو؟

البارت الثالث عشر

فى المستشفى.

فى كافتريا مراد وسارة قاعدين كل واحد على ترابيزة وكل لوحدة
وعاوزين يولعوا فى بعض

: مراد ممكن اقعد معاك.

مراد : اهلا يا دكتورة اتفضلى

دكتورة سما : هو انت مكنتش فاكرنى بجد

مراد: اه هاكذب ليه

دكتورة سما : معقول يا مراد السنين تنسيك كل حاجة

مراد : اه كفيله تنسينى ....وتخلينى واحد تانى غير مراد اللى تعرفيه

دكتورة سما : فعلا انت واحد تانى غير مراد بتاع زمان ....هى مين
البنيت اللى قاعدة هناك دى

مراد. : معرفش ومتشغليش بالك بيها

سما مسكت ايد مراد : لو سمحت خليني قرييه منك انا حاسه انك
محتجلى

*****

سارة فى سرها : لا حول ولا قوة الا بالله ... حتى فى المستشفى
بيشقط مش مضيع وقت

تليفونها رن

سارة : ايوا يا ماما

: انتى فىن مجتيش بردوا عند خالتك يا سارة

سارة : اه ياماما علشان ليليان وقعت من على السلم وانا فى
المستشفى معاها

: يالهوروى ... طيب وهى عامله ايه دلوقتى

سارة بحزن : فقدت الذاكرة

: طيب يا حبيبتي انشاء الله خير .. تعالى بقا الوقت تأخر عليكى
وفقدت الذاكرة يا عنى مش فاكراكى

سارة عيظت جامد : لا طبعا يا ماما .. انا لا يمكن اسببها دى
صاحبتي عاوزهم يقولوا عليا ايه

: هما مين دول اللى يقولوا

سارة : جوزهااا واهلها

: طيب بردوا متاخريش .. سلام

*****

سما : واضح انها مش فى بالك

مراد :هى مين دى

سما : البنت اللى قاعدة بتتكلم فى التليفون وبتعيط وانت مركز مع كل حركه بتعملها

مراد قام ووقف : انا اسف بس لازم امشى فرصه سعيدة

مراد مستتاش رد سما وركب عربيته وراح الشركه يتأكد من كلام سارة

*****

فى الشرقيه

عبد الرحمن : بس يا حجه هو دا اللى حصل وبكرة باذن لله هانكتب الكتاب

حجه توحيدة : مبروك يابنى .. انا كنت عاوزة اقولك سيبيك منى انا وسافر انت وايمان

عبد الرحمن: لا مينفعش لازم تسافرى معنا .. مش هانعرف نسيبك كدا لوحدك هنا ولا ايمان هاترضى ... وفى نفس الوقت مش ضامن ردة فعل ابويا ايه بعد ما يعرف ان اتجوزت وسافرت

توحيدة : مش عاوزة اكون عبأ عليك يابنى

عبد الرحمن : لا متقوليش كدا تانى از عل ..... يعلم ربنا انا بحبك قد
ايه.... انتى زى امى

توحيدة : تسلم يا حبيبي ... انت اللى خلاص بقيت غلاوتك من
غلاوة ايمان بالظبط

عبد الرحمن : ربنا يخليكى لينا يا ست الكل.. انا هاقوم امشى ابلغ
احمد و امى بموافقته بشمهندس زين

توحيدة: ماشى

عبد الرحمن مشى وفى الوقت دا ايمان كانت نايمه من تعب التفكير
فى رفض زين و عبد الرحمن اللى مكلمهاش من امبارح

توحيدة : ايمان قومى اصحى .. كفايه نوووم

ايمان : سيبنى يا ماما لو سمحتى مش قادرة اقوم

توحيدة : فى عروسه كتب كتابها بكرة وتكون عاوزة تنام ... قومى
علشان تلحقى تجهزى

ايمان : كتب كتبا... لا انتى بتقولى انة فعلا كتب كتابى بكرة ...
والنبي قولى الحقيقه از اى يا ماما

توحيدة بضحك : اه ياختى كتب كتابك بكرة وزين خلاص وافق....
عبد الرحمن راحله انهاردة وقعد معاه وزين وافق

ايمان بغیظ: وكان رافض من الاول ليه بس

مراد : واللى هى عملته مش غلط فى حقى

زين : اه غلط بس انتو بتلعبوا لعبه القط والفار ورضيتوا من الاول
تلعبوها بيقا كملوها للاخر ومتدخلش حد وسطكوا يا مراد

مراد : قط وفار ايه بس .... انا حقيقى مكرهتش حد فى حياتى قد ما
كرهتها يا زين

زين : اه ماهو باين.... وهى بردوا بتعزك اوى

مراد : مع علينا... انا روحت الشركه وطلع كلامها صح كان فى
ورقه موجوده على باب الاسانسير علامتها واضحه حد حطها
وشالها تانى والاغرب ان كاميرات كانت متعطله فى الوقت دا
والاغرب بقا ان الموكوسه فعلا خرجت من مكتبى من غير حاجة
فى ايديها وانا فاكر كويس ان المكتب كان مفيهوش شنت حد ...
وهى قالت ان فى بنت نادت عليهم وشاورت على سارة طيب
اشمعنا ليليان وهى اصلا اللى المفروض اللى كانت بتشتغل فى
الشركه وسارة اول مرة تيجى طيب عرفتها منين وعرفت منين ان
دى شنتتها ... تفهم انت بقا ايه يا زين؟

سارة : نفهم انى مظلومه وانت لازم تعتذر وحالا

مراد : استغفر الله العظيم .. انتى عاوزه ايه يابنتى منى بس ...
بصى ابعدى عن وشى انا مش طايقك

سارة : اعتذر

زين : لا لو سمحتوا كملوا خناقكو بعيد عنى انا مش قادر استوعب
اللى انتو بتعملو دا والله لو عيال فى مدراس هايكونوا اعقل منكوا

: زين باشا... المدام فاقت تقدر تدخلها وانا هنادى على دكتورة سما

زين : بصوا بقا خناقتكوا دى بعيد عن ليليان خالص ... الدكتورة
قالت بلاش ضغط نفسى حواليتها وانتو مشاء الله بارعين فى كدا انتو
تعصبوا بلد بحالها

زين دخل على ليليان لقاها قاعدة بتعيط وماسكه راسها وبتأن جامد

زين : ليليان انتى تعبانه

ليليان : انت تعرفنى ... انا من وقت ما فقت مش فاكرة حاجة
خالص

زين قرب منها : اه اعرفك انا زين جوزك وانتى ليليان مراتى

ليليان : طيب ايه حصلى ليه مش فاكرة حاجة

زين : اممم علشان وقعتى من على السلم واتخبطى فى دماغك
ونزفتى .. وعندك فقدان ذاكرة مؤقت

ليليان :مؤقت .... يا عنى فى امل افكر انا مين

زين : طبعا يا لى لى انا وانتى مع بعض هانفكر بكلى حاجة

فى الوقت دا دخلو سارة ومراد

مراد : حمد لله على سلامتک يا مدام ليليان

سارة : الف سلامه عليكى يا حبيبتى

زين : دا مراد صاحبي ودى سارة صاحبك

ليليان : هما متجوزين زينا

زين : اه متجوزين ههههه

مراد و سارة فى نفس اللحظة: نعم؟!!

زين اتجاهل استغرابهم :دلوقتي الدكتور هاتيجى وهاتديكى
مسكنات وترتاحى

مراد : زين لو سمحت عاوزك برة ضرورى

زين بص لسارة بنظرة تحذير انها متكلمش فى حاجة : طيب

*****

مراد : انت بتستعبط ولا بتستهيل ايه اللي متجوزين دى

زين : وطى صوتك ليليان تسمعك

مراد : ياخى ما تسمع ولا تتنيل انا مالى .... تدبسنى فى الحيوانه
اللى جوة دى

زين : على فكرة انا مش هاحاسبك على كلامك دلوقتي ... بس
بعدين هاعرفك معنى كلامك كويس. ... وانت هاتسمع كلامى يا
مراد وهاتتعامل مع سارة كأنها مراتك وكويس كمان انا مش عندى
استعداد يحصلها انتكاسه بسببكوا

مراد : اووووووف ياخى يا عنى هى هايحصلها انتكاسه لو قولنلها
اننا مش متجوزين ماتعقل كلامك كويس يا زين

زين : اه هايحصلها الدكتوراة قالت كدا ... قالت ممكن على اهون
سبب ... واللى هى عاوزة كله هايحصل يا مراد ومحدث بس يقدر
يفكر يزعلها ولا يدايقها ...

مراد : انت اتغيرت اووى يا زين

زين : اه اتغيرت عارف ليه.. علشان اللى جوة دى عشقى ... عشق
الزين ... او عى تكون فاكر انا مش فاهم اللى حصلها فى الشركه
وان فى حد عاوز يموتها .... بس وحياه غلاوتها عندى لانتقم من
اللى عمل فيها كدا

مراد : اه صح انتقم براحتك ... بس ابعده عنى الجاموسه دى

: والله ما حد جاموسه الا انت ماتلم لسانك يا جدع انت

مراد : الله يخربيتك انا حاسس لو دخلت الحمام هالاقيكى ورايا

سارة : بطل قلبه ادب ... قال يا عنى انا اللى دايبه فى هواك

مراد : يا حلوة انتى تطولى اصلا تبقى حرم مراد باشا

سارة : اه اطول ياخويا انت مين انت ... تطلع مين انت

زين : بس بقا كفايه ... بقولكوا ايه اللى هايحصل كالاتى. انتوا
الاتنين متجوزين وبتحبوا بعض وبتموتوا فى بعض كمان .... مراد
انت مش صاحبي ؟

مراد : ايوا طبعا صاحبك

زين : وانتى يا سارة مش صاحبتها !؟

سارة : اه طبعا

زين : يبقا ايه واجب الصحوبيه عليكوا ... انكو تسمعوا كلامى انا
عاوزها تعدى الفترة دى على خير وفى نفس الوقت تشغلوا حياتها
علشان مفيش حد فى حياتها وهى هاتستغرب كدا فهمتو ليه قصدت
اقول انكوا متجوزين ... ساعدونى بقا ... انا داخل لليليان اطمن
عليها ... وانتوا روحوا بقا مبقاش ليها لزوم قعدتكووا وبكرة نبقا نتكلم
ونشوف هانعمل ايه

مراد : لا هاستنى اوصلك .. مش هاتقدر تسوق

زين : لا الحراسه جت تحت ... متقلقش

*****

سما : مراد لو سمحت دقيقه

مراد بخفوت : يادى النيله السوداء

سما: بتقول حاجة

سارة كانت ماشيه وسمعتها وهى بتنادى على مراد رجعت تانى
ومسكت ايد مراد: بيقول يادى النيله السوداء

سما : لو سمحتى انا عاوزة مراد على انفراد

سارة : انفراد ايه يا حبيبتى .... مش مكسوفه من نفسك ولا ايه
وبتقولها فى وشى .. فى وش مراته ... عيب ياماما

سما : انتى مالك انتى ... انا عاوزة فى حاجة شخصيه

سارة : شخصيه بردوا ولا عاوزة تعاتبه انه ازاي مقالتيش ان انا
مراته .... ههههه معلىش بقا دا كمان نسي يقولك على البيبي اللي فى
بطنى

سما : بيبي؟! طيب عن اذنكوا

سارة : اذنك معاكى ياختى

مراد كان طول الوقت ساكت ومبسوط وفسر انبساطه دا انها قدرت
تبعد سما عن طريقه بس حب يبين انه مش مبسوط من اللي عملته

مراد : ممكن افهم ايه اللي انتى عملتية دا

سارة سابت ايديه بقرف . : اقولك انا .. فى الحقيقه الدكتور دى
رخمه كدا ولزجه قولت اغيظها واعرفها انى مراتك وهى بتكشف
على ليليان خلصت كشف وطلعت تجرى وراك زى المتخلفه
تشكيلك انك معرفتهاش انك متجوز... فقولت اجاى واكمل عليها

مراد بص يمينه وشماله ملقاش حد زقها على الحيطه اللي وراها
وقرب منها جامد : مش خايفه استغل الموقف

سارة بتوهان : ها

مراد بخبث ورفع ايدة يلمس وشها : ها ؟ ايه بس ...

سارة : انت بتعمل ايه ؟

مراد فضل يحرك ايدة على وشها: بعمل كدا ...

سارة بمكر : وانا هاعمل كدا

مراد : اه يابنت العضاضه ... سيبى ايدى

*****

فى الشرقيه

عاصم : انت متأكد من اللى انت بتقوله دا

يوسف : اه متأكد طبعا .. واحمد ابن الكلب طلع بيكذب عليا .. وطلع اسمه زين الجااارحى رجل اعمال مشهور جدا وله وزنه فى البلد

&&&&&&&&&

روايه عشق الزين

البارت الرابع عشر

فى الشرقيه

عاصم : انت متأكد من اللى انت بتقوله دا

يوسف : اه متأكد طبعا .. واحمد ابن الكلب طلع بيكذب عليا .. وطلع اسمه زين الجااارحى رجل اعمال مشهور جدا وله وزنه فى البلد

عاصم : طيب واحمد بيكذب ليه الا اذا كانوا مخبين حاجة ومش عاوزين حد يعرفها

يوسف : طبعا مخبين .. انا شكيت فى الواد احمد دا اصلا ولا هو بيطلقينى ولا انا بطقيه ... وبعدين يومها حسيت انه بيألف قصه عليا

عاصم : انت كدا صح ... تعجبنى كدا ... مش انا قولتلك قبل كدا ان
حسن والعيله دى ليهم علاقه باختفائها

يوسف : انا شكيت اصلا فى عبد الرحمن طول عمرة قلبه ضعيف
من ناحيتها وكنت مكلف حد يراقبه ولما الواد قالى انه سافر القاهرة
وقعد فى شركه لمدة ساعتين استغربت وسألته اسمها ايه ولا بتاعت
مين قالى بتاعت زين الجارحى اسم زين حسيته مش غريب عليا
دخلت على انت وبحثت عنه وشوفته هو اللي كان موجود يوم
الميت ويوم الجمعه ... وقتها فهمت ان فى حاجة غلط

عاصم : راقب زين دا كويس

يوسف : مش سهل الموضوع عاوز تخطيط ... زين دا راجل له
وزنه وتقله فى البلد وبيمشى معاه عربيات حراسه كتيرة والكل
بيعمله حساب

عاصم : اتصرررف

يوسف : حاضر ... بس انت ادينى وقت وهاتخذ اعلى شغل منى

*****

فى بيت الجارحى

صباحا

زين : بالشفا يا لى لى

ليليان بابتسامه : شكرا

زين : زى مانتى متغير تيش

ليليان : ازاي مش فاهمه

زين : يا عنى ... شكرا واسفه بتقوليهم فى اليوم ميه مرة

ليليان : طيب معنى كدا حاجة كويسه صح

زين بحنيه : انتى كل على بعضك كويسه يا لى لى

ليليان : معرفش ليه مش حاسه انك مش جوزى

زين : نعم؟! ليه بتقولى كدا ... تحبى اوريكى صورة القسيمه

ليليان : لا طبعا انا واثقه فيك .. بس انا بتكسف منك . المفروض

يا عنى مراتك متكسفش منك صح

زين : والمفروض انك وقعتى وحصلك فقدان ذاكرة ومش فاكرنى

والمفروض انك بتتعرفى عليا كانك اول مرة تشوفينى

ليليان: طيب قولى اول مرة شوفتك فين وامتى وكان شكلى عامل
ازاى

زين اتوتر : اول مرة شوفتك عندى فى الشركه كنت جايه مع قريبك
عم حسن

زين استنى يشوف ردة فعلها ولما قال اسم عم حسن ملقاش اى ردة
فعل منها فاتنهد وكمل

زين : كنت جميله اوى زى دلوقتى .. انتى طول عمرك اصلا
جميله

ليليان : طيب وانت حبتنى امتى وانا اتجوزتك ازاى

زين قرب منها ومسك وشها بين ايديه : اول مرة شوفتك خطفتى

قلبي ... واتجوزتك من قريب على فكرة ... احنا لسه عرسان

ليليان : بجد .. احنا لسه عرسان ...قول والله طيب اهو كلامى صح
علشان كدا بتكسف منك

زين : ياستى كسوف ايه بس ... هو احنا نقضى الفترة اللى انتى

مش فاكرنى فيها مكسوفه... لا كدا هايحصلى حاجة

ليليان : ههههههه واحده واحده ... طيب فين مثلا امى ابويا اختى

اخويا كدا انا لما فوقت مشوفتش الا انت وصاحبك وصاحبتى وداة
لما جيت هنا

زين : احم . مامتك وبابكى متووفين من صغرك واللى ربناك جدتك

.. احم هى كمان اتوفت وعم حسن اخذك عنده وبعد كدا انا شوفتك

وحبيتك واتجوزتك .. ومالكيش اخ ولا اخت

ليليان عيونها كلها دموع : يا عنى انا ماليش اهل ...طيب عم او خاله

طيب فين عم حسن دة

زين : اعمامك مسافرين ومالكيش خاله لان مامتك وحيدة زيك وعم

حسن اتوفى هو كمان بعد ما اتجوزنا بفترة كدة .

ليليان فى الوقت دا عيطت جامد حسيت قد ايه هى وحيدة : يا عنى

ماليش حد فى الدنيا ... ليه كدا

زين اخدها فى حضنه : حبيبتى يا ليليان انا ابوكى واخوكى وامك

وكل حاجة فى حياتك .. انا اهلك وانتى اهلى

ليليان حضنته لانها حست فى حضنه بالامان وكمان ريحته مش
غريبه عليها كانها عارفها و كانت بتحبها : ربنا يخليك ليا
زين : حبيبتي انا لازم انهاردا اروح مشوار ... معلىش هاسيبك بس
هاجباك سارة تقعد معاكى
ليليان : ماشى

زين : انتى زعلانه انى هاسيبك ... لو زعلانه خلاص مش هاروح
ليليان : هو ضرورى .. اصل انا معرفش سارة دى معرفش هاقعد
معاها ازاي ... حاسه انى متوترة اوى
زين : بصى المشوار دا ضرورى و عدت حد اكون عنده انهاردا
وانا بمقدرش اخلف و عدى ابدا ... بس انتى لو خايفه اسيبك مش
مشكله هاتصل و اعتذر ... وبالنسبه لسارة دى عسوله اوى و انتى
بتحببها اوى و متقلقيش هتاخدى عليها بسرعه زى ما اخدتى قبل كدا
ليليان : ماشى خلاص روح مشوارك ... واتصل عليها خليها تيجى
*****

مراد بنوم : الو
زين : انت لسه نايم ... قوم يا باشا
مراد : انت عاوز منى ايه ياعم .. سيبنى انام
زين : قوووم عاوزك تتصل بسارة
مراد : متكلمش ... متجيش سيرتها قدامى ... انا مش هاكلم حد
زين : انت نسيت يا مراد اللى قولت هولك امبارح
مراد : لا مش ناسى ... بس انت متعرفش الهبله دى عملت فيا
امبارح
زين : ها عملت ايه ست سارة .. اصل انا فاضى ليكوا
مراد : ولا عملت ولا سوت اطلع من دماغى يا زين ... انا مش
هاكلمها ممعيش رقمها
زين : معايا انا
مراد : و انت جبته منين
زين : وظائف مخابرات .. وقال فهد المخابرات .... يا ذكى من فون
ليليان
مراد : اه ... بردوا مش هاكلمها

زين : مراد كلمها وقولها تيجى تقعد مع ليليان ... علشان انا هاسافر
الشرقيه علشان كتب كتاب ايمان وعبد الرحمن
مراد : اووووف وانا مالى ياعم ... ماتكلمها انت قولها انت كل اللى
قولته من شويه

زين بخبث : انا ماليش كلام معاها ... لكن انت لىك .. وبعدين انا
عاوزك تروح تجبها من بيتها وتطلعها على هنا وتدخلوا على ليليان
كدا وتشوفكوا مه بعض علشان هى خايفه منكوا وليها حق الصراحه
جوز اغبيه لايقين على بعض والله ... هابعثك رقمها فى رساله
واخلص

مراد : زين .متستع... قفل السكه ... يادى ليليان اللى طالعلى فى
البخت ... معلىش يا مراد اعصر على نفسك لمونه وكلمها وعدى
الايام اللى جايه دى على خير
.. كله علشان صاحب عمرك
*****

سارة نايمه ومدايقه من اللى عمال يتصل كل شويه
سارة صوتها كله نوم ودا كان كفيل يخلى مراد ميركزش فى حاجه
: الوو

مراد : احم صباح الخير
سارة مش مركزة : صباح النور
مراد : انا هاعدى عليكى بعد نص ساعه اخذك ونروح لليليان
متأخريش .. سلام
سارة : سلام

وقفلت فونها وكملت نوم
: بت يا سارة قووومى .. انتى مش رايجه الجامعه
سارة : لا هانام
:والله انك فاشله .. انا هاروح المدرسه .. وبعد كدا ارواح على خالتك
والمرادى هاتيجى تسلمى على ماهى
سارة رايجه فى النوم
: طبعا جاموسه نايمه ولا عمرهت هاترد عليا
*****

فى شركة الجارحى

سهيله : اهى مش ماتت ... رئيس الحسابات بيقول فقدت الذاكرة
نورة : ماشى اهى فقدت الذاكرة حاجة كويسه ... نقدر نلعب على
الحاجة دى ونخلى ثقتها تتهز فى زين باشا
سهيله : قلبى مش مطمئنى ... دة زين الجارحى عمرو ما غاب عن
الشغل . وكمان مراد دا مش مرتحاله دى دماغه داهيه سم .. ربنا
يستتر

نورة : متقلقيش. انا عطلت الكاميرات والبنت طردتها من الشركة
استغنيا عن خدماتها والموضوع فى التمام
سهيله : ربنا يستتر

*****

مراد وصل تحت بيت سارة وكل شويه يتصل بيها قفلت تليفونها قعد
يشتمها ويشتم فى زين لانه السبب فى كدا
وخلص قرر يطلع ويخبط عليها واللى يحصل يحصل
سارة كانت نايمه وجرس الباب مش مبطل رن وهى قامت
ومش مركزة هى لابسه ايه وقامت فتحت
سارة بنوم : نعم ... مين

مراد بصدمة : ايه دا ..... الله ايه الحلاوة دى
سارة فى اللحظة دى فاقت بصت على مراد واتصدمت انه جاى
لغايه بيتها : يخربيتك .... انت ايه اهل مجنون .. انت الحماس
واخذك وجاى لغايه بيتى

مراد بضحك : ههههه والله انتى اللى هبله ... انتى مش قولتى ماشى
اجاى علشان تروحي لليليان
سارة : انا... فين دا اكذب بقا
مراد : والله انك مجنونه .... انا مش كلمتك من قيمه شويه على فون
وحكتك انك لازم تروحيها انهاردة وقولت بردوا هاعدى بعد نص
ساعة وقولتى ماشى

سارة : اناااا

مراد : اه انتى ... واخلى ادخلى استرى نفسك .. احسن حد يشوفنا
ومنظرنا مش لطيف

سارة بتبص على نفسها: ليه ياخويا ..مال...
سارة افكرت انها فتحت على طول من غير حجابها قفلت فى وشه
الباب وجريت على المرايه وشافت نفسها كانت لابسه بجامه برمودة
لونها اسود مناسب لبشرتها وشعرها منكوش حوالين وشها
: ياعنى كدا ياهبله تفتحي بالمنظر دا مش تركزي يقول عليكى ايه
... اوووف يالهوى على الكسفه اللى انا فيها .... هانزل ازاي
دلوقتي

*****

مراد : اهو يا زين مستنيها .. وخلص فهمت هافهمها بقا ... اقل
خلص هي نزلت

سارة : روح انت انا هاجيب تاكسى واجاي وراك

مراد : اركبى يا حلوة خلىنا نتكلم .. اخلصى

سارة : نعم اهو ركبت عاوز ايه .. انت عرفت عنوان بيتى ازاي
مظنش ان قولته كمان وانا نايمه

مراد : لا مش انتى .. عرفته من زين زى ما عرفت رقمك منه
سارة : هي ليليان كويسه ؟

مراد : اه كويسه بس زين وراة مشوار مهم وهايسافر الشرقيه
وعاوزك تقعدى معاها

سارة : تمام

مراد : زين قالى اننا نطلع مع بعض ونتعامل كويس قدامها. وبعدين
هاسيبك معاها ... وكمان قالى افهمك على شويه حاجات علشان
متقعيش بلسانك قدامها

سارة : طيب قبل ما تفهمنى ...اقف عند اى محل حلويات او ورد
مراد : نعم ؟ ليه انشاء الله ... انتى فاضيه ولايه بقولك الراجل
مستنيها

سارة : يووووووة .. اعمل حاجة واحدة اقولك عليها على طول ...
يا استاذ مش احنا متجوزين لازم ندخل بحاجة .. هي مش عيانه ولا
ايه

مراد : هههههه والله انك تافهه بس اقولك الفاكهه احسن ٢ كيلو موز
على ٣ كيلو تفاح اشيك

سارة : بس بس موز وفاكهه ايه ... اقف عند محل الورد دا خلاص
هانجيب بوكيه يالا
مراد : خليكى انتى .. هانزل انا
سارة : لا هانزل انا ... اكيد زوقى احسن
سارة ومراد نزلوا ووقفوا ينقوا الالوان و عكس بعض فى كل حاجة
وسارة اعتمدت تنقى اللون الاحمر
مراد : يادى النيله السودا ماقولنا بلاش ... ام اللون دا بكرهه جدا
سارة : وانا مالى بيك ... ليليان بتحب اللون دا جدا مالكش دعوة
: على فكرة زوق حضرتك يجنن ... مفيش احسن من كدا الصراحه

سارة : بجد يا عنى الالوان حلوة مع بعض
: طبعا انا ها عمك بوكيه يجنن ... علشان تبقى زبونتنا بقا
سارة : ميرسى اوى وهات كارت اكتب عليه لو سمحت
: حاضر يا قمر .. احلى كارت لاحلى عيون فى الدنيا
مراد كان واقف متابع حوارهم وحس بنار بتاكل فيه مع كل كلمه
صاحب المحل بيقولها وكل نظرة والمتخلفه بتضحكله بس لا بدء
يتغزل فى عينها لغايه هنا ولازم يدخل
مراد: ماتلم روحك ياله ... ولا الملك انا
: انا قولت ايه غلط ... انا بشكر فى زوقها الراقى
مراد : اشكر ... وانا هاشكرك حته شكرة تطلع من نفوخك الحلو دا
سارة : مراد ف...

مراد قطع كلامها بعصبيه : روحى على الزفته العربيه ومسمعش
صوتك

سارة مشيت وراحت على العربيه مبسوطه وفرحانه علشان عمل
كدا هى بتحب تدايقه لانها معببه بيه من اول مرة شافته فيها. بس
اتخنقت لما عرفت انه ببيشقظ بنات معنى كدا انه الموضوع كبير
وهى مكنتش تتمنى حد زيه .. بس القدر بيخليها تجتمع بيه كل
شويه

عند مراد كان واقف على اخره من الشخص اللى كان بيتغزل فيها
: اتفضل البوكيه اهو

مراد اخذ البوكيه وبحركه منه خنق الراجل خلاه مكنش عارف
يتنفس : بعد كذا يا ظريف متبصش على حاجة حد ..ولا تتغزل فى
حد ..المره الجايه لو وقعت تحت ايدى هاقلك .. حسابك اهو يا
زفت

*****

فى شركه الجارحى
نورة : عملت كل اللى انت قولته
: هو حس بحاجة
نورة : منعرفش مجاش تقريبا قاعد جنبها
: طيب وهى حصلها ايه
نورة : فقدت الذاكره
: طيب ..لو فيه اى اخبار بلغينى ...وحاسبى من مراد علشان مش
سهل ماشى
نورة : مراد بس دا ايه اللى افطع منه زين الجارحى
: طيب حاسبى منهم الاتنين .... وخليكى طبيعیه
نورة : طيب .. سلام

*****

فى الاسانسير
سارة : يووووو ووربنا حفظت خلاص
مراد : لازم اقولك كذا مره انتى غيبه ومبتفهميش بسرعه
سارة : اناااااااااااااااا غيبه .... اصمالله عليك يا اخوياااااااااا الذكاء بيقع منك
مراد مسك ايدها وشدها عليه وتقريبا كانت فى حضنه : انتى تعرفى
انتى بتكلمى مين ... انتى عارفه اللى انتى بتكلميه دا بيشتغل ايه
سارة : ياعم او عا ... مش عاوزه اعرف
مراد : لا لازم اقولك .. علشان تعرفى انتى بتكلمى مين كويس
وتحترمى نفسك يا حلوة .. انا ظابط مخبرات رتبتي مقدم ... انا
لقبى فهد المخبرات المصريه .. خافى منى بقا
سارة : ولا يتهز فيا شعرة .... عادى ياعنى
مراد : لا هايتهمز مع انه خساره فى الهزازان هههههههه
سارة : والله انك بارد .... اوعى كذا انت استحلتيها

باب الاسانسير فتح لقوا زين فى وشهم
زين : والله كنت حاسس .. انك بتتخانقوا... انا قولت ايه يا مراد ...
عدوا الايام دى على خير بقا
مراد : يا عم وانا عملت حاجة .. يالا خلىنا ندخل
*****

مراد : حمد لله على سلامتک يا ليليان
زين ضغط على رجله : مدددام
مراد : احم اقصد مدام ليليان
ليليان : الله يسلمک يا استاذ مراد ولا اقول يا بشمهندس ... هو انا
كنت بقول ايه
مراد : فى الحقيقه انتى مكنتيش بتقولى حاجة خالص
ليليان باستغراب : ليه
زين بصله بضيق : اصل مراد ظابط فى المخابرات واستقال وجه
معايا الشركه وله اسهم فيها فهو مش بشمهندس ولا حاجة
زين قرب منها وكلمها بخفوت: بصى متقوليش حاجة خالص ..
متوجهيش كلام له اصلا
ليليان بنفس الخفوت : لا هاكلمه ... مكلموش ليه يا عنى
زين بحده وصوته واطى : ليليان مالك .. فى ايه كل ما اقول كلمه
تقولى لا من وقت ما وقعتى
ليليان بنفس طريقتة : وانا من وقت ما فقت وانت بتقولى متكلميش
ومتعلميش ومالكيش دعوة بحد كلمينى انا و بصيلى انا
زين بضيق : متكلمنيش ومتبصليش ... ومالكيش دعوة بيا وبراحتك
ليليان : هو انت زعلت
زين : لا

ليليان: لا انت زعلت واتقمصت منى بردوا ..... طيب بص براحه
عليا انا اصلا مش فاكرة قبل ما اقع كنت ازاي ولا بتعامل ازاي
زين : كنتى حبيبتى ولسه حبيبتى ... وكنتى بت
مراد : ما خلاص بقا يا زين بقالكوا ساعه بتتكلموا بصوت
واطى.... واحنا بصراحه مركزين معاكوا اوى

عبد الرحمن : اه جاى فى الطريق خلاص هايوصل
احمد : تمام قولتلك متقلقش زين دا محترم .. دايمًا عم حسن يقول
عليه زين الرجال
عبد الرحمن : هو شخص كويس اوى بس غامض ومش سهل حد
ياخد عليه فى الكلام ... المهم ما علينا يوصل بالسلامه ونكتب
الكتاب ونسافر واخلص بقا
احمد : هاتوحشنى. اوى يا عبدة .... كلكوا روحتوا ومبقاش ليا حد
عبد الرحمن : هاظبط امورى ... واشوفلك شغلانه تيجى تقعد معانا
هناك انا مقدرش استغنى عنك ابدًا
احمد : ربنا يخليك ليا يا صاحبي
*****

فى الطريق من القاهرة لشرقييه
مراد : بس انا شايفك مبسووط ان ليليان فقدت الذاكرة
زين مبتسم : عاوز الصراحه .. اه ... هههههههه. بقيت باخد راحتى
فى الكلام معاها.... كل اللى نفسى بقولو ..... جاى على هوايا
الموضوع دا
مراد : اه يا لئيببيبييم وانا اللى كنت فاكرك محترم .... طلعت
نووووتى كبير
زين : والله ما حد نووووتى الا انت ههههههههه
مراد : على كلمنى وزعلان اوى اننا مطنشينه الايام دى
زين : سيبك منه ... هو عاوز كدا اصلا ... انت عارف انا واثق انه
له ايد فى اللى حصل لليليان
مراد : يابروووودك وقاعد كدا عادى
زين : مين قالك ان انا بارد ... بالعكس انا جوايا غضب يهد جبال...
انا روحى اتسحبت منى يا مراد لما لقيتها بالمنظر دا واقعه وسايحه
فى دمها ... بس هانتقم وانتقامى هايكون شديد
مراد : انت هاتقولى لما بتحط حد فى دماغك ... بيقا بالسلامه عليه
زين : وانا بقا على الباشا غلطاته كترت اوووى والصراحه بيلعب
بغباء .... وانا بتخنى بسررررعه من اللى بيلعب بغباء
مراد : انت تعرف حاجة معرفهاش

زين : مبروك يا عبد الرحمن .... خلى بالك منها ... اوعى تزعلها
عبد الرحمن : متخافش يا بشمهندس زين فى عنيا
مراد : مبروك يا جماعه ... ربنا يتمم على خير يارب
توحيدة : مبروووك يا ايمى .. مبروك يا عبد الرحمن .. مبروووك يا
حبايبي

زين : طيب يالا جهزوا نفسكوا .. العربية تحت هاتمشوا معنا
ونوصلكوا للمطار
عبد الرحمن : مالوش لزوم احنا هنسافر بعربيتى واحمد هايأخذها
ويرجع

زين : لا انا كدا هاطمن اكثر يالا مبقاش فى وقت
*****

عاصم : يا عنى خدهم ومشيووا
يوسف : اه كتبو الكتاب واخدهم وتوحيدة كمان وقفلو البيت
ومشيووا

عاصم : اممممممم ... لا انا اتأكدت ان فيه حاجة
يوسف : ممكن وبردوا ممكن نكون بنفكر غلط ... الفترة اللي جايه
لازم نفكر فى كل الاتجاهات
عاصم : صح .... واهو غاااار فى ستين داهيه كان عاملنا قرف بس
يوسف : عقبال ابوة
عاصم : يااa

فى المطار

عبد الرحمن : تعبناك والله يا بشمهندس
زين : متقولش كدة .... انا اطمنت عليكوا ... عن اذنك هاخذ ايمان
اكلمها شويه
عبد الرحمن : اتفضل
زين : ايمان انا اخوكى الكبير .. طبعا انتى مش طايقنى من وقت ما
رفضت عبد الرحمن بس صدقيني انا كنت لازم اعمل كدا ولازم
اتأكد انه بيحبك فعلا ... على فكرة انا فى ضهرك وسندك ومش
معنى ان جوزتك لعبد الرحمن ابقا كدا خلعت ايدى بالعكس انا

سارة : علشان مبيعرفش يراضيني ولا يبسطنى زى مانا بعمل ..
يقعد يقولى يا سارة نفسى ابسطك يا حبيبتى زى مانتى بتعملى معايا
كدا

ليليان : ياااااه معقول ... ربنا يخليكو لبعض ويخليكى ليا من غيرك
كنت هاضيع زين من ايدى لازم احاول معاه. ... هو باين عليه
يستاهل انى احاول علشان

سارة : انا هانزل بقا مراد مبطلش رن .. سلام اشوفك بعدين
*****

مراد : والله لو ما ركبتى العربيه لنازل وضربك فى الشارع الوقت
اتأخر انك تروحي لوحدك

سارة !: لا شكرا ... وبعد كدا مش هاركب معاك ولما تعوز حاجة
تخص ليليان ابعت مسج وخلص

مراد بعصبيه : بقولك اركبى ... متعصبنيش انا عصبيتى وحشه
سارة : لا

مراد مسك ايديها وزقها فى العربيه : طيب تعالى بقا

سارة : اوعى ايدى يا مجنون ... انت استحليتها كل شويه ماسك
ايدى

مراد : ماسك ايد الاميرة ديانا .... ارحمىنى دا انتى ساااارة

سارة : ومالها سااارة يا عنيا

مراد : مالكيش... خلىنى اوصلك البيت

سارة : لا وصلنى عند .....

مراد : انتى رايحه فين كدا بليل

سارة : عند خالتى

مراد : ايه دا عند ماهى ..... سلميلى عليها

سارة بغيط : ياخذك انت وماهى الكلب فى يوم واحد

مراد : سمعتك

*****

سارة : ازيك يا خالتو ... ماما فين

: امك جوا وهاتفرقع منك علشان تاخيرك ... ادخلى راضيتها

سارة : ربنا يستر

زين: اصلك غريبه هو احنا مكناش الصبح مخطوبين
... ايه الخطوبه خلصت .. اصل من وقت ما جيت
وانتى غريبه بجد.
ليليان : هو انت مدايق ان بهتم بيك ... انا اسفه ومش
هاتكرر تانى ... عن اذنك.
زين شدها وقعها على رجليه.: انا ازعل لما انتى
تهتمى بيا طب تيجمى ازاي... حبيبتى انتى وقلبي
وروحى انا عمرى ما ازعل منك .. بس انتى متغيرة ولا
دا مفعول سارة.
ليليان : احم ... اصل انا سألتها هو انا كنت بحبك قد
ايه قالتلى انى بحبك اوى وكدا الصراحه قالت لازم
اخاد بالى منك علشان مفيش واحدة تاخذك منى.
زين : هى مين دى اللى تاخذنى منك .. انتى ملكتى
قلبي وكيانى .. انتى بنتى وامى وصاحبتى وكل
حياتى .. انا مفيش واحدة تملى عنيا غيرك انتى.
ليليان تاهت فى كلامه : انت بتقول كلام حلو اوى.
زين : انتى عارفه انا عمرى ما حببت ولا اعجبت
بواحدة طول عمرى عايش لنفسى ... ولا عمرى فكرت
فى يوم من الايام انى ممكن اقول كلام حلو لواحدة
... حتى كنت بقول هاتجوز علشان اخلف واوقات كنت
بقول بلاش و تبقى حياتى عمليه احسن بس جيتى
وبنظرة منك خطفتى قلبي وعقلي ... جيتى انتى
وغيرتىنى وقلبتى حالى جيتى انتى وبقيتى عشق
الزين .. جيتى وغيرتى زين الرجال وبقيت مقدرش
مفكرش الا فيكى .. عارفه حياتى كانت فاضيه اوى ..
انتى ملتيتها بضحكتك الحلوة دى.

(سارة راحت المطبخ ومن الغيظ قربت تنفجر)
مراد : طنط لو سمحتى فين التواليت.
والدة سارة : استنى اقوم معاك..
مراد : لا شاورى بس وانا هاوصل.
والدة ماهى: اخر الطرقة على اليمين جنب المطبخ.
سارة كانت فى المطبخ : اه يا حيوان وجاى ورايا
وبيمثل على امى وخالتى ... اهدى يا سارة اهدى.
مراد : اهدى يا سوسو ليطلقك عرق ولا حاجة.
سارة : نهارك اسود انت جاى ورايا المطبخ كمان.
مراد : انا جاى اقولك لى لسانك الطويل دا انا مش
هاستحمل كتير قدام امك وخالتك هافضحك ... اهدى
كدا...واعملى القهوة حلو دماغى مصدعه.
(مراد ساب سارة هاتموت من الغيظ وهى قررت
تعمل القهوة بس بدل السكر تحط ملح).

*****

فى. قصر الباشا

على : انت مدايق من ايه بس .. انا عاوزو مشغول
بيها .. سيبه.
الباشا : انت هاتجننى .. دا لغى الاجتماع كذا مرة ...
على فكرة بقا هو عاوز يبينك حاجة وانت مش قادر
تفهمها.
على : ايه هى بقا الحاجة دى ؟.
الباشا : عاوز يبينك انه فاهمك كوويس ومستتهتر
بيك .. وهايجلك ضربه منه شديدة اوى يا على ركز
بقا اللى جاى.

علشان الحقك وربنا ماناجايه علشان انتى واحدة
متستاھلېش ... واللى بدافعى عنه سابك ومشى
ومرضاش يوصلك.

ماھيتاب : مراد كان عنده حاجة ضروريه ولازم
يرووووح العيب عليكى انتى يابنت خالتى لما
سيبتينى حد غريب يوصلنى ومشيتى .. وكمان هو
اتصل انھاردا كلمته وقالى ھاجاى علشان اطمئن ..
شوقتى زوق ازاي.

مراد كان قاعد مستمتع جدا ومبسوط وهى شايفها
كدا.

سارة : انا ماشيه ھاتيحي معايا ولا ھاتفصلى قاعده.
والدة سارة : لاقومى يالا ... احنا اتاخرنا فعلا.
مراد : احم .. وانا كمان ھامشى الف سلامه عليكى يا
ماھى عن اذنكوا.

*****

فى الطيارة

عبد الرحمن : هو زين كان عاوزك ليه.
ايمان : كان عاوزنى علشان يقولى انه فى ضھرى لو
حصلى حاجة اتصل بيه ... وبيفھمنى ليه هو عمل
كداا معاك.

عبد الرحمن : امممم هو راجل محترم وفيه الخير
والله .. ايمان فكرك ابويا عرف دلوقتى.
ايمان : امممممم اكيد ... عبد الرحمن انت ندمان.
عبد الرحمن : انتى مجنونه بعد دا كله وابقا ندمان ...
بس انا زعلان كان نفسى يبقا جنبى بس اقول ايه ھمه

الفلوس وبس.

ایمان : معلش ادعیله ... ربنا یحنن قلبه علینا.
عبد الرحمن : بس انا خایف علی امی ... خایف اوی
کمان ... یاریتها کانت هی کمان جنبی کنت اطمنت
وارتحت.

*****

فی الشرقیه

شاكر: انت كنت عارف يا عاصم وساكت.
عاصم : وانا مالى ... جاى وتزعقلى ليه هو انا اللى
غلطت ولا ابنك اللى خرج عن طوعك.
شاكر : لا ابنى اللى غلط ... بس انت غلطك اكبر لما
تكون عارف ومش راضى تقولى.
عاصم : انا عارف فين دا .. دة انا اتفاجئت زى زيک
بالظبط مش صح يا يوسف.
يوسف : اه يا عمى دا احنا حتى اتصدمنا اوى انه
منيما فى العسل وبيتجوز ... ومين بنت حسن.
شاكر : انت هاتستعبطنى انت وابوك ... هو فى. حاجة
بتحصل هنا من غير ما تعرفوا ... بس انا عارف انتو
ليه سكتو ومش رضيتوا تعرفونى.
يوسف بسخريه : وياترى ليه يا عمى ؟.
شاكر : 'علشان تخلصوا منه ... علشان لما البت ترجع
ابنك يا عاصم ميبقاش غيره موجود ويتجوزهاا وانا
ماليش حق اتكلم واطلع من المولد بلاحمص.
عاصم : توتؤ كدا ازعل هو انا بالوحاشه دى ... طيب و
الشيخ عزت اللى مستنى يتجوزها دا.

طالعه لابيوها خلقها ديق .... عن اذنك.
مراد فى سره : هى نرفوزه بشكل .... هههههه والنبى
انا خطير.

*****

فى الشرقيه

يوسف : انا كنت على تكة واقوم اموته قدامك.
عاصم : ههههه هههههه هه ه اهدى ... خليك هادى
حقك هايملك دا مش بعيد يجيله صدمه ويقع يطب
ساكت فيها.
يوسف : انشالله يارب ... بس هو عرف منين ان عزت
مات.

عاصم : اكيد الخبر وصله من الراجل اللى عرفنا
عليه... واكيد شك فينا.

يوسف : هههههههههه اصل الحركة الواطيه دى
متطلعش الا مننا.

عاصم : هه هههههه... المهم طمنى ... ها عملت ايه
فى موضوع زين الجارحى.

يوسف : لسه .. بس اهو ماشى فيه وبحاول اشوف
ناس حلوة تعرف تراقبه الموضوع مش سهل زى
مانت فاكر.. لازم تخطيط وكمان يبقا تخطيط صح.
عاصم : انا واثق فيك ... خد وقتك.

*****

صباحا فى بيت الجارحى

تليفون زين بيرن

زين بنوم : الو.
مراد : انت لسه نايم ياعم ... مالك يا زينو اتغيرت اوى
ولا السهرة كانت صباحى.
زين : هاقفل فى وشك .. لم لسانك دة ... عاوز ايه
على الصبح.
مراد : انت مش جاى الشركه.
زين : لا مش جاى .. روح مكانى . وبعد ما تخلص
هات سارة وتعالى.
مراد : سارة مين ياعم انت استحليتها ولا ايه ...
والنبي انا امبارح دماغى وجعتنى منها خلىنى اجازة
انهاردا اريح منها شويه.
زين : لا احنا عاوزينكوا .. وبعدين سارة دى جدعه اوى
والله هههههه انا حبيتها.
مراد : ياخى حبك برص ... روح كمل نوم ياريتنى ما
اتصلت.
زين : هانتسناكوا .. سلام.
زين قفل مع مراد وبص على ليليان لقاها نايمه.
زين : ليليان قومى بطلى نوم.
ليليان : امممممم زين سيبنى شويه.
زين : لا قومى بقا بطلى نوم ... قومى اقعدى معايا
نتكلم ... انتى هاتفضلى نايمه وانا ابصلك كذا كتير.
ليليان : نتكلم فى ايه يا زين ... هو انت مش هاتروح
شغلك.
زين : لا قاعد معاكى ... عاوز اشبع منك .. وبعدين
لازم نتصل على الدكتوراة تيجى تظمن على جرحك ...

وكمان سارة ومراد هايچوا يتغدوا معنا ويقضوا
اليوم.
ليليان : اممم... اليوم طويل يا عنى.
زين : اه شوفتى قومي بقا اشبع منك. قبل ما دة كله
يجى.
ليليان : هو انت بتحبنى اوى كدا.
زين : تؤتؤ... انا مش بحبك انا وصلت. لمرحلة اكبر
من كدا بكتير انا بعشقتك.
ليليان : عينك حلوة اوى يا زين ..... فيها كميه حنان
مش طبيعي.
زين : حبيبي الحنيه دى ليكى وبس ..... تعالى هنا
انتى وحشتينى اوى وانتى نايمه.
ليليان : ههههههههههه اجاى فين وبعدين احنا هو
مش نايمين مع بعض.
زين : اممم اه نايمين مع بعض بس انتى كنتى
نايمه مغمضه عيونك الحلوة دى عنى ... وانا بحب
اشوفهم منورين كدا... وبعدين تعالى اقولك بصبح
عليكى ازاي.
ليليان : هههههههههههه بتصبح ازاي.
زين : هاقولك بس غمضى عيونك.
ليليان : الله انت مش لسه قايل بتحب تشوفهم
منورين.
زين : هههههههههههههه غمضى بس علشان انتى بتوتري
وبتبوظى اللحظه ... وانا ما بصدق اللحظه دى تيجى.
ليليان : هههههههههههههه ماشى اهو غمضت.
زين : هههههههههههههههه مطيعه انتى يا لى لى

*****

فى شركة الجارحى

سهيله : مراد بيه زين باشا مش هايجى.

مراد : لا مش جاى ... ايه يا سهيله اشتقتى لزين.

سهيله : احم مقصدتش يا مراد بيه... بس علشان

نشوف الشغل هايمشى ازاي.

مراد: الا قوليلى يا سهيله .. هو ايه المفروض يحصل

لما الكاميرات تعطل فى الشركة ... وخصوصا فى

الدور دة.

سهيله : احم ... غرفه التحكم تبلغ علشان العطل

يتصلح.

مراد : وغرفه التحكم بتبلغ مين.

سهيله بتوتر: زين باشا

مراد : وزين باشا كان فين.

سهيله : وقت المشكله كان عند حضرتك.

مراد : وانتى كنتى فين بتتفرجى على المشكله

وسايبه مكتب رئيس مجلس الادارة مفتوح.

سهيله بان دفاع : لا يافندم انا كنت موجوده فى

المكتب مسبتوش لحظه.

مراد : طيب يا سهيله غرفه التحكم قالوا انهم بلغوا ان

الكاميرات متعطله.

سهيله : لا مبلغوش.

مراد : لا بلغوا كلمونى وقالوا انهم كلموكى وانتى

طنشتى

سهيله : كدا بين انا مكنتش فى المكتب اصلا.

مراد : الله مانتى لسه قايله اهو انك مسبتيش

متابع حوارهم وساکت)
ساره بصت لمراد لقت منه نظرات غامضه هى مش
فاهمها : مراد .. انا هامشى
على: انتى تعرفى مراد... هههههه ... شاطرة
مبضيعيش وقت
ساره : انت قليل الادب وسافل وقذر
على : ههههههه طيب بس بس ايه ماسورة واتفتحت
فى الشتايم
ساره :مراد انا هامشى .. نكمل كلامنا بعدين.
على : لا .. خليكى انا اللى ماشى .. مراد شكله عاوز
يكمل كلامه معاكى ... بلاش انا استحمل ... لكن انتى
متستحمليش ... ومن حق سلميلى على ليليان الف
سلامه عليها من فقدان الذاكرة .. سلام.
(على مشى ومراد كان خلاص جاب اخره وبدات
علامات الغضب تبان على وشه)
ساره: انت بتبصلى كدة ليه ؟!
مراد قام وقف وراح ناحيتها واتكلم بصوت كله غضب
: احنا دلوقتى هاننزل نركب العربيه ونروح لزين ..
مش عاوز كلمه او اى اعتراض فاهمه ولا لاه.
ساره : اوك

*****

فى الشرقيه

شاكر بعصبيه : ياعنى رايحة جايه عندهم انت وابنك
وانا مغفل يا كريمه ..... ابقا انا مغفل وعاصم وابنه
يضحكوا عليا.

كريمه : ابنك .. دا ابنك ايه .... فكر فى ابنك ..... قلبك
دا حجر مبتفكرش غير فى الفلوس ... الفلوس حارقه
قلبك

....وزعلان اوى ان عاصم وابنه بيضحكوا عليك ...
ماهما طول عمرهم بيضحكوا عليك وانت عارف كدة
كويس زعلان ليه بقا دلوقتى.
شاكر : انا زعلان على الفلوس!!.. انا مش زعلان عليها
... انا زعلان على ابنى اللى خرج من طوعى ... زعلان
على جوازة من بنت حسن.

كريمه : مالها بنت حسن يا شاكر .. بنت زى القمر
ابنك بيحبها عمرة كله .... بيعشقها .. زيك كدا زمان لما
كنت بتحبنى فاكر يا شاكر ... ولا قلبك خلاص بقا نسي
حبنا.

شاكر : اهو هو دا الكلام الفارغ .. قلب وحب وزفت
وكلام مبناخدش منه حاجة.

كريمه : انت تعرف انا كل يوم وانا بصلى بدعى على
عاصم لانه السبب فى غشاوة قلبك ... انت مكنتش
كدا .. انت كنت انت وفارس روح واحدة فجأه كدا بعد
موته كرهته.

شاكر بغضب : لا مش بعد موته ... بعد لما سمعت
امى وهى بتقوله قد ايه هو اغلى واحد عندها و
كمان كتبت كل ميراثهاا له لواحدة واحنا انا وعاصم
برة الليله كلها حتى .. حبها كله لفارس ومرات فارس
وبنت فارس.

كريمه : ههههههه حتى دا كلام عاصم ههههه بس
انت بقا عارف كويس عاصم مبيكرهش فارس لله فى

لله كدا ولا علشان الورث ولا علشان حب امك له اكثر
.. عارف ليه علشان ليلي ام ليليان ... انت عارف انه
كان بيعشقها وهى مرات فارس ... انت عارف بيقا
قاعد جنت مراته وهو عمال يبص عليها ... انت عارف
ان مراته ماتت من قهرتها منه ... انت عارف انه
ماصدق مراته تموت وقال لليلي الله يرحمها انه
بيحبها لدرجه انه ممكن يموت فارس علشان يتجوزها
... ووقتها ليلي عيطت وجريت على امك تعيط
وتشتكيلها علشان لو كانت قالت لفارس كانت
هاتحصل مجزرة بين الاخوات ... وامك جريت زعقتله
وهو بقا انتقم صح بث سمومه فيك وكرهك فى
فارس وامك .... وانا متأكدة انه له علاقه فى موت
فارس وليلي ... وحب يكمل وينتقم منه فى بنته
ويكسرهما وانت ماشى وراه ومش فاهم حاجة بس
المهم انه صح.
شاكر : كل اللى قولتية غلط ... انا وعاصم بننتقم
علشان فارس ضحك على امى وخلها تكتب كل حاجة
باسمه ... وحتى لو كل اللى قولتية صح ميفرقش
معايا انا همى ابنى وحقى يرجع وبس.

*****

فى امريكا

عبد الرحمن : ها ؟ ايه يا حجه البيت كويس ؟
توحيدة : جميل اوى يا حبيبي ... يارب تتهنو فيه العمر
كله .. انا عاوزه احفاد كثير عاوزه الحق افرح بيهم
عبد الرحمن : انت بس تؤمرى ... انا ناوى اجيب دسته

*****

سارة : فى ايه يا مراد ... نظراتك ليا غريبه مش فاهمه انا عملت ايه.

مراد : اخرسى ... لغايه ما زين ينزل واياكى تتكلمى قصاص ليليان.

(زين نزل هو وليليان واستغرب من نظرات مراد وملامح وشه وخوف سارة وتوترها.)

زين : ايه يامراد متصلتش ليه قبل ماتيجى.

مراد : عادى .. انت كنت قايلى انك عازمنا على الغدا. زين : ودا وقت غدا.

ليليان : ايه يا زين دا يجوا فى اى وقت ... سارة ازيك ... انتى كويسه ؟.

سارة : اه كويسه .... الحمد لله

(زين بص على مراد وفهم ان فيه حاجة غلط ومراد شاور على ليليان لازم تمشى علشان يتكلموا)

زين : طيب ايه رايكوا بدام جيتوا بدرى... نطلع نتغدى فى اى مكان ونقضى اليوم مع بعض.

ليليان : فكرة حلوة اوى.

زين : طيب تمام اطلعى البسى ... ونطلع

ليليان قربت منه وهمست: منا لابسه اهو يا زين.

زين : لا يا حبيبى لبسك مش عاجبنى .. ديق شويه .. البسى حاجة اوسع.

ليليان : اممم حاضر.. هما مالهم عاملين كدا ليه.

زين: معرفتش .. سيبك منهم انا هاقعد معاهم وافهم فى ايه ...واحنا برة ابقى اسألى سارة لوحدكو .. ماشى.

ليليان : اوك .. عن اذنكوا هاطلع اغير هدومى واجاى.

*****

فى بيت الجارحى وتحديددا فى غرفه المكتب

زين : ممكن افهم فى ايه.

مراد : اسأل الهانم اللى مستغفلنا وبتلعب علينا

وعارفه على الباشا وكمان على علاقه بيه.

سارة قامت وقفت : انت بتقول ايه يامراد.. انا مش

فاهمه انت فى ايه مالك ... وايه على علاقه بيه دى

الزم حدودك معايا كويس.

زين : انتى تعرفى على الباشا يا سارة.

سار: عادى معر....

مراد : متكديش ... كنت عاوزه تكدي قدامى وهو

فضحك ... طيب مش هنسالك على علاقتك بيه حاجة

شخصيه بردوا ... ايه مش هاتبعتى السلام اللى بعتوا

لليليان.... هو عرف منين انكو اصحاب وانها فقدت

الذاكرة محدش يعرف غيرنا.

سارة : انت مجنون انت بتلمح على ايه مش فاهمه ...

انا استغربت انه قالى سلمى على ليليان.

(مراد اتعصب وقام وقف مسك ايديها وضغط عليها

بكل قوته ووصل لمرحله انه كان هايكسرهما فى ايديه

).

مراد : انطقى يابت. .. قولى تعرفى على الباشا منين

سارة منهارة من العياط: اوعا سيب ايدى .....انا مالى

بيه بتزعقلى بسببه ليه

مراد بعصبيه :انتى هاتستعبطى يا رووووح امك ...

امال ايه النظرات اللى كانت بينكم دى.

مراد بعصبيه وخلص مبقاش قادر يتحكم فى نفسه :
ماهى اللى واحدة مش مضبوطه واقفه بتبجح فى
اتنين رجاله ببسألوها علاقتها براجل ايه.
زين : بردوا اهدى بقا... سارة احم اكيد مراد مكنش
يقصد.

سارة انهارت فى اللحظة دى : يقصد ايه هو كان ابويا
ولا اخويا ... بس صا انا اللى غلطانه انا اللى سمحتلو
يعمل كدا ... انا اللى هنت نفسى .. ولعبت معاكوا
لعبه قذرة ... بس انا هاطمنكوا واعرفكوا علاقتى
بعلى ووقتها مش عاوزة اشوفكوا حتى ليليان علاقتى
بيها هاتقطع.

(سارة سكتت للحظة تحاول تجمع اسوء فترة عدت
عليها فى حياتها.)

سارة : على كان جارنا فى بيتنا القديم ...بيت
اسكندريه لما كنا عايشين احنا وعمى فى بيت واحد
وهو كان جارنا ... وكان ليا بنت عم اسمها رضوى
كانت كل حاجة فىا حياتى .. كل غلطها وثقت فى
واحد مالوش امان خاين دخل عليها بالحب وهى كانت
صغيرة لسه مراهقه متفهمش حاجة كنت بحاول
انصحها وابعدا عنه .. بس هى كانت مغيبه ماشيه
وراة ضحك عليها .. كان بيكرهنى لانى دايم كنت
بشوفه على حقيقته كان بيحاول يبعدا عنى وفعلا
نجح فى كدة وبعدا عنى وفهمها انى بغير منها
علشان بحبه وهو مخلص لحبها الحيوان خلى بنت
عمى واختى تكرهنى ... فى الوقت اللى بعدت عنى

احارب اخفى سرها من بدايه ابويا اللى كان شاكك
فى موت اخوة وموتها والدكتور بتاع المستشفى
اللى بوست ايدة علشان يستر عليها ومحدث يعرف
ماتت وهى مش بنت وكمان حامل وطلبت منى ابعد
عن على ومنتقمش منه علشان خايفه علياا... ونقلت
من بيتنا لانى كنت بحس بالضعف لما بشوفه وهو
عايش حياته وهى ماتت وفى كام واحدة بسببه
ممکن تموت.. ابويا وقتها وافق علشان شافنى
منهارة خافوا عليا وروحنا دى وبعدها نزلنا انا وماما
علشان اكمل تعليمى هنا وماما عاوزه تبقا جنب اختها
.... عرفتوا انا ايه علاقتى بيه عرفتوا ليه مش عاوزه
اقول علشان بحاول احفظ سرها وانتو جيتو وختونى
ابقا خاينه ليها واعرفكوا سرها ... على فكرة يا مراد
انت زيك زيه وانا بكرهك اكثر ما كرهته ... انا هامشى
وانسوا انكو تعرفونى.

*****

(ليليان كانت خلصت لبس ونازله تشوفهم لقت سارة
طالعه من المكتب بتعيط ومنهارة)
ليليان : سارة استنى مالك فى ايه.
سارة : اوعى مش عاوزه اشوفك .. ولا عاوزه
اشوفكوا كلكوا ... انا بكرهكوا كلكوا.
ليليان : طيب اهدى يا حبيبتى... انا عملت ايه .. طيب
وزين ومراد عملوا ايه.
سارة : قولتلك اوعى .. ابعدى عنى

*****

سارة مشيت منهارة بتفتكر اسوء فترة فى حياتها

كانها كانت امبارح اتخنقت وحست الدنيا بديق بيها
طلعت تليفونها.

:الو ازيك يا ست سارة ... ايه مبتساليش على ابوكى
ليه

سارة : بابا وحشتنى اوى

:مالك يا حبيتى ... فى ايه انتى كويسه ... انا لسه كنت
بكلم امك وقالتلى انك عند صاحبك العيانه
سارة: لا انا مش كويسه وعمايزك جنبى.

:يا حبيتى انا هانزلك ... اهدى متعيطش

سارة : لا انا عاوزه اجيلك

:انتى بتهربى من ايه ياسارة ... لما بتجيلى هنا

بتهربى من حاجة

سارة : بهرب من ذكرى موت رضوى ... افكرتها عاوزه
اجاى هاخاد اجازة من الكليه. مش مشكله سنه عادى
علشان خاطرى انا عاوزه اجاى.

:يابنتى لو تريحينى وتقوليلى فيكى ايه. .. بس حاضر
هابعتك التذكرة فى اقرب وقت.

*****

فى بيت الجارحى

(مراد قاعد مصدوم من كلامها ومنظرها وهى بتعيط
وبتحكى وحس انه عاوز يقتل على

وزين غضبه زاد من ناحيه على ومن ناحيه صاحبه

اللى ظلمها وضربها وهو اكثر حاجة بيكرها راجل يمد
ايدة على بنت .. ليليان دخلت عليهم)

ليليان : هو انا ممكن افهم فى ايه ... ومحدثش يكذب
لو سمحتووا ... وانت ازاي قاعد كدا ومراتك نازله من

ليليان : قالت انها مبقتش عاوزة تشوفنا تانى ونبعد عنها .. ليه يا زين طيب جوزها وزعلها انت مالك وانا مالى ... انا عاوزة افهم لو سمحت ... ومراد ازاي قاعد كدة وساييها .

زين قرب منها ومسك ايديها وباسهم : ياروحى اهدى ... مفيش حاجة بس دى مشكله بسيطه بينها وبين مراد وهى عاندت مراد فى وقت مينفعش تعاند فيه وهو اتعصب وغلط وعمل حاجة عيب انه يعملها وانا غلطت الاتنين وسارة نرفوزة ومشيت معيطه بس دى كل الحكايه.

مراد : انا ماشى .

زين : اهو شوقتى مراد مش هايقدر يبعد عنها وهايجرى وراها اهو.

مراد : بس انا مش هاجرى وراة حد يازين ولا هاصالحها .. عن اذنكو .

(مراد مشى وزين شتمه فى سره وليليان مصدومه من بجاحته معقول مزعل مراته وقاعد هادى كدة وكمان مش هايصالها) .
ليليان : ايه دا فى ايه بجد .. فى حد يعامل مراته كدا ... هو انت بتكذب عليا فى حاجة .

زين اخدها فى حضنه : انا مبكدبش .. بس صدقيني الاتنين غلطوا .... وهما بيحبوا بعض اوى ... بس يا حبيبتى دا كل اللى حصل .
ليليان : طيب وبعدين هانسيبهم كدا تعال نروح على بيتهم ونحاول نهدي سارة .

زين : احم لا ما سارة عند مامتها اكيد يا عنى مشيت زعلانه مش هاتروح عند امها .. بصى يا حبيبي مش انتى عاوزة تصالحيهم !?
ليليان : اه طبعا .

زين : خلاص ياقلبي ... اسمعى كلامى ونفذى كل حاجة اقولك عليها واحنا هانصالحهم ماشى .... ودلوقتى بقا ممكن تسيبني امشى اروح لمراد لازم اقعد واتكلم معاه

ليليان : ماالشى ... بس بردوا انت مقولتليش سبب المشكله .

زين : هى تبقى تحكيك .. بلاش انا احكى علشان هى حاجة متخصصناش .

ليليان : اوك .. ومنتأخرش عليا .

زين قرب منها وباسها وحضنها جامد : ربنا يخليكى ليا يا لى لى .
ومتحرمش من وجودك فى حياتى ... بحبك .

ليليان : ويخليك ليا يا زين ... هو انت ممكن تعاملنى كذا زى مراد
وتسيبنى امشى وانا ز علانه ومتجيش ورايا .

زين : انا ! استحاله تحصل انتى هنا دا مكانك قلبى مكانك البيت دة
مكانك .. انا متخيليش ثانيه حياتى من غيرك .... انتى عشقى ...
انتى عشق الزين ... مراد حب بس موصلش للعشق ولما يوصل
عمره ما يتصرف كذا ابدا .

(ليليان سكتت وبصتله ... حسست قد ايه هو غريب ببيقا شخص
جامد وصارم مع الناس كلها الا معاها هى بيكون واحد تانى نبرة
كلامه وطريقته فى كلامه ونظراته وحتى ضحكته .... بس هى
دايما بتشوف الحب والعشق فى عنيه وبتبقا طمعانه اكثر فى كلامه
وحضنه اللى بتتخفق لما يبيعد عنها) .

زين : مالك يا حبيبي ساكته ليه .

ليليان : ساكته علشان مفيش كلام اقوله اكثر من اللى انت قولته ...
انا اوقات مبعرفش ارد كلامك بكلام . انت كلامك حلو اوى يا زين
لدرجه انه بيخلينى اسكت

زين : اسكتى براحتك و مترديش كلامى عليكى بكلام بالعكس انا
عاوزك تردى فعل ... لما تسمى كلامى . وقتها شوفى نفسك تعملى
ايه واعمليه .

(ليليان فهمت هو عاوز يوصلها ايه وقربت منه وحضنته ودى
كانت اول مرة هى تعملها على طول هو اللى بيبدء وكمان اتجرات
وقربت من شفائفه وباسته برقه)

ليليان : انا لو كنت مبحبكش .... او كنت بحبك شويه صغيرين ..
فانا دلوقتى بحبك كتير .... كتير اوى ... اوعى تبعد عنى .. خليك
دايما قريب ... وحنيتك دى عمرها ماتروح ابدا ... خليك كذا بس
الحنيه دى لوحدى وبس .

(زين اتبسط اوى انها اعترفت بحبها حتى وان كان فاقدة الذاكرة
بس كان نفسه يسمعها منها الكلمه دى وهى مش فاقدة الذاكرة ...

الكلمه دى بالذت ليها طعم تانى ... بس لازم يتحكم فى افعاله ...
لغايه ما ترجع ذاكرتها وقتها هاتبقا ملكه ومراته فعلا مش على
الورق بس.. لازم ميتسر عش ... لازم يحس بطعم كل حاجة بس
وهى ليليان ... مش ليليان اللى فاقدة الذاكرة).
زين اتنهد واخذ نفس طويل : لا انا لازم امشى .... بعد كلامك الحلو
دا هاقعد ومش هانطلع ولا نشوف حد ونسيب الاتنين الهبل دول
يبعدوا عن بعض .
ليليان : ههههه لا ميرضنيش روح يالا وراة ومش هاكل هاستناك .
زين : ماشى

*****

(سارة روت بيتهم ووقتها مامتها كانت فى شغلها .. فضلت تعيط
وتفتكر كلام مراد وانه كسر قلبها واتجراً وضربها ونظراته اللى
كسرتها .. وقعدت تعيط وتندب فى قلبها اللى حبه .. قلبها اللى حب
واحد ميستاهاش .... طلعت جواب رضوى وفضلت تقرى فيه مرة
ورا مرة وافكرت لما دخلت عليها ولقتها ميتة وافكرت احداث
اليوم المشؤوم كله).

سارة : ليه يارضوى... ليه عملتى كدة .. ليه حبتيه ليه سلمتى نفسك
ليه بعدتى عنى ليه موتى .. ليه سيبتى لوحدى ... لو مكنتيش عملتى
كدة كنت زمانى مبعدتش عن اسكندريه ولا جيت هنا ولا قابلت
مراد ولا حبيته. ولا كسر قلبى ولا كنت بسببه هابعد عن ليليان ...
ليليان اللى بتفكرنى بيكى نفس طبيبتك وضحككتك وبرائتك انا قلبى
واجعنى اوى اوى ....لازم ابعد ..... ابعد عن كل حاجة ... ابعد عن
ذكرى موتك اللى بطاردنى فى كل حته... وابعد عن ليليان اللى
اقتنعت ان ربنا بعثها ليا علشان تعوضنى بيكى ... وابعد عنه .... ابعد
عن مراد... ياررب ساعدنى .

*****

زين راح لمراد بيته ومكنش موجود فضل يدور عليه كتير ..طلع
تليفونه واتصل على شخص

نفسك فيه... ومن غير فرح و فستان جميل زي اللي انتى لابسه
دلوقتى ومن غير ما اشوف فرحه عنيكى ... انتى مش اقل اى بنت
... انتى حبيبتى ولازم نبدء حياتنا صح .

ايمان عيظت و حضنته : ربنا يخليك ليا و متحرمش منك يابودى يا
حبيبي ... دى احسن حاجة حصللتلى ... انت على طول فاكرنى
وشايل همى .. و عاوز تفرحنى.. وانا مبقدرش اعملك حاجة خالص
وافرحك .

عبد الرحمن باس ايدها الاتنين : انا عاوزك تتمنى وانا انفذ و مش
عاوز تعملى حاجة بالعكس عاوزك تحبينى وبس ... و اكثر فرحه
حصلتلى انك بقيتتى مراتى بعد تعب السنين دى كلها.
توحيدة قربت منهم : انا كنت هاندم لو رفضت جوازكو ربنا يخليكوا
لبعض يا حبايبي ..... وبعدين يالا بقا تعالو نفرح و نتبسط بالمكان
الخلوة

عبد الرحمن باس ايد توحيدة : ربنا يخليكى يا ست الكل ... انتى هنا
بقيتتى امى التانيه .. متحرمش من وجودك فى حياتنا ابدأ
*****

فى قصر الباشا

(نورة نايمه فى حضن على)

نورة : هو انت مبتخافش تجبنى قدام ابوك!
على: توتؤ. عادى ... بجيب كتير متقلقيش مش اول واحدة يا عنى .
نورة : انت غريب اوى و بجح اوى و مبيهمكش حد طيب اتكسف
منى .

على : اذا متكسفتش من ابويا هاتكسف منك !

نورة : لابس انت غريب من وقت ما طلعت من عند مراد باشا
وانت قالب .

على: امممممم... شوفت اكثر واحدة بكرها فى حياتى.. ومع مين
مع مراد الالفى .

نورة : قصدك على البت اللى جت الصبح لمراد بيه .. دى اعوذ بالله
من لسانها .

زين : بطل انت دماغك للى بتحدف شمال وتعال فى حضن اخوك.
مراد اتنهذ وفعلا حضنه : انا تعبان اوى يا زين .. تعبان بحاول ابعدها
عنها وقلبي مش مطاوعنى .... معرفش ليه ظهرت فى. حياتى ...
بحاول ابعدها عنى بكل الطرق بس برجع واحن ليها .... معرفش
هى فيها ايه بس بحبها ... انا عمرى ماشكيت فيها حتى يوم
المستشفى كنت قاصد علشان تبعد وانهاردا كمان مستحملتش
نظرات على عليها.... انا كنت فاهم كويس انها بتكرهه سهل اوى
اقرى اى حد واقرى حر كاته وهى كانت بتكرهه وبتتمنى تقتله وهو
كان متوتر وعاوز يبين انه واثق فى نفسه وبيحاول يوقعنى فيها ...
بس بردوا الغضب ملينى وضربتها قدامك وارتحت لما قالت انها
هاتبعد عنى ... بس زعلت اوى يا زين لما قالت انها بتكرهنى وانها
شبهتتى بعلى .

زين بهدوء : يا مراد يا عنى انت تضربها وعاوزها تقولك بحبك انت
غريب اوى .. وبعدين اللى عملته كله غلط من الاول عاوز تبعتها
ابعتها بس متشكش فى اخلاقها ولا فيها بالطريقة دى .
مراد بعد عنه : طيب مانت شكيت

زين : لا انا عمرى ماشكيت فيها .. انت عارف ليه ..
علشان اثبتلك ان انا فاهمك وفاهم تفكيرك .. وعلشان لقتها جدعه لما
وقفت مع ليليان فى الكليه وكانت هاتتفصل بسبب ليليان وهى
متعرفهاش الا من يومين بس شوفت بقا يا سيدى جدعه اكثر من
كدة ... طيب انت عارف هى بتحاول تبين انها مش طيبه زى ليليان
بس الحقيقه هى طيبه زى ليليان وطيبتهم دى هاتوديهم فى
داهيه .. علشان طيبه بهبل ... يا عم دى ليليان عزمته تيجى تشوف
الشركه .. شوفت هبل اكثر من كدة ..... هههههه ... طب انت عارف
انا كنت مانع ليليان تعرف حد كنت عاوزها لوحدى .. بس ادركت
ان انا غلط وانى انانى. ولما شوفت جدعانتها مع ليليان وافقت انها
تبقا صاحبته ولما شوفتها وهى منهارة لما ليليان وقعت .... عرفت
انها بتحب ليليان فعلا .... انت شوفتها كانت عامله ازاي ووقتها
استغربت البت دى بتعيط بطريقه كأن حد مات ليها او حد سابها
ومشى بس انهاردا فهمت ان دا كله بسبب بنت عمها .

مراد : طيب ریح نفسك. وریحنی وبطل تتكلم علیها ... انا بحاول انساها .

زین : وتنساها لیه ما تصلح الا انت عملته .

مراد : زین اصلح ایه انا هببتها ... سارة مترضاش تكلمنی تانی وبصراحه لیه حق .

زین : حاول .

مراد : لا مش هاحاول .. زین سیبها تعيش بعيد عنی وخلينی بعيد انا كمان ... يمكن اقدر انساها وهی تعيش حياتها .. زین انا مش هاستحمل للحظه ان احبها واتجوزها وتروح منی ... كاميليا وماتت وادممرت ومكنتش بحبها قد الحب اللی بحبه لسارة دلوقتی .. سارة مش هاقدر اتعلق اكثر وتبعد .. سیبنی كدا ... انا مبسوط انا راضی اعیش علی حبها یاعم .

زین : وایه اللی یبعدك عنها یامراد ... كاميليا وماتت بسبب شغلك ... وادیک سبت شغلك .. سارة هاتبعد عنك لیه .

مراد : لا انا هارجع شغلی من تانی ... الجهاز كلمنی ومحتجنی ولازم ارجع .

زین : طيب کویس دی حاجة صح انك ترجع للحاجه اللی انت بتحبها .

مراد : عارف ... بس سارة لازم تبعد انا شغلی كله خطر .. ومش هاستحمل حد یمسها بسببی .

زین بنرفزة : والله یابنی سارة مش هاتبعد عنك الا بسبب غبائك دة یاشیخ ... مراد انت عامل زی الغریق اللی ربنا مدیله كل حاجة

علشان یوصل للبر وهو عاوز یغرق عاجبه الغرق .. والغریق دا انت ... الغرق دی حیاتك دلوقتی ... والحاجات اللی هاتوصلك لبر

الامان هی سارة ... انا ماشی .. واعمل فی حسابك ان مش هاکذب علی لیلیان وازعلها منی علشان خاطرکوا انتو الاتین ...

وهاتفصلو متجوزین قدامها ... سلام

*****

فی الشرقیه

زين : هههههه لا يطلقوا ايه .... وهو فى الحقيقه معقد ومراد عكها
جامد بس انا عندى امل ان سارة هاتسامحه ... وكمان انا كنت
عاوزك تكلميا ونقابلهما ونتكلم معاها شويه .

ليليان : لدرجاتى... هو انت ليه مش عاوز تقولى هما مالهم ليه
زعلانين اوى كدة من بعض ... ليه رافض تقولى هو انا مش
صاحبته زى ماهو صاحبك المفروض اعرف .

زين : انا متعودتش احكى حاجة تخص حد لحد تانى ... هى
صاحبتك تحكيك .

ليليان : هو انا حد؟!!

زين : ليليان انا راجع دماغى مصدعه من غباء مراد وعنادة ...
وانتى مش مقدرة ان دة طبع فيا انا كدة مبحبش اتكلم واقول حاجة
تخصهم وهى مش تبقى تحكيك .

ليليان بزعل : ماشى يا زين ... تصبح على خير .

زين : ايه دا ايه القمصه دى انا مالى بيهم .. ومش هتاكلى معايا
هاتسببى جعان .

ليليان بعند : عارف انا اكتشفت طبع فيا انى مبحبش اقعد مع حد
وانا زعلانه منه .. تصبح على خير .

(ليليان سابتة ومشيت زعلانه وهو مش عارف يعمل ايه مش عاوز
يفضل يكذب عليها الكدبه الوحيدة اللى كذبها هى جوازة سارة
ومراد ودى علشان خاطر مصلحه مراد ويقربه من سارة ...).

زين : والله منا واكل حاجة .. الله يخربيتك يا مراد وعلى اللى بيحى
منك .

(ليليان طلعت اوضتها وعطت لانها حست انهم بيبيعدوها عنهم
حست فى حاجة غريبه حتى علاقتها بزین علاقه غريبه فيها لغز
مش فاهمه اى حاجة الغموض مالىهم وبعد تفكير قررت تبعت
رساله لسارة).

ليليان : سارة انتى مشيتى زعلانه من مراد وقولتلى انا مش عاوزة
اعرفكوا تانى وابعدوا عنى .. معرفش ليه جمعتنى بيه .. بس انا
حاسه انك محتاجنى .. انا جنبك لو عوزتيني فى اى وقت انا

موجودة .

*****

والدة سارة : يا حبيبتى مالك بقا من وقت ما جيت وانتى مش بطلتى
عياط .. وكمان ابوكى كلمنى وقالى انك كلمتیه وعاوزة تسافرى
دبى ليه وحصل ايه .

سارة : مش عاوزة اتكلم خلىنى فى حضنك وبس .

والدة سارة : طيب متكلميش معايا .. مش انتى بتحبى ليليان

صاحبتك اتصلى كلميها احكى قولى اللى جواكى .

سارة : توتو مش عاوزة اكلم حد ... انا بس ذكرى موت رضوى

جت وانا مخنوقه ومحتاجه ابعده .

والدة سارة : ياروحى .. ربنا يرحمها .. الواحد زعلان عليها وعلى

موتها وعلى موت عمك قطعوا بالواحد .. بس دا نصيبها ربنا مقدر

كده .. يا حبيبتى يا قلبى عيشى حياتك منفضليش عايشه فى ذكرى

موتها كتير .

سارة : انا حاسه ان عاوزة ابعده .. وكمان بابا وحشنى .

والدة سارة : طيب ودراستك؟!

سارة : مش مشكله السنادهى .... عادى .

والدة سارة : طيب .. اللى انتى عاوزة هايحصل .. من حق انا مش

قولتلك .

سارة : لا فى ايه ؟

والدة سارة : اسكتى قولى شوفت مين واقف تحت .

سارة : قولى يا ماما بقا على طول هو انا هاقعد افكر كتير .

والدة سارة : استاذ مراد ... الواد الحلو اللى كان خبط ماهى

بالعربيه .... اللى كان عند خالتك واحنا عندها .... وصلنا بالعربيه .

سارة قلب دق جامد: اه اه افكرته... هو كان تحت ليه .

والدة سارة : مش عارفه لقيته واقف وساند على عربيته وانا شوفته

روحت سلمت عليه والنبي الواد غسل كدا وقمر مشاء الله عليه .

سارة اتوترت : ايوا كان واقف ليه ؟

والدة سارة : قالى انه مستنى حد صاحبه .. وانا عزمت عليه يجى

وهو رفض وقالى اسلم عليكى سلام كبير .

سارة : امممممم هاقوم انام .

والدة سارة : قومي ياختى ... على فكرة انا ز علانه منك .
سارة : ليه ياست الكل انا عملت ايه .
والدة سارة : علشان هتسافرى وتمشى وتسيبنى لوحدى .
سارة بصدمة: هو انتى مش هاتيجى معايا .
والدة سارة : لا فى تصحيح الامتحانات وبهدله وممنوع الاجازات
... بس مش مشكله روحى وانا هاقعد عند خالتك .
سارة : ماما حبيبتى انا اسفه بس انا لازم ابعد .. حاسه انى مخنوقه
ومش عارفه اتنفس .
والدة سارة : مش ز علانه ياقلب امك .. روحى غيرى جو .. انا
هاقوم انام اصل صدعت .... تصبى على خير .
سارة : وانتى من اهله .

(مامتها مشيت وهى فضلت تعيط كلامه مش راضى يروح من
بالها وكمان البجح كان موجود تحت بيتها وبيبعثها سلام وافتكرت
تليفونها اللى كانت قفلته .. انتهدت وفتحته لقت مسج ليليان وقرتها
..ومسج منه اترددت تفتحها بس قررت تفتح تشوف فيها ايه) .
مراد : كويس انك بعدتى عننا ... وهابقا مبسوط اكثر لو مشوفتش
وشك بعد كدا .

(سارة فضلت تقرى فى المسج مرة وراها مرة وهى مش مصدقه
بجachtته وصلتو لفين) .

سارة لنفسها : اه ياحيوووووان بقا مبسوط من اللى عملته فيا ...
انتى بتعيبنى على رضوى انها حبت غلط طب مانتى كمان حبيبتى
الشخص الغلط يا سارة ... لازم اخلص من حبك .
(قررت تبعت مسج ليليان وتودعها علشان هى مش تستاهل منها
كدا) .

*****

فى بيت الجارحى

زين : خلاص بقا بقالى ساعه بصالح فيكى وانتى حاطه وشك فى
المخدة ... طب حطى وشك فى وشى حتى انا احسن من المخدة .
ليليان بتضحك بس مش عاوزة تبينله : ابعد عنى انا مخصماك .

زين : يادى النيله... خصام ايه بس ... انا مالى بيهم .
ليليان رفعت وشها وشعرها منكوش على وشها : لا مالك يا استاذ
زين ... بص فى عينى وقولى ايه الحكايه بقا .
زين ضحك على منظرها وفضل يرتبها فى شعرها : يا عنى عينك
هاتخلىنى اعترف .... طيب تعالى ابص .
ليليان : اهو .

زين بحنيه : بحبك .
ليليان تاهت فى نبرة صوته اللى بتعشقها : ها؟

زين بخفوت : بحبك .

ليليان : وانا كمان .

زين : انتى كمان ايه ؟

ليليان : بحبك .

زين قرب منها : طيب ماتجيبى بوسه .

ليليان اتكسفت منه : زين انت قليل الادب .

زين بصدمة : انا قليل الادب .. تعالى هنا والله لاخذها ماليش دعوة.
(ليليان فضلت تجرى وتضحك وهو بيجرى وراها وسمعت صوت
تليفونها وقفت مرة واحدة) .

زين : مسكتك .

ليليان : هههههههه او عى يا زين تليفونى بيرن فى مسج جتلى.

زين : ماليش فيه .. تعالى هنا .

ليليان : ههههههههههههه او عى بقا .. دى اكيد سارة .

زين وقف : هى سارة فتحت تليفونها .

ليليان : هو انت اتصلت عليها.

زين : امممم وانا جاي فى الطريق .. اتصلت بس فونها مقفول .

ليليان : انا مجربتش اتصل بس انا باعتلها مسج وقولتلها انى جنبها
لو عاوزة تحكىلى ... اكيد بعنت مسج ترد .

زين : طيب تعالى نشوف فى ايه .

ليليان : ههههههههههههه او عا .. انت ماسكنى زى ماتكون ماسك

حرامى .

زين : ابدا والله ... علشان تهربى منى استحاله.

زين : اصحى بقا يا لى لى مش معقول دا كله نوم .
ليليان : امممم سيبنى انام انا ز علانه منك .
زين : هو انتى بتز على منى كام مرة فى اليوم ... اصحى علشان
عاوزك فى موضوع يخص سارة .
ليليان اتعدلت من نومتها :. ها عاوز ايه ... موضوع ايه دا .
زين كشر : والله ! علشان موضوع يخص سارة تقومى من النوم
لكن ادلع فيكى علشان تقومى وتكلمينى عماله نفسك مقموصه .
ليليان : ههه تكشيرتك وحشه .... وبعدين انا ليا حق از عل ... ينفع
تكلمنى كدا امبارح وتقولى قومى نامى .
زين : حبيبي لما اكون مدايق او متعصب ابعدى عنى ... انا
مبتحكمش فى نفسى .. وانتى اخر شخص מבحبش انه يشوفنى وانا
متعصب .

ليليان : ليه يازين ..... مش ممكن انا اهديك واروق بالك .
زين : انا اتعودت لما اكون متعصب اطلع غيظى فى حاجة وبطلعها
فى الرياضه ... مش عاوز اطلعه عليكى .. انا عصبيتى وحشه وانا
محببش انك تشوفيه .

ليليان : امممم ماشى ... طيب بردوا صالحنى
(زين قرب منها ولسه هاييوسها هى بعدت عنه .)
ليليان : هو انت كل ما تصالحنى .... تصالحنى كدا .... مفيش تغير

زين شدها وباسها : اممم انا بصالح كدا .. واوعى تبعدى عنى تانى

ليليان بدلع واتعلقت فى رقبتة : امممم مش هابعد .. مش هاتقولى .
موضوع ايه يخص سارة .

زين اتاثر من حركاتها : طيب شيلى ايدك من شعرى وهاتكلم .
ليليان بعند : لا

(زين حاول يتحكم فى نفسه مش عاوز يندم ويتسرع بدء نفسه يعلى
وهى مش حاسه هو قد ايه بيحاول يسيطر على نفسه وبتعاندة
وبتزيد من حركاتها اللى بتجننه)

زين بتعب : ليليان ابعدي ... خلينى اقولك بقا .

ليليان باسته : ليه يا زين .

زين : ليليان

(ليليان بعدت عنه وهى مستغربه ليه هو كدا اكيد فى حاجة المفروض انها مراته ليه بيبعد عنها ليه فى حدود بينه وبينها ... بس بينتله انها كانت بتهزر) .

ليليان : ههههههههه اهو خلاص بعدت قول بقا فى ايه .

زين : بطلى ضحك .. قومى البسى علشان هانروح لسارة وفى الطريق هاقولك تعملى ايه .

ليليان : مااااشى هاروح بسرعه واجاى .

(ليليان مشيت وزين اخيرا اخذ نفسه واتنهد)

زين فى سره : شكلك مش ناويه تجبيها لبر يا ليليان .

*****

فى الشرقيه

يوسف : الوها ؟ فى جديد .

: اه نزل من بيته مع واحدة شكلها مراته .

يوسف : شكلها ايه؟

: واحدة صغيرة كدة وحلوة انا صورتهم بالعافيه ..مش عارف اذا

كان الصور هاتبقا واضحة ولا ايه ... حواليه كم حراسه فظيع .

يوسف : طب ابعت الصور وافضل راقبه وكل كبيرة وصغيرة

بلغنى بيها .

: طيب .... سلام .

(يوسف فضل مستنى الصور واخيرا وصلت ..واتصدم من اللى

شافه) .

يوسف : ليليان !!

*****

فى الاسانسير

زين : فهمتى يا حبيبتى

*****

فى احد الكافيهات

سارة : خير يا زين بيه .
زين : اولا بلاش زين بيه. دى ... انا زى اخوكى .
سارة بتهكم : هو انت لو زى اخويا...هاتشك فىا .
زين : سارة انا مشكتش ثانيه فيكى ... بس انا كنت عاوز اجيب اخر مراد.
سارة عيونها دمعت : واهو جاب اخره وضربنى واهانى وشك فى اخلاقى .
زين باحراج منها : عندك حق تزعلى وتعملى كل اللى نفسك فيه .
سارة : انا عملت؟! انا عملت ايه..... انا معملتش اى حاجة انا اخدت اهانتى وسكت ومشيت... حضرتك جايبنى هنا ليه ... انا اصلا مش عارفه از اى وافقت ليليان ونزلت معاها.
زين ابتسم : ليليان ليها سحر خاص... انا اصريت عليها تطلع وتقنعك وتنزلك علشان اتكلم معاكى .
سارة : انا وافقت علشان مز علهاش وعلشان ماما متشكش فى حاجة .
زين : طيب كويس ... المهم ندخل فى اللى عاوز ا قوله علشان ليليان تقريبا هاتولع ... وفى الف سؤال وسؤال فى دماغها دلوقتى (سارة ابتسمت على حبه لليليان وانه مش مكسوف يبين حبه قدام اى حد وبيفكر فيها دايمًا).
زين : سارة انتى مش المفروض تسافرى .
سارة : ليه علشان ليليان .. انت اهو معاها ربنا يخليك ليها ... هى هاتزلع شويه بس بعد كدة هاتنسانى .
زين : لا مش علشانها ... علشان مراد .
سارة : مراد.. مراد مين دة .. دة واحد حقير اذانى نفسيا وبدنيا .
زين : اهدى يا سارة واسمعينى للاخر... مراد دة صاحب عمرى انا ماليش حد غيرة اصلا .. مراد كان ظابط فى المخابرات وكان متجوز.

سارة : ايه هو متجوز ؟.

زين : اهدى. قولتلك واسمعينى ... اه هو كان متجوز بنت اسمها كاميليا اتعرف عليها لما اتصاب فى مرة وهى كانت دكتورة فى المستشفى ... كاميليا كانت رقيقة وبسيطة اوى و كانت بتهتم بيه وهو اتعلق بيها واتجوزها .. اتجوزها سنه وماتت .. كان ماسك قضية تهريب لناس فى الدولة وامروا بقتلها ... وفعلا اتقلت قدامه وفى بيتهم وهو مكنش قادر يعمل اى حاجة شافها وهى بتموت وكانت حامل منه.. هو كان مسافر فى مهمه وصوروها وهما بيقتولها وبعثوها له وهو كان مش عارف يتصرف وماتت مراد ادمر وبقا واحد تانى ومسكتش الا لما صفاهم كلهم وانتقم منهم وبعدها ساب شغله .. بقا بيسكر ويعرف بنات واتغير ... مشيت معاه مشوار من بدايته وخليته يدخل باسهم معايا فى الشركه علشان اشغله وهو كان رافض وفى الاخر وافق وبقا بيحى الشركه تسليه... انا كنت صابر على اللي هو فيه وساكت واقول بكرة يقابل اللي يحبها وينسيه ذكرى وفاه كاميليا ويحب ويعشق لحد مانتى جيتى .

سارة بتعيط : لا متقولش انه بيحبنى ..دة تقريبا مبيكرهش حد قدى ... هو فيه حد بيحب بيأذى بالشكل دة

زين : لا هو بيحبك وانا متأكد من كدة وهو اعترفلى بكدة ... بس غبى عاوز يبعدك عن طريقه فاكر ان كدة الصح ... على فكرة مراد مشكش للحظه فيكى بس هو اختار يبعدك بغباء .

(سارة مصدومه انه طلع بيحبها زى ماهى بتحبه ... فضلت ساكته مش عارفه تنطق وتقول ايه) .

زين : سارة متبعديش عنه ... صدقيني هو بيحبك وانتى بتحبيه ليه تبعدوا.

سارة : لا انا مبحبوش .

زين : عيب انا مش عيل ... انا فاهم كويس انتى قد بتحبيه بس بتكابرى او يمكن مكسوفه .

سارة : لا مش بكابر ... حضرتك كنت شايفنا عاملين ازاي .

زين بضحك : الدنيا اسهل من اللي انتو بتعملو فى نفسكوا ...والحب حاجة حلوة لما تيجى امسكوا فيها بايديكو .

سارة : هههه مش كل الناس زيك .
زين : لا احنا اللي بايدينا كل حاجة. بس بنكابر وبنضيع فرص من
دهب علشان شويه غباء .
سارة : انا اسفه مش هاقدر اكمل وارجع اتعامل معاه عادى حتى لو
كنت بحبه ... انت قولت انه عاوز يبعدى واختار طريقه غلط
والطريقه دي جرحتى ومفكرش فيا ... هو لو كان بيحبنى كان
اتمسك بيا بس هو اختار طريقو وانا لايمكن افرض نفسى على حد.
زين بتنهيده وفى سره : دا مراد مطلعش هو كمان غبى حتى اللي
بيحبها غبيه زيه.
سارة : على فكرة ليليان جابت اخرها .. انا هاقوم امشى واسلم
عليها طيارتى بليل ....اشوفك على خير .
(سارة سلمت على ليليان وهما الاتنين عيطوا وزين قعد يحاول
يهدى فى ليليان) .

*****

فى عربيه زين

زين واخدها فى حضنه : اهدى بقا يا حبيبي ... انا حاولت اقنعها
وهى رافضه اى كلام .
ليليان بتعيط : خلاص مبقاش ليا حد ولا اب ولا ام ولا اخ ولا اخت
حتى صاحبتى سابتنى ومشيت .
زين : ههش اهدى يا قلبى ... علشان خاطر اهدى ... انا جنبك انا
جوزك وحبيبك وابوكى واخوكى وكل حياتك .
ليليان عيطت اكثر وخبث نفسها فى حضنه : او عا تسيبنى يا زين .
زين : روح زين انتى .. انا عمرى ماقدر اسيبك .... ميبعدنيش عنك
الا الموت .

(ليليان نامت فى حضنه من كتر ماهى عيطت واخدها وصلها
البيت وشالها لغايه السرير ونيمها وفضل معاها يظمن عليها وبعدين
سابها وراح الشركه) .

*****

فى شركه الجارحى

المضيفه: حضرتك دى تعليمات ... حضرتك ممنوعه من السفر .
سارة : انا ممنوعه من السفر .. ليه؟!
المضيفه : لو سمحتى المعلومات كلها تحت فى المطار ... فى مكتب
الامن .

سارة : طيب بس على فكرة لو فيه لخبطه فى الاسماء والله منا
ساكته وانتى اول واحدة هتتأذى فيها .
المضيفه : اتفضلى .. حضرتك
(سارة نزلت من الطائرة ولقت واحد ظابط مستنيتها واخذها وراح
على مكتب الامن الخاص بالمطار).
: باشا مدام سارة وصلت .

سارة داخله الاوضه : مدام سارة مين ... انا انس.... مرراده.
مراد بابتسامه : ايه ياقلبي حد زعلك.
سارة : ها؟

مراد: خلاص انا متشكر جدا ...على تعاونكوا معايا.
مدير امن المطار : العفو ياباشا دة احنا لينا الشرف انك تطلب منا
طلب صغير زى دة.

(سارة فى الوقت دا فاقت من الصدمه) .
سارة بعصبيه : انا ممكن افهم فى ايه... ازاي تمنعونى انى اسافر .
مراد: انا اللى منعتك .

سارة بنرفزة : اسمع انا مبكلمكش.... انا بوجه كلامى لاستاذ اللى
قاعد ومنعنى من السفر دون وجه حق .
(مراد شاور لظابط الامن انه يتكلم) .
ظابط الامن : يامدام حضى...

سارة : انا مش مددديدمدام ...

ظابط الامن : لا انتى مدام .. حرم مراد باشا الالفى .

سارة : لا ياراجل وانت بقا ادري منى .

مراد فى الوقت دا قرب منها وهمس : طيب اسكتى احسن وربنا
اطلع الورقه العرفى اللى انا مزورها انا مجنون واعملها مشيها
حرم مراد الالفى .

سارة بعصبيه : انت مجنووووون انا هافضحك واسجنك.

عاصم : ايه المهزله دى .... نهار اسود .
يوسف : انت كنت صح لما قولت حسن وعبد الرحمن عارفين
مكانها ... انا كنت غبى ... شوفت نايمه فى حضنه ازاي بنت ال.....
عامله محترمه وشريفه عليا .
عاصم : مصيبه ليكون متجوزها... بيبقى كل حاجة ضاعت من
ايدينا .
يوسف : والله لاقتلها واخلص منها .
عاصم : غلط طبعا او عا تعمل كدة .
يوسف : ليبيبييه علشان ورثها ماهو هايجلنا لما تموت .
عاصم : غبيبيبيبيبي ولما تموت وهو يطلع متجوزها الفلوس
هاتروحله .
يوسف بعصبيه : اماااااا انت عاوزنى اعمل ايه ... البت تمنع
نفسها عنى وترتمى فى حضن غيرى.
عاصم : اهدى كدة وخلينا نفكر صح ... اولا حاجة حلوة اننا خلاص
عرفنا هى فين .. ثانيا بقا الحاجة الوحشه ان الراجل دا مش سهل
لازم نفكر ونلعبها صح.
يوسف : هاخذها منه .. ماليش فيه .
عاصم : نجيبها وبعدين اشبع بيها ... المهم خلى الواد اللي بيراقب
يفضل يراقبها ويركز عليها .... هو ساكن فى فيلا.
يوسف : فهمته يعمل ايه طبعا من غير ماتقول .. لا ساكن فى برج
على النيل بس كله حرس والمنطقه كلها متلغمه ...صعب اوى اللي
بتفكر فيه ...ليليان لازم تكون لوحدها .. لازم .
عاصم : هاتكون ... وهانجيبها ومش هارحمها .
*****

فى امريكا
تليفون عبد الرحمن بيرن

عبد الرحمن : الو
كريمه : ازيك يا حبيبي .

شاكر : انت مش متربى .. هى كلمه طلق البت دى وانزل استنى
بنت عمك ترجع انت احق بيها من يوسف كدة تبقا ابنى وحبيبى لو
معلمتش كدة يبقا تنسى ان ليك اب وام .

عبد الرحمن : انا اسف علشان هاقولك الكلام دة بس انا عمرى
مهاطلق ايمان ولا هارجع .. ولا هاتجوز ليليان فى يوم من الايام ..
وان كان دة عقابك يبقا انت اللى اخترت مش انا .. بس انا هايفضل
ليا ام اسأل عليها واب اتمنى من ربنا انه يشيل الغشاوة من على
عنيه .

(عبد الرحمن قفل مع ابوة واتهد بحزن من ابوة اللى عمرة
هايفضل كدة ماشى وراة الفلوس والطمع).

*****

فى بيت الجارحى

زين : ليليان انتى صحيتى .

ليليان : اه انا صحيت ومش لقيتك وسألت عليك قالوا انك روحت
الشركه .. نمت تانى وعرفت انك هنا فى المكتب .

زين : طيب تعالى يا قلبى قربى واقفه بعيد ليه .

(ليليان قربت وقعدت جنبه على الكنبه وهو حضنها هى حست انها
قعدت قبل كدة هنا مرة وافكار كتير بتجيلها ومش مركزة).

زين : مالك !؟

ليليان : هو احنا كنا بنقعد هنا قبل كدة المكان دة بالذات حسيت انى
قعدت فيه .. افكار كتير فى دماغى ومش قادرة اركز .

زين : اه قعدتى هنا معايا كنت بذاكرلك .. كنتى بتقعدى فى حضنى
زى دلوقتى واشرحك .

ليليان : هههه وكنت بركز .

زين : امممم كنتى شاطرة وبتركزى .

ليليان بحزن : هى سارة كدة سافرت خلاص .

زين : توتو مسافرتش .

ليليان : ايه بجد ازاي ... احكى يا زين وساكت ومتقوليش .

ليليان : تمام متردش .. انا هاقوم انام تصبح على خير .

*****

(سارة وصلت البيت وبتضغط على الاسانسيرر علشان ينزل
وبالفعل الاسانسير جه وهى ركبت ولسه بتقفل مراد دخل) .

سارة : انت جاي لغايه هنا . لو سمحت يا مراد امشى .

مراد : لا مش هامشى

سارة قربت منه والغيط ماليها منه : انت عاوز ايه منى ... انت مش
ضربتتى واهانتتى وزعتلى وبعثلى رساله بتطلب فيها ان امشى
واسيبك فى حالك .... جاي ورايا ليه .

(مراد مرة واحدة قرب منها وباسها فى خدها اللي قبل كدة ضربها
عليه وهى اتصدمت وحبست انفاسها) .

مراد همس ليها : متزعليش علشان ضربتك انا اول مرة امد ايدى
على واحدة ... وكمان متزعليش على اهانتك .. بس انا كنت جاي
وراكي علشان كدة .. تصبى على خير .

(مراد فتح باب الاسانسير ومشى وهى فضلت مصدومه فترة
حطت ايديها على خدها واخيرا عرفت تتنفس وضغطت على الدور
اللى ساكنه فيها والاسانسير اتحرك بيها ووصلت شقتهم) .

سارة : الله يخربيتك يا مراد هاتجننى .

سارة : ماماااا انتى فين .

والدة سارة : سارة ! انتى جيتى ؟ مسافرتيش .

سارة : اممم لا الصراحة قلبى واجعنى عليكى .. قولت ازاي يابنت

يا سارة تسيبي امك حبيبتك لوحدها وتسافرى . رجعت تانى ..

وقولت حرام اضيع سنه دراسه كامله من عمرى علشان شويه خنقه

والدة سارة : والله انك مجنونه ..وقولت لابوكى بلاش تسمع كلامها
قالى لا البت مخنوقه ... هاتقولى ايه لابوكى بقا .

سارة بخبث : مانا مش هاقوله انتى اللي هاتقوليلو انك منعيتنى

اسافر خايفه تقعدى لوحداك وهو يسكت علشان خاطرک .

والدة سارة : بت يا سارة انتى مخبيه عنى حاجة .

سارة : انا فين دة .. بقولك رجعت علشانك ... تقوليلي مخبيه عنك
حاجة .. اوعى ياماما خليني انام .
*****

فى بيت الجارحى

ليليان : زين اوعى انا مش بكلمك .
زين : حبيبتي اهدى بقا علشان انا زعلى وحش ... وبعدين انا مش
عاوز منك حاجة انا عاوز اخذك فى حضنى وانام .
ليليان : بس انا مخصماك .
زين : عادى ... المهم انام انا متعودتش انك متنميش فى حضنى
نااللى بقا .
ليليان : زين .
زين : عيونيه .
ليليان حضنته هى كمان : انا بحبك اوى .... متز علش منى
زين : وانا بعشقتك يارررروح زين ... وعمرى ما ازعل منك
*****

عند سارة

سارة قاعدة على سريرها مصدومه من جنون مراد وعماله تقرى
فى المسجد)
(مراد: ردى عليا علشان انا مجنون وهالبس واجيلك ردى اخلصى
... عاوز اقولك حاجة مهمه).
سارة فى سرها : يخربيتك انا وقعت فيك ازاي .. باين عليه اهل ...
يالهور بيرن تانى .. لا انا ارد احسن .

سارة : الو ..... عاوز ايه ؟
مراد : بعد كدة لما اتصل بيكى ردى على طول ... علشان معملش
حاجة تندمى عليها .
سارة : بطل تهديداتك دى ... وقول ايه هى الحاجة المهمه .
مراد : ارغى .

المعمار ليه .. ياليليان يا حبيبتى كل اللي عاوزة اقولهوك ان زين
شاب مشاء الله غنى موت ووسيم جدا وشغله مليون بنات حلوة
وبنات رجال اعمال واكيد عندهم عليه بس. الحق يقال انه شخص
محترم مالوش فى السكه دى وعلى فكرة هو بيحبك جدا ليليان كفايه
اوى انه مبيتكسفش انه يبين حبه ليكى بالعكس بيظهرة وهو مبسوط
... لازم تفكرى تجذبيه ناحيتك تانى .

ليليان : طيب ازاي انا حاسه انى ميح معرفش حاجة.
سارة بتفكير : هاقولك اعملى حاجة جديدة... مثلا انتى بتعرفى
ترقصى .

ليليان : معرفش.... مش فاكراة اذا كنت بعرف ولا لاه .
سارة : لا قومى ارقصى ... استغنى هاشغلك اغنيه.
(ليليان اتكسفت الاول وبعدين رقصت وكان رقصها جميل وسارة
كانت مبهوره بيها) .

سارة : يابنت اللذينة ... انتى طلعتى رهيبه .. لا دا انا هاتعلم منك .
ليليان : طيب ادينى رقصت قولى هاعمل ايه ؟ .
سارة : هاترقصى لزين .

ليليان : يانهار اسود ... لااااا اهدى والنبي ارقص ايه دا انا بتكسف
منه تقولى ارقص .

سارة : اه ترقصى وكمان تلبسى بدله رقص .
ليليان : يانهار اسود يا سارة البس ايه .
سارة : امال ترقصى بالبجامه بتاعت ميكى دى .. اسمعى كلامى .
ليليان : مفيش حل غير دة .

سارة : اه فى هاتى ودنك وانا اقولك .
ليليان قربت منها : ها ؟ قولى .... اه يا قليله الادب لا الرقص احسن
سارة : مش قولتلك ... المهم لازم ننزل نشترى بدله حلوة كدة
.. اتصلى على زين يالا .

ليليان : طيب اقوله ايه .
سارة : قوليله انا عاوزة انزل اشترى شويه حاجات من المول
وسارة هاتكون معايا .

ليليان : مااشى يارب يوافق .

*****

فى شركة الجارحى

زين : تمام الاوراق دى وديها الحسابات .
سهيله : تمام يافندم .
زين : بلغى الناس اللى شغاله فى غرف التحكم بتاعت الكاميرات
فى اجتماع بعد ساعه.
سهيله بتوتر: تمام يافندم .. بقيه الورق حضرتك تمضيه
(تليفون زين رن وكانت ليليان واتعمد يرد قدام سهيله)
زين : الوو.
ليليان : ايوا يا زين.
زين : ايه يا حبيبتي خير.
ليليان : كل خير .. انا كنت عاوزة اخرج مع سارة نروح المول
نشترى شويه حاجات .
زين : لا
ليليان بصدمة : ايه لا على طول كدة يا زين .
زين : امممم ... انا مش فاضى يا لى لى لما اروح نتكلم فى
الموضوع دة .. سلام .
ليليان : سلام
(زين خلص ورفع وشه لقى سهيله مركزة معاه جدا بصلها بحدة
وشاورلها تاخد الورق وتمشى) .

زين لنفسه: مانشوف استاذ مراد فين .

مراد : الو يا برنس .
زين : برنس ايه يا بنى ... ارتقى بقا .
مراد : انا وقح وعارف نفسى .. عاوز ايه .
زين : انت فين مجتش الشركة ليه؟!
مراد : مش جاى .... ورايا مشوار .
زين : مشوار ايه؟

مراد: هاقولك علشان الفضول هايموتك ... رايح المول اشترى هديه لبنت اللواء معانا فى الجهاز .

زين : وانت مالك ببنت اللواء هو انت مش عاتق يخربيتك .

مراد : ههههههه لا والله برئ بس راجل عزمى واصر وبنته كانت معاه واصرت عليا فقولت اروح علشان الاحراج وانت عارف انا بؤحرج ههههه.

زين : ههههههه انت هاتقولى .. على فكرة سارة عندى فى البيت.

مراد بضيق: اممم ومش قولتلى من بدرى ليه .

زين : حضرتك مبتردش عليا من الصبح .. وكنت واقع فى مصيبه والصراحه هى اتصرفت .

مراد : مصيبه ايه؟! .

زين : ليليان كانت راكبه دماغها وراسها والف سيف تيجى تزورك انت وسارة فى البيت .. واتصلت بيك مردتش اتصلت بيها واتفقت معاها انك رايح تستلم شغلك وهى هاتيجى هى وجات وزمانها معاها .

مراد : تصدق انك مش تمام ... فيها ايه ماكنتوا تيجوا عندى ونمثل

.... ههههههه انا حبيت التمثليه دى اوى .

زين : طيب خد خطوة وخليها جد وحقيقى.

مراد : مش وقته يا زين .. اسيبك انا سلام

زين : سلام

*****

عند سارة وليليان

ليليان : قولتلك مش هايوافق .

سارة : يالهوى طب ادلعى اعلمى اى حاجة تخليه يوافق.

ليليان : مش زين اللي كدة .

سارة : طيب والعمل ؟

ليليان : مش عارفه ... طب ماتفكرى فى حاجة بس تكون مؤدبه .

سارة قامت وقفت : لا انا هاروح انا المول واشترىها انا اعرف كام

محل تحفه هناك .

&&&&&&&&&&&&&&&
روايه (عشق الزين)

البارت العشرين

(سارة لما شافت مراد اتصدمت وقفلت السكه فى وش ليليان).

سارة : انت بتعمل ايه هنا يا مجنون.. اطلع برة !
مراد قاصد يغلس عليها : ابدأ والله منا خارج ..... سيبنى يالا انقى
معاكى ... فى حاجات هنا تفتح النفس .
سارة شدته من دراعه : اطلع يا قليل الادب ... انت بجد سافل .
مراد : وزودى عليهم وقح.....هههههههههههه.
(جت بنت بتشتغل فى المحل عليهم واتكلمت بكل دلح)
: احم حضرتك ... شوفت حاجة ولا تحب انقى معاك .
سارة : ياختى اصمالله عليكى .

مراد شد سارة لحضنه : هههههههههههه لا شكرا المدام معايا.
سارة بهمس : نزل ايدك يا مراد... مدام فى عينك انت استحليتها .
البنات : امممم كنت عاوزة اساعد بس.
سارة بعصبية : ما قالك خلاص يا طعمه .... ايه قله الادب دى .
(سارة شدته وخرجت برة المحل)
مراد : اه حاسبى هاقع وانا دعيببيبييف.
سارة : بطل هزارك دة ... ممكن افهم انت ماشى ورايا ليه ؟
مراد : وربنا ما حصل . انتى اللى وقعتى تحت ايدى .. قولت اقفشك

سارة: طيب اللى عملته جوادة عيب وميصحش .
مراد : وكخ ههههههههههههه .
سارة : يابطنى بطل هزار بقا ... يالا شوف انت رايح فىين .
مراد : مش رايح فى حته انا مستنيكى .
سارة : هو انت مش قولت انك مش ماشى ورايا يبقا مش تستناني
يالا امشى .

(ليليان قفلت مع سارة وكانت لابسه البدله و لونها احمر وساييه شعرها ولبست خلخال زى ما سارة قالتلها بالظبط وكانت جميله .. ووقفت فى نص الاوضه والباب كان مقفول ومستنيه زين يفتحه وقلبها هايخرج من مكانه).

زين : ليلي..... ايه ده .

ليليان بخوف : ايه .

زين : ها ؟ ايه ده .

ليليان فى سرها :دا باينه علق .

زين : الله يخربيتك .

ليليان بدموع : هى وحشه .

زين قرب منها : لا وحشه ايه بس ... انتى اتجننى .. هو انتى

هاترقصى .

ليليان : اه هارقص ... انا اخدت قرار لازم نقرب من بعض اكثر من كده وانا فكرت وقولت لازم اعمل حاجة جديدة نغير بيها حياتنا.

زين : ياقرارتك اللي هنتودينى فى داهيه ..... امممم طيب ايه مش

هاترقصى .

ليليان بكسوف: طيب روح شغل اى اغنيه .

زين : لا اتمشى انتى قدامى انا عاوز اتفرج .

ليليان : هههه زين بطل قله ادب .

زين قرب منها وهمس : قله ادب ايه هو انا لما اشوفك لابسه كده انا

هابطل قله ادب .

ليليان : طيب ابعده .

(زين قرب اكثر منها وفضل يبوس فيها وفى اللحظة دى مكنش

قادر يستحمل ... وجاب اخره).

ليليان : زين .. ابعده ... هاتبوظ... الليله.... كده .

زين كان مش عارف يبعد واخيرا قدر : انا .. بعدت اهو ... يالا

شغلى اغنيه لغايه ما ادخل الحمام واجيلك .

ليليان : ماشى .

(زين دخل الحمام وطلع تليفونه من جيبه واتصل على مراد).
مراد بخبت: ايه يا شبح .

زين بهمس: مراد بعد عشر دقائق ... لا لا بعد نص ساعه اتصل
عليا ولو مردتش افضل اتصل لغايه ما ارد ماشى .. اه.. وكمان
قولى انك عاوزنى فى حاجة مهمه .

مراد : ليه ياعم فى ايه .

زين : مالکش دعوة .

مراد : طيب .

(زين قفل مع مراد وخرج لقى ليليان مشغله اغنيه وواقفه مكسوفه
وندمانه انها سمعت كلام سارة).

زين حس بيها وحب يبعد كسوفها : ارقص معاكى .

ليليان مصدومه: انت بتعرف .

زين : لا انتى دماغك راحت لفين انا هاسقف بس .

ليليان : هههه ماشى .

(وبالفعل ليليان كانت مكسوفه فى الاول من نظراته ليها بعد كدة

هو بدء يحركها لغايه مانسيت نفسها ورقصت وهو وقف يتفرج

عليها ومش قادر يبعد عينه من عليها من بدايه رقصها للبدله اللي

هى لابسها لشعرها اللي بييموت فيه لدلها فى اللحظة دى هو شدها

ومقدرش يستحمل وشالها واخذها على السرير وهى كانت مستسلمه

على الاخر)

زين بهمس : بحبك .

ليليان : وانا كمان بحبك اوى .

(زين فقد كل ذرة عقل فيه بسبب نبرة صوتها اللي بتقتله وبدء يقلعها

البدله).

ونسبيهم شويه مع بعض علشان عيب .

*****

فى الشرقيه

عاصم : انت لازم تسافر القاهرة انهاردة وفى اسرع وقت .

يوسف : ليه ؟

عاصم : علشان ياغبي تستغل اى فرصه البت تبقى. فيها لوحده.
يوسف : طيب هاسافر انهاردة وانا كلمت الواد اللي قتل الشيخ
عزت بيقا معايا هو ورجالته .. هاكلهم دلوقتي يسبقونى على
القاهرة .

عاصم : كدة تمام خليك هادى وانت هز اى فرصه .. بس تكون فرصه
صح.

يوسف : طيب .

*****

عند ليليان وزين

ليليان : زي.. زين .. فى حد بيتصل .

زين مش عارف يبعد عنها : سييه .

ليليان بعدت عنه : لا يا زين فى حد بيتصل كثير رد يمكن حاجة
مهمه.

زين شدها تانى : انتى بعدتى ليه تعالى .

ليليان : ههههه لا رد... انا معاك اهو هو انا هاطير.

زين : لا انا اللي هاطير.

(وطبعاً مراد اللي عمال يتصل).

زين انتهد ورد على مراد : ايوة

مراد : ايه ياعم مش قولتلى اتصل .

زين : امم فى حاجة.

مراد : اه تعال بطنى بتوجعنى .. جعان هات اكل وانت جاى .

زين : طيب طيب جاى .. سلام .

ليليان : فى ايه .

زين : مراد عاوزنى فى ورق فى الشركه لازم اروح وافتح الخزنه

ليليان : يا عنى هاتسيبنى وتمشى .

زين : طيب اعمل ايه يا حبيبتي حاجة مهمه ... ولازم اروح .

ليليان : طيب متأخرش.

زين : هاحاول .... نامى انتى.

زين : لا

ليليان : امال بتكلمنى كدة ليه.

زين : مفيش .

ليليان : ايه يازري..

زين زعق ودى كانت اول مرة يعلى صوته عليها: ليليان خلاص
خلصنا.

(هى سكتت و عيطت ومشيت دخلت الحمام قعدت على البانيو تعيط
مش عارفه هو بيعملها كدة ليه ... اظاهر انها غلطت لما اخدت
خطوة فى علاقتهم امبارح) .

(هو سمع عياطها وقلبه وجعه عليها ومقدرش يستحمل فتح باب
الحمام لقاها قاعدة على البانيو بتعيط ودافنه وشها فى ايديها .. اتنهذ
وقومها واخدها قعدتها على سرير) .

زين : متعيطيش .

ليليان : يا عنى تزعلى وبلاش اعيط .

زين : ليليان انا زعلان منك ... هو انتى حكيتى لسارة على اللى
حصل بينا امبارح لما مشيت .

ليليان : لا متصلتش بيها .

زين : امال مراد عرف منين انك كنتى لابسه بدله رقص.

ليليان اتكسفت وفهمت ليه هو عصبى : احم . علشان انا خليت سارة
تنزل تشتريها وهو تقريبا شافها وهى بتشتريها بس والله انا سألت
سارة وهى قالت انه مشفهاش .

زين : اولا انتى غلطتى لما خليتى سارة تشتريك البدله ... انا

موجود قوليلى نفسك فى ايه وهابعتلك اللى نفسك فيه ... ثانيا هى
غيبه علشان مراد ظابط مخبرات وببلا حظ ادق التفاصيل .

ليليان : اممم انا اسفه... انا فعلا غلطت .

زين : خلاص ياروحى عدت ..مترعيلش ان كنت اتترفت عليكى
بس انا اتجننت لما لقيتته عارف .

ليليان : خلاص اول واخرة مرة.. انا كنت عاوزة اطلب منك طلب
وتوافق .

زين : اومرى .

ليليان : نعم حضرتك انت تعرفنى.

: نعم ! انتى مش عارفنى .

ليليان : انا اسفه جدا بس انا حصلى فقدان ذاكرة ومش فاكرة حاجة

: انا يوسف ابن عمك !

ليليان بصدمة : ايه يوسف وابن عمى ... هو انا ليا اعمام عايشين
فى مصر وكمان اولاد اعمام .

(يوسف اكتشف انها فعلا مش بتكذب. وكان لازم يستغل الوضع دة
كويس وفى صالحه) .

يوسف : اه طبعا انا يوسف ابن عمك عاصم ... ليليان احنا قالمين
الدنيا عليكى ..وانتى هنا و طلعتى فاقدة الذاكرة بس خلاص عذرك
معاكى .

ليليان : طيب ليا اعمام غير عمى اللى هو باباك دة .

يوسف : اه طبعا عمى شاكر وله ابنه عبد الرحمن .

ليليان : طيب ابويا وامى فين ؟!

يوسف: مموتين نفسهم عليكى .. احنا قلبنا الدنيا بجد عليكى .

(ليليان بخوف وصدمة ومش عارفه كلام مين صح كلام زين ولا
كلامه).

ليليان : يا عنى ابويا وامى عايشين .

يوسف : اه حتى بصى خدى تليفونى اتفرجى على صورهم وصور

بابا وصور عمى وابنه عبدالرحمن وانتى وتيته ... تيته هاتموت

عليكى .

(ليليان اخدت التليفون وقعدت تقلب الصور ومش مصدقه ليه زين

كذب عليها).

ليليان : طيب انا كنت فين ؟ وليه مش معاكوا ... طيب ليه انا

متجوزة زين .

يوسف بعصبيه خفيفه : لا انتى مش متجوزة حد ... زين دة انسان

مريض نفسى خطفك وخباكى عندة واكيد هو السبب فى فقدان

الذاكرة .. انتى اصلا مخطوبالى .

ليليان بخوف : لا متقولش هو انا مش متجوزة ... وكمان مخطوبه ليك .

(ليليان لقت كلام زين في كذب كثير وخصوصا انه مش راضى يقولها حياتها قبل فقدانها الذاكرة ازاي وصدقته كلام يوسف).
ليليان : طيب انت عرفتيني ولا شوفتني ازاي .

يوسف : انا كنت جاي لواحد صاحبي دكتور هنا وشوفتك ومصدقتش عيني.... يا عني احنا نقلب عليكى الدنيا وتطلعى هنا عايشه حياتك وامك وابوكى وجدتك اللي هايموتوا عليكى!
ليليان : طيب تعرف توديني ليهم.. عاوزة اشوفهم .

يوسف بمكر : طبعاً يالا بينا..
ليليان : استنى فى حراسه كثير برة هاطلع ازاي معاك اكيد هايمنعونى ويبلغوا زين .

يوسف : مالكيش دعوة .. مش انتى عاوزة تمشى من هنا انا هاطلعك بس امشى معايا يالا .
ليليان : يالا .

(سارة جت عليهم ومعها العصير ولقت ليليان ماشيه مع واحد اول مرة تشوفه مشيت وراهم وطلعوا من بوابه تانيه غير البوابه اللي كانت عليها الحرس وكانوا لسه هايركبوا العربيه).
سارة : ليليان انتى رايحة فين .. ومين ده .

ليليان : سارة .. دا يوسف ابن عمى شوفتى طلع ليا اعمام واب وام عايشين وجدتى كمان وزين طلع كداب وبعدين هو مش...
سارة قطعت كلامها : مش قولتلك ان ليكى اهل وزين كداب... اهلا حضرتك انا سارة صاحبه ليليان لسه متعرفه عليها جديد.
(ليليان استغربت كذبها وحست ان فى حاجة مش مظبوطة بس هى كل همها تشوف اهلها).

يوسف : اهلا .. عن اذنك هاخذ ليليان ونروح .
سارة : اشطا انا هاجى معاكوا .

ليليان : هاتي جى .. طب وم..
سارة : محاضرات ايه هو من امتى انا بحضر .. ياستى هاجى وخلاص يالا ... ولا استاذ يوسف عنده مانع .

يوسف بخبت : مفيش مشكله تعالى يالا .
(ليليان ركبت قدام جمب يوسف وسارة وراة وقلبها هايقف من
الخوف ولاحظت ان فى عربيات ماشيه معاهم بس مش عربيات
الحراسه بتاعت ليليان .. اكيد العربيات دة معاه .... عاوزة تطلع
التليفون وتبعث رساله بس هى مش عارفه هما رايعين فين اصلا)

ساره : الا قولى يا استاذ يوسف احنا رايعين فين .
يوسف : ماهى ليليان قالتلك .. رايعين نشوف اهلها .
ساره : ااا ايو اقصدا يعنى رايعين فين .
يوسف بخبت : الشرقيه .
ساره : يانهار ابيض .. الشرقيه .
يوسف : اممممم ...
(ساره لاحظت ان مراد بيطلع بخاخه وبيرش منها براحه من غير
ماحد يحس وهو حاطط منديل على وشه كانه بيمسح عرقه ..
عرفت انه مخدر طبعا ليليان كانت قريبه شمت كثير واخذت
النصيب الاكبر اما ساره حاولت على قد ماتقدر تكتم نفسها بس
مقدرتش اتنفست حاولت تطلع تليفونها من غير ما يحس واخيرا
قدرت تطلعه وعملته صامت وجابت الاتصال لقت رقم مراد
اتصلت عليه) .

*****

فى شركة الجارحى

زين : طلعت نورة هى اللى عملت كدة فى ليليان .
مراد : اه منا عرفت .
زين : عرفت ازاي؟!
مراد : سمعتها وهى بتكلم على الباشا بس بينت ان انا اهيل
ومسمعتش حاجة وهى خافت واتوترت والفت حوار اهيل كدة عليا .
زين : ومتقوليش يابارد .
مراد : انت ادتنى فرصه .. يومها جيت وضربتتى علشان ساره
مسافرة وانا انشغلت . بموضوعها وامنعها ازاي من السفر .

(تليفون مراد رن وكانت سارة واستغرب لانها عمرها ما اتصلت
بيه)
مراد باستغراب : سارة غريبه .
زين : غريبه فى ايه .
مراد : شكلها وقعت ومبقتش قادرة تعيش من غيرى .
زين : هى بتتصل طيب ماترد .
مراد : طيب هارد .... الو .... الو ... سارة .... سارة انتى فين ..مين
ده اللى بيتكلم .
زين : فى ايه يامراد مالها سارة .. افتح الاسبيكر دة .
(مراد فتح الاسبيكر وسمعوا صوت سارة بتتكلم بضعف) .
سارة المخدر اثر فيها :ل ... ليليان ... انتى نمتى .
يوسف : ههههه اه نامت ... نامى انتى كمان .
سارة : ه.هو.يا ..يووسف ... انت واخذنا ... فى ... فين .
يوسف : ما قولتلك يا مزة عند اهل ليليان .
سارة وخلاص المخدر اتحكم فيها : ف .. شر .. قى .. ه .
يوسف : توتؤ مكان ابعد ... نامى بقا وارتاحى .
(زين ومراد اتصدموا ... بعد كدة مش سمعوا صوت سارة ولا حد
بس مراد فضل على المكالمه ... زين طلع رقم الحراسه واتصل
عليهم) .
زين : الو ... ليليان هانم فين .
: جوة حضرتك فى الجامعه .
زين بغضب : وانتو مش معاها ليه .
: هى رفضت ووقفنا برة نستناها .
زين بصوت جهوورى : انا هادفنكوا مكانكو ... ياشويه بهاهيم
اتخطفت .. اطلعوا على طريق الشرقيه هابعتلكوا عنوان اقلبوا الدنيا
وهاتولى الناس دى .
مراد : اهدى يا زين .. اهدى خلىنا نسمع اى حاجة فى صوت حد
بيتكلم وانا مش سامع شكل التليفون وقع منها .
(سكتوا .. بس برضوا مش سمعوا شكل يوسف كان بيتكلم مع حد
وبعد كدة المكالمه فصلت) .

زين بخوف : المكالمه فصلت يا مراد هاتصرف ازاي .
مراد بتفكير : هو قال مش هايوديهم الشرقيه ... وهو مش غبي
علشان يوديهم فعلا الشرقيه ... وقال مكان تانى .. ياترى ايه المكان
التانى ... يقدر يخبيهم فيه .
زين : معرفش بيت مثلاا ..

مراد : اتصل بعبد الرحمن واسألو لو عمه عاصم دة عندة بيوت فى
حته تانيه ... بص كلام سارة بيوحى انهم ماشين معاه بارادتهم ولما
سارة اتصلت بيا اتأكدت اكثر هى عارفه كانت بتعمل ايه ... هى
بتبهنى انهم معاه .. اتصرف واسأله .
زين : طيب .

(زين اتصل على عبد الرحمن)

زين : الو عبد الرحمن .. لو سمحت كلمينى بعيد عن اى حد .
عبد الرحمن : اهلا يابشمهندس زين ... انا لوحدى فعلا .
زين : طيب لو سمحت ركز معايا عمك عاصم عندة بيوت تانيه او
ابنه عندة .

عبد الرحمن : لا معندوش ليه .

زين : ابن عمك خطف ليليان .

عبد الرحمن : نهار اسوود .. خطفها .. معندهمش ... لا ثوانى
يوسف عندة شقه فى اسكندريه .. ممكن يكون اخدها هناك .. لا مش
ممكن دة اكيد مفيش حد غيرى يعرف بمكانها .. هو اصلا كان
شاريها علشانها .

زين : طيب ابعلى عنوانها .

مراد : ها قالك حاجة .

زين : قالى ... فى شقه فى اسكندريه ابن عمها كان شاريها ومحدث
يعرف بمكانها غير عبد الرحمن .

مراد : طيب يالا انا كدة اتأكدت انه واخدهم على هناك .

*****

(يوسف كان سابق باقصى سرعه وفجأه مخدش باله من المطب
واتخبطوا جامد وسارة وقعت على كنبه وشها بقا كله تحت ويوسف
مش شايها وفاقت من الخبطه شافت تليفونها واقع تحتها حاولت تمد

عاصم : هي فين .
يوسف : في العربية .. معاها واحدة صاحبته .. قبل ما تسأل نطلع
بس الاول وبعدين احكى.
(في الوقت اللي يوسف نزل فيه .. سارة اتعدلت براحه وشافت
البحر قدامها ... وعرفت هي فين) .
سارة بهمس : مراد .
مراد : انا معاكى متخفيش .
سارة بهمس : اسكندريه .
مراد : طيب تمام احنا خلاص عرفنا مكانكو ... مثلى بس انك نايمه
مش عاوزهم يحسوا بيكى .
سارة بهمس : انا.. خايفه .
مراد : هو نزل من العربية .
سارة بهمس : اه ومعاه ناس تخوف .
زين : ليليان فين .
سارة بهمس : نايمه .
(الباب اتفتح ويوسف امر واحد يشيل سارة وهو شال ليليان) .
(مراد حاول يركز في الاصوات عرف ان الناس اللي معاه من
سينا ...) .
طلعوا الشقه
يوسف : خلاص حطها هنا.. وامشوا انتو بس سيبولى اتنين تحت
العمارة ... يكونوا تحت ايدى .
: امرك
(الرجاله مشيت ... وزين سايق باقصى سرعه ومراد بيسمع
حوارهم) .
عاصم : تقدر تقولى مين دى .. وازاي تسمح انها تيجى .. وليه
تجبنا هنا اصلا ... ما كنت تاخذها على الشرقيه .
يوسف : مش هاينفع لما هو يعرف انها اختفت اول حاجة هايفكر
فيها هي الشرقيه ... لازم مكان ابعد وميخطرش على باله .
عاصم : طيب والبت دى مين؟ .

يوسف :دى صاحبته بس استعبطتني ومثلت عليا وتقريبا عارفه
الحكاية كلها واصرت تيجي .

عاصم : اه طبعا وانت ريلت عليها صح .

يوسف : وماله البحر يحب الزيادة .. خليها تيجي وهاخذ اللي انا
عاوزو وارميها في اى طريق زراعى ولا صحراوى مش فارقه ..
وهابدء بيها علشان اخلص منها .... وافضى لليليان .
(فى اللحظة دى سارة خافت .. ومراد خاف عليها).

مراد همس : متخفيش قربت .

(وهى سمعته واتمنت يوصل بسرعه وفضلت تدعى ربنا فى سرها
انه يحفظها).

عاصم : مش وقته ... البت دى انت قولتيلي انها فقدت الذاكرة .

يوسف : اه كنت واقف وهى داخله الجامعه وعينها جت فى عيني
ومعرفتنيش ومعملتش اى رد فعل استغربت فضلت مراقبها لغايه
مالقيتها لوحدها وقعدت معاها ومش عرفتنى بردوا .. وقالتلى انها
فقدت الذاكرة ... وانا اخدتها فرصه وضحكت عليها وجت بإرداتها .
عاصم : ماهى ممكن تكون بتمثل .

يوسف : لا فضلت تسأل اذا كان ليها اهل والبت صاحبته بردوا من
كلامها اتأكدت انها مش بتكذب ... وعلى فكرة ... هى طلعت
متجوزة ابن الكلب زين الجارحى .

(زين كان سايق وسمع كل كلام يوسف وعاصم).

زين : انا هاوريك ابن الكلب هايعمل فيك ايه .

مراد : استن نسمع .

عاصم : طيب مش وقته نحنه ... البت دى هاتفوق امتى !؟

يوسف : المفروض افوقها دلوقتي .

عاصم : طيب فوق يالا وهات الورق خليها تمضيه .. خلينا نخلص
وبعد كدة اعمل اللي نفسك فيه ... مش عاوز حاجة تعطلنى .

(يوسف فعلا فضل يفوق فى ليليان لغايه مافاقت)

ليليان : اه ... انا فين .

يوسف : انتى هنا فى بيتى .

(ليليان بصت حواليتها لقت واحد واقف ودة شكله عمها اللي شافته
فى الصورة)

ليليان : انت عمى ..بابا يوسف .

عاصم بتهكم : اه يا حبيبتى .

ليليان : طيب فين بابا وماما عاوزة اشوفهم .... هو انا نمت ازاي ..
ايه دة سارة نايمه كمان .

عاصم بخبث : معلىش تعبتوا فى الطريق ... خدى بقا يا حبيبتى
امضى الورق دة .

ليليان : ورق ايه دة ؟.

عاصم : ورق محضر ان زين الجارحى مش يتعرضلك تانى ولا
يخطفك ... امضى .

(سارة فى اللحظة دى مقدرتش تفضل تمثل انها نايمه وقامت مرة
واحدة وقفت)

سارة باندفاع : اوعى تمضيه ... دول عاوزين يمضوكى على ورتك
.

يوسف قرب منها وضربها وشدها من طرحتها: اخرسى يابت دا انا
هاطلع عين اللي جابوكى ... اخرسى .

سارة بصريخ : ابعدهنى يا حيوووان ... اوعى تمضى يا ليليان .
ليليان صرخت : سيبها انت بتضربها ليه.

عاصم ضرب ليليان على وشها : اخلصى وامضى علشان مش
اموتهالك دلوقتى .

(مراد لحظه موت كاميليا بتتعاد قدامه .. وسارة بردوا مش عارف
يحميها) .

مراد بغضب : زرززين كووول الطريق .

عاصم ماسك ليليان من طرحتها : اخلصى. امضى.... انتى قرفتينا
لغايه ماجبناكى .

سارة بضعف : اوعى تمضى .

يوسف ضربها فى بطنها برجله : اخرسى قولتلك .
سارة بضعف : ااااااه.

ليليان : خلاص خلاص هامضى.. .. هات الورق

سارة بضعف : برجله فى بطنى .. هههه .كان رحيم بيا.
(مراد بصلها وغمض عينه بالم .. وسارة حست بيه مسكت فى ايدة
جامد).

سارة : يالا سندنى .

مراد : اشيلك .

سارة : نفسى والله بس مش هاينفع هههه .

مراد : انتى ليكى نفس تضحكى .

سارة : اممم عماله دماغ تمام .. يالا خلىنا نلحقهم .

*****

فى القاهرة

والدة سارة : والله ماعارفه الزفته دى فىن ... قالتلى هاتيجى من
الجامعه على هنا .

خاله سارة : طيب جربى اتصلى تانى .

والدة سارة : منا اتصلت ادانى مشغول كثير وبعد كدة اتقفل .

خاله سارة : الغايب حجته معاه وبعدين الدنيا مش ليلت اوى ...

تلاقىها مع صاحبتهالى حكتلى عنها .

والدة سارة : تعرفنى بردوا .. والله لاربيها الكلبه دى.

*****

فى المشفى

زين : خير يا دكتورة هى كويسه.

الدكتورة : اه تمام الحمد لله .. للى عرفنا منها انها اتضربت فى
راسها جامد ودا كانه اثره واضح وهى حست ان فى صدادع وافكار
كثير بتجيلها وناس بتشوفها بتظهر قدامها وبتختفى وبعد كدة اغمى
عليها ... ودة نتيجة عن انها كانت فاقدة الذاكرة .

زين : ايوة فعلا .. هى وقعت جامد من على السلم ونزفت وفقدت
الذاكرة بس كان مؤقت .

الدكتورة : حصلها تشوش فيها.. وهى مع الخطبات دى اثرت
عليها.. كل اللى اقصده انه الخطبات اللى كانت فى دماغها زى
ماليتها اثر سلب ليها نفع بردوا .

زين : يا عنى هى دلوقتى فاكرنى .
الدكتورة : حياتها رجعت طبيعیه جدا ... تقدر تدخلها .
(زين دخل جرى عليها .. لقاها نايمه بتعيط) .
زين : ليليان .. حبيبتي .
ليليان : زين ... شوفت اللي حصل .
زين : خلاص يا روى كان كابوس وانتهى .
ليليان : انا شوفت كل حاجة من وقت ما وقعت على السلم .. لغايه
دلوقتى ... شفت حياتى كلها .
زين : معلىش ياقلبي فترة وانتهت .
ليليان : كنت خايفه .
زين قربها منه : ياروى انا هاحاسبهم على خوفك دة وضربهم
ليكى .. انا كانت روى بتتسحب منى لما عرفت انه خطفك ...
الحمد لله ان قدرت الحقاك .
ليليان : سارة فين .
زين : مع مراد بيظمن عليها عند الدكتور .. والله كتر خيرها من
غيرها مكنتش اعرف اوصالك .
ليليان : ليه عملت ايه .. انت ازاي قدرت توصلى .
زين قرب منها وهمس قدام شفايفها : لا دة موضوع يطول شرحه ..
سيبنى اشبع منك الاول .
ليليان بكسوف : زين احنا فى المستشفى حد يدخل .
زين بهمس : توتؤ مش هابعد .. انا اصلا ما صدقت الذاكرة
ترجعلك ... انت تعبتى اعصابى وانتى مش فى وعيك .
ليليان باستعباط : ليه عملت ايه .
زين : عملتى بلاوى .. بطلى كلام .. خلينى اشبع منك .
(زين باسها وقربها منها ودخلها بين ضلوعه وكان بيضغط عليها
وهى حست بخوفه مدت ايديها وحضنته) .
زين : بحبك .. بحبك اوى .
ليليان : وانا كمان بحبك يا زينى .
(زين لما سمعت منها كلمه بحبك اتجنن اخيرا قالتها هو اه سمعها
منها قبل كدة بس وهى فاقدة الذاكرة واتمنى يسمعها وهى فى وعيها

قرب من شفائها وباسها مرة بعنف ومرة برقه ومكنش عارف
يتنفس ونسى نفسه هما فين ... وهى كمان ماصدقت تبقا فى حضنه
.. حضنه اللى بيحسها بالامان واستسلمت هى كمان لمشاعرة
واحساسيه).

*****

عند مراد وسارة

سارة قاعدة على السرير ومراد قدامها ببيصلها وهى اتكسف وحببت
تقطع السكوت ونظراته اللى بتوترها

سارة : خلاص كدة اطمنت عليا.

مراد : اممم

سارة : سيبنى بقا اروح لليليان اطمن عليها .

مراد بهدوء : جوزها معاها .

سارة : وايه يا عنى مش فاهمه فين المشكله فى كدة .

مراد : واحدة كانت مخطوفه ... وجوزها كان هايتجنن عليها ...

اكيد عاوز يطمن عليها بطريقته .

سارة بغباء : بطريقته ازاي . مش فاهمه .

مراد : اقولك ومتاز عيش .

سارة بتسرع : اه قول وانا ها زع ... ايه خلاص متقولش خلاص .

مراد : ههههه اتكسفتى هو انتى بتتكسفى .

سارة : استغفر الله العظيم ... ياخى بردوا انا كنت مستغرباك حنيه

وهدوء رجعت تانى لقواعدك سالم غانم .

مراد باستفزاز : مين سالم غانم دول قرابيك .

سارة : مراد بص اسكت .

مراد قام وقف: انا نازل اجبلك اكل وحاجة تشربها

سارة : مش عاوزة ..شكرا مش جعانه.

مراد: مش بمزاجك .. خدى تليفونك اهو كلمى مامتك رنت كثير

وانا اضطريت اقلله (سارة اتخضت وافكرت انه التليفون كان فى

صدرها وحطت ايديها على صدرها)

مراد فهمها وابتسم وقرب منها ونزل جسمه لمستواها : هههه
متخفيش انا وقح اه بس مش معاكى انتى .. قولتلك قبل كدة انتى
غيرهم كلهم .. هو اظاهر وقع منك والحمار دة بيضربك وماخذش
باله .. الحراسه ادتهولى .

سارة : طب ابعده .

مراد قرب اكثر : ابعده ليه .

سارة : علشان انا مش زيهم يا مراد .. انت لسه قايل كدة .

مراد بعد عنها : طيب ابقى كلمى مامتك وبلاش تقوليلها انك

اتخطفتى علشان متقلقش اكثر... معلى اكدبى اى كدبه بيضه .

سارة : انا اصلا من ما وقت ماعرفتك وانا بقيت اكدب .

مراد وهو ساند على الباب : براحتك قوليلها كدة وجربى وان مش

منعتك عن ليليان مبقاش انا ... متطلعيش برة الاوضه هاجبك اكل

وجاى تانى ... سلام .

سارة فى سرها: سلام ياخويا .. وانا قولت هايتغير معايا وها يخاف

عليا ... للى فى فيه عمرة مايتغير ابدأ ... ما اتصل على الحجة ربنا

يستتر... بسم الله .

سارة : الو .

والدة سارة بزعيق: انتى فين يا زفته ... انا كنت هانزل ابغ وادور

فى كل حته عليكى ... وقعتى قلبى .

سارة : اهدى يا ماما .. هاقولك .

والدة سارة : قولى .

سارة : انا فى اسكندريه .

والدة سارة : نهار اسود انتى سافرتى لوحدك .. ليه يا سارة .

سارة : احم كنت عاوزة ازور قبر رضوى وحشتنى .. لو كنت

قولتلك مكنتيش هاتوافقى .

والدة سارة هديت وحببت متضغطش عليها لانها عارفه قد ايه موت

رضوى مآثر فيها : بس انتى غلطتى انك روحتى لوحدك كنتى

قوليلى هاجاى معاكى ... وتليفونك كان مشغول ليه .

سارة : دى خاصيه فى التليفون كنت عاملها ... وانا مش لوحدى

معايا ليليان مسابنتيش ومعاها عربيه وسواق وهانيجى خلاص .)

والدة سارة : طيب متأخر يش ... ولينا كلام لما ترجعى.

*****

عند ليليان وزين

(زين اخيرا قدر يبعد عنها بس لسه قريب من وشها... وشها اللي
مسابش مكان فيه الا وباسها فيه وشفافها اللي ورمت ووشها كل
احمر ... ليليان حطت وشها فى صدره وغمضت وسندت بايديها
على جنبه ..حست بحاجة غريبه بحاجة لزجه فى ايديها .. بعدت
عنه بسرعه .. لقت دم .. صرخت).

ليليان بصريخ : زين دم ...دم .

زين : اهدى دة جنبى مجروح بس جرح بسيط .

ليليان : بسيط انت مش شايف الدم .. هاتشوفوا ازاي بالاسود اللي
انت لابسه دة ... طيب مش حاسس بوجع.

زين : وجع خوفى عليكى كان اكبر منه... احساسى ان اشبع منك
كان اكبر من اى احس باى وجع فى جسمى .

ليليان : حبيبي قووم خاينا نخيطة .. قوم.

زين : قوليتها تانى يا لى لى ... واوعى تبطلى تقوليها .

ليليان : عمرى ما ابطل اقولها ابدا ... انت فعلا حبيبي وكل ماليا ...
بس علشان خاطرى يالا نقوم نروح لدكتور .

زين : خليكى هاكلمهم يجبوا دكتور هنا .

*****

عند سارة ومراد

مراد : امممم واضح انك مش جعانه ... دة انتى مش هان عليكى
حتى تقوليلى خد حته.

سارة : يووووة وانا اقول بطنى بتوجعنى ليه اتاريك باصلى فى
الاكل .. خد حته اهى علشان ميحصلش حاجة.

مراد : طيب اكليهاالى فى بوقى .

سارة والاكل فى بوقها : مررراد .

مراد : خلاص بطلى قرف .. ابلعى .

سارة : هيببيح ... الحمد لله تصدق كنت جعانه .
مراد : اه واضح فعلا كنتى هاتاكلينى كمان شويه .
سارة وهى بتشرب العصير: تعرف تسكت ... خلينى استمتع
بالعصير .

(مراد سكت وفضل يبصلها كتير ومرة واحدة قرب منها وشد
العصير منها وحطه جمبه وحاضنها جامد ودفن وشه فى رقبتها).
سارة مصدومه : مراد ... ابعده مينفعش كدة .
مراد بيتكلم بصوت مبجوح : كنتى هاتضيعى منى زى ماهى
ضاعت.

سارة فهتمت هو له عمل كدة : وادينى مضعتش ... متفضلش فى
ذكرها عايش.

مراد : كنت خايف عليكى .... حسيت بنفس الاحساس ..العجز
سارة فى اللحظة دى نسيت كل حاجة وضمته وعبطت : كنت
بتحبها .

مراد : معرفش .

سارة سكت وحببت تعيش اللحظة دى يمكن متكرررش تانى ... لسه
موت مراته حاجز ما بينهم.

*****

عند بيت سارة

والدة سارة بتكلم اختها تطمئنها

والدة سارة : بس لما تيجلى هاشدها على مروحها من غير
ماتعرفنى . .

خاله سارة : طيب براحه عليها بردوا

والدة سارة : طيب اقفلى اشوف مين بيرن الجرس ...شكله بتاع
المكواة

(راحت وفتحت وملقتش حد بس لقت ظرف كبير ومكتوب عليها
اسمها (مدام سعاد) استغربت واخذته وقلت وراحت تفتحه لقت
فيه صور واتصدمت من اللى شافته .... صور. لبنتها وهى مع مراد
وكثير وفى اوضاع كتيرة ...ورقه مكتوب فيها).

(بنتك فى اسكندريه مع حبيبها مراد الالفى ... فاعل خير) .

روايه (عشق الزين) .

البارت الثانى والعشرون

فى الطريق من اسكندريه لقاهرة

ليليان بهمس : ههههه خلاص بقا يا زين دى مكنتش غلطه
غلطتها...بوزك وحش.

زين بعصبيه مكتومه : انتى بتتكلمى معاه ليه اصلا .
ليليان بهمس : والله يا حبيبي كنت خايفه عليك ... كنت بظمن على
جرحك.

زين : هو انا كنت اشتكيت ... انا كان هالين عليا اقوم اولع فيه
بابتسامته الملزقه دى.

ليليان بهمس : يانهاااارى دة كله وعاوز تولع فيه .. الدكتور كان
ناقص يغمى عليه من نظراتك ...خلاص بقا وبعدين انت ازاي مبوز
وزعلان منى وواخذنى فى حضنك.

زين : انا زعل ادايق اخاصمك المهم انك متبعديش عن حضنى دة
مكانك واوعى تبعدى عنه.

ليليان بتنهيده : هو انت بتجيب كل مرة الكلام الحلو دة منين .
زين شاور على قلبه: بحبيبه من هنا ... الكلام دة ببيقا جوة هنا
ومبيطلعش الا ليكى .

ليليان حطت ايدها على جرحه وهمست : بيوجعك .

زين بنفس همسها: لا كان بيوجعنى .. بس دلوقتى خلاص.

ليليان : سامحنى ... انا السبب.

زين : او عى تقولى كدة تانى .. فداكى عمرى كله ... وبعدين بظلى
تبصيلى كدة انا اصلا مش قادر استحمل لغايه مانروح .... والله
انزل عم اكرم ونتمسك هنا بفضيحه.

سارة : ماما عرفت انى معاك وقالت اسمك مراد الالفى وبتقولى لو
راجل خليه يطلع معاكى وعرفت انى كنت معاك فى اسكندريه .
مراد : وهى عرفت منين .
سارة : معرفش .

مراد: طيب يالا انا هاطلع معاكى .
سارة : تطلع فين انت مجنون ... لا طبعا خليك .
مراد: لا هاطلع انامش عيل علشان اهرب ... وبعدين مش انتى
قولتى انك لما عرفتينى مبطلتيش كذب سيبينى اصلح بقا كل حاجة .
سارة بخوف : ربنا يستر..... انا حاسه ان فى حاجة غلط.
مراد : متخافيش يالا

*****

فى قصر الباشا

الباشا : غلط والى غلط اللى انت هببته .... انت كدة بتقولهم انا اهو
وانا السبب فى اللى حصل .
على : يولعوا بجاز وسخ..... انا ميهمنيش حد .. المهم انفذ اللى فى
دماغى و انتقم من سارة .
الباشا : يابنى متتعيش قلبى ... انا اصلا خايف عليك من زين
وغضبه ... هايبقا مراد كمان .
على : جة الوقت اللى نلعب فيه على المكشوف .. ويانا ياهما .
الباشا : هاضيع كل حاجة .
على : بطل قلق انت بس ..وانا ماشى فى السليم.
الباشا : سليم ايه ... انت اصلا غلطت اكبر غلظه لما انتقمت من
زين فى مراته .. وكمان غلطت لما كررتها مع مراد الالفى .
على: لا هو انا كدة انتقمت من زين ... خالص لسه التقييل جاى وارة
.. دى تعتبر قرصه وذن بس علشان يعرف ان اقدر اوصلها فى اى
وقت .. واما بقا مراد الالفى مكنتش اقصد مراد بس هو جة فى
طريقى بقا حظه ... وبعدين مراد مبيحبهاش مراد هلاس .
الباشا : علشان اثبتلك انك غبى .. مراد الالفى رجع شغله .. عارف
ياعننى ايه شغله ياعننى خلاص كدة مراد الهلاس اختفى .. وعارف

دا سببه ايه انه قلبه رجع تانى يعيش ويحب .. و عارف بيحب مين
سارررة ... و عارف سااارة مين ... سارة اللي علمت عليك زمان
بسبب بنت عمها اللي ماتت بسببك .. وانت بكل غياب رايح تبعت
صور لامها ياخي الله يخربيتك ويخربيت غشوميتك ... استنى بقا
ياحلو زيارة قريبه من زين الجارحي وقرصه و دن محترمه منه .
على : متخفش ..... ماسكه من ايدة اللي بتوجهه.
الباشا : عملت ايه تانى من ورايا ... و ماسك ايه.
على: مش هاقول علشان لما اضربهم فى مقتل تبقا تفرح بيا احسن
من انك تقعد تبكت فيااا كدة... مع ان كل اللي بعمله علشان خاطرك

الباشا : لا مش علشان خاطرى... زين وانت بتكرهه من صغرك
علشان احسن واذكى منك فى كل حاجة وناجح و قدر يحقق كل
حاجة فى وقت قياسى .... اما مراد وسارة مش محتاج اقولك
العلامه اللي فى وشك موضحه كل حاجة .
على بغیظ : انا مش هارد عليك ... علشان انت بس ابويا .
الباشا : لا ياخي محترم ... انت متقدرش ترد عليا علشان خايف
احرمك من كل حاجة الفلوس والشركات ... على انت مستحملنى
بالعافيه وبتتمنى موتى انهاردة قبل بكرة .
على ببرود : كويس انك عارف ... انا ماشى حرقت دمی .
الباشا : غبى فى ستين داهيه تاخذك.
(على مشى و طلع تليفونه واتصل على رعد اللي بينفذة كل اللي
هو علوزو)

على : الو

رعد : ايوا ياباشا تحت امرك .

على بغموض : نفذ اللي قولتلك عليه وانهاردة .

رعد : اعتبرة حصل .

*****

عند سارة

سعاد: بجح انت ياخى طالع وبقلب جامد ومهمكش حاجة... ماهو العيب مش عليك .. العيب على المحترمه اللي ماشيه معالك .
مراد فى سره : استغفر الله العظيم شكل طوله اللسان وراثه فى ام العيله دى .

سارة : ماما حضرتك انا ممكن افه

(سعاد قطعت كلامها بقلم على وشها لدرجه ان ساره وقعت فى الارض ومراد انتفض جرى عليها يقومها) .

سعاد : تفهمينى ايه يا سافله يا قليله الادب يا خساره تربيتى فيكى ... شوفى سافلتك وصلت لفين وجايه تضحكى علياااااا وتكلمى كذب.

(سعاد رمت الصور فى وشهم ... ومراد اخذ الصور يشوفها اتصدم من الاوضاع وهما فى عربيته وكمان وهى نازله من شقه اسكندريه وهو مساندها بس ملعوب فيها بطريقه قذرة وصورهم فى المول.... ساره شافت الصور سكتت مقدرتش تتكلم هى غلظت من الاول انها كذبت وخبث واداي النتيجة).

سعاد : ايه ما تتكلموا انطقوا .. سكتوا ليه .

مراد: حضرتك حكمتى ونفذتى من غير ماتفهمنى ... الصور دى كذب وسهل اوى اخذك دلوقتى من ايدك لاي حد بتاع فوتوشوب والحقيقه هاتبان ..انا منكرش ان انا وساره كنا مع بعض فى كل الاماكن دى فعلا بس مش بالاوضاع دى ولا بالطريقه دى .. بنت حضرتك محترمه ومتربيه وبنت اصول .

سعاد بز عيق : حتى لو متفبركه ... هى كذبت عليا وكانت بتخرج معاك من ورايا ... واخرهم انهارده .

مراد : ياست الكل فعلا كانت معايا بس الاوقات مختلفه والصدف اللى بتجمعنا .

سعاد : مهما تقولو وتبرروا انا خلاص فقدت الثقه فى بنتى .. اخص عليكى .

مراد بتسرع : طيب انا طالب ايديها منك ... انا عاوز اتجوزها .
سعاد بتهكم: ايه عاوز تستر عليها .

مراد بنرفزة : استغفر الله العظيم ... استر ايه ... بقولك بنتك مفيش فى ادبها.

سعاد بز عيق : طيب وانا بقولك انت لو اخر واحد فى الدنيا دى مش هاتتجوزها ... جوازكوا على جثتى... واتفضل امشى برة .
مراد : طيب انا ماشى... وهاتجوزها بردوا غصب عن عين اى حد.
(مراد مشى متترفز ورزح الباب وراة... ودة كله سارة حاطه وشها فى الارض مكسوفه من امها)
سعاد : واحد قليل الادب... سافل.
سارة : ماما انا اسفه.

سعاد : اخرسى... مسمعش صوتك ... ادخلى اوضتك واعملى فى حسابك فى اقرب وقت هنسافر لابوكى وانا معاكى ومفيش نزول مصر تانى ... حتى كليتك انسيها... غورى من وشى .
*****

فى بيت الجارحى

ليليان : هو انت على طول قالع تيشترك كدة البسه تاخذ برد.
زين قرب منها واخدها فى حضنه : لا هو فى برد فعلا بس طول مانتى موجودة ببقا حران .
ليليان باستغراب: حران ! ليه وانا مالى بالعكس انا على طول سقعانه وايدى ورجلى تلج .
زين: فى حاجات صعب تتشرح يا حبيبتى.
ليليان : امم ... طيب ممكن اتكلم معاك فى حاجة .
زين : هو دا وقته كلام .. انتى وحشانى .
ليليان : واحشك ايه يا زين انا تقريبا طول الوقت معاك .. حتى لما اتخطفت جبنتى بعدها بكام ساعه بس .
زين : اولاً انتى بتوحشيني فى كل وقت حتى وانتى نايمه ببقا نفسى اصحيكى اسمع صوتك وتقعدى كدة قدامى .. ثانياً انتى ناسيه انك فقدتى الذاكرة يا عنى كنت معايا بنص عقل .. انا ماصدقت رجعتك علشان اقولك كل حاجة نفسى فيها .
ليليان : لا بص براحه كدة عليا ... ابقا وزح كلامك الحلوة على مراحل فى اليوم انا قلبى بحسه هايخرج من مكانه .
زين : هههه حاضر مش هاتكلم... انا هاعمل .

ليليان بعدت شويه عنه : يا زين اهدى انا عاوزك فى حاجة مهمه .
زين : يا صبر ايوب .. قولى .
ليليان : بس او عدنى انك تتفهم كلامى للاخر .
زين : ليليان قولى على طول .. انا مبكر ههش فى حياتى قد المقدمات .
ليليان : انت ناوى على ايه مع عمى ويوسف .
زين بنرفزة : متنطقيش اسم الكلب ده على لسانك تانى .... وانتى مالك اصلا بتسألى ليه .
ليليان : يا زين انا مالى ازاي ... الموضوع كله يخصنى ده عمى وده ابن عمى .
زين : لا ميخصكيش فى حاجة ... ايه خايفه عليهم .
ليليان بخوف : ايوة ..... بس مش عليهم .. عليك انت وعليا انا كمان .. على حياتنا يا حبيبي .
زين : مالها حياتنا وايه اللي مخوفك .
ليليان : يا زين انت هاتنتقم منهم ... طب وبعدين هاتفضل دايرة الانتقام شغاله .
زين بغموض : وانتى مين قالك انها هاتفضل شغاله .. هاتنتهى للابد .
ليليان بخوف منه : يا زين متخوفنيش ... واوعى تعمل حاجة زى دى وتقتلهم .
زين بحدة : انا ممكن اقتل اى حد يفكر يبصلك .. مابالك بقى باللى خطفك واذاكى .
ليليان : لا متقولش قتل وكلام ده احنا اصغرر من اننا نقتل .. القتل دى حاجة كبيرة .. وعقابه كبير عند ربنا .. ارجوك اهدى متخليش شيطانك يغلبك .
زين : انتى عاوزة ايه يا ليليان ؟!
ليليان : عاوزك تسببهم فى حالهم ... واحنا فى حالنا هما خلاص عرفوا انا فين ومع مين ومتجوزة مين .. وهاخافوا يقربوا مننا تانى صدقتى ده عمى وانا عارفه كويس .
زين : طيب وده عمك وابن عمك هاخاف من ايه .
ليليان : ابن عمى ماشى مجنون بس فى حاجة ممكن تبعدة عننا .

زين بهدوء: وياترى ايه هي ؟

ليليان : الفلوس... انا هاديهم جزء من مراثى علشان يهديوا ويبعدوا
عنا وكمان ها ادى عمى شاكرا وبكدة ابقا راضيتهم وابقا خلصت
منهم وانا اعيش معاك حياتى وانا مبسوطه وسعيدة ومبقاش خايفه
من حاجة .

زين : ولما انتى عاوزة تديهم جزء من ميراثك ... مش عملتى كدة
من الاول وليه تهربي وليه وجع القلب دة .

ليليان بزعل : بقا انا وجع قلب يا زين ... شكرا .. بس احب اقولك
انا مهربتش علشان الفلوس بالعكس انا عرضت عليهم ياخدو
ميراثى كله بس يسبولى بيت تيته الله يرحمها اعيش فيه بس هما
رفضوا وكانوا عاوزين يخلصوا منى و عاوزين يجوزونى لشيخ
عزت راجل قد جدى كبير ... مكنش قدامى الا حل واحد ان اهرب
والقدر وقعنى فى طريقك ... معلىش بقا على وجع القلب .
(زين شدها لحضنه .. ودخلها جوا ضلوعه لدرجه انها حسست ان
جسمها هايتكسر بين ايديه).

زين بحنيه : متر عيش يا حبيبتي انا مقصدتش الكلمه دى ....
وبعدين انتى لو فعلا وجع قلب... هايبقا احلى وجع قلب .. ليليان انا
كل يوم بحمد ربنا على انه رزقنى بيكى .. انتى حلم بعيد اوى
واتحقق ... افهمى كلامى انا كل اللى اقصدوا ان ابوكى كتب ميراثه
باسمك تيجى انتى وتوزعى على اعمامك ببقا حرام عليكى .
ليليان عيظت : مين قالك انه حرام .. بالعكس الصح اللى انا هاعمله
يا زين .. الفلوس دى بتاعتت تيته الله يرحمها وهى حرمت اعمامى
منها وكتبتهم باسم بابا وطبعاً بابا عمل نفس اللى عملته وكتبهم
باسمى انا .. وهما الاتنين ميعرفوش انهم ولدوا حقد وكرة من ناحيه
اعمامى ليا وميعرفوش انا قد ايه هاتعب فى حياتى ... يا زين انا
اخر همى الفلوس.. انا كان نفسى فى ضهر وسند ليا والحمد لله
لقيتك ونفسى فى بيت وعيله وهانعمله مع بعض ... علشان خاطر
لو بتحبني ريحيني سيبهم لحال سبيلهم واديهم جزء وعمى شاكرا
جزء وناخذ تعهد عليهم انهم ينسوننا .

مراد: امها دى ايه لسانها طويل زى بنتها بالظبط ... وحلفت منا متجوزها .

زين باستغراب: وايه جاب سيرة الجواز.

مراد : انا طلبت ايديها لجواز .

زين بنرفزة : انت مجنون يا مراد يا عنى الست مدايقه من كذب بنتها وشايفه صور ليكوا وفى اوضاع زفت ... وتطلب ايديها لجواز .. وفى وقت زى دة.

مراد : اعمل ايه ... انا شوفت ان كدة صح افكرت هاديها ... طلعت عنيدة زى بنتها.

*****

عند ليليان

(بتكلم سارة فى التليفون).

ليليان : يا حبيبتى اهدى .. انا معرفش حاجة .. انا لسه عارفه منك

سارة بتعيط: هاموت يا ليليان ... انا غلظت وغلظ كبير ... ماما زعلانه منى اوى ... دى اول مرة تكلمنى كدة وتضربنى .

ليليان : اعذريها. يا حبيبتى ... معلىش انا السبب .. اظاهر ان فعلا وجع قلب لكل اللي اعرفهم.

سارة : متقوليش كدة وانتي مالك انا اللي غلظت وكذبت .

ليليان : طيب اهدى وانا هاجيلك بكرة واتكلم معاها.

سارة : دى قالتلى اننا هانسافر دى .. تعالى يمكن اخر مرة اشوفك .

ليليان : لا انشاء الله مش هاتسافرى ومش هاتبعدى عنى .. مراد مش هائسكت ويمنعكوا من السفر .

سارة بعصبيه : متجيبش سيرته .. الاستاذ طلب ايدى بطريقه زى الزفت .

ليليان : معلىش تلاقيه مش عرف يتصرف ففكر ان كدة صح ..

بصى حاولى تنامى وانا بكرة هاجيلك وانشاء الله مامتك تهدى .

سارة : ماشى .

(ليليان قفلت مع سارة وفكرت انها تنزل تتكلم معاهم بس خايفه من رد فعل زين بس قررت انها تنزل وزى ماتيجى اخدت تيشرت له ونزلت).

*****

زين بعصبيه : ياخى انا نفسى اقوم اضربك على اللى انت عملته .. مكنتش تطلع احسن يامراد احسن من الهبل دة .
(الباب خبط وكانت ليليان ودخلت مرعوبه من صوت زين وقررت انها تدخل فى الموضوع على طول).
ليليان : احم ازيك يا استاذ مراد .
مراد : تمام كويس
زين باصلها بحددة وساكت .
مراد : خد يا زين من مراتك .....جايبلك التيشرت تلبسه .
زيين : هاتى .

(زين اخدة منها ولبسه وهى فضلت واقفه وهو باصلها بحددة).
ليليان بتوتر : زين ... سارة اتصلت وحكلى ومنهارة من اللى حصل .

زين : اممم منا عرفت .

ليليان : مامتها اصرت انهم هايسافروا فى اقرب وقت ومش هايرجعوا تانى .

مراد بعصبيه : يخربيت قرارتهم السريعه.

زين : متلومش الا نفسك .. انت السبب .

مراد : ما خلاص بقا يا زين حاسبتها غلط .

ليليان لقت الجو متكهرب حبت تهدى الوضع : احم الموضوع بسيط .. انا ممكن يا زين اروحها بكرة واتكلم مع مامتها وافهمها كل حاجة .

مراد : اه والنبي اتكلمى باسلوبك الحلو دة وامها هاتجيب وراه على طول .

زين : ياخى والله كل ما احاول اهدى انت تعصبنى تانى ... اطلعى فوق يا ليليان... وانت قوم امشى ختقتنى بما فيه الكفايه .

مراد : ماشى ياعم متزقش .. اشوفك فى الشركه .

*****

(ليليان طلعت ومستنيه تاخذ نصيها من زعيقه وزين دخل بكل عصبته).

زين : ليليان

ليليان بخوف : نعم .

زين : انا سمحتك تنزلى والمتخلف دة تحت .

ليليان : اهدى محصلش حاجة لدة كله ... يا زين سارة منهاره وانا نزلت اقولك علشان نتصرف .

زين : متنزليش بردوا استنيني .

ليليان : خلاص بقا عديها .

زين : يالا ننام اليوم كله انضرب بسبب مراد الزفت .

ليليان : ماشى .. هاتسييتى اروح لمامتها .

زين : اما اشوف بكرة .

ليليان : ربنا يستر .. بتعك من كل حته .

*****

صباحا

فى شركة الجارحى

مراد : يا عنى ليليان قاعدة مع امها دلوقتى .

زين : اه انا وصلتها بنفسى .

مراد : طيب ربنا يهدى امها .

زين : ويهديك .

مراد : مالى ياعم مانا هادى اهو ... هاقوم اروح شغلى .

(سهيله خبطت ودخلت)

سهيله : زين باشا فى ظابط برة وعاوز يدخل .

(زين استغرب شاورلها تدخله) .

زين : ظابط ايه دة .

مراد : تلاقيه ظابط ايقاع ولا حاجة .

زين : يخربيت بروذك يا مراد هاتموتنى قريب .

: السلام عليكم .

زين : و عليكم السلام... اتفضل خير .

هيثم : طيب

*****

عند مراد وزين

زين بتفكير : قتل ... ونورة .. امم و انت .
مراد : مفيش غيرة و على فكرة زودها اوى و لازم يتربى .
زين بغموض : على قصدك ... هي كانت اصلا على علاقه بيه ...
بس تمام اوى كدة هو زودها و محتاج منى قرصه و دن محترمه
علشان يتربى .

مراد : زين هي ليليان هناك عند سارة صح .

زين : اه ليه فى ايه .

مراد : طب اتصل بيها و قولها لو حد جة و خبط عليهم تصر انها
تفتح ولو لقت جواب او اى حاجة تاخذها هي .

زين : اשמعنا .

مراد : على مش غبى علشان يتهمنى بقتل نورة و هو عارف ان
هاخرج منها زى الشعرة من العجين هو عاوز يحصل بلبله فى
شغلى و فى مكان تانى .

زين : قصدك عند سارة طبعا .

مراد : امممم زى ما بعت الصور ... هو حب يكمل فاهم .

زين : هي مش قالت انه بيكرها ... طيب اللي بيكره حد بيبقا عاوز
ياذيه و خلاص بس مش يأذى اللي معاه .

مراد : هي قالت انه بيكرها و انا متأكد انه بيحبها و هي مأثرة معاها
و عاوز يبعدنا عن بعض بس عاوز يسوء سمعتى .... الحق بس
اتصل على ليليان الاول .

زين : طيب .

*****

عند سارة

ليليان برقه : والله ياطنط هو دة كل اللي حصل ... انا مكذبتش
عليكى فى حرف واحد .

سعاد بتهيدة : مصدقاكى يا حبيبتى ... بس انا صعبان عليا نفسى
انها تخبى عليا حاجة زى دى ... يا ليليان انا طول عمرى مرببها
على الصراحه ومديها ثقه كامله فى كل حاجة ... ليه تكذب .. ليه .
ليليان : يا طنط اعذريها الفترة اللى انا فقدت الذاكره فيها الكل كان
متوتر وهى اكيد كانت متوترة وبزيادة هى كذبت خوفا انك تمنعيها
عنى لانى عندى مشاكل زى ماحككتلك...واخرهم خطفى انا وهى .
سعاد : هى تعرف عنى كده انا ممكن امنعها عن واحده صاحبته
بسبب حاجة ملهاش ذنب فيها ...ساره كانت وحيدة قبل ما تعرفك
وبعيده عن كل الناس وملهاش حد بس لما عرفتك اتغيرت وبقت
واحدة تانيه وقتها انا لاحظت كده عليها ودعيت تفضلوا مع بعض
.... بس انا عارفه بنتى كذبت ليه .

ليليان : ليه ؟

سعاد : علشان حبت.... حبت مراد الالفى .

ليليان : طيب والله مراد كمان بيحبها نظراته وافعاله بتقول كده
صدقينى ... مراد شخص طيب ومحترم جدا ومالوش حد الا زين
وزين مالوش حد الا مراد .... هو بس اللى لسانه طويل شويه .

سعاد : وانا عند رأى لو اخر واحد مش هاتتجوزوا .

ليليان : ليه يا طنط .. ولا حضرتك من انصار اللى بنتى تحبه
متجوزش وتتجوز واحد تانى .

سعاد : لا يا عنى لا مراد دة اخر واحد تفكر فيه .

ليليان : طيب سيبك من مراد دلوقتى...ممكن نناديها وتصالحك
وتتاسفلك علشان خاطرى حبيبتى مموته نفسها من العياط علشان
خاطرك .

سعاد : ناديها .

(ساره اصلا كانت واقفه وراه الباب بتسمع كلامهم واول ما امها
قالت ناديها فتحت الباب ودخلت جريت حضنت امها).

سعاد : انتى بتتصنتى علينا .

ساره عيطت: والنبي ما تز على منى .. انا اسفه انا غلطت ومش
هاكذب تانى ابدا .

سعاد : انا واثقه فيكى انك معملتيش حاجة غلط... بس ليا ازعل من كذبك دة هو انا ام بتكهرب ولا بتضرب بالعكس انا سايبكى براحتك علشان انا عارفكى على ايه .

سارة : معلىش يا ماما فترة تعب ليليان وكمان كملت بخطفنا امبارح خلتنى مش عارفه افكر صح.

سعاد: خلاص اللى حصل حصل .. بس مراد الالفى تنسيه .

سارة : انتى عاوزة الصراحه ولا الكذب .

سعاد : هانكذب تانى .. الصراحه طبعاً.

سارة : مش هاقدر انسى يا ماما .

سعاد بصت ليليان : مش قولتلك يا ليليان حبتة .

ليليان : ههههههه الحب ولع فى الدرة .

سعاد : بيقا تسيبنى اربيه اصل انا مدايقه من طولله لسان .

سارة : لا فى دى عندك حق دوسى وبراحتك .

سعاد : الا قوليلى مين اللى بعث الصور دى وليه قاصد يعمل كدة .

سارة : معرفش والله .

ليليان : طنط مراد ظابط فى المخابرات واكيد له اعداء ... سارة

مفيش حد بيكرها .

سارة : ههههه اه والنبي دة انا سكر وعسل اوى.

(تليفون ليليان رن وكان زين وهى استأذنت تتكلم برة فى الصاله).

ليليان : الو .

زين : حبيبتى ... عامله ايه .

ليليان : كويسه الحمد لله ... ايه هو انا لحقت او حشك .

زين : انتى على طول وحشانى ... عملتى ايه مع مامت سارة اوعى

يكون حد زعلك بالكلام .

ليليان : ههههه لا بالعكس الست ذوق جدا واتفهمت الموضوع .

زين : طيب كويس ... يعنى خلاص كدة .

ليليان : لا لسه قافله من ناحيه مراد شكله عكها جامد امبارح.

زين : مش مشكله .. دة كله هايعدى .. المهم كنت عاوز اقولك حاجة

.

ليليان: امممم.

زين : ليليان ركزى ونفدى اللي اقوك عليه ومتسألش ليه دلوقتى
... لو حد جة وخبط عليكو اتحججى باى حجه وافتحى انتى و لو
لقيتى ظرف او علبه خديها وخببها بعيد عن ام سارة .
ليليان : ليه .

زين : هو انا مش قولت متقوليش ليه .
ليليان : حاضر .... بس هاتفهمنى بليل .
زين : اوك .. خلى بالك من نفسك .
ليليان : وانت كمان ... سلام .
*****

فى مكان مهجور

(عاصم ويوسف مربوطين ومتبهدين ضرب) .
عاصم بتعب : اه هاموت واشرب .
يوسف : ابن الكلب والله منا سايبه .. هاقتله .
عاصم : انت تخرس خالص .... ربنا يستر من اللي هايحصلنا ... دة
كله وحصل ولسه مجاش امال لما يجى .
يوسف : اموت واعرف .. عرف مكانا منين .
عاصم : احنا حاسبنا غلط .. الراجل دة مش سهل حد يلعب معاه .
يوسف : طيب والعمل .
عاصم : لما يجى سيبنى انا اتكلم وانت تخرس خالص .
يوسف : هايجى امتى بسلامته .
عاصم : الله اعلم .... المهم يجى اصل تعبت
*****

فى شركة الجارحى

زين : هى تمام يا عبد الرحمن متقلقش .
عبد الرحمن : عمى ويوسف مش هايجبوها لبر .... مش هايستكثم
غير الفلوس .
زين : متقلقش الموضوع هايخلص وينتهى للابد .

مراد : اسمعنى بس .. قوم انت خلص مشاوريك ... مفيش تحقيق
رسمى ولا حاجة .. حضرتته هايقول الادله وانا هاعلمه بيقا ظابط
ازاى ... قوم انت .

زين : طيب .... خليك انت هابقا اجاى اخذك.
(زين خرج وهيثم ارتبك من نظرات مراد وبدء يحس انه بيحك فيه
وحب يلطف الوضع)
هيثم : باشا احنا بنتأسف طبعاً.. بس عندنا شك ولازم نتأكد... ياريت
تعذرنا.

مراد : قول اللى عندك.

هيثم : نورة علاقتك بيها ايه.

مراد : توتو قول الادله ... انا مبقولكش اسألنى .

هيثم : الادله ... لما سالنا فى الشركه قالو انك على علاقه بيها
وكممان بواب العمارة اللى هى ساكنه فيها شافك بتتردد على شقتها
كثير وبتفضل وقت كبير هناك وكممان هى كاتبه فى ورق عندها انها
بتكرهك علشان انت على علاقه بيها وهى حملت منك وانت هددتها
انها لازم تنزل الطفل ياما تقتلها وهى رفضت وانت قتلتها وبواب
العمارة قال انك كنت نازل يومها مرتبك وخايف جدا وبتجرى على
عربيتك ... و ادله البحث الجنائى لقوا ميداليه مكتوب عليها مراد
واقعه هناك فى شقه القتيله .

مراد : خلصت .

هيثم : ايوه اتفضل قول اللى عندك.

مراد : هاقولك اولا انت غيبى اوى علشان متأكد ان الادله دى كلها
غيبه وعلشان انت متأكد ان الادله دى كلها عبارة ان العيار اللى
ميصبش يدوش ... بس هارضيك وافهمك يمكن تكون اهل وماشى
وراة حد ومش فاهم حاجة

اول حاجة .. لما سالنا فى الشركه قالو انك على علاقه بيها ... سألت
مين ؟.

هيثم : انا هنا المحقق مش انت .

مراد بحدّة : رد سألت مين .

هيثم : ناس بتشتغل فى الشركه.

مراد :وعارف يا عنى ايه ظابط فى المخابرات .. يا عنى انا بقتل بدم بارد مبخافش مبرتبكش هو انا اول مرة اقتل حد.
هيثم : طيب والميداليه اللى عليها اسمك .
مراد : تعرف انا مبكر ههش فى حياتى قد الغباء او اللى قدامى يبقى غبى و عنيد .. انت اهيل انا ممعيش ميداليات باسمى اصلا واللى قتلها سهل يحطها .... بص ياله انت خنقتنى والله قووم نادى حد اكبر منك اتكلم معاه مش ناقص وجع دماغ.
هيثم ارتبك : خلاص ياباشا القضية هاتتحفظ ضد مجهول .
مراد : لا ... انا كلمت اللواء شريف يشيلوك من القضية دى وحد تانى اذكى يمسكها... ووصيت عليك تروح موسيقى الشرطه تطبل واره حد دة ... انت شاطر فى الحكايه دى .. وعلى فكرة انا اصريت اجيلك بنفسى علشان ادرك درس تفتكرة عمرك كله ... اصل انا بموت وادى دروس .

*****

فى قصر الباشا

الباشا : زين اهلا... شرفت
زين : طبعا انت مستغرب انا جايلك انت ليه .. ومروحتش لابنك .
الباشا : لا انت تيجى فى اى وقت وابنى تروحله فى اى وقت .... بس مش فاهم فى ايه .
زين : لا انت فاهم .. ابنك لعب فى عداد عمرة وبيكمل لعب وانا سايبه بمزاجى .. ابنك غلط غلطات كبيرة اوى وانا بحبه ولما بحب حد بحبه يغلط علشان لما اجاى احطه فى دماغى يتربى صح .... وميرجعش يعيط زى النسوان .
الباشا : هو عمل ايه بس .
(زين قام من مكانه وقرب عليه ونزل بجسمه ناحيه الكرسي اللى قاعد عليه الباشا وهمس فى ودانه).
زين بهمس : اوع تكون فاكرا ان مشوفتش اللى عملته فى ابويا وامى زمان او تكون فاكرا ان كنت صغير مش هافتكر ولا افتكر كلامك ولا افتكر ضحكك و ابويا وامى بيولعوا فى العربيه ... تؤتو تبقى

غلطان لو افكرت كدة بس شوفت انا صبرت عليك قد ايه ولسه
عقابك مش جة ... وابنك جة وكمل مكانك المسيرة بس انا الصراحه
صبرى بدء ينفذ وايدى بدات تاكلى ان اقتلكوا بس فكرت وقولت
لسه شويه عليكوا مش قبل ما احرق قلبك بس انهاردة هتاخدوا اكبر
ضربه فى حياتكوا عارف مصنع الحديد اللي بتبنوة بقالكوا ثلاث
سنين... انا بقا جيت و فى ثانيه وسويتتوا بالتراب مبقاش له وجود
... دى اول قرصه و دن والتقى لسه جاى و راة .. انا عاوز انبهك
على حاجة مش انت قاعد فى قصر ك وحوالك حراستك بس انا بقا
بعد عليك انفاك حتى وانت نايم ... اسيبك بقا مع صدمتك .. سلام .
(مشى زين والباشا حس انه هايجراله حاجة وجاب تليفونه واتصل
على الشركه و اتأكد ان المصنع بيتهد بامر من الحكومه والخسائر
كبيرة جدا)

الباشا بعصبيه: ر ع ع ع ع ع ع ع ع ع ع

رعد : ايوا ياباشا نعم .

الباشا : على فين .

رعد : احم على باشا سافر شرم يغير جو .

الباشا : الحيوان له نفس اتصلى بيه خليه يجى .

رعد : ياباشا قافل تليفونه .

الباشا : هاتلى الحيوان دة من تحت الارض يجى يشوف المصايب

اللى نازله علينا بسبب غشوميته .

*****

عند سارة

(جرس الباب رن و ليليان اصرت تفتح هى زي ما قالها زين وفتحت
فعلا و ما لقتش حد بس لقت ظرف اخدته وخببته و دخلت اوضه سارة
تبلغ زين وسارة شافتها و دخلت وراها) .

سارة : قفشتك ايه اللي معاكى دة

ليليان : اخص عليكى يا سارة والله اتخضيت .

سارة : امم سلامتك يا قلبى ايه اللي انتى مخبياة دة .

ليليان : والله ما عرف زين اتصل وقالى ان لو جرس الباب رن افتح
انا واخاد اى ظرف ومامتك متشوفش ... هى مامتك فين
سارة : بتعمل الغدا ... طيب هاتى نفتحه .

ليليان : ممكن زين يزىعق .

سارة : ليليان دة جاى فى بيتنا زين مالوش دعوة ... هاتى بس .
(سارة اخدت الظرف وفتحته ولقت صور لنورة وهى مقتوله
ومعاها ورقه مكتوب فيها.)

: حبيب بنتك مراد الالفى قتل نورة اللى بتشتغل عنده علشان كان
علي علاقه بيها وهى حامل منه خاف من الفضيحة واقتلها وهو
محبوس دلوقتى ... فاعل الخير .

(ليليان شافت الصور انهارت من العياط وارتعشت من الخوف) .
سارة بخوف : مين دى يا ليليان .

ليليان عيطت : دى نورة اللى زين جابها مكانى فى الشغل صاحبه
سهيله .

سارة : وايه علاقتها بمراد ... هو مراد قاتلها فعلا .. هى كانت
حامل منه .

ليليان : لا طبعا دة كذب ... مراد مش كدة او عى تكونى بتشكى فيه
اللى بيحب حد ميوصلش لمرحلة الشك ايدا .

سارة عيطت : طيب مين دة اللى بيعمل كدة فينا واشمعنا بيعت
صور لامى ومراد فعلا محبوس ... اتصلى على زين اطمئن عليه .

*****

فى قسم الشرطه

زين : يا عنى انت هنا قاعد بتاكل وبتشرب شاى وانا برة بغلى .

مراد : ايه يا عم جعان وهاموت لو مأكلتش .. انت كنت فين .

زين : كنت فى مشوار .

مراد : ايوا فين عند عم ليليان وابنه .

زين : لا دول ساييهم شويه يستوا على الاخر هو انا هاروحلهم كدة

بسهوله لازم يجيبوا اخرهم ... كنت بعمل الصح مع على وابوه

الباشا .

مراد : احبك وانت قاسى كدة .
زين : والله انك بارد .
(تليفون زين رن وكانت ليليان) .
زين : الو ... ايه دا مالك ياقلبي بتعيطى ليه .
ليليان بتعيط : زين فى ظرف جه وانا اخدته وفتحته انا وسارة .
زين : و فاتحه ليه يا ليليان انا قولتلك افتحيه .
ليليان عيطت : سارة اصرت .
زين :طيب اهدى يا حبيبتي .. فى ايه الظرف دة .
ليليان : فى صور لنورة اللى انت جابتها مكانى سكرتيرة مقتوله يا
زين .
زين : طيب اهدى انا هاجيلك دلوقتى .. متخافيش من حاجة .
ليليان : هو مراد معاك .
زين : اه معايا ليه .
ليليان : هو محبوس فعلا .. هو فعلا اللى قاتلها .
زين : لا طبعا ... زى القرد قدامى اهو .
ليليان : طيب سارة عاوزة تظمن عليه .
زين : خد التليفون .. سارة عاوزة تظمن عليك .
مراد : هات .... الو
سارة عيطت : مراد
مراد : عيونه .
سارة : انت اللى قتلتها .
مراد : وقشرتها واكلتها هههههههه
سارة : هههه انا بتكلم جد انت محبوس .
مراد : اه وبيعذبونى وبيكبوة الشاى السخن على رجلي .
زين : ههههههههه والله انك بارد .
سارة سمعت زين : والله زين عنده حق ... انت ايه ياخى متعرفش
تتكلم جد .
مراد : لا مبعرفش .... المهم امك اخبارها ايه لسه حريقه زى ماهى
.
سارة : اتكلم على امى باسلوب احسن من كدة .

مراد : الصراحة امك مستفزة اوى .

سارة : مرالالالالاد ... انا هاقفل

مراد: اقفلى ..... بس هاقولك حاجة انا هاتجوزك غصب عنها ..

Take care beby

زين : عنيف انت اوى فى حبك .... ايه الاسلوب الزفت دة

مراد : ههههه الله ايه ياعم انت مركز معايا ليه .

زين : مركز ايه يا اهل انت واقف فى وشى وبتتكلم .

مراد : ههههههه عادى ... المهم قولى ايه الظرف اللى اتبعت .

زين : صور لنورة وهى مقتوله .

مراد : يابن ال.....

زين : اهدى بس عليا .... هو كدةخذ صدمه لسه التانيه جاي وراها

علشان يبقا يفكر يجى جنبك تانى .

مراد : خد الظرف من ليليان واحرقه مش لازم يوصل لتحقيقات ...

سارة هاتروح فى سين وجيم وامها هاتحلف طلاق تلاته ماهى

مجوزها لى .

زين : ههههههه امها هاتحلف ايه يا مراد .

مراد : طلاق تلاته .

زين : بيئه انت ... المهم يالا نروح علشان اجيب ليليان .

مراد : ماتاخدى عندكوا وغدونى انا جعان .

زين : والله يا مراد ان لمحتك جاي عندى فى البيت لاموتك .

مراد : مش جاي ياعم .... دة حتى اكلكو وحش .

زين : طيب يالا انجز .

*****

عند سارة وليليان

سارة : مبيعرفش يقول كلمتين على بعض جد .

ليليان كانت باصه فى التليفون: هههههههه معلش... على فكرة زين

باعت مسج وبيقولى اجيب الصور .

سارة : طيب لميهم لغايه ما اشوف مين بيرن الجرس.

ليليان : طيب

سامر : عمو بس .
ليليان بكسوف : لا وحضرتك كمان .
سعاد : اقعدى يابنتى اتغدى معانا .
ليليان : معلىش والله يا طنط مرة تانيه... زين تحت ولازم انزل .
سعاد: ماشى يابنتى .
سارة : تعالى هاوصلك لغايه الباب .
سامر بهمس : ماما .
سعاد : ايه يا واد .
سامر : مين زين دة .
سعاد : زين الجارحى ج...
(تليفون سامر رن وقطع كلامه والدته)
سامر : خلاص يا ماما عرفت... هاقوم ارد على التليفون .
*****

فى العربيه

زين : وحشتينى اوى يا قلبى.
(ليليان ماصدقت شافته استخبت فى حضنه تطلع الضغط اللى كان عليها من بدايه كلامها مع والدة سارة وكمان صور قتل نورة وفى الاخر نظرات سامر).
ليليان بهمس: وانت كمان وحشتتى اوى .
زين : مال صوتك فى حاجة غريبه ليه .
(ليليان طلعت الظرف وادته لزين .. وزين فاتح وشاف الصور وقلبه واجعه انها شافت صور بالمنظر دة ومكنش بتمنى انها تتعرض لموقف زى دة).
زين : معلىش متزعلىش انا اللى حظيتك فى موقف زى دة .
ليليان عيظت : مش زعلانه منك بس زعلانه عليها مكنتش تستاهل تموت بالمنظر دة .
زين اتنهذ : طيبه اوى انتى يا ليليان ... تعرفى انها السبب فى وقعتك من سلم الشركه .
ليليان : لا يا زين متظلمهاش محدش وقعنى انا اللى وقعت لوحدى.

زين : احسن خليه يتربى .

*****

فى مبنى المخبرات

: مراد باشا فى واحد اسمه هيثم عاوز حضرتك .

مراد بخبث : دخله .

(هيثم دخل ولقاه مراد حاطط رجل على رجل وكانه عارف انه
جاي) .

مراد : تعال يا هيثم اقعد .

هيثم : انا متشكر ياباشا انك رضيت تقابلنى .

مراد : ومرضاش ليه يا هيثم ... انت لىك معزة خاصه عندى .

هيثم : مراد باشا انت فعلا وصيتهم يعاقبونى و ينقلونى موسيقى

الشرطه .. ياباشا انا عارف ان غلظت ان قدمت ادله كلها غلط

واندفعت بس يا عنى مستاهلش العقاب القاسى دة .

مراد : هههه لا تستاهله ... وتستاهل اكثر من كدة كمان .

هيثم : ليه ؟

مراد : علشان مينفعش تكون ظابط محترم وفى مكانتك دى وتتملى

من حد وتمشى وراة وانت مغمض عينك دة فى حد ذاته غلط .

هيثم بلع ريقه بالعافيه : وراة حد مين .. مش فاهم .

مراد : على الباشا .

هيثم : احم على الباشا مين !؟ .

مراد : توتوؤ كدة غلط ... ياهيثم يا حبيبي ابقى اعرف انت بتكلم مين

الاول .... دة انا سامع بودانى مكالمتك له .

هيثم : مكالمه ايه !

مراد : اللى انت بتز عقله فيها علشان هو السبب فى كل اللى حصل

وتقريبا كنت بتلوم نفسك انك مشيت وراة بس ياترى على الباشا

ماسك عليك ايه .... ياترى ياهيثووم .

هيثم : مش ماسك حاجة عليا .

مراد : لا ماسك عليك مش انت تقريبا متورط فى تهريب اثار .

هيثم اتوتر: اثار !

مراد : موطييه صوتك ليه .. هي امك جمبك .
سارة : توتو انا لوحدي .... بس بابا جة هو وسامر .
مراد : سامر مين .
سارة : اخويا .
مراد:اه وابوكي جة ليه .
سارة :وانا ايش عرفنى مايجي .. هاقول لابويا جاي ليه .
مراد : طيب قوليلي هو ابوكي لسانه طويل زى امك ولا ظروفه ايه.
سارة : مراد اتم .. دى ماما .
مراد : ايه يا ماما يا عنى .. اعملك ايه ... ما امك حريقه الصراحه .
سارة بغيط : يابنى متكلمش على امي كدة .
مراد : طيب ابوكي ظروفه ايه .
سارة : مش فاهمه ظروفه فى ايه .
مراد : انتى هاتستعبطى يا سوسو... قصدى حراق زى امك كدة وهيرفض جوازنا .
سارة: استغفر الله ... والله يا مراد لو مالميت لسانك على امي انت حر ... وبعدين انت عاوز تتجوزنى ليه ... خلاص وفر عروضك ... ماما خلاص رضيت عنى .
مراد بغيط: عروووووض ماشى ماالشى يا سارة ..اقفلى خنفتينى .
سارة : سلام
(سارة قفلت معاه ولقت ماهى عماله تتصل) .
سارة : الو يا ماهى عاوزة ايه ؟
ماهى : مبرديش ليه ... مانتى كنتى انتظار دلوقتى .
سارة : اوووووف عاوزة ايه اخلصى ... مش جايه معاكى المول انا.... انتى بت باردة وانا مش بطيقك .
ماهى : مش تطقينى براحتك ... انا عاوزكى معايا معزومه على حفله بليل وماما مش راضيه الا لما تيجى خايفه عليا..... عاوزة البودى جارد معايا.
سارة : انا بودى جارد يا معفنه .

ماهى : اه وياالا اجهزى على ٩ بليل ... ابقى البسى حاجة حلوة
بس... سلام

سارة: ماشى يا ماهى الكلب اما وريتك مبقاش انا .

*****

فى بيت الجارحى

ليليان : بتعملى ايه يا دادة .

دادة سميحه : بعمل الغدا يا ست البنات .

ليليان : يوووة الاكل دة وحش اوى... بطنى بتوجعنى منه .

دادة سميحه : يا حبيبى زين عايش عمرة كله على الاكل الصحى

ومانع الاكل زى المحاشى والمكرونات والذى منه .

ليليان : بس انا نفسى فى مكرونه بالباشمل وبانيه .. اوعى ما

اعملهم .

دادة سميحه : لا يا بنتى استأذنى زين .

ليليان : استأذن ايه يا دادة هو علشان عاوزة اعمل اكل بحبه لازم

اخاد الاذن من زين ... زين ايه دخله اصلا .

دادة سميحه بهدوء: مفيش حاجة بتحصل فى البيت الا لما ناخذ رايه

الاول حتى فى الاكل .. هو شخص بيحب النظام بيعشقه قد عنيه

وشخص عملى جدا ... اسمعى كلامى روى واستأذنى .

ليليان : طيب ... هو فى مكتبه .

دادة سميحه : لا هو بيلعب رياضه فوق .

(ليليان راحتله ودخلت ووقفت على الباب وكان هو بيلعب ومندمج

ومحسش بوجودها.. وهى وقفت وسرحت فيه وتقريبا نسيت هى

كانت جايه ليه وافتكرت هو بيقولها انها حلم بعيد واتحقق وحست لا

المفروض يعكس الكلام لانه هو اللى حلم بعيد واتحقق وبقى بين

ايديها وفضلت مبتسمه بتتفرج عليه وهو حس بوجودها من ريحتها

اللى ملت المكان

.... ريحتها اللى بتجننه).

زين : هاتقفى كتير يا لى لى تتفرجى عليا .

ليليان انتهبت لنبرة صوته اللى بتعشقها : بتقول ايه ؟.

زين : بقول سرحانه فى ايه .
(ليليان مشيت وراحت لعنّدة وهوقاعدها على رجله خلاص هو بقا
مدمن يقعدھا كدة).
ليليان : انا مش سرحانه انا شوفتك مندمج قولت اسيبك براحتك .
زين : والله هههههههه.. لا انتى حضرتك كنتى سرحانه وكمان
مبتسمه .
ليليان : امم مبسوطه بيك .
زين : وياترى مبسوطه ليه .
ليليان : مبسوطه علشان جوزى مش بكرش ومربى عضلات وكدة
ياعننى ههههههه .
زين : ههههههههه يا شيخه ... قوليلى جايه ليه .
ليليان : هو انا ممنوع اجاى .
زين : ياخبر ممنوعه ايه بس... دة البيت وصاحب البيت تحت
امرك .
ليليان : اممم لما دة كله تحت امرى ... امال ليه هما مانعنى تحت
ان اعمل غدا .
زين باستغراب : مين مانعك؟! .
ليليان : دادة سميحه قالتلى ممنوع اعمل الاكل اللى بحبه ...
حضرتك مانع الاكل دة فى البيت .
زين : اكل ايه؟! .
ليليان : عاوزة اعمل مكرونه بالباشمل وبانيه .
زين : انتى ليكى فى الاكل دة .
ليليان : اه طبعا .... امال انت ليك فى ايه يا زين .
زين : معرفش انا طول عمرى متعود على الاكل الصحى مبحبش
الاكل دة حتى لما كانت عايشه معايا عودتنى على ان الاكل يكون
صحى .
ليليان : لا بقا حضرتك من هنا ورايح امور البيت تخصنى
وحضرتك مالکش دعوة .... وهاعمل انا الغدا .
زين : امال ليا دعوة بايه؟ .
ليليان بمكر : امم ليك دعوة بيا انفع .

*****

فى قصر الباشا

الباشا : الزفت دة ماله .
رعد : على بيه محبوس فى شرم.
الباشا : ايه محبوبووس ليه؟! .
رعد : احم فى قضيه ادا ب .
الباشا: يانهار اسود ... ياخراب بيتك يا حمدى الله يخر بيتك يا على
... لو الصحافه شمت خبر هانروح فى داهيه .
(تليفون الباشا رن)
الباشا : الو فى ايه .
السكرتيرة : حضرتك لازم تيجى الشركه فى مصيبه تانيه.
الباشا : هو انا هاستنى لما اجاى ... اخلصى قولى فى ايه .
السكرتيرة : فيه خبر نزل على نت ان على باشا ممسوك فى قضيه
اداب وصورته وهو مقبوض عليه نازله على النت واسهم الشركه
فى النازل .
الباشا : اقفلى واعرفىلى مين صاحب الموقع اللى نزل كدة .
رعد : خير ياباشا .
الباشا: زين الجارحى سن سكاكينه علينا .... اللى خايف منه بدء
يحصل .
رعد : ياباشا ياما قولتلك بلاش زين الجارحى دة راجل مش سهل
... وقولتلك بلاش على بيه يدخل فى الانتقام .
الباشا : ياريتنى سمعت كلامك يارعد .... على دخل بغباء انا كنت
منفذ الخطه وهو كان هايمشى عليها زى ما انا قايله بس اتعامل من
دماغه ... وادى دماغه وقعتنا ولسه زين الجارحى مش هايسكت .
رعد : طيب والعمل؟ .
الباشا : روحلو وخذ محامين معاك وطلعه ادفع اى حاجة وطلعه
منها .. وانا هاعرف مين اللى نشر الخبر دة واحاول لمة واحاول
اروح لزين الجارحى اتكلم معاه مع انى مكنتش عاوز اوصل لكدة
ابدا .

رعد : وتروحه ليه ياباشا .. انشاء الله هانطلع على بيه منها .
الباشا : هو انت فاكر ان زين كدة خلاص مش هاينتقم منى تانى ...
تبقا اهل هو كدة بياخد بحق صاحبه مراد .. لسه حق مراته ولسه
حقه منى .. روح يارعد روح انت .

*****

فى بيت الجارحى

زين : تسلم ايديك الاكل كان حلو اوى .

ليليان : بالهنا يا زينى .

زين : ايه بقا زينى دى انا اسمى زين .

ليليان : توتو انا اقولك يا زينى علشان انت زينى انا وبس.

زين : قولى اللى تقولى .. بس اوعى تقولىها قدام مراد اصله
فضيحه .

ليليان : هههههه يا حرررام والله عسل وكلكوا فاهمينه غلط.

زين بحددة : ليليان .... ايه عسل دى حافظى على كلامك.

ليليان : ياخرابى يا زين منك خلاص بتلقب فى ثانيه .... ممكن اسال
سؤال .

زين : قولى .

ليليان : عملت ايه فى موضوع عمى .

زين : لسه ومتسألش فيه تانى بدام هانفذك اللى انتى عاوزة بيقا

خلاص انا لما بقول كلمه لايمكن ارجع فيها ابدأ .

*****

عند سارة

سعاد : ايش ايش ايه الحلاوة يا سارة .

سارة : هههههههه ايه رايك .

سعاد : اول مرة اشوفك لابسه كدة وحاطه مكياج كمان.

سارة : علشان بنت اختك ماهى بنتحدانى ... قال ايه البسى حلو ...

انا هاوربها انا مين .

سعاد : الله يخيبك بتحطى عقلك بعقل عيله .

سارة : دى عيله دى اسكتى والنبي يا ماما دة انا اللى عيله.. المهم
انا نازله بقا اصلها بقالها ربع ساعه تحت بترن وانا مطنشها علشان
تتعلم الادب .

سعاد : متأخريش لو هاتأخري كلى سامر يجيبك .
سارة: اوك

(سارة نزلت ولقت ماهى تقريبا هاتولع منها واتغاضت اكرت بعد لما
شافت سارة لابسه ايه) .

ماهى : ايه دا انتى اللى لابسه دة انتى اول مرة تلبسى كدة وتحطى
ميكب .

سارة : علشان تتعلمى الادب ومنتحدنيش يالا وقفى تاكسى خلىنا
نخلص من المشوار المقرف دة .

(وقفوا فعلا تاكسى وركبو لكن ماهى فى نص الطريق واصرت
انهم ينزلوا)

سارة : ممكن افهم ليه نزلتينا فى الطريق .

ماهى : استنى فى حد مستنياه جاى .

سارة : يادى النيله يابنتى احنا بنتين واقفين فى شارع ضلمه وفى
وقت زى دة الناس هاتفهمنا غلط .

ماهى : خلاص بطلى كلام .. اهو جة

(سارة بتلف وراها شافت عربيه مراد بتركن وهو نازل منها وجاى
مبتسم) .

مراد : ازيك ياماهى ايه القمر دة

ماهى : ميرسى مراد كلك زوق .

سارة : انتوا بتستهبلوا .

مراد همس لماهى : ماهى روحى على العربيه واركبى لغايه ما
اقنع بنت خالتك علشان متبوظش الليله .

ماهى بدلع : اوك .

(ماهى مشيت ومراد طلع منديل من جيبه)

مراد بهدوء: خدى المنديل امسحى القرىف دة .

سارة : قرىف ! .. وانت مالك .

مراد : امسحيه اصل والله يا سارة هامسحه انا بطريقتى .

سارة : مش هامسح حاجة يا مراد واقولك والله منا جايه معاك انت
والسنيورة بتاعتك فى حته سلام.
مراد : سنيورة ايه وهبل ايه ... انا اصلا عامل دة كله علشانك انتى

سارة عيظت : اه صح بدليل تتصل تعزمها على حفله واول ما
تشوفها تقولها ايه الحلاوة دى وهى اصلا مأفورة وانا متقوليش اى
حاجة ولما تفكر تقولى تقولى امسحى القرف دة .. انا قرف يا مراد .
مراد : انتى هبله ... هى تحط وتلبس وانا مالى ... لكن انا مالى
بيكى انتى.

(سارة عيظت وسكتت وودت وشها الناحيه التانيه وهو بص على
ماهى لقاها مشغوله فى التليفون قرب منها ومسح دموعها بالمنديل
براحه ومسح الروج اللى جننه اول ما شافه وهى حبست انفاسها من
قربه ولمسه ايدة على وشها وحاولت تتماسك علشان متقش مدت
ايديها بعفويه ومسكت فى ايدة التانيه وهو مستمر بعذابها ولمسته
اللى بتاخذها دنيا تانيه).
مراد بهمس: اهو يا ستى مكنتيش عاوزة تمسحى الميكب انا مسحته
كلها .. دة انتى كدة قمر .
سارة : ها ؟ .

مراد : ها ؟ ... ههههههههه انتى حالتك حاله .

سارة بغیظ : والله انك بارد .

مراد : عارف .

سارة : قول للبت دى تنزل من قدام علشان اركب انا .

مراد: ههههه عاوزة تركبى جنبى .

سارة : مراد قولها علشان مامسكش فيها .

مراد : طيب يالا .

(مراد فعلا طلب من ماهى تنزل وخوفها بان سواقته سريعه وهى
هتخاف وسارة ركبت جنبه وكل شويه يتعمد يلمس ايديها وهى
ترتبك وتبصله بحدة علشان يسكت وهو مستمع جدا بنظراتها
وتوترها).

مراد : وصلنا نزلنا .

سارة : مراد ممكن تهدي انا هافهمك كل حاجة .
مراد بغضب : اخرسى .
سارة وقفت مراد : مراد اهدى والله انا معملتش حاجة غلط .
مراد بصوت عالى لدرجه انه فزعها : لا غلط... وقولتلك اسكتى .
مهاب خرج وفي ايده مسدسه : انت فاكرا انك هاتهرب منى واسيبك
انت مش عارف انت عملت ايه ياله .
مراد : ياله انا ياله .
سارة وقفت فى وش مهاب ومراد فى ضهرها : مهاب ارجوك نزل
سلاحك مينفعش كدة .
مراد : اوعى من وشى ماشوف الاهبل دة بيعمل ايه .
(مهاب ضرب طلقه جت جنب مراد بالظبط وسارة صوتت
واستخبت فى حضن مراد) .
مراد بصوت جهورى : انت مجنون انت كنت هاتموتهاااا .
مهاب : هو انا مقولتلكش ان ظابط فى عمليات الخاصه وبعرف
نشاني رايح فين .
مراد : حصلنا القرف ياخويا .
(سارة كانت بترتعش جامد فى حضن مراد ... واخيرا صوتها طلع
).
سارة عيطت : مهاب .. مراد لو سمحتوا اهدوا بقا حرااام كدة .
مهاب : مين دة وازاى واقفه فى حضنه .
ماهى اتكلمت : دة الرائد مراد الالفى ظابط فى المخابرات يامهاب .
مهاب : الله الله وانتى كمان جايه ... ايه الحلاوة دى .
(سارة انتبهت انها فى حضن مراد ... حاولت تبعد عنه بس هو
رفض وحاوطها بايده) .
مراد : ماهى يالا خلىنا نمشى .
مهاب : انطقى قولى مين دة .
ماهى : انت بتز عقلى ليه .. اتكلم باسلوب احسن من كدة .
مهاب : والله اتكلم ازاي بقا يا ابله ماهى .
سارة همست لمراد : مراد علشان خاطرى سيبنى ... اروح افهمه
مهاب وماهى علاقتهم متوترة اصلا وكدة هاتبوظ اكثر .

مراد : علاقتك بالزفت دة ايه؟ .
سارة : ابن عم ماهى واخويا فى الرضاعه.
مراد : روحى واقفى بعيد واياكى حتى تقربى منه سنتى واحد انتى
حرة .

سارة : حاضر
مهاب : اخيرا قدرتى تخرجى من حضنه ياست سارة .
مراد : استغفر الله العظيم .... انت ناوى على موتك انهاردة .
سارة : مهاب لو سمحت ممكن نتكلم على جنب .
مراد بحددة : نتكلم على جنب فين اتكلمى قدامى هنا.
سارة: مراد انا قدامك اهو ... سيبنى اخلص الموضوع دة .
مراد : خلصى الزفت علشان مخلصش عليه .

*****

فى بيت الجارحى

زين : ها يا دكتورة عندها ايه.
: خير يافندم هى بس عندها التهاب فى جدار المعدة ومعدتها حساسه
جدا واظاهر عكت فى الاكل جامد .
زين : ودة سبب اغمائها .
: هى ضعيفه ومش بتتغذى كويس واظاهر ان الالم كان شديد ومش
استحملته.
زين : تمام متشكر يا دكتورة .. اتفضلى انتى .

(دكتورة مشيت وزين دخل لقاها نايمه مبتسمه وهو باصلها بغضب
.)

ليليان : ممكن تيجى .
زين : لا ونامى انتى .
ليليان : اخص عليك يا زين هاتسيبنى تعبانه وتمشى.
زين : انا زعلان منك.
ليليان : ليه عملت ايه؟
زين : انتى اكيد كنتى عارفه كويس ان معدتك حساسه صح.

ليليان : صح .
زين : عكىتى ليه بقا فى الاكل .
ليليان : انا مش هاقولك ليه غير لما تيجى وتقعد جنبى .
(زين اتنهذ وراح لها وقعد قصادها وهى قامت وقعدت فى حضنه) .
ليليان : انا معدتى حساسه فعلا .. بس انا يا زين بعدت فترة كبيرة
عن الاكل دة طبيعى لما ارجع اكله تانى اتعب .
زين : خلاص مفيش اكل من دة تانى وهاتاكلنى صحى وبس .
ليليان : لا ماخلاص انا اخدت الصدمه الاولى ههههه مش
هاحصلى حاجه تانى .
زين : انتى بتضحكى !! .
ليليان : اممم خوفت عليا .
زين : انت بتسالى !..... انا فى الاول مكنتش بخاف على حاجة ....
لكن دلوقتى بقا خوفى متمثل فىكى انتى .. انا لو هاطول اخبيكى من
الدنيا بحالها هاعملها ومش اتردد ثانيه .
ليليان : طيب ما تخيينى يازين انا عاوزة استخبنى .
زين : قريب اوى يا روح زين هاخطفك واخبيكى ... قريب اوى .
*****

عند سارة

سارة : فهمت بقا يا مهاب .. ماهى ملهاش دعوة بحاجة .
مهاب : فهمت بس خروجك معاه غلط ولسه مفيش بينكوا حاجة .
سارة : عارفه . .... بس خلاص هو هايتقدم .
مهاب : وايه معطله بقا مش حضرته رائد فى المخابرات له وزنه
ياعنى فين العطله .
سارة : العطله عندى انا ... كنا مستنين بابا واهو جة من السفر .
مراد قرب منهم : مش كفايه كدة ياهانم ولا ايه .
سارة : خلاص خلصت .
مراد : يالا علشان نروح .
مهاب : لا مش هاتروحهم انا اللى هاروحهم .
مراد : وقسما بالله ثانيه كمان وهاقتلك فعلا.... انا على اخرى منك .

سارة اخدت مراد بعيد : مراد انا لازم امشى معاه علشان الامور
متتعقدش اكر .

مراد : لا .

سارة : مراد دة اخويا .

مراد : ماشى ياسارة .. انا هاوافق بس علشان امك متعرفش
وترفض بزيادة .... وهامشى وراكوا بالعريبيه.

*****

عند عاصم ويوسف

يوسف بتعب : انا خلاص جبت اخرى... هو هايجى امتى .

عاصم : مش عارف .

يوسف : معقول عم شاكر مبغش عن اختفائنا المفاجئ دة .

عاصم : لا يبلغ ايه وهو دلوقتى بقا عدونا ... بعد ما كان حبيينا ..
قلب ضدنا .. وبعدين يوم ماكنت مسافر اسكندريه وسألنى رايح فين
قولتله رايح اصيف .

يوسف : تصيف ايه يابابا فى الجوده ..... ياعنى ايه هانموت هنا

ومحدش يحس بينا .

عاصم : شكلها كدة .

*****

فى بيت الجارحى

(زين واخذ ليليان فى حضنه ونايمه من التعب وهو سرحان فيها
تليفونه رن).

زين : خير مبتصلش بليل الا اذا كان فى مصيبه .

مراد : انا تحت البيت اطلع ولا لاه .

زين : اطلع انا صاحى .

ليليان بنوم : مين دة .

زين : دة مراد جاى يقعد معايا شويه نامى انتى واياكى تنزلى تحت

ليليان بنوم: لا انا هنام .

زين : نامى يا قلبى .

*****

فى الشرقيه

شاكر فى سره : ياترى انت فىن يا عاصم ...مصيف ايه فى الجو دة

كريمه جت عليه لفته سرحان: ايه بتفكر فيهم.

شاكر : قصدك فى مين ؟.

كريمه : فى عاصم ويوسف .

شاكر : ايوة .. انتى تعرفى هما فىن .

كريمه : اه اعرف .

شاكر : انطقى قولى ..تعرفى ايه.

كريمه : بياخدو جزاتهم .

شاكر : جزاة ايه .. ماتنطقى على طول يا كريمه.

كريمه : امم انت تعرف انهم عرفوا مكان ليليان وراحوا علشان

يخطوفها ويمضوها على ميراثها من وراك .. بس يا حرام زين

الجارحى مسكهم و علمهم الادب.

شاكر : مين زين الجارحى .

كريمه : جوز ليليان .

شاكر : هى ليليان اتجووزت !.

كريمه : اه .. وهما كانوا عارفين ومخبين علشان تعرف بس ان

عاصم بتاع مصلحته وبس .

شاكر: طيب وانتى عرفتى منين دة كله .

كريمه : عرفت وخلص عن اذنك .

*****

فى بيت الجارحى

زين : مالك .
مراد : مخنوق .. حاسس الدنيا بتبعدها عنى كل شويه .
زين : ولا بتبعدها ولا حاجة انت بس اللى مش قادر تاخذ قرار صح

مراد : طيب قولى اعمل ايه اروح لابوها .
زين : غلط مترووووحش لابوها روح لامها وكلمها الاول .
مراد : اروح لامها يا زين وابوها موجود .
زين : اه يامراد روحها على المدرسة انت لو اقنعت امها يبقا ابوها
اعتبرة اقتنع .

مراد : ربنا يستر وممسكش فى امها واتخانق معاها .
زين : وتتخانق ليه ... اللى عاوز حاجة بيستموت عليها استموت
على سارة لغايه ماتبقا مراتك وام عيالك .
مراد : هى اه هاتبقا مراتى ... بس مش ام عيالى .
زين : ليه ؟

مراد : انا مش عاوز اخلف .
زين : انت اتجننت يا مراد مش عاوز تخلف ازاي وليه اصلا؟ .
مراد : لا متجننتش انا صح انا مش هاخلف وارجع اتوجع نفس
الوجع تانى يا زين ... كفايه اوى انى حبيتها وهاتجوزها .
زين : لا والله كتر خيرك بجد .

مراد : انت عاوزنى اخلف ويحصلها حاجة واحس بنفس الوجع
تانى ويبقا المي مضاعف هى وابنى .
زين : انت خلاص قررت انها هاتخلف ويحصلها حاجة هى وابنك .
مراد : انت بتتكلم كدة علشان محستش بنفس بوجعى .

زين : قولتك لا حسيته يا مراد لما ابويا وامى ماتوا واتكسرت ...
احساس الوجع واحد يامراد بس ببخلف من شكل لشكل .
مراد : طيب انا معاك فى كل اللى بتقوله ... ليليان لما اتخطفت كنت
هاتموت عليها ولا لاه .

زين : اه طبعا كنت هاموت وكنت خايف يجرالها حاجة .
مراد : اهو طيب ولو ليليان كانت حامل بقا يا زين كان هايبقا
احساسك ايه .

زين : نفس الاحساس هاموت عليها هي ...انا مش هاموت على
عيل لسه مجاش الدنيا يامراد انا هاموت على اللي حبيتها وعشقتها
... انت موت على كاميليا وابنك لما ماتوا مع ان ابنك كانت كاميليا
لسه حامل فى كام شهر فيه ... عارف ليه علشان محبتش كاميليا
انت حبيت العشرة .

مراد : مش مقتنع بيك يا صاحبي .

زين : براحتك متقتعش بيا بس هاتزعل اوى لما العمر يجرى
ومتلاقيش حته عيل تسند عليه .

مراد : طيب انت ليه ماخذتش خطوة جد فى حياتك انت وليليان
لغايه دلوقتي.

زين : علشان مش عاوز اخدها كدة والسلام عاوز افرحها اعملها
حاجة تفضل فاكرها عمرها كله وبتحكيها لعيالنا .

مراد : عيالك ! انت نفسك تخلف ..... انت مكنتش كدة.

زين : طبعا نفسى اخلف ويبقا عندى عيال ولما اكبر اتسند عليهم ...
يمكن اقبل ما اقبل ليليان كنت عادى مش فى دماغى ... بس بعد ما
قباتها وحبيتها لا انا نفسى اجيب منها دسته عيال .... عارف ليه
علشان بعشقتها.

مراد : بيقا انا لسه معشقتش سارة.

زين : لا عشقتها بدليل انت واقف بتناقشنى فى حاجة ونفسك فى
عكسها ... بس انت سايب الخوف متملك منك .

مراد : مش هاقدر يا صاحبي اعيش نفس اللي عيشته تانى ... مش
هاقدر .

*****

عند سارة

سعاد : وانت بتحكيلى ليه دلوقتي .

سارة : بحكيك علشان ما تقوليش بتخبى وبتكذبى عليا .

سعاد : طيب ليه كدبتى على مهاب انك انتى اللى خارجه معاه مش
ماهى .

سارة : ياماما ماهى ومهاب علاقتهم باظت اوى وبسبب اللى عمله
مهاب فيها هى اتدمرت وبقت واحدة تانيه ... طيب والله بتصعب
عليا اوقات رغم لسانها اللى عاوز اقطعه ... مش سهل ابدا ياماما
تشوف اللى بتحبه بيخونها ... وكمان هو مدهاش اسباب و كمان
سكت ... وادى النتيجة بعدوا عن بعض بس قلوبهم متعلقه ببعض.
سعاد : طيب يا سارة انا مبسوطه جدا انك حكيتلى ومخبتيش حاجة
عنى .. هى دى بنتى اللى اعرفها .
سارة : ست الكل انا اسفه على الفترة اللى فاتت دى كلها .... مش
هاترجع تانى صديقتى .

*****

صباحا وتحديددا فى المدرسه اللى بتشتغل فيها والدة سارة .
: مدام سعاد فى واحد برة عاوز يقابلك ندخله .
سعاد : دخله .
مراد : السلام عليكم .
سعاد : لا انت بجح بقا وجاى برجلك لغايه عندى ... امشى اصل
اصوت والم المدرسه كلها عليك .
(مراد قعد وبكل هدوء)
مراد : اقعدى يا حجه بس الكلام اخذ و عطا .
سعاد : مفيش كلام ما بينا يا سيادة الرائد ... برة
*****

عند عاصم ويوسف

زين : قالولى انك عامل دوشه و عاوزنى خير .
يوسف : انت حابسنا باى وجه حق .
زين : بحق انك خطفت مراتى .. وكنت تقريبا عاوز تمضيها على
ميراثها .
يوسف بحدة : بس متقولش مراتك .. فين موافقه اهله .
عاصم : اسكت انت يا يوسف .
زين : مراتى غصب عنك وعن ابوك وعن اى حد يتشدلك .
عاصم : ياباشا قول طلباتك .

زين : حاليا ماليش... بس هافكر ...كملو بقا قعدتكو مع بعض.
(زين ماشى وامرهم يديوا عاصم ميه بس وعلى فترات بعيدة
وويوسف يتوصوا بيه فى الضرب).
عاصم : انت غبى انا مش قايلك تسكت وتتكلم وانا هاتكلم .
يوسف : اعمل ايه عصبنى بدخلته دى .
عاصم : اخرس يا متخلف ... اخرس خالص. ابقا قابلنى بقا لو جه
تانى وادينا اهو محبوسين وشكلنا هانموت هنا .

*****

فى الجامعة

ليليان : الامتحانات دخلت وشكلنا هانسقط .
سارة : ههههه اه الصراحة فاتنا كتير بس لازم ننجح ... فى
الاجازة يا ليليان فى تدريب فى شركة هندسه حلوة اوى وكبيرة
موت اسمها العز للمعمار كل سنه بياخده احسن الطلاب وتدريب
بيقا فيها كله خبرة .
ليليان : تمام شدى حيلك انا هاخلى زين يذاكرلى وانتى لو مفهمتيش
حاجة قوليلى وانا افهمك .
سارة : ربنا يخلى زين الجارحى لينا ... مشهيننا والله .

*****

فى شركة الجارحى

سهيله : زين باشا ... الباشا حمدى عاوزك .
زين : دخليه بس بعد ربع ساعه علشان معايا مكالمه تليفون مهمه .
سهيله : امرك يافندم .
(سهيله خرجت وبلغت الباشا وادايق جدا)
الباشا فى سره : بقا كدة يا زين تعمل كدة ... عاوز تكسرنى .... ليك
حق ما هو ابنى هو اللى عمل فينا كدة من الاول ولعبها غلط
... وادينى اهو درسى تحت ايدك

*****

عند سعاد

(سكت فى اللحظة دى وحس انه اتخنق ومش قادر يتخيل فعلا لو كانت سارة مكان كاميليا كانت حياته هاتبقا ازاي من بعدها .. اتخنق لدرجه انه عاوز يمشى وشال فكرة جواز سارة من دماغه).
مراد قام وقف : انا ماشى .

سعاد: ايه هربت ومكملتش ليه .

مراد : لانك مصرة تحطينى فى خانه انا مش عاوز اوصلها ... انا عاوز اعيش اللي باقى من عمرى مع اللي الانسانه اللي بحبها... انا حبيت سارة لدرجه ان خالفت عهد انا عهدته لنفسى ان מבحبش ولا افتح قلبى حد وانا اول مرة اخلف عهد انا عهدته .

سعاد بنتهيدة : خطوبه ثلاث سنين .

مراد : ثلاث سنين ليه !

سعاد : هو كدة انا هابقا مطمئنه اكثر واشوفك حبيتها فعلا ولا مجرد تعلق بيها .

مراد : هاثبتلك ... بس عاوز اكتب كتابى .

سعاد : لا .

مراد : لا هاكتبه انا عاوز انزل معاها براحتى واقابلها براحتى وامسك ايديها مش عاوز قيوود ومتخافيش انا فاهم فى الاصول كويس .

سعاد : اليوم اللي هاتيلى فيه فى الثلاث السنين تقولى انا عاوز اتجوزها بجد هاقولك وقتها سيبهاا لازم تكون قد الوعد .
مراد : انا مبرجعش فى كلمه قولتها لحد .. مع انى مش فاهم وجهه نظرك بس انتى ام وادرى .

سعاد : بكرة لما تخلف ويبقا عندك بنت .. هاتعرف وقتها معنى خوفى ووجهه نظرى .

مراد بغموض : انشاء الله .... اجاى اتقدم امتى ؟.

سعاد : هاقول لباباها الاول واخليها تكلمك تبلغك بالميعاد وتجبب اهلك .

مراد : ماليش اهل ... ماليش الا خال وحيد وعائش فى النمسا وله حياته ومش فاكرنى ... ماليش الا زين الجارحى هاجيبه هو مراته طبعا ... عن اذنك .

سعاد: ماشى يابنى ... انشاء الله خير .

*****

فى شركة الجارحى

زين: خير يا باشا جاى بنفسك شركة الجارحى ليه ؟.

الباشا : ايه هو ممنوع اجاى .

زين : لا تعالى فى اى وقت بس انا خايف عليك من حرقه الدم لما تدخلها كدة وانت كنت فى من الايام هاتموت عليها وتبقا قاعد مكانى .

الباشا بغيظ : بلاش نتكلم فى الماضى يا زين .

زين ببرود : ليه بلاش .

الباشا : علشان منز علش من بعض .

زين : توتو بلاش نتكلم فى الماضى علشان انت خايف ادفنك مكانك هنا بسبب اللى انت عملته زمان .

الباشا : زين انا جاى علشان تخف على ابنى شويه .

زين : ليه هو ابنك ماله .

الباشا : انت عارف كويس ماله .

زين : هههه اه قالولى الصبح انه مقبوض عليه فى قضيه اداپ

ههههه صورو مالىه الدنيا وهو ملفوف فى الملايه .

الباشا : اللى انت عاوزو خدوة بس طلعه منها .

زين : هههه وانا مالى هو انا وزير الداخليه .

الباشا : لا بس كلنا عارفين مين زين الجارحى وبكلمه منه يقدر

يقلب البلد .

زين : ولما انت عارفنى كدة بتلعبوا مع حد انتو مش قدة ليه ...

زقيت ابنك فى طريقى ليه وانت عارف ان مصيره الموت .

الباشا : من شباه اباه فما ظلم ... كلك ابوك .

زين : ههههه لا غلط انا كللى ابويا فى الشكل اه فى النجاح اه فى

الذكاء اه فى القوة اه لكن انا مش نفس طبيته ... هو طيب لدرجه انه

اكتشف ان صاحب عمرة اللى جابه من الشوارع وعمله بيه كبير

بيسرق من وراة وسابه ومحبس هوش ... ولا حتى طالب بفلوسه اللى

الخصيس سرقها ... من كتر طبيته طمعك فيه وخلالك تفكر تموته ..
عارف هو لو نص شرير مكنتش قدرت تعمل معاه اللي انت عملته
... علشان كدة بقولك انا مش طيب ... انا عايش عمرى كله عاوز
انتقم منك واهو بدأت ولسه التقييل جاى وراة انا هاخليك تدوق
العذاب انواع .
الباشا : طلع ابني وانا هاصفى املاكى واخاد ابني واهاجر برة البلد

زين : لا .

الباشا : بيقا انت اللي بدأت وزى ما لعبت مع ابني وحرقت قلبى
عليه هاحرق قلبك على مراتك .
زين قام من مكانه وراح لغايه عنده ونزل بجسمه لمستواة : دة انا
اقتلك واشرب من دمك لو فكرت فيها مجرد التفكير بس .... انا
قولتلك انا غير ابويا .... انا غول ... خاف منى ... ويالا اطلع برة
.... وقتك خلص معايا .

*****

فى بيت سارة

عبد الله : امال انت كنت فين امبارح متأخر كدة يا سامر .
سامر : كنت عند مهاب .
سارة بخوف : احم مهاب مين ... مهاب اخويا .
سامر : اه ماهو انا كلمته بعد ما اوصلك انتى وماهى وجه قعد معايا
شويه واتأخرنا فى السهرة .
سارة بخوف : امممم .
عبد الله : عامله ايه سارة فى الدراسة .
سارة : الحمد لله يابابا خلاص هانمتحن اهو .
عبدالله : اتجدعنى كدة .
سامر : سارة ساقطه يابابا دى فاشله .
سارة : اهو الحقد بان اهو .
سعاد : اشربوا العصير واسكتوا علشان عاوزة اتكلم مع ابوكوا
شويه .

عبد الله : خير .

سعاد : فى عريس متقدم لسارة .

سارة بخوف : ايه... عريس ايه ياماما انا لسه مخلصتش .

سامر : والنبي اتنيلى انتى لايقه حد ... دة اكيد امه داعيه عليه .

(سارة عيطت بس مش من كلام سامر ... بسبب خوفها من العريس الجديد وشكل امها مقتنعه بيه) .

سامر : ايه دة يا سوسو .. انتى طلعتى بتحسى زينا .

سعاد : بس ياسامر ... وانتى امسحى دموعك ... اسمعى الاول

ظروفه ايه .

عبدالله : ظروفه ايه ...ومين دة .. وليه جالك انتى مجاليش انا ليه .

سعاد بصت لسارة : اسمه مراد الالفى ... ورائد فى المخبرات

مشاء الله عليه طول بعرض ومقتدر باين عليه وظروفه حلوة اوى

ومشاء الله لبق فى الكلام وشارى ست سارة .

سامر : ايه دة انتى بقيتى تعرفى ناس نضيفه يابت ياسارة .

عبد الله : هو شافها فين ؟

سعاد : يبقا صاحب زين الجارحى اللى حكنتك عليه امبارح ...

شافها مع ليليان وجالى علشان يتقدم ميعرفش انك جيت من السفر .

عبد الله : وانتى رايك ايه ؟

سعاد : الواد كويس اوى وممعروف وبعدين انا كلمت كذا واحدة

صاحبتي ولادهم طباط يسألوا عليه ومشاء الله عليه فعلا شخص

كويس وبعدين بقولك صاحب زين الجارحى ... هو زين دة اى حد

ولا ايه .. وبعدين انا من رأى تخليه يدخل وتتكلم معاه ولو عجبك

اطلب خطوبه ثلاث سنين .

سامر : ايه خطوبه ثلاث سنين واحنا مش موجودين لا طبعا ...

وبعدين سارة لسه صغيرة مش مستعجلين عليها .

عبد الله : سامر عنده حق .

سعاد بهدوء : لا مش عنده حق انا ام وشايفه ان دى فرصه كويسه .

سامر : ياماما انتى شديك المظاهر بس .

سعاد بحدة : وانا من امتى كدة يا استاذ سامر ..الواد راجل .

سارة فى سرها: لو سمعك وانتى بتقولى عليه واد هايقنتك ياماما .

سعاد : اسمع كلامى خليه يجى ويتقدم وشوفه واطلب منه خطوبه
تلات سنين وانشاء الله خير وبعدين يا استاذ سامر ابوك سايب راجل
وراة امك مش اى حد انا اعرف احمى بنتى كويس .... انا رببتكوا
انتو الاتنين وهو مسافر وكنت لوحدى .

سامر : ست الكل انا اسف بس انتى اكيد فاهمه كلامى.

سعاد : ها ا قوله ايه ؟.

عبد الله : هاتخلصى امتحاناتك امتى ياسارة .

سارة : كمان شهر يابابا .

عبد الله : خلاص بعد امتحانات سارة .

*****

فى شركه الجارحى

سهيله : ايوا يا افندم .

زين : سلمى شغلك لمدام وفاء هاتمस्क الشغل مكانك .

سهيله بخوف : ليه يا افندم!

زين : كدة ... انتى عارفه كويس انتى ههبتى ايه فى الايام الاخيرة

.. و عارفه كويس عاقبك كان ايه .. بس انا رافه بحاله امك المريضه

هاطردك من شغلك ... واياكى اشوفك معتبه مكان ملك لجارحى

تانى...ياللا طرقينا.

*****

فى بيت سارة

سعاد : بتعملى ايه .؟.

سارة : بذاكر ياماما .

سعاد : كلمتى مراد .

سارة : لا والله ياماما .

سعاد :طيب كلميه قوليله بابا وافق تيجى بس بعد الامتحانات

وقصرى فى الكلام معاه هما كلمتين وبس ... انا خارجة اشوف

ابوكى واخوكى .

(سارة اتصلت على مراد بس مردش عليها فكرت تتصل بمهاب
وتشكره انه مقالش لسامر حاجة).

سارة : هوبا .

مهاب : ايه ياختى .

سارة : عاوزة اشكرك علشان مقولتش لسامر حاجة .

مهاب : انا مقولتش لسامر حاجة علشان انا واثق فى اختيارك

وكمان انا مش غبى وشوفت هو بيحبك ازاي .

سارة : ربنا يخليك لينا يا هوووبا وبعدين خلاص هو جة واتقدم .....

ادعيلي انت بس.

مهاب : وقعتى على بوزك يا سوسو .

سارة : ههههه اه . الا صحيح انت مقولتليش رجعت امتى من

اسكندريه .

مهاب : دى اجازة بسيطه وخلص روحت اسكندريه تانى .

سارة بتتهيدة : اتخانقت مع ماهى بردوا .

مهاب : اممم .

سارة : معلىش يا هووبا ماهى صغيرة وبكرة تفهم الوضع كله .

مهاب : يارب تكبر لانى خللت جنبها والله .

سارة : انشاء الله الصغنن بكرة يكبر.... بقولك هاقفل معاك اصل

معايا ويتينج .

مهاب : سلام ياختى روحى كلميه .

سارة : هههههه سلام يا هوبا .

(سارة قفلت مع مهاب وردت على مراد).

مراد : حضرتك انتظار مع مين دة كله.

سارة : دة كله ايه انا مكملتش ثوانى .... وبعدين انت اللي كنت فيه

اتصلت مرتين مردتش .

مراد : كنت فى شغلى ... كنتى بتكلمى مين .

سارة : مهاب .

مراد بحددة : ليه ؟.

سارة : كنت بكلمه علشان اشكره ان مقالش لسامر حاجة .

مراد: اممم

تهريب اثار مرة مخدرات واخيرا قتل نورة.... وعاصم ويوسف
اللى لسه محبوسين ويبتمنوا مجيه زين بفارغ الصبر ومراد اللى
رجع لشغله وحياته تانى ومناقرتة مع سارة اللى مبتخلصش ابدا
وتعلق سامر بليليان اللى كان بيتعمد يوصل سارة لكليتها علشان
يشوفها ويكلمها ... وتحمل زين بالعافيه لشهر دة وعاوزو يعدى
بفارغ الصبر وجة اليوم المنشوود يوم مراد وسارة

*****

فى الاسانسير

مراد : ايه رايك فيا يا ليليان قمر صح .
زين : والله ارزعك بوكس فى وشك ابوظلك خريطه وشك.
مراد : عنيف انت يا زين .. وبعدين متكلمنيش كدة دة انت فى مقام
ابويا .
زين : ابوك مين يا حيوان انت.... وبعدين فى حد يدخل على الناس
بوردا سود .... انت رايح عزرا يا مجنون.
ليليان : ههههههه
زين باصلها بحدة : اسكتى .
مراد : ايش فهمك انت فى الذوق العالى .... دة اللون الاسود دة فخم
كدة ... وبعدين علشان يفهموا انهم لو ضايقونى هاخليها سواد على
دماغهم .
زين : بس بس لم لسانك الزفر دة ... انت رايح تتقدم ولا رايح
تتخانى .
مراد : وصلنا .... بقولك اقبل ما اخبط ابقى الحقنى اصل اعك وانا
مش حاسس .
زين : طيب خبط .
(سامر فتح الباب وابتسم اول ما شاف ليليان وعينه مشالهش من
عليها وزين رافعله حواجبه)
مراد: احم هانفضل كثير ولا نتفضل ندخل.
سامر: ها ؟
مراد : اصمالله عليك يا خويا ... ايامك فى الدنيا بقت معدودة .

سامر : احم ... اة.... اتفضل .
(مراد دخل وزين مسك ايد ليليان مسبهاش لحظه ... ومش عاوز
يتهور علشان ليله مراد تعدى).
سعاد : اهلا اتفضلو.. ايه دة يالهوى يابنى ورد اسود .
سامر : ههههه شكله معقد يا ماما .
مراد بهمس : يا ظرافه امك .
(بعد المجاملات وكلام كتير وخروج سارة اللى مراد طول ماهو
قاعد بيغمز لها وبيوترهاش)
زين بهمس : اتلم شويه... ابوها قاعد
مراد : احم ... ندخل فى الموضوع بقا يا حج .
عبد الله : قول الى عندك يابنى .
مراد بص لزين : اتكلم .
زين اتصدم : اتكلم ايه .
مراد بهمس : قول انا نسيت اللى حفظته .
زين : احم يا حج ... احم مراد صاحب عمرى وشريكى وراجل
يعتمد عليه انا مبشكرش فيه علشان صاحبي بالعكس انت ممكن
تسال عليه... احم هو لما شاف الانسه سارة اعجب بيها وحب يدخل
البيت من بابہ .. و احنا طالبين ايد الانسه سارة واللى تطلبه اكيد
طبعا احنا موافقين عليه .
عبد الله : انا سألت فعلا وطلع شخص محترم .
مراد : تسلم يا حج .
عبد الله : انا ماليش طلبات كل اللى انا عاوزو يعامل بنتى بما
يرضى الله انا ماليش غيرها وهى نور عنيا .
مراد : فى عنيا يا حج .
عبد الله : باذن لله خطوبه هاتكون ثلاث سنين .
زين : مش كتير يا استاذ عبد الله .. خصوصا مراد مقتدر وجاهز
ياعننى مش محتاج يكون نفسه .
عبد الله : كدة احسن اهو يعرفوا بعض لو فهموا بعض تمام خير
وبركه ... مقدر وش يبقا الموضوع خلص من غير خسائر .
مراد : اللى انت شايفه ... بس عاوز اكتب الكتاب .

مراد همس لزین : ابوس ایدک عدی اللیلہ دی بس علی خیر وانا
ہاجبہولک بنفسی .

زین : عن اذنکوا احنا .

سعاد : یاخبر یا بشمهندس زین لازم تقعدوا تتعشوا معانا .

زین : متشکر جدا... فرصہ تانیہ انشاء اللہ .

سعاد : ماتقولی یا لیلیان للبشمهندس حاجۃ خلیہ یقعد .

لیلیان : معلش بقا یا طنط .. ربنا یتملکوا علی خیر ... عن اذنکوا .

*****

فی العربیہ

لیلیان : زین انت لیہ مشیتنا بدری کدۃ کنا سبینا نقعد شویہ معاہم .

زین بحدۃ : نقعد ایہ وزفت ایہ ..... ہو اخوہا دۃ متخلف واقسم باللہ

لولا مراد وسارۃ لکنت طربقت البیت علی اللی فیہ .

لیلیان : لیہ فی ایہ لدۃ کلہ .

زین : انتی مش شایفہ الزفت اخوہا کان بیبصلک ازای .

لیلیان : لا مشوفتش ومبشوفش الا انت وبس .

زین : حضرتک بنتبتینی .

لیلیان : ابداء اللہ یا حبیبی .

(زین اتنهد وسکت) .

لیلیان : الا قولی احنا رایحین فین کدۃ دۃ مش طریق البیت .

زین : هاخطفک .

لیلیان : بجد هاتخطفنی هههہ .

زین : اه مبسوطہ .

لیلیان : ای مکان یا زینی ہابقا مبسوطہ معاک فیہ .. بس قولی

هانروح فین .

زین : هو اللی بیخطف بیقول ... مفاجہ .

*****

عند سارۃ

مراد : بلکونتک حلوة اوی .

- سارة بغیظ : عارفه .
مراد : مالك يابطه .
سارة بعصبيه مكتومه : متقولش بطه .
مراد : لا بطه ونص .
سارة بغیظ : يووووووو ورة وربنا انا حاسه ان غلطت فى حق نفسى
ان وافقت على خطوبه دى .
مراد بيروود : ليه ؟
سارة : فى حد يا مراد يجى بيخطب بورد اسود ..
مراد : اه انا .
سارة : اسود ... فى ورد ابيض اصفر احمر .
مراد : جينا لاهم نقطه احمر .... اياكى اشوفك لابسه لون الزفت دة
ولا المحه فى حياتنا .
سارة : لا هاليسه .
مراد شدها من ايديها لزعها فيه : سمعنى كدة هاتلبسى ايه .
سارة : يخربيتك اوعى يا مجنون لو حد دخل تبقا مصيبه .
مراد بعند : لا مش هابعد... اقولك هاتى بوسه بقا .
سارة : مراد ابعده بطل جنان .
مراد : هاخذها يا عنى هاخذها .
سارة : والله العظيم انت فعلا مجنون .... بص بعد كتب الكتاب .
مراد : لا بعد كتب الكتاب هاخذ حاجات تانيه .
سارة : اه يا سافل .
مراد بهمس : انا مراد سافل وقليل الادب .
سارة : والنبي ابعده .
مراد : انتى هطللله اوى يا سارة خايفه من بوسه .
سارة : ماشى مقبوله بس ابعده .
مراد : هابعد بس بشرط .
سارة : موافقه .
مراد : اسمعى الشرط الاول .
سارة : طيب قولوا وانت بعيد .
مراد : لا .

سارة : قولوا اخلص .
مراد : بعد كتب كتاب انتى اللى هاتيجى من نفسك وتدينى البوسه .
سارة وشها احمر من جرأته : على فكلرو بقا انت مش محترم .
مراد : خلاص تعالى بقى انتى اللى جنيتى على نفسك .
سارة : لا لا لا خلاص موافقه ... ابعء بقا فى حد جاى .
(مراد جاى يبعء قرب منها بسرعه وباسها جنب شفايفها ...وسامر
دخل فاجأه) .
سامر شك فيهم : انتو بتعملوا ايه .
مراد: بقولها بحبك .
سامر بصدمه : انت جريى اوى يا اخى... طبب اتكسف على دمك
واعمل حساب لآخوها .
مراد بسخريه : اه انشاء الله المرة الجايه .
سامر بغيظ : طيب مش هاتمشى بقا ولا ناوى تبات .
سارة : سامر .
مراد فى سره : وحيات امك لاوريك .
سامر : فى ايه الساعه ١٢ .
مراد : لا ماشى ... باى يا قلبى بكرة اشوفك .
*****

عند زين وليليان

ليليان : ايه ده ... طياره .
زين : اممممم واقفه كده ليه ... يالا نركب .
ليليان : هى طياره دى بتاعتك .
زين : اممممم .
ليليان : يالهووى انت غنى اوى كده .
زين : ههههه ايه يا حبيبتى مالك .... دى هليكوپتر عادى .
ليليان : انت بتكلمنى كده وكان دى عربيه .
زين : جوزك زين الجارحى عادى ياغنى لما يكون عنده طياره .
ليليان : اوع تقول انك هاتسوقها .
زين : ههههههه لا طبعا مش اوى كده ... يالا بقا اخرتينا .

*****

فى قسم الشرطه

الباشا : شوفت اخره وساختك وصلتنا لغايه فين.
على : انت مش هاتصدقنى انها تلفقيه من زين الجارحى.
الباشا : ليه هو انت صغير علشان تتخدر فى بار وبعدين البت
تسحبك زى الاهبل وراها وتاخذك شقه مشبوهه .... طيب فين
الحراسه يابيه اللى عليك.
على : انا كنت مشيهم .
الباشا : على انا متأكد انك روحت برجليك بس بعد ما تقلت فى
الشرب .... سمعتى فى الارض ... اسهم الشركه فى النازل ...
وزين الجارحى نازل دبح فياا... حتى الصفقه اللى كنت بتمنى
اخذها منه وتعوضنى عن تعب السنين اللى فاتت انت ضيعتها
بغبائك .
على بخبث : انت مين قالك انى ضيعتها... ورق الصفقه معايا كله .
الباشا : ازاي .
على : خرجنى من هنا الاول.
الباشا بغضب: انت بتساااوم ابوك يا على ... ابوك اللى اتزل وراح
لزين الجارحى علشان يستسمحوا ويعفو عنك ومشى من عنده
مكسور بتساومه يا على بعد دة كله.
على : يابابا مقصدتش صدقنى .... بس انا خلاص جبت اخرى
والمحامين بيقولولى انه القضايا اللى عليا توصل للاعدام .
الباشا بهدوء: متخفش وحياتك ابوك .. لو ما زين الجارحى طلعك
منهم لاقتلك مراته .
على : اه يابابا خد بحقى ... بص ركز انت فى الصفقه الايام دى
وانا هاستحمل وانت بعد ما تضرب ضربتك طلعتى من هنا انشالله
تهربنى .
الباشا : هاطلعك منها يا عنى هاطلعك انا لايمكن اسيبك هنا اكثر من
كدة... قولى الورق فين ؟.

على: ورق الصفقه هاتلاقى فى خزنه فى البنك باسمى انا خبيتها
هناك قبل ما نورة الزفته تتكل على الله .

الباشا: هى اللى جبتھولك ؟

على : اه جبته وساومتنى عليه الورق قصاد اكتب عليها رسمى
علشان الهانم كانت حامل ... اقنعتها انى هاكتب عليها بنت التيت
مش رضيت تدهولى ... روحت بعث رعد مخلص عليها والورق
تحت ايدى .

الباشا : طيب ليه فكرت تلبسها لمراد ليه الشوشرة دى اهو زين
الجارحى فتح علينا ابواب جنهم .

على : كنت عاوز اعمله بلبله فى شغله وعند ام سارة انا عاوز سارة
كدة مش عاوزها تتجوز وتحب وتتحب .

الباشا : على فكرة اللى لبسك قضيه قتلها.. مش زين .. دة مراد
الالفى .. ابن ال... جاب البواب واعترف على رعد و عليك ... بس
انا سفرت رعد برة مصر لغايه مالموضوع يهدى وينزل باسم جديد

على بتهكم : يا عنى تسفر رعد اللى شغال عندك برة ... وانا ابنك
ساييه فى القسم محبوس مع الاوباش دول .

الباشا : غبى وهاتفصل طول عمرك غبى ... رعد لو اتمسك احنا
هانروح فى داهيه ... رعد بير اسرارنا انا وانت ... وفى نفس
الوقت بيخلصلى حاجات كتير... رعد له فى كل خرابه عفريت ...
وانا محتاجه علشان ادب زين الجارحى على اللى عمله .

*****

فى امريكااا

عبد الرحمن : ارحمى بقا بقالنا ٥ ساعات بنلف .
ايمان : يووووة يا بودى هو انا لاقيت حاجة عجبتنى وجبتها .
عبد الرحمن : يا حبيبتى امك ست بسيطه عاوزة حاجة بسيطه زيها

ايمان : مش عاجبنى هى دى مامتك ولا مامتى .
(تليفون عبد الرحمن رن وكان شاكر ابوة وملامح وشه اتغيرت)

ايمان : مين يا بودى .

عبد الرحمن : بابا .

ايمان : طيب روح رد عليه وانا هاقف هنا استنى الاشارة تفتح
واعدى هناك اروح المحل دة شكله فيه حاجات هاند ميد جميله .

عبد الرحمن : طيب

(عبد الرحمن فعلا اتحرك بعيد عن ايمان علشان يرد على اتصال
(

عبد الرحمن : الو

شاكر : ايه يا استاذ لسه زى مانت مزهقتش.

عبد الرحمن : از هق من ايه يابابا ... انا اتجوزت هو انا بلعب
علشان از هق واسيبها.

شاكر : لو كنت اتجوزت حد غيرها يمكن كنت رضيت وسكت ....
بس طول مانت متجوز بنت حسن عمرى ما ارضى عنك ايدا .

عبد الرحمن بتهيدة : براحتك يا والدى.

شاكر : امك حكيتلى ان ليليان اتجوزت واحد اسمه زين وهو
خاطف عمك وابن عمك .. انا عرفت انك ليك كلام معاه .. اتصل
عليه قولو يسيبهم .. هى البلد مفياش قانون ولا ايه.

عبد الرحمن : انا اسف مش هاتصل وسيبهم يتربوا على الى عملوا
فيها .... والله انا مبسوط فيهم .

شاكر : مش بعيد تكون انت مبلغ عنهم ..... بتقف مع الغريب على
عمك وابن عمك .

عبد الرحمن بغضب : عمى وابن عمى كانوا بيتمنوا مووتى
علشان يوسف يتجوز ليليان ومش اقف فى طريقه ... عمى وابن
عمى كانوا عارفين بجوازي من ايمان ومش قالوا لك علشان ابعدهم
عنهم وانت ميكونش ليك الحق فى حاجة ... عمى وابن عمى
خطفوها وكذبوا عليك وادى جزاتهم الجزاة من جنس العمل.

شاكر : اقل حرقتم دمي

(عبد الرحمن قفل مع شاكر ولف بيدور على ايمان لقاها جايه من
الاتجاه المقابل له وجايه بسرعه وبتضحك).

(ليليان دخلت الاوضه واتصدمت من الفستان المتعلق ... لونه ابيض قصير جدا وضهرو كله مكشوف لا مفيش ضهر اصلا..... ومعاه الجزمه وكل اللي هاتستخدمه).

ليليان : يانهار اسود دة فستان ... وانا اللي فاكرك مؤدب يا زين طلعت قليل الادب ... لا لايمكن البسه .... مش هاتلبسيه يا ليليان وتز عليه يا عنى هو بيحلم باليوم دة وانتى تيجى تبوظيه .
(ليليان فعلا لبسته وكانت جميله فيه ... بس قصير جدا لدرجه انها قعدت تدور على حاجة تغطى بيه نص ضهرها ورجليها وقعدت كثير مكسوفه تطلع بالمنظر دة لدرجه انها قعدت ساعه مخلصه لبس وخايفه وده خلى زين يزهرق حاول يفتح الباب لقاها مقبول ..
الباب خبط).

ليليان ارتبكت : ايوا .

زين : حبيبتى ليه قافله بالمفتاح.

ليليان : كنت بلبس .

زين : طيب افتحى .

ليليان : احم ضرورى.

زين : لي لي افتحى انا زهقت .

(ليليان فتحت الباب نص فتحه وطلعت راسها بس واتصدمت انه هو كمان لابس بدله ومعاه بوكيه ورد رقيق جدا).

ليليان : ايه دة انت غيرت هدومك .

زين : امممم بقالى ساعه وزهقت ... انتى واقفه كدة ليه اطلعى .

ليليان : زين الفستان قليل الادب اوى ... انا بجد مكسوفه اطلع بيه .

زين مثل انه زعلان : خلاص انا مش هاضغط عليكى اقلعيه

وتعالى .

ليليان : لا خلاص .. هاطلع اهو .

(ليليان طلعت فعلا من وراة الباب وكانت حوريه من الجنه الفستان

كانه متفصل ليها مخصوص هو كان متخيل بيقا حلو بس مش

لدرجاتى الفستان والجزمه وشعرها ورقتها .. زين قرب منها

وباسها من شفايفها).

زين بهمس : انا كنت متخيل يطلع حلو بس مش اوى كدة الفستان
حلو عليكى اوى ... لفي وريني ضهرك .

ليليان : لا بلاش تخرجنى .

زين : طيب تعالى نطلع على سطح اليخت .

ليليان : لا مينفعش حد يشوفنى .. انا محجبه.

زين : اولاً انا اتحركت باليخت فى عرض البحر... مفيش حد
حوالينا .... انا عاوزك براحتك ... القرية دى كلها ملكى انا امرت
محدث يتحرك ولا يطلع بالمركب او يخت اسبوع علشان نكون
براقتنا .

(زين اخدها وطلع على السطح اللي كان متزين بالورد والبلاطين).

زين : عجبك ياقلبي .

ليليان : اوى ربنا يخليك ليا .

زين قرب منها ومسك ايديها : ليليان من اول ما عرفتك وانا اتمنيك
لياااا فى كل لحظه .. عمرى ما حبيبت .. حبيتك انتى ... عمرى ما
خوفت .. خوفى متمثل فيكى ... بقيتى جزء منى ... بقيت معرفش
انام الا وانتى فى حضنى ... بقيت اعشق ضحكك كلامك هزارك
حتى دموعك شعرك ريحته دة كله بقيت مهووس بيهم .... انا عنيت
كثير وانتى جنبى فى كل مرة كنت بتحكم فى نفسى علشان مقربش
منك .... علشان حاجات كثير اولها ان اسمع كلمه بحبك منك ...
وتانى حاجة مكنتش عاوز اليوم اللي هاتبقى فيه مراتى بجد مش
على الورق بس ... بيقا يوم عادى ... انا قعدت افكر كثير ازاي
اسعدك ... فكرت فى اليخت فكرت اسمى عشق الزين فكرت فى
الفستان وقعدت اتخيلك فيه كثير .... اليوم دة لازم يكون محفور فى
ذاكرتنا بكل تفاصيله .. عارفه انا اشتريت اليخت كبير علشان
ولادنا انا هاخلف منك دسته انا عاوز عيله كبيرة اوى حواليا ...
عاوزهم يجو اليخت ويبقوا شاهدين على قصه حبنا انا وانتى ...
عاوز لما اكبر احبيهم هنا وانتى معايا... ليليان انتى موافقه تكلمى
حياتك معايا .. موافقه تبقى مراتى بجد .

ليليان : انت بتسالنى ؟ .. اليوم اللي شفتك فيه خوفت منك حسيتك

قاسى نظراتك جامدة بس كان فى حاجة دايماً بتقولى دة امانك ..

انت بقیة امانی بقیة ابویا واخویا ... انت محور حیاتی .. انا
متخیلیش حیاتی الا بیک .. انا بحبک .
زین قرب من شفایفها وباسها بكل رقه ومع كل كلمه كان یبوسها :
انا بحبک .... وبعشقتك ... انتی روحی وقلبی ... انتی عشق الزین .
(لیلیان تاهت فی لمساته اللی بترفها سابع سما.... وهو شالها وقرر
انه یلغی كل الفقرات اللی كان مجهزها وهی استسلمت لزینها ...
استسلمت لزین الرجال).

*****

فی امریکا
وتحیدیدا فی المشفی

عبد الرحمن: What is my wife?
دكتور امریکى : Your wife has been hit by an accident .
Which led to the presence of some fractures in
different areas of the body .. And lost Bibi
عبد الرحمن: What do you mean she lost the Bibi:
عبد الرحمن انت هنا .. بتعمل ایه ؟
عبد الرحمن : نورسین ازیک ... مراتی هنا عملت حادثه .
نورسین : طیب ادینی دقیقترین اکلم الدكتور وافهم حالتها
(نورسین صدیقه عبد الرحمن ودکتورة نساء بتشتغل فی امریکا).
نورسین : عبد الرحمن اللی انا فهمته من الدكتور اللی مشخص
الحاله انها تعرضت لحادث كبير وفيه كسور فی جسمها... وللأسف
فقدت البیبی .

عبد الرحمن بحزن: هی كانت حامل .
نورسین : امممممم فی شهرین .
عبد الرحمن : ازای احنا مکناش نعرف ... معقوله متکونش حاسه .
نورسین : ممکن مکنتش عارفه وفی بنات کثیر اوی مش بیحسوا
فی اول شهور الحمل بحاجة.... هما بیعملوا اشاعه علی الرحم
وانشاء الله خیر.

سارة : اه جاى معايا علشان ننزل ننقى الشبكة والفستان .
سامر : يالا انا جاهز .
سارة : انت جاى معنا .
سعاد : انت رايح معاها يا سامر .
سامر بعند : اه لازم اروح معاها لسه مكتبش كتابه علشان تخرج
لوحتها معاة .
سارة : ياسلاالم .
سعاد : اختك واثقين فيها يابنى وسيبهم براحتهم .
سارة : قوليله ياماما .
سامر : هى كلمه انا رايح معاكوا
(سارة نزلت وهى سامر وكانت هاتفرقع منه وخافت عليه من ردة
فعل مراد لقوا مراد واقف مستنيها وساند على عربيته) .
مراد : ايه ده مكنش له لزوم توصلها لتحت ..منا واقف مستنيها اهو
.
سامر برخامه : لا... انا جاى معاكوا .
مراد رفع حواجبه : جاى معنا فين .
سامر : وانتوا بتنقوا الشبكة والفستان .
مراد : ايوة دى خطيبتى ... واحد وخطيبته ... ايش دخلك انت .
سامر : والله دى اختى وانا حر انزل معاها .
مراد : استغفر الله العظيم ... اركبوا
(مراد اخدهم على الصايغ ونقوا الشبكة وبدء يفقد اعصابه بسبب
تدخل سامر الرهيب فى كل حاجة وسارة بتحاول تلتطف الجو ومراد
مبقاش قادر يستحملوا ...راحوا الموول .. ينقوا الفستان) .
مراد : لا انا قولت فستان زفت لونه احمر لا .
سارة : يامراد جميل عليا .
مراد : لا .
سامر : الصراحه يا سارة انا شايف الاحمر اشيك وفضيع عليكى .
مراد : انت مالك يابارد انت ..
سامر : الله اقول رأى .... سارة حبيبتى خدى الفستان ده جميل اوى
عليكى .

سارة بصت للبنيت اللى فى المحل : انتى رأىك ايه ؟

: حضرتك شوفى رأى خطيبك ايه .

مراد : سارة قولت لا .

سامر : لا خديه .

مراد : واقسم بالله لو ماسكت لارنك علقه مخدهاش حمار فى مطلع

: اهدوا كدة ... هو حضرتك تقربلها ايه .

مراد شاور على سامر واتريق : الاستاذ بيقا امها .... بيقا حماتى .

سامر : احترم نفسك .

سارة عيظت : والله منا منقيه حاجة ... شكرا

(سارة مشيت وطلعوا يجروا وراها ومراد لقاها واحدة بتصوت

ومشكله وسارة تاهت منهم وكل واحد مشى من اتجاه) .

مراد : فى ايه يامدام بتعيطى ليه ؟ .

: شنطتى اتسرقت فى واحد شدها ومشيت .

مراد : بيقا فعلا اللى سمعته صح .

: سمعت ايه ياباشا

مراد : فى اتنين كان بيخططوا يسرقوا شنطه واحدة انا شوفت واحد

منهم .

: دلنا عليهم والنبى دة فيها مبلغ كبير .

مراد : شايفين الراجل اللى واقف فى الاتجاه التانى اللى بيتلفت وراة

هو دة اللى كان بيتفق مع التانى .

: انهى ... اللى لابسر قميص ابيض .

مراد : اصمالله عليك هو .. يالا نروح نديله العلقه التمام علشان

يقول على التانى .

(طبعا مراد شاور لهم على سامر وناس جريت ونزلوا ضرب فييه

وهو مشى بيضحك ودور على سارة لغايه ما لقاها) .

مراد : سارة استنى .

سارة : عاوز ايه يا مراد .

مراد : بتعيطى ليه بس يا حبيبتى .

سارة : انت مش شوفت عملتوا فيا ايه كسرتوا فرحتى .

زين اضايق جدا واتعصب : بقا انا سايب الدنيا تضرب تقلب وجاهى
واخذك لوحدنا علشان مفيش حد يعكر مزاجنا وانتى بتفكرى فيهم .
ليليان : فى ايه يا زين .. انا غلطت فى ايه .. انا سألت سؤال .
زين : لا غلطتى لما تفكرى فيهم بيقت غلطتى... المفروض تفكرى
فيا.

ليليان باندفاع : على فكرة انت انانى .
زين الكلمه صدمته : انا انانى.... تمام .... شكرا .
ليليان : زين ... انا مقصدتتش.
(زين سابها وراح دخل الاوضه وهى دخلت وراه) .
ليليان دموعها بدات تظهر : زين والله .
زين بعصبيه : بس اسكتى ... اظاهر ان اتسرعت اول مرة ابقا
عيل اوووى كدة ... لدرجه ان عيله زيك تقولى انت انانى ... كله الا
الاهانه يا ليليان ... وانا فعلا دلعتك واخذتك عليا بزيادة .
ليليان : حبيبي انا اسفه .. سامحنى.
زين : انا مش حبيبيك بطلتى تمثيل مفيش حد يحب حد ويكرة قربه
ويكون بي فكر فى غيره .
ليليان: ادبنى فرصه افهمك .
زين بز عيق : اطلعى برا عندك اوض تانيه. .. مالكيش دعوة بيا
..يلا علشان انا اتخنقت .

*****

عند مراد وسارة

سارة : حلوة يا مراد .
مراد : اه حلوة اوى عليكى ... يالا نشترية انا دماغى كلتنى من كتر
ماقستى فساتين .
(مراد دفع حق. الفستان وجابوا واخذها وخرجوا من المول).
مراد : حاسبى دماغك وسقف العربيه.
سارة : شكرا .
مراد : ها يا برنسيه عاوزة تروحي فىن .
سارة : لا روحنى كفايه عليك كدة باين عليك اتخنقت منى.

- مراد : ياسلام على التمثيل ... لا متخنقتش منك ولا حاجة .
- سارة : طيب مش كنا استنيننا سامر .
- مراد بهمس : ربنا معاه يا عيني دة زمانه بقا من الاموات .
- سارة : بتقول ايه مسمعتش .
- مراد : مبقولش.... سيبك منه هو عيل بارد اصلا تلاقيه فى حاجة شدته ونسينا .
- سارة: مراد ممكن اسالك سؤال ؟
- مراد اندهش : مراد ممكن اسالك سؤال ... ايه الادب دة اول مرة يا عني .
- سارة : ياربى لازم تعصبني ... مينفعش تبقا هادى شويه .. اقف هنا على الكورنيش خلينا نتكلم .
- مراد : وقفنا يا سوسو .
- سارة : ليه بتكرة اللون الاحمر .
- مراد : يادى ام السيرة الزفت .
- سارة : مراد انت خلتنى مشتريش الفستان اللى هاموت عليه علشان بتكره اللون دة بيقا فيه سبب قوى .
- مراد : امممم وانتى خايفه السبب يكون كاميليا .
- سارة بتوتر : كاميليا مين ؟
- مراد : عادى يا سارة مش لازم تخبى يا عني زين قالى ان اتكلم معاكى قبل ما تسافرى دى وانا حكيت لمامتك واكيد كاي ام مصريه هاتحكي يا عني لبنتها .
- سارة : امممم كرهك للون دة مرتبط بيها .
- مراد : لا .
- سارة : امال .
- مراد: لازم يا عني تعرفى .... عادى بكرهه وخلص .
- سارة : قول .
- مراد : او عى تضحكى .
- سارة : حاضر
- مراد : ياستى وانا صغير كنت طفل.... لا استنى الاول تتوقعى كدة كنت طفل عامل ازاي؟

سارة : لا ... كاميليا.

مراد : اممم اكيد .

سارة : اعترفتلها بحبك امتى وازاى.

مراد : بعد ما عرفتها ٧ شهور كنا اصحاب وبعد كدة حسيت انى
مش قادر على بعدها روحتلها المستشفى ومسكت الميكرفون اللى
فى الريسبشن وقولتلها بحبك .

(سارة الكلام وجعها اوى وحست انها عمرها ما توصل لربع الحب
اللى هو حبه لكاميليا ..واتاكدت ان مراد بيكذب على الكل وهى
مجرد تاديه واجب وبس لغايه دلوقتى مقالهاش بحبك ... حبست
دموع فى عنيتها).

سارة : طيب يالا روحنى .

مراد : ليه ما احنا قاعدين مع بعض والجو حلو.

سارة بحزن : معلش تعبت اوى انهاردة .

مراد : طيب

*****

فى امريكا

عبد الرحمن : ها يا نورسين طمنينى .

نورسين : عبد الرحمن انا اسفه فى اللى هاقله الحادته كانت شديدة
جدا عليها البيبى نزل والرحم اتأثر جدا وفيه مضاعفات كبيرة ... انا
اسفه بس انتو هاتقعدوا فترة كبيرة لغايه ماهى تقدر تحمل وتخلف.
عبد الرحمن : لا حول ولا قوة الا بالله .

نورسين : عبد الرحمن .. اهم حاجة نفسيتها بعد ماهى تفوق لازم
تعرف لازم اللى يقولها ينقلها الخبر براحه علشان تقدر تستوعبه
.... نفسيتها عامل اساسى جدا فى علاجها .

عبد الرحمن : طيب ..هى هاتفوق امتى ؟.

نورسين : هاتفوق بكرة انشاء الله .

عبد الرحمن : طيب لو سمحتى خلى بالك منها لغايه ما اجيب
والدتها من البيت بس .

نورسين : فى عنيا ... روح ومتحملش هم .

(خرج عبد الرحمن مهموم مانع دموعه انها تنزل بالعافيه .....راح لتوحيدة وهو مش عارف يقولها ايه).

توحيدة : كدة يا عبد الرحمن تتأخروا عليا كدة ... ايه دة ايمان فين ... عبد الرحمن مالك ؟.

(عبد الرحمن ارتمى فى حضنها و عيط كأنه طفل صغير و اتكلم مرة واحدة و كانه عاوز يطلع كل اللي جواة)

عبد الرحمن : اه يا امى..... انا مش قد المسئوليبييه ... ايمان ضاعت منى .... ايمان عملت حادثه .... عربيه خبطتها وانا واقف مكانى مش قادر انقذها ... عندها كسور ... و كمان البيبي نزل ... شوفتى كانت حامل .. و ابنا نزل .. ايمان مش هاتقدر تخلف تانى.....
اااااااا انا السبب.

توحيدة دموعها نازله على بنتها : اهدى يابنى ... انت مالکش يد فى كل اللي حصل .. دة قدر و مكتوب ... المهم سلامتها بالدنيا ....
وتعيشوا و تخلفوا و تجيبوا عيال الدنيا لسه قدامكوا .
عبد الرحمن : مش هاتقدر .

توحيدة : استحاله و لا ممكن بعد فترة .
عبد الرحمن : لا بعد فترة بس ممكن توصل سنين .
توحيدة : و انت زعلان .

عبد الرحمن : انا زعلان انى اضعف ان اقولها خبر زى دة ....
ايمان كانت بتحلم بالبيبي دة مش هاقدر اقولها .

توحيدة : لا قولها انت علشان انت الوحيد اللي هاتحسسها بالامان
وان موضوع خلفه مش فارق معاك .

عبد الرحمن : الموضوع صعب اووووى.

توحيدة : ولا صعب ولا حاجة ... طيب مانا و حسن اهو اتجوزنا
وقعدنا سنين مخلفناش ... و مكنش فيه اى مانع صبرنا لغايه ما ربنا
اراد ... انتو كمان اصبروا يابنى ... الصبر مفتاح الفرج .

عبد الرحمن : حاضر يا امى .

توحيدة : قوم يابنى و دينى اروحها .. زمانها محتاجلنا ... يالا
واحمد ربك انه لطف بينا يا حبيبي .

عبد الرحمن : الحمد لله .

*****

عند زين وليليان

(زين قاعد زعلان من حب عمرة انها تقول عليه انانى ... انانى
علشان عاوزها لوحدة ... معقوله تفهم حبه غلط ... معقوله هو دة
الاسبوع اللى كان بيحلم بيه ... فاق على تخبيط الباب).

زين : ابوا .

ليليان بانكسار و بتعيط: ممكن ادخل .

زين قلبه رق ومقدرش يستحمل صوتها كدة : احم ادخلى.

(ليليان دخلت بتعيط وبتاخذ نفسها بصعوبه وحاطه وشها فى
الارض).

زين حاول يضغط على قلبه : اممم عاوزة ايه .

ليليان رفعت وشها : عاوزة انام.

زين : ماتنامى حد ماسكك ... عندك اوض كثير نقى واحدة منهم .
(ليليان جت تقرب .. هو مانعها بايدة وشاور تقف مكانها).

زين : متقربيش واطلعى برة .

(ليليان بصتلته كتيير ودموعها نازله ومقدرتش تستحمل رفضه ليها
خرجت بهدوء وقفلت الباب نفسها بدء يقل ودى عادة فيها لما بتزعل
مبتعرفش تاخذ نفسها وبتوصل للامر انها يغمى عليها .... حست
انها هاتموت هى عاوزة حضنه لو مدخلتش فى حضن زينها
هاتموت بجد ... دخلت عليه الاوضه تانى وجريت عليه حضنته
وبدات تعيط بصوت عالى ونفسها يقل وصوتها يتخفق).
زين مقدرش يقسى عليها اكثر من كدة : اهدى ياروحى ... اهدى
انتفسى .

(زين رفع وشها من حضنه لقاها وشها احمر وشفافيفها بتزرق
ونفسها بيقل ... اتجنن وخاف من حالتها دى مكنش عارف يعمل ايه
... فضل يبوسها مرة وراة مرة علشان تهدى وتحس بوجوده).

زين : لي لي اهدى يا حبيبتى ... انا معاكى اهو .

ليليان بتتكلم وبتقطع فى كلامها : لا ... انت ... هاتسيبنى .

زين : مقدرش انتى روحى مقدرش اسيبك ياقلبي ... اهدى علشان
خاطرى.

ليليان: ان ..انام ..فى حضن..ك.

زين: نامى يا حبيبتى.... انا كلى ملكك ياقلبي ...انا بحارب فى الدنيا
علشانك ..نامى يا حبيبتى .... نامى بس اتنفسى .

(ليليان نامت فى حضنه وفضلت ماسكه فيه كانه هايهرب منها..

حس انه قسى معاها بالكلام هى مهما كان صغيرة واندفعت ...
مكنش المفروض يقسى عليها بالشكل دة .... وخصوصا بعد حالتها
دى اخذ قرار عمرة ما يقسى ابدا عليها ويتعامل معاها كانه بنته
... ويفهمها غلطها بالراحه).

*****

عند مراد وسارة

سعاد : الله يا سارة الفستان تحفه ... وكمان الشبكه .
سارة بحزن: عجبوكى ؟.

سعاد بفرحه : جدا...تعيش وتجلها يا مراد .

مراد: انا تحت امرها بس الست سارة ترضى عنا .
(سارة رفعت وشها ناحيته وبصتله وسكتت)

سعاد: انتى يا هانم يالى سرحانه فى خطيبك ..الجرس بيضرب
قومى افتحى .

سارة بهدوء:حاضر .

(سارة فتحت ..واتصدمت من منظر سامر هدومه متقطعه ومتبهدل
على الاخر وابوة سائدة)

سارة: سامر مالك ؟.

سامر : اتبهدلت ياختى .

سعاد : يالهوى ابنى ... مالك يا ضنايا .

عبدالله : سندو معايا يا مراد وقعدو بس.... اصله عامل زى التور
قطم ضهرى.

سامر : تشكر يا حج.

مراد : ايه اللى عمل فيك كدة.

سامر : اه يا اخويا اخدتها وخلعت وسبتنى ... وانا بدور على الهانم
فى المول .. لقيت مجموعه ناس جايه جرى وبتضرب فيا .. اللى
فهتمته وانا بنضرب انهم متهمنى ان سرقت شنطه واحده ... امن
المطار جه واخذنى على القسم وفين وفين لما مسكوة الواد والحمد
لله طلعت سليم واتصلت على بابا يجى يضمنى فى القسم.
(ساره فى اللحظه دى مقدرتش تمسك دموعها اكثر من كده جريت
وعيطت فى حضن اخوها)
ساره : انا اسفه انا السبب .. لو مكنتش خرجت وزعلت مكنش ده
حصل فيا .

سامر : لا متقوليش انك بتحسى زينا .. وبتعيطى وخايفه عليا .
(اتكسفت من سامر وجريت على اوضتها ومراد اضايق منه).
مراد يضيق: مكنش لازم تخرجها كده.
سامر : مالكش فيه .

عبدالله : سامر احترم نفسك مش عاملى حساب ولا ايه .. انت
غلطت فى اختك و عيب كده .
مراد بضيق: عن اذنكوا .
عبد الله : ما تقعد يابنى دا انا ملحقتش اشوفك .
مراد : لا عن اذنك يا حج

*****

عند زين وليليان

(ليليان صحيت من النوم ملقتش زين جنبها عرفت انه لسه زعلان
منها .. هى فعلا غلطت بس خانها التعبير .... فضلت تفكر كثير
تروحله وتكلمه تانى ممكن يصدها تانى طيب لو صدها تانى هو كده
خلاص فعلا استغنى عنها ... فكرت مرة وراها مرة فى الاخر
قررت تروحله وزى ما يحصل .. يحصل)
ليليان : زين .

زين لف وشافها واقفه بعيد خايفه تقرب : تعالى . واقفه بعيد ليه .
(ليليان اتحركت بصعوبه قد ايه هى مكسوفه من نفسها على اللى
عملته لدرجه انها حطت وشها فى الارض ومعرفتش تتكلم).

زين قرب منها وباس جبنيتها : ارفعى راسك دائما لفوق انتى ليليان
الجارحى او عى توطى راسك لحد ابداء .
ليليان عيظت : بس انت مش حد ... انت زين ... جوزى وحبيبى انا
غلطانه واسفه ... بس والله خانى التعبير . انا .. انا .. انا يازين
مكنتش اقصد انك انانى بمعنى الكلمه .. انا غيبه مش المفروض
اقول كده ... بس والله مش عارفه اوصفلك عن اللى جوايا ... انا
حياتى صعبه جدا وشوفت حاجات كثير فى حياتى ... انا مش
عاوزك تفضل فى دايرة الانتقام الدايرة دى وحشه هاتخسرنا بعض
... زين انت كنت نايم وانا صحيت شوفت البحر سرحت وافكرت
كل حاجة مرت فى حياتى افكرت عمى واللى عمله فىا علشان كظة
لما شوفتك سألتك بحسن نيه ... حبيبى اسفه سامحنى عارفه انى
غلطت وانت من وقت ما شوفتنى عمرك ما قولتنلى كلمه واحده
تزعلى .

زين بهدوء : خلاص خلصتى .
ليليان : اه انا راضيه باى حكم .
زين باستغراب من كلامها : حكم ايه ؟
ليليان : يا عنى انت لو مش مقتنع بكلامى دة حقك ... وعاوز تبعد
وتتخلى عنى .

زين شدها جامد فى حضنه : انتى مجنونه ... او عى تقولى الكلام
الاهل دة تانى ... انسيه بقيه حياتك ... انا اه زعلت من كلمه انانى
... وزعلى دة كنت اقصد بيه ابين لحيبتى ان كلمتها وجعتنى ...
بس انتى هاتفضلى حبيبتى وروحي وعمرى ما افكر احب ولا
اعشق غيرك يا لى لى .

ليليان : ربنا يخليك ومتحرمش من وجودك يارب .. انت فعلا زى
ماقولت ابويا واخويا وحبيبى .
زين ضحك : هههههه اقولك على السر .... انا فعلا زى مانتى قولتى
انانى فى حبك انتى .

عند مراد وسارة

مراد : ايه ياسارة يا عنى مخرجك ومفسحك وانتى ساكته كدة .
سارة : امم اخبار زين وليليان ايه؟
مراد : تلاقيه هايص ابن الايه ... ومكتوباله فى القفص الواد زين دة

سارة : ربنا يخليهم لبعض ... هو بيحبها وهى يتحبة والاتنين
يستاهلوا كل خير.

مراد : ويخلينا لبعض .

سارة : ايه هو احنا بنحب بعض .

مراد : يا شيخه !

سارة : احنا بنحب بعض ؟

مراد : انتى شايفه ايه ؟

سارة : مش شايفه حاجة ... شايفه راجل كتر خيرة انقذ واحدة
وادبس فى جوازة .

مراد : قولى والله !

سارة : لو هاتتكلم كدة هاقوم امشى .

مراد : لا هاتكلم كدة بدام انتى غيبه... ومصرة تحطى نفسك فى
خانه قصاد حد .... اركزى كدة وافهمى يا سارة انا قولتلك قبل كدة
انتى حاله على بعضك .. وانتى غيرهم كلهم ... وانا مبعملش حاجة
غصب عنى ولا شهامه ولا نيله ... ماشى ولا لاه...ويا لا قومى
خلينى اروح بلا قرف حبستى دى .

سارة : امشى انت المكان عاجبنى ... انا عاوزة اقعد يمكن اعرف
اخاد قرارتى صح .

مراد همس فى ودنها : واقسم بالله لو ما اتعدلتى لاعدلك صح
... انتى مالك قلبتى على الزفت سامراخوكى كدة ليه..... اتظبطى
كدة وعدى الايام دى على خير .

سارة بعند : وان مش عدتها على خير ... هاتعمل ايه ؟

مراد : هانشوفى الجنان اللى على اصوله.... انتى لسه مشوفتيش
حاجة من جنانى ... هاتتصدمى .

البارت التاسع والعشرون

الماذون : بارك الله لكما وبارك عليكما وجمع بينكما فى خير.
سعاد بدموع : مبرووك يا ولاد عقبال ما اشوف ولادكوا .
سارة : حبيبتى ليه بتعيطى .
ليليان : دى اكيد دموع الفرح يا سارة .. عقبال الليله الكبيرة.
سامر بهيام وهو بيبيص على ليليان : صح عقبال الليله الكبيرة .
زين بحدّة : ليليان يالا احنا.
سامر: لا والله هو انت كل مرة يا بشمهندس تمشى ومنلحش نشبع منكوا .
زين : نعم تشبع مننا ازاي يا عنى .
مراد بهمس : قولى لاخوكى يهدى شويه ... علشان زين ممكن يتحول زومبى ويموتنا دلوقتى.
سارة بهمس : اقول لاخويا يهدى ليه عمل ايه ؟.
مراد : ولا حاجة يا بيبي ..... خليكى نايمه فى العسل.
زين بحدّة : يالا يا ليليان ... خلىنا نروح .
ليليان قربت من سارة تسلم عليها : حبيبتى انا هامشى .... حاولى تبقى تجيبوا مراد وتيجوا تقعدوا عندنا شويه.
سارة : اشطا كلمتى زين فى حكاية التدريب اللى حكتهك عنها ولا لاه .
ليليان : لا .. لسه هاكلمه .. ربنا يستر بقا .... ويوافق .
سارة بخبث : استخدمى اسلحتك هايقوا على طول .
زين : ليليان يالا .
(زين وليليان مشيوا والبيت كله بقا فاضى ومبقاش موجود الا سارة واهلها ومراد).
مراد : ممكن يا عمى اخاد سارة ونخرج شويه .
سامر : لا مش ممكن .
عبد الله : خدها يابنى هى دلوقتى بقت مراتك ... بس مكتوب كتابكوا وبس .

سارة : ايه دى احنا وقفنا هنا ليه ؟..

مراد : انزلى .

سارة : انزل فين هو انت واخذنى فين بالظبط يامراد.

مراد : هانطلع شقتى .

سارة : انت مجنون .. نطلع شقتك وبتقولها فى وشى عادى.

مراد : هو انتى مش مراتى ؟.

سارة : مراتك .. ماشى ... بس بردوا لا مينفعش اروح شقتك .

مراد : بطللى تخلف .. انا راجل مش عيل و على فكرة انا اخاف

عليكى من نفسى .. انزلى يالا .

سارة : ايوا ايه سر انك تجبنى شقتك .

مراد : هاتعرفى بعدين ... يالا.

(مراد اخدها فعلا وطلعوا وهى كل الوقت دة مرعوبه من مراد ..

لانه مش شخص سهل تقدر تتوقع هو عاوز ايه ... وهو كان حاسس

بيها وبخوفها منه ومش هالين عليه يطمئنها).

مراد : ادخلى يلا .

سارة : طيب بس سيب الباب مققول .

مراد رزع الباب وراة وقفله : اه وماله.

(سارة فى اللحظة دى ارتعبت وخافت من نظرات مراد هربت منه

ومن نظراته اللى بترعبها اكثر .. بصت لشقه لقتها جميله جدا و

ذوقها على جدا)

سارة : دى شقتها .... جميله اوى بس انت جايبنى هنا ليه ؟.

مراد : بقت شقتك انتى .

سارة بصتله وانكلمت بعصبيه : انت ازاي بتتكلم كدة وكأنها حاجة

عاديه ... انا عمري ما ارضى اقعدي فى شقه حد.... انت عاوز تعيش

معايا و قلبك وعقلك معاها .

مراد قرب منها : انتى شايفه كدة .

سارة بنرفزة : اه شايفه كدة ..ومتقربش منى .

مراد ببرود : لا هاقرب ... انتى مراتى.

سارة عيظت وبعدت عنه : لا مش مراتك ....انا غلظت لما وافقت
واتجوزتك .. انا فهمت دلوقتي انت جبنتى هنا عاوز تكسرنى ...
واديك اهو كسرتنى .

مراد شدها وحضنها وقرب من شفايفها : معاش اللي يكسرك
ياروحى ...دى شقتى فعلا بس مش شقتى انا وكاميليا ...الشقه دى
اشتريتها قبل ما اعرف كاميليا وقولت اللي هاحبها هاتجوزها
وهانعيش هنا... فرشتها على ذوقى ...لما عرفت كاميليا واتجوزتها
مقدرتش اقعدھا هنا لقيت نفسى بخى عليها موضوع الشقه دى ...
ولما ماتت سبت شقتها ونقلت هنا...لما قابلتك وحببتك اتمنيت
اليوم اللي هاتكونى فيه مراتى وشايله اسم مراد الالفى ..واتمنيت
اجيبك هنا علشان لو كان فى حاجة مش عاجبك تغييرها .
سارة همست : يا عنى ايه .. انا .... انا حبيبتك .

(مراد باسها من شفايفها ومقدرش يبعد عنها ايدة اتجرات عليها وفك
طرحتها وزراير بلوزتها اللي بدء يفك فيهم واحد وراة التانى...فى
اللحظه دى مراد حس انه خلاص بدء يفقد كل ذرة عقل مبقاش قادر
يتحكم فى نفسه . عاوز يبعد ومش قادر ...ورغم ان خبرتها قليله
لكن جننته ....حست خلاص ان حصونها بتتهار بدئت ترق فيه
بضعف .)

سارة بضعف : م...مراد .

مراد : مش .. قادر .

سارة : مينفعش .

مراد بعد عنها شويه بس فضلت فى حضنه : ساره ... انا بحبك .
سارة بصتله مش مصدقه انه اخيرا قالها : بتحبنى انا
؟

مراد : اه بحبك انتى ...انتى وبس اللي فى قلبى ...بحبك من اول
مرة شوفتها فيكى وقت ما كنت بتجرى من عيال اللي بيجروا
وراكى .... ملامحك كلها حفظتها من يومها .... كنت بتعمد ادايقك
علشان تفضلى معايا اطول وقت ممكن .
سارة: وانا كمان بحبك اوى .

مراد : انا جبتك هنا علشان دى هاتبقا شقتنا ... انتى اللى دخلت قلبى
وملكتيني ... عارفه انا كنا مأجل كلمه بحبك لبعد كتب كتاب علشان
انا عارف نفسى كويس مش هاقدر امسك نفسى لما اقولها لك ... انا
مش عارف امك دى مصرة على خطوبه ثلاث سنين .
سارة : ههههه علشان مش واثقه فيك .
مراد رفع حاجبه : نعم ! مش واثقه ازاي يا عنى .
سارة بتريقه: اصلها سألت عليك .. ولقت سمعتك زى الجنيه الذهب .
مراد : ههههههههههه اه فهمت ... كنتى قوليلها انك غير اى حد .
سارة بتحاول تظبط نفسها وهدومها ومكسوفه منه: مقولتش بقا .
مراد : انتى مكسوفه .
سارة : ليه هو انا بنت ومش بتكسف ولا ايه .
مراد : لا انتى مش وشك كذلك والله .
سارة بغیظ : انا مش وش كسوف يا مراد .
مراد : قلبتى فى ثانيه ازاي ههههههههههه .
سارة : طيب يالا علشان منقعدش مع بعض اكثر من كدة .
مراد : ههههه خايفه على نفسك يابطه .
سارة بغیظ : اه خايفه ....وانا مش بطه ... بطل تقولها لى .
*****

فى بيت الجارحى

ليليان : الله منظر النيل حلو اوى .
زين : اممممم منظره حلو علشان انتى قاعدة معايا .
ليليان باسته من خدة : ربنا يخليك ليا ... زين هو انت ليه مش عايش
فى فيلا ... ليه عايش هنا فى شقه ..
زين : علشان ابويا كان شارى الارض للى عليها البرج وكان عاوز
بينها علشان امى كانت نفسها تعيش على النيل ملحش بينيها ... انا
بنيت البرج وخصصت اخر دور ليا اعيش فيه .
ليليان : احلى حاجة عملتها على فكرة البيت هنا موقعه ممتاز .
زين : كويس انه عجبك يا قلبى .

زين : ٢ مليون ليك انت واخوك.... حقك انت واخوك وتنسوا انكو
ليكوا بنت اخ ..... ودة مهر ليليان ... وكدة كدة البلد كلها هاتعرف
انى متجوزها .. واهو ينولك من الحب جانب .
عاصم الرقم عجبه جدا : موافق طبعا .
زين : بس فى شويه حاجات كدة الاول لازم تتعمل قبل ما تاخذ
الفلوس.

عاصم : ايه هي؟.

زين : هاتمضوا على شويه شيكات انتو الاتنين علشان لو فكرتوا
بس مجرد التفكير تفكروا فى ليليان بيقا السجن مستنيكوا دة غير
اللى هاعملوا فيكوا ... دة طبعا اولاً... ثانيا بقا انت هاتطلع لكن ابنك
لا هايستنى معايا شويه .

عاصم : ليه طيب؟.

زين : هو كدة.... انت هتاخذ الفلوس انت واخوك .... والواد دة
هايفضل هنا شويه انا لسه مرحبتش بيه.

يوسف : مش عاوزين منك حاجة ولا فلوس ولا حاجة .

زين : خلاص.... خليكوا انا ماشى .

عاصم : خلاص موووافق .. وخلي يوسف شويه .

(يوسف اتصدم من كلام ابوة انه باعه لزين الجارحى .. وانه فضل
الفلوس عليه ... وعاصم لف وشه الناحيه التانيه بعيد عن يوسف
علشان ميواجهش كميته الاتهامات اللى فى عيون يوسف).

*****

فى بيت الجارحى

(ليليان بتكلم سارة على التليفون).

ليليان : اعمل ايه ؟ زين مش بيوافق بسهولة؟.

سارة: اتشقلبى كدة يا حلوة وخليه يوافق الشركه دى كبيرة جدا
... والتدريب فيها تحفه .

ليليان:.. خلاص هاخليه يوافق ... ربنا يستر منه .

سارة : يارب .

ليليان : انتى ومراد كويسين .

سارة بفرحه: اسكتى يا لي لي مش طلع بيحبنى .

ليليان بضحك: انتى هببيله ههههههههه ده كله ومش عارفه هو بيحبك
ولا لاه.

سارة : مكنتش عارفه ... وعرفت امبارح .

ليليان : عرفتى ازاي ... قالك ايه ؟.

سارة : هاحكيك .....

*****

فى شركة الجارحى

مراد : ايه ده سامر ايه جابك هنا.

سامر : احم انت اللى هنا ليه ؟.

مراد بخبت : كنت عند زين ... قولى فى حاجة .

سامر : انا كنت جاى اطلب ايد الانسه ليليان من بشمهندس زين .

مراد : انسه !!! وماله .

سامر : انا محروج اوى ما تدخل معايا وتعلى من موقفى عنده .

مراد بخبت : لا انت تدخل زى الوحش كده وتفرد نفسك ... انت

مش اى حد بردوا وبعدين ده زين بيعزك اوى .... ولما تدخل قولها

بقلب ميت انا بحب الانسه ليليان الجارحى .. ونفسى اتجوزها .

سامر : بس مش كده غلط المفروض اهدى فى الكلام اول مرة اقول

بحب وكده .

مراد : ايوا يابنى.. زين صاحبى وعارفه بيحب شجيع السيما الواد

الوحش اللى بيدخل فى الحديد .... وكمان افضل شكر فيها وفى

حلاوتها وادبها .. اسمع كلامى ده انت هاتلاقى رد فعل من زين

هاير فعك سابح سما .

سامر : من ناحيه هاشكر فيها فانا هاشكر فيها ..ده انا بحلم بيها ليل

نهار .

مراد : ايوة حلوة الحته دى قولها (بتحلم بيها ليل نهار) ....

هاتعجب زين اوى .

سامر : ماشى اسبيك انا وادخله .

*****

فى قصر الباشا

الباشا بغضب : اه يابن الجارحى لتانى مرة بتدينى على قفايا .....
وبتضربنى فى مقتل

رعد : اهدى ياباشا والله لما طلبتني جيت من السفر بسرعه .
الباشا : زين الجارحى ..ضحك على الاهل ابني وخط ورق غلط
فى الشركه وقدم ورق تانى للمناقصه ... لا وبعثلى رساله تعيش
وتأخذ غيرها .

رعد : انت تأمر بايه يا باشا .
الباشا : نحرق قلبه.... واللى يحرق قلبه مراته ... انشالله اموتها
وبعدين انا اموت عادى هابقا مبسووط.

رعد : خلاص سيب الموضوع دة عليا .
الباشا بغموض :. ما علشان كدة بعث وجبتك يار عد .
*****

فى شركه الجارحى

زين بهدوء : ها يا سامر... خير؟
سامر بتوتر : احم بشمهندس زين انا كنت جاى اطلب ايد الانسه
ليليان .

زين : نعم ؟!!!!!!... انسسسه؟
سامر : ايوا الانسه ليليان .. حقيقى انا نزلت من السفر عجبتنى جدا
مشاء الله جمالها وادبها ورقتها ..تحسها بسكوته وقليل لما تلاقى
بنات كدة ... انا اعجبت بيها جدا ودخلت دمااااغى ونفسى تبقا مراتى

(زين قام من مكانه وراح عند سامر وشدة من قميصه).
زين : اه قولى بقا يا روح امك نفسك تبقا مراتك ازاي؟
سامر باستغراب : فى ايه يا بشمهندس .... ايه روح امك دى ... انا
جاى اطلبها لجواز .... انا بحبها.

(زين مكنش عارف هو بيعمل ايه تقريبا كسر المكتب عليه
والشركه كلها اتجمعت ومحدث كان عارف يخلصه منه ازاي).

مدام وفاء سكرتيرة زين : مراد باشا الحق زين باشا ماسك واحد
جوة فى مكتبه مسبش فيه مكان الا وضربه فيا دة كسر اوضه
المكتب عليه .
مراد وهو بياكل : بجد ليه كدة .
مدام وفاء : يامراد باشا سيب الاكل وقوم فض الموضوع دة .
مراد : حاضر
(مراد دخل واتفاجئ من منظر الاوضه وزين اللي ماسك كرسى
بيكسرو على سامر ... جرى شد الكرسى من ايدة)
زين بعصبيه : اووووعى من وشى .
مراد بمكر : اهدى.. حصل ايه لدة كله .
سامر بتعب : الله يخربيتك يا مرررراد .
زين : ابن ال.... جاى يطلب ايد مراتى منى .. جاى عاوز يتجوز
مراتى ... بيحبها .
مراد بصدمة وبتمثيل : يخربيتك يا جبروتك جاى تطلب ايد مراته
منه ... دة انت خارق .
سامر بغل وهو بيحاول يقف : ماالشى يا مرراد .. انا والله ما اعرف
انها مراتك .
زين بز عيق : ليبيبييه اعمى مابتشوفش .. مسالتش حد من اهلك ...
اختك امك مراد اى حد .
سامر بتعب : والله انا ما سالت كل اللي قولته اسمها ايه قالو ليليان
الجارحى وانت اسمك زين الجارحى افكرتها اختك .... انا اسف .
زين : اطلع برا علشان مكملش ضرب فيك بسبب غبانك دة .
مراد : تعال اوديك المستشفى .
سامر : اه ودينى ياخويا حسبى الله ونعم الوكيل فيك .

*****

فى المشفى

سامر : اه يانى .... ربنا يسامحك والله لاعكها فوق دماغك يا مراد .
مراد بمكر : ليه ياخويا هو انا مالى انشاء الله ... انت للى اهيل
وعبيط انا بحسبك اهيل وبتهزر ودة هزارك اصل انت غبى

زين : لا شوفتك .

ليليان : بجد !.

زين : اول مرة واخر مرة تتكرر يا ليليان فاهمه ولا لاه و من هنا
لبكرة متكلمنيش لو سمحتى..... عن اذنك.

ليليان.: زين انا اسفه ... بص بلاش التدرريب لو كان دة اللي
هايز علك منى .... بس بلاش موضوع الخصام دة .

زين : خلاص موضوعنا انتهى ... كملى اكلك واطلعي نامى .

*****

عند سارة ومراد

سارة بشك : انت ليك دخل فى اللي حصل لسامر دة يا مراد

مراد : المحل دة تحفه والاييس كريم فيه تحفه يا سوسو.

سارة بغیظ : مراد متعصبنيش ... ايس كريم ايه دة اللي انت بتاكله
و متجاهل كلامى .

مراد : نعم يا حبيبي ... عاوزة ايه ؟.

سارة: انت ليك يد فى اللي حصل لسامر؟.

مراد: هو قالكوا ان انا ليا يد فى اللي حصله .

سارة : لا بس ... غريب يتصل عليك انت و على بابا لا وغريب ان
سامر يتخانق مع سواق التاكسى ... سامر طول عمرة بيكرة
الخناقات وكدة .

مراد بتريقه : امممم علشان هو شاب لذيذ فى نفسه .

سارة : قلبى بيقولى انك ليك يد فى كل الضرب اللي هو اخدة دة

..... او عى يكون انت اللي ضربته كل الضرب دة .

مراد قرب منها جدا : اولاً انا مضربتوش ... انا لو ضربته والله
اخوكى ما هايقوم منها .

سارة : طيب ابعده عنى فى مكان عام .... واياه ثانيا بقا .

مراد قرب اكثر بهمس : هو قلبك دة مبيقولش الا مصايبي بس .

سارة بضحك : لا بيقول حاجات تانيه والله ههههههه .

مراد : بيقول ايه يا قلب مراد .

سارة : عيب يا ميمو.

(زين نايم على جنبه ومتجاهل ليليان وهى عماله تتقلب فى السرير
وتعمل صوت وهى عارفه ان زين بيضايق من الحركه والصوت
وقت النوم).

زين بعصبيه: ليليان فى ايه مش عارف انام .
ليليان ببراءة : عاوزة انام .

زين بنرفزة : ماتنامى وتريحينى .

ليليان عيونها دمعت وقامت تنام على كنبه.: حاضر هاريحك .
زين : والله !!!.

ليليان بصتله و عيطت : شكرا .

زين : هههههه والله حاسس ان متجوز عيله دى منظر واحدة
زعلانه .

ليليان : متكلمنيش.

زين : تعالى طيب علشان تنامى .... مش انتى عاوزة تنامى فى
حضنى بردوا.

ليليان : لا .

زين : تعالى يا حبيبتى .

(ليليان قامت بتعيط وراحت عنده وهو اخدها فى حضنه وباس
جبينها).

ليليان : زين انا مش بستحمل تخاصمنى والله قلبى بيوجعنى.

زين : سلامه قلبك يا روح قلبى .... انا بخاصمك علشان ببقا مدايق
منك ومش عاوز اضايقك او اخرج عن شعورى.. بفضل ابعد عنك
علشان متزعليش منى .

ليليان : بعدك بيموتنى .

زين : على عينى يا حبيبي بعدك دة. .. بس اعمل ايه انا شخص
وقت غضبى ببقا حد تانى ... بخاف عليكى .

ليليان : طيب انا لو عملت حاجة غلط ابقا فهمنى وقتها بس
متبعدينش ولا تسيبنى اتفارقنا .

زين بنوم : حاضر يا لي لي .

*****

فى قسم الشرطه

على : ايه انت بتقول ايه ؟ .
الباشا:زى ما بقولك زين الجارحى مخطط لكل حاجة حتى دخولنا
حياته مشنا زى ما هو عاوز .
على : اه يابن ال .....
الباشا : انا وعدتك هانتقم منه .... انا بعت جبت رعد مخصوص
وكلفته بقتل مراته فى اقرب يومين مرات زين الجارحى قول عليها
يا رحمن يا رحيم .
على : اه ياما نفسى اشوفه ونظرة الضعف فى عنيه .
الباشا : اهدى رعد بيضبط اليوم اللى هايموتها فيه ...وبعدها
هايشوف اى طريقه يهربك من السجن ونسافر برة .
على: انا هاصبر يابابا اليومين دول بالعافيه .
الباشا : اصبر انا مقدرش اسيبك هنا .

*****

فى شركة العز للمعمار

سارة: ها وبعدين اقتعتيه ازاي .
ليليان : لا هو اقتنع لوحدة ووافق ... مكنتش مصدقه نفسى وهو
بيقولى ماشى روى .
سارة : الحمد لله انتى مش شوفتى الشركة عامله ازاي دى تحفه
يابنتى وفيها قامات علميه كتير .
ليليان : زين سألنى مين مديرها قولتله معرفش والله .
سارة : انا سمعت المالك بتاعها مسافر وبشمهندس كارم هو الرئيس
التنفيذى .

ليليان : امممم... طيب وبعدين بقا هانفضل كلنا متجمعين كدة
...سارة هى البنت اللى هناك دى بتبصلنا كدة ليه ؟
سارة : دى رغبة بت لزجه كدة وحاجة قمه فى الاستفزاز شايفه
نفسها على الكل وان هى حاجة والناس كلها حاجة تانيه خالص ...
بتغش طولها السنين من بت صاحبتها وبتاخذ مجهودها وبتتجح

بتقديرات.... وتلاقي اسمها جة فى التدريب ... اتفرجى بقا على
المياعه والسفاله وقله الادب طول التدريب .
ليليان: ملناااش دعوة بيها خلىنا فى نفسنا .
: انتباااه لو سمحتوا ... طبعا كلكوا عارفين ياعنى ايه شركه العز
للمعمار شركه كبيره احنا بنجيب هنا اعلى الطلاب .... لو سمحتوا
تلتزموا بقوانين الشركه وقواعدها وهاتستفادوا فى كل حاجه .... انا
بشمهندس معتر .

*****

فى الشرقيه

عاصم : اوووف مين بيرن على الصبح كده ... الو .
زين : اخبارك ... قولت اطمئن .
عاصم انتفض من مكانه : احم اهلا زين باشا .
زين . : امممم انا حسيت كده انك هاتطلع واطى وتطمع فى ٢
مليون جنيه مرة واحدة .
عاصم : احممم ... مش فاهم ؟ .
زين : ادبت لشاكر اخوك حقه ولا لاه .
عاصم بتوتر : لسه معرفتش اقعد معاه ... لما اقعد معاه هاديله على
طول .
زين : هههه انا حسيت كده بردوا ... على العموم انا عملت واجب
بعث رساله لاخوك وفهمته على كل حاجة .
عاصم بغيط : مكنتش تبعت حاجه كنت هاديله حقه .. هو يوسف
ابنى هايطلع امتى ؟ .
زين : لسه ومتسألش تانى علشان مبعثش واجيبك تقعد جنبه ... من
غير سلام .
عاصم : سلام ياباشا .
(شاكر قعد يخبط ويرزع على الباب الشقه ... وعاصم فتح) .
عاصم : فى ايه يا شاكر على الصبح .
شاكر : عمال تكذب وتلف وطلعت واخذ من جوز ليليان ٢ مليون
جنيه عاوز تطمع فيهم لوحدك .

عاصم : كنت هاقولك بس كنت تعبان جدا وعاوز انام ... وانت مش هاتهدى نفسك لو عرفت فيها فلوس.
شاكر : انت هاقولى ... صدقت كريمه لما قالت انك طماع و غدار.
عاصم بنرفزة : كريمه .... طيب يا اخويا انا بقا مش مديك حاجة واعلى ما فى خيلك اركبه .
شاكر: وانا هااتصل على زين الجارحى واقوله ... واخليه يتوصى بابنك شويه .

*****

فى شركة العز للمعمار
فى قاعه الاجتماعات

ليليان بهمس: سارة ..... زين بيتصل .
سارة بهمس : كنسلى عليه .
ليليان بهمس : مقدرش دة منبه عليا ان ارد عليه لو كان مين معايا .
سارة : استأذنى واطلبى تروحي الحمام وربنا يستر .
ليليان : احم بشمهندس معتر .. ممكن اروح التواليت .
(معتر بشمهندس فى شركة رئيس قسم عينه زايعه وبتاع بنات بس من تحت لتحت محدش يعرف عنه كدة).
معتر باصلها من فوق لتحت و عجبته و عاجبها جمالها الهادى و عيونها الخضرة : روى يابشمهندسه بس دى اخر مرة ...
واعملى فى حسابك انتى هاكونى فى قسمى.
ليليان : احم بس انا مع بشمهندس محمود فى القسم .
معتر : وانا هنا رئيس القسم وبقولك تعالى فى قسمى انا ناقص معايا شخص واخترتك ... فيه اعتراض .
ليليان : لا .. عن اذنك .
(ليليان دخلت الحمام جرى من الخوف من زين).
ليليان : الو يا حبيبى .
زين : انا مش قولتلك تردى على الطول .
ليليان بتتهج من الجرى : اسفه يا حبيبى لغايه ما استأذنت وروحت الحمام .

زين : بتتهجى ليه ؟.
ليليان : اصل كلنا كنا فى اجتماع ... واستأذنت وروحت الحمام .
زين : ماتردى فى الاجتماع تردى فى الحمام ليه ؟.
ليليان : زين انا مش عاوزة اعرف حد انا مين ومرات مين عاوزة
اتعامل كانى شخص عادى ... ممكن ؟.
زين : طيب الحراسه هاتيلى تاخذك الساعه ٥ ..... خلى بالك من
نفسك ماشى .
ليليان : حاضر يا حبيبى .

*****

فى المخزن

زين : اخبارك يا يوسف .
يوسف بغل : فكنى ... انت مش اخذتها خلاص .
زين : اخذتها ... امم هي حرقاك اوى كدة يا جو .
يوسف : ايوا انا احق بيها منك انت ... انت مين اللى اخذتها
واتجوزتها فى يوم وليله ..وانا بقالى سنين نفسى فيها وبتتمنع عنى .
زين : ماهو البعيد مش بيحس .
يوسف : بحبها .
زين : قولها تانى كدة .
يوسف : بحبهااا .
زين :تعالى بقا يارووووح امك ... انا هاعرفك معنى الكلمه دى
وانت بتقولها فى وشى .

*****

(الايام عدت وزين رافض يفرج عن يوسف ....وسامر وعبد الله
سافروا ..... ومراد وسارة اتقربوا اكثر من بعض والحياه مبتخلاش
من مناقرتهم ....وزين وليليان حبهم بيزيد الا ان زين متخانق من
بعد ليليان عنه بسبب التدريب ... والباشا منتهز الفرصه علشان
ينتقم من زين الجارحى).

*****

فى شركه العز للمعمار

سارة : ايوا يا عنى مش فاهمه انتى بالذات ليه ؟
ليليان : معرفش والله يا سارة بس بشمهندس معتز محترم ... اكيد
عاوز مصلحتى لما اروح واشارك فى مؤتمر زى دة .
سارة : ماشى ... بس بردوا اساليه مين رايح معاكى من زميلنا .
ليليان : طيب المشكله فى زين هايوافق ازاي دة كل يوم مبوز فى
وشى علشان التدريب ... هايوضى اروح اسوان ولوحدى .
سارة : قوليله وانتى حظك .... المهم يالا نمشى علشان مراد
مستينى .

*****

عند مراد وسارة

مراد : وحشتينى يابطه .
سارة : يوووووة بطل تقولها بكرهك وانت بتقولها .
مراد : عمرى ما ابطل اقولها.... انتى بطه قلبى .
سارة : والله يامراد انزل من العربيه وما اروح معاك .
مراد : ماتجيبى بوسه .
سارة : بعنيك ..... ابدأ وبعدين بطل قلله ادب بقا .
مراد : بطلنا ....دايما سادة نفسى ... هاتى فونى شوفى مين بيرن
وافتحى الاسبيكر .
(سارة فتحت الاسبيكر وكانت صوت بنت)
: الو ازيك يا مراد .
سارة : مين معايا .
: انتى اللى مين ..وبتردى على تلفون مراد ليه ؟
سارة : انا مين.... انا مرات مراد الالفى ... وبرد على تلفيونه ليه
جوزى ارد براحتى .
: ايه دة هو مراد اتجوز .
سارة بغيط : اه اتجوز ... انتى مين ؟
: انا لارا... ابقى قوليله يكلمنى .. باى .
سارة : ميبين دى يا مراد .

وبعدين يا عنى انتى اتحرمتى عمر كك كله من الخلفه ولا هى مسأله
وقت يوم شهر سنه سنين الله اعلم يا حبيبتى .... احنا ايه فى ايدينا ايه
غير اننا نمشى وراة الطب وبس ونرمى حملنا على ربنا .
ايمان : ونعم بالله. ... حاضر ياماما هامشى وراة الطب وهانشوف
اخرتها .

توحيدة : اخرتها خير انشاء الله ... صالحى جوزك بقا انهاردة انتى
من يوم الحادثه وانتى معيشاه فى قرف وخنق وزعيق والله انا لو
منه هاسيبك واطلقك واخلص من قرفك دة .... انا عارفه هو بيحبك
على ايه .

(عبد الرحمن كان واقف وسامع كل كلامهم وقرر يدخل ويتكلم
علشان يقفل موضوع الخلفه دة نهائى).

عبد الرحمن : انا اقولك يا امى .. انا بحبها علشان هى بنتى دى
كبرت على ايدى وانا ربتها وشوفتها وهى بتكبر انا حافظها اكثر
من نفسها وعارف كلمه طلقنى دى من وراة قلبها .. هى متقدرش
تبعد عنى لحظه مش صح يا امى .

ايمان بحب: طبعا صح ... انا كنت هاطلق بس هافضل معاك بردوا
مش هاسيبك مقدرش اعيش من غيرك .

عبد الرحمن قرب منها واخذها فى حضنه : يا حبيبتى وليه البعد ما
تفضلى قريبه منى على طول .... اولاً انا مقدرش اطلقك ابدا ...
ثانيا خلفه ايه انا مش عاوز خلفه اصلا .... ربنا رزقنى ببنتى
الاولى انتى يا امى ... ثالثا زى ماما توحيدة قالت سيبها على ربنا
سنه اتنين تلاته عشرة عادى فى يوم من الايام ربنا هايفرحنا ... انا
عاوزك ترجعى امى حبيبتى انتى وحشتينى جدا كفايه نكد ابوس
ايدك .. اتفقنا يا امى .

ايمان : ربنا يخليك ليا ومتحرمش منك ابدا يا بوودى .. خلاص اتفقنا
وايمان النكديه هاتمشى خلاص ... وهاروح لدكتور وربنا يسهلها
من عنده .

توحيدة : ربنا يهدى سركوا يا حبايبى يارب. ... ويبعد عنكوا
الشيطان .

*****

*****

فى الشرقيه

عاصم : كدة خالصين يا شاكى .
شاكى : ههه اه يا عاصم .. مالك وشك بيحب الوان الطيف ليه؟
عاصم : متلقش كلام انت مش قدة وقصر فى الكلام علشان
مز علش .
شاكى : لا انا قد كل كلمه ... الا ابك فىن ؟ لسه عند زىن الجارحى
ياخى انت مش همك ابك وهمك الفلوس وبس .
عاصم بنرفزة : شاكى ملكش دعوة بياااا فاهم ولا لاه وملكش
دعوة بابنى ... اقولك انت ماخذتش الفلوس وارتحت خد بقا مراتك
وسافر لابك .
شاكى : لا انا هنا بلدى وابنى مسيرة يرجع بلدة وهو مراته .
عاصم بتريقه : بقا دلوقتى مراته .... مانت كنت مش طايقها علشان
بنت حسن .
شاكى : عادى حبيتها.... اهو الواحد بيتغير وطبعه الاصيل ببيان ...
ولا انت متعرفش حاجة عن الاصل .
عاصم بغضب : اخرج برة و من هنا ورايح مالكش دعوة بيا .
شاكى : خارج يا عنى انت بتخرجنى من الجنه اوى ياخويا... سلام .
*****

فى شركة عز للمعمار .

سارة : امم ووافق بسرعه كدة .... زىن دة غريب اوى .
ليليان : لا هو موافقش ولا حاجة هو وعدنى انه يفكر .... ادعى بقا
يوافق .
سارة : يا سلام دة كله علشان تروحي المؤتمر دة .
ليليان : اه طبعا .... دة مؤتمر عالمى وغير كدة اسوان تحفه .
معتر دخل عليهم : ازىكوا يابنات ..
سارة : تمام يا بشمهندس .
ليليان : كويسين يا بشمهندس .

معتر : سارة .. بشمهندس محمود عاوزك وبيدور عليكى .
سارة قامت تمشى وحست انه بيوزعها : عن اذنكوا .
معتر : ها يا ليليان قولتى لاهلك .
ليليان : احم قولتلهم ... وهما وعدونى يفكروا ويردوا .
معتر : طيب بسرعه بقا ... على فكرة لو جيتى معايا.. احم اقصد
معانا هاتتبسطى اولاً وهاتستفادى جدا من الخبرات اللى هناك
...وانا استثنيك عن الكل .
ليليان : ميرسى جدا يا بشمهندس وانشاء الله اهلى يوافقوا واكون
عند حسن ظن حضرتك .
معتر بهيام : انتى على طول عند حسن ظن حضرتى .
ليليان اتوترت : ميرسى.
موظف : بشمهندس معتر ..لو سمحت عاوزك.
معتر : عاوز ايه ؟
موظف : فى اجتماع مهم علشان رئيس مجلس الادارة جه فاجأه فى
الشركه ...وهايبدء بالطلاب الجدد.
معتر : طيب روح انت .
ليليان : هو فى اجتماع يا افندم .
معتر : اه بلغى زمايلك وجهزوا نفسكوا ...وبلغيهم مپش عاوز اى
غطات ..... علشان الراجل دة مبيرحمش حد.
ليليان : متقلقش يا بشمهندس .

*****

فى امريكا

عبد الرحمن : الو ... ازيك يا والدى .
شاكر : الحمد لله يا عبد الرحمن ... اخبارك ايه فى البعثة .
عبد الرحمن مستغرب من ابوة : كويس اوى يا بابا.
شاكر : واخبار مراتك ايه ؟
عبد الرحمن : حلوة يابابا ... هو حضرتك كويس .
شاكر : اه كويس ... انت مستغرب علشان بسالك عن مراتك ؟
عبد الرحمن : اه الصراحه .

شاكر: عادى يابنى دى اختيارك و خلاص مفيهوش رجعه ....انت محتاج فلوس ابعتك .

عبد الرحمن : لا شكرا ... شايلك للعوزة .

شاكر : ماشى يابنى .... انا موجود على طول .

عبد الرحمن.: ربنا يديك سند يا بابت ويخليك ليا.

*****

فى شركة العز للمعمار

(الطلاب كلهم اتجمعوا ومستنين امر يدخلو قاعه الاجتماعات والكل متوتر من ظهور رئيس مجلس الادارة المفاجئ وفعلا دخلوا معادا ليليان اللي كانت بتكلم زين).

ليليان : حبيبي زمانهم دخلوا غرفه الميتينج وانا هتأخر .

زين : وايه يا عنى ميهمنيش .

ليليان : ماشى يا زين ...انت بتتعمد تعمل كدة علشان تأخرنى

ورئيس مجلس الادارة يز عقلى يطردنى من التدريب .

زين : ولا عاش ولا كان اللي يز عقلك يا حبيبتى ... انتى مش عارفه

قيمه نفسك ولا ايه .

ليليان : طيب سيبنى بقا اروح .

زين : براحتك روحى .

ليليان : زين. متزعلش .. وعلى فكرة انا بحبك .

زين : وانا كمان بحبك ... يالا روحى .

(ليليان خرجت من الحمام جرى على غرفه الميتينج ولقتهم فعلا

دخلوا اتوترت وخبطت ودخلت).

ليليان : احم انا اس....

(اتفاجئت بوجود زين قاعد على رأس التريزة والكل بيصلها

ومستنين ردة فعله انها جت متأخر وهى مصدومه من وجود جوزها

فى الشركة دة كن لسه بيكلمها).

ليليان بصدمه وهمست : زين .

زين : اتفضلى اقعدى .

(قعدت جنب سارة اللي هي كانت كمان مصدومه انه موجود).
كارم : طبعا كلكو عارفين ان انا رئيس التنفيذى للشركة .. بس
الشركة ملك لبشهندس زين باشا .
زين : انا زين عز الدين الجارحى ... والشركة دى كل سنه بتاخذ
اعلى الطلاب فى كلية الهندسه يدر بوا هنا وكل سنه انا باجى بنفسى
بعمل اجتماع ... واشوف مستواكو ... بس الغريب فى حاجة انا
عاوز اسال عليها بشمهندس معتر .
معتر : انا .. احم خير يا افندم .
زين بحددة : انا سمعت ان فيه مؤتمر فى الفندق المالك لمجموعه
الجارحى فى اسوان ... والمفروض المؤتمر بيقتبع الشركة وان
حضرتك رايح انت وكذا حد ومعاك طالبه من الطلاب الجدد .
كارم : حضرتك مؤتمر ايه مفيش مؤتمرات للجموعه اصلا ..
واسوان ايه ... ايه الكلام ده يا معتر .
معتر وشه جاب ميه لون ولون وبص لليليان : مؤتمر ايه ... الكلام
ده مش صح .... انا معرفش حاجة عن الكلام ده .
زين : لا انا متأكد من الكلام ده .
معتر : وايه اللي مخلي حضرتك متأكد كده ومين الطالبه دى .
زين شاور على ليليان : اتكلمى .
ليليان وشها احمر من الاحراج: اتكلم اقول ايه .
زين بحددة : اتكلمى قولي اللي قولتهولى .
ليليان دمعت من حدة زين وعرفت انه مش مصدقها : حضرتك
بشمهندس معتر مش قولتلى ان فيه مؤتمر فى اسوان تبع الشركة
واستثنتى انا وهاروح معاكوا .
معتر : معانا مين يا ماما .... ومين اللي رايح اصلا وانا ايه علاقتى
بيكى انا رئيسك فى الشغل وبعدين اهو هاسأل رؤساء الاقسام
قدامكوا ... فى حد يا جماعه عارف ان فيه مؤتمر للشركة فى
اسوان .
(الكل رد ب لا وبصوا لليليان باتهام وانها كذبت وقعدوا يشكروا فى
معتر وادبه واخلاقه العاليه حتى كارم شكر فيه وان هو شخص

ملتزم ... وليليان بصت فى الارض و عيظت و مقدرتش تاخذ نفسها
والحاله بدات تيجلها).

كارم : انتى اكيد واحده مش مضبوطه علشان تتهمى رئيسك كده .
رغده هنا اندفعت فى كلام و حبت تلفت انتباة زين : ايوا انا اصلا
بشوفك بتقعدى تتحججى لبشمهندس معتر كل شويه واخر مرة
صدك جامد وز عقلك .

سارة : انتى واحده كدابه .

(زين قام من مكانه والكل متابعه وراح عند ليليان وقومها واخذها
فى حضنه وباس جبينها وخدها قصاد ذهول الكل).

زين بصلهم بحدده: اللى عيبتوة فيها دى مراتى ... مرات زين
الجارحى اللى هو رئيس شركتكوا اللى بتشتغلوا وبتاكلوا فيها من
خيرى .

كارم اتصدم : احم مراتك .

زين بحدده : اه مراتى .. اللى جت تستأذنى علشان تروح مؤتمر تبع
الشركه فى اسوان وانها مبسوطه انها هاتستفاد من الخبرات .... وانا
بقا رئيس مجلس الادارة معرفش حاجه قولت اجاى استفهم لتكونوا
قررتوا تعملو مؤتمر من غير ما ترجعوا للشركه الام .... ايه كلكوا
اتخرستوا ... انتو كنتوا بطبلوا لحيال الله رئيس قسم مابالكوا بقا بمرات
رئيس مجلس الادارة .

(الكل سكت وبصوا للبعض وخافوا من منظروا ونظراته الحادة

ورغده كانت هاتولع من النار اللى جواها).

زين : معتر انت مطرود مع توصيه منى كده على كل الشركات انك
ممنوع تشتغل وكل ترقياتك مسحوبه منك .... علشان تبقا تفكر تلعب
بديك من تحت لتحت ... انا مراتى مش كدابه ... وانت يا كارم
هاكتفى بانك تنزل من رئيس التنفيذى لدرجه اقل رئيس قسم علشان
تبقا تشوف شغلك حلو ... وانتى اسمك ايه ؟.

رغده بتوتر : انا؟.

زين : اه انتى ... محرومه من التدريب ويالا اطلعى برا الشركه ...
يالا كل واحد على شغلوكوا .

(الكل خرج ماعدا ليليان اللي كانت فى حضن زين ومخبية وشها
من الكل).

زين : ايه يا لي لي ما كفايه عياط بقا .
ليليان بعدت عنه بحددة : كفايه عياط بسهولة لما تضحك عليا وتخبي
ان الشركه ملكك واتفاجئ زى زى اى حد يا زين ... وانا عامله زى
الاطرش فى الزفه ... لا وكمان تيجى علشان تخرجنى قدام الكل ...
وكلهم يتكلموا فى حقى كلام مش كويس .

زين : مانا رديت اعتبارك اهو .
ليليان بنرفزة : والله انت كدة رديت اعتبارى ... لا يا زين باشا انت
اتسببتلى فى اهانه كبيرة ... برافو اوى يا زين .
زين بغضب : ليليان وطى صوتك ... والزمى حدودك معايا فى
الكلام اعملك ايه مانتي اللي هبله وبتصدقى اى حد .. قولت اديكى
درس علشان تتعلمى .

ليليان بصدمة: الزم حدودى. .... و انا هبله .... وبتدينى درس...
شكرا اوى يا زين ادينى اتعلمته اهو .. عن اذنك .
زين مسك ايديها : انتى رايحة فين وسايبنى .
ليليان : تعبانة عاوزة اروح.... متخفش مش ليا مكان الا بيتك
اروحه .... عن اذنك.

*****

سارة : استنى يا ليليان .
ليليان منهارة : لو سمحتى مش عاوزة اتكلم... سيبنى دلوقتى .
(ليليان جريت برة الشركه وركبت العربيه وعربيه الحراسه مشيت
وراها).

*****

مجهول ١ : ابوا يا باشا الهدف طلع اهو من الشركه ودخلين على
الطريق المقطوع .
مجهول ٢ : طيب انا مستنيكوا انا والرجاله .

*****

(كريم ماشى وشاف عربيه ماشيه وراهم وشك فيهم .. كلم الحراسه
وبلغهم وليليان اتوترت).

ليليان بتعيط : فى ايه يا كريم ؟
كريم : مش عارف يا هانم انزلى فى العربيه من تحت وربنا يستر .
(ليليان حست انها هاتموت طلعت تليفونها وكلمت زين) .

زين : الو

ليليان بخوف : زين

زين حس بصوتها فى حاجة : مالك يا روحى .

ليليان : باين عليا هاموت يا زين ... انا بحبك اوى .

زين : تموتى ايه ... انتى فىن .

ليليان : انا فى طريق وناس بتضرب نار علينا ... زين انا بحبك اوى
ومحبتش حد فى الدنيا دى قدك .

زين الخوف اتملكه : انا جايلك يا قلبى ... متخفيش ... مش هاسيبك
.... الو .. الو .

(ومفيش ثوالانى وضرب النار اشتغل على عربيه ليليان من كل
حته فى الطريق وكريم اتصاب وحاول يتفادهم وانحرف بالعربيه
فى الاتجاه التانى واتقلبت بيهم) .

(المكان دة كام قريب من الشركه وزين قدر يوصل بسرعه وشاف
عربيه حراسه كل اللى فيها مقتول وعربيه تانيه بتجرى بسرعه
وحراسه زين جريوا وراهم ... جرى يدور على عربيه ليليان ...
لغايه ما لاقاها مقلوبه فى الاتجاه التانى جرى عليها وملاقاش حد
فيها الا كريم وهو كمان مات) .

زين بهمس : ليليان ! .... كريم اصحى ليليان فىن ؟
روايه (عشق الزين) .

البارت الثانى . والثلاثون .

عند مراد وسارة

مراد : اوصلك فىن يا قلبى .

سارة : وصلنى عند خالتو .

مراد : ههههه رايحه عند ماهى ..سلميلى عليها ...دى حبيبتى .

سارة بغیظ : حبك برص یا مراد احترمنی وبطل تضایقنی .
مراد : ههههه بهزر علی فكرة ... وبعدين والله البت ماهی دی
بتحبك .... طیب فاکرة یوم ماروحنا عید میلاد الموکوسه لارا
وقابلنا مهاب الزفت انا كنت متفق معاها اصلا.
سارة : متفق ازای ؟.

مراد : قولتلها ان انا بحبك وعاوز اقرب منك وانتی مشاء الله
علیکى زى الدبش وهاترفضى وطلبت منها تساعدنی وتطلب منك
تیجى معاها وتستفرك فى حوار اللبس بس انتی صدمتینى بحوار
المیکب ده ... بس من وقتها و عرفت انها طیبه وبتحبك .
سارة بتنهیده : طیب مانا بحبها ... بس هی متخلفه وهاتضیع مهاب
من ایدیها .

مراد : امم ماهی ومهbab ازای ؟.
سارة: هما كانوا بیحبوا بعض بس ماهی صغیره ومهbab شاب
وانجرف وراة البنات وكلم بنات وكان بیقابلهم وهی اكتشفت خیانته
لیها من وقتها وهی كدة بتمثل انها صایعه ومش فارق معاها حد
فاكرة انها بتجرحه یاعنى وبتدوقه من نفس الكاس بس هی بتأذى
نفسها قبل ای حد... غلبت احكى معاها واتكلم وكل مرة نطبش مع
بعض علشان هی مقتنعه ان بدافع علشان خاطر مهbab .... وانا والله
مش عاوزها تضیعه من ایدیها ...وهو من یومها عاهد نفسه مفیش
ولا بنت فى حیاته الا هی وراح الصعید .. والبعیده مش بتفهم.

مراد : اممم الموضوع معقد فعلا
(تلیفون مراد رن وكان زین).
مراد : الو ازیک یا بوص .

زین :مراد ..... لیلیان اتخطفت انا مش لاقیها مش عارف راحت.
فین انا حاسس ان انا هاموت والله .

مراد : اهدی یا زین ... اتخطفت ازای احکیلی .
زین : معرفش یا مراد مشیت من الشركه وبعدها بربع ساعه
بالظبط لقتها بتتصل وبتعیط وبتقولی فى ناس بیضربوا نار علی
عربیتها روحت جريت لقیتها فى الطريق المقطوع الی قبل شركه

ابويا وعربيه الحراسه كلهم ميتين وعربيتها مقلوبه فى الاتجاه
التانى من الطريق روحت لقيت كريم ميت وهى مش موجودة .
مراد : طيب انت فين وانا جايلك .
زين : فى الطريق رايح للباشا .. اكيد هو اللى اتجرا وعاملها .
مراد : طيب جايلك اهو .
(مراد قفل مع زين وساق بسرعه) .
سارة بقلق : مالها ليليان يا زين فيها ايه ؟ .
مراد : مفيش اتخطفت .
سارة : يالهوى اتخطفت تانى .... هو عمها وابن عمها زين سابهم .
مراد : لا مش هما اكيد دة الباشا ابوة على .
سارة : يالهوى ليعملوا فيها حاجة ... دول ناس قادرة .
مراد : متخفيش انشاء الله خير .. انزلى بس انتى واطلعي لخالتك
ومتروحيش الا لما اروحك .. ماشى .
سارة : حاضر ابقا طمنى .
*****

فى قصر الباشا

زين : شوفت اهو جربت تجرى وتساقر برة .... بس رجالتى جابوك
من قفاك .
الباشا : انت علوز ايه يا زين ... انا مسافر وسايبلك البلاد كلها .
زين : مراتى فين ؟ .
الباشا : مرات مين وانا ايش عرفنى .
زين بغضب : متستعبطش عليا مراتى فين ؟ .
الباشا : مش عالرف .. وانا مالى .... شوفها راحت فين يمكن
طفشت منك .
زين بصوت على : انت عمال تكذب وتلف وتدور وفاكرنى اهل
امال ايه الناس اللى انت بعتهم دول علشان يموتها .
الباشا : مبعثش حد .
زين : لادة الاستعياط زاد عن حدة .... انت يابنى دخله الناس اللى
مسكتوهم ورعد دراعه اليمين .

(دخل الرجاله اللي ضربوا نار على ليليان وكمان رعد متكاتف ومضروب ...زين شاور لواحد من الرجاله يتكلم ويحكي).
واحد من الرجاله : الباشا كلف رعد ورعد كلفنا واحنا خططنا واستنينها فى الطريق المقطوع وضربنا عليهم نار علشان نموتها .
الباشا بز عيق : دة كداب انت شارى ناس تألف حوار عليا وتلبسنى انا الموضوع .

زين ببرود : امم دة الكذب بيجرى فى دمك بقا ... طيب بلاش
الراجل دة ... نخلى رعد دراعك اليمين انت وابنك يتكلم ... اتكلم يا رعد .

رعد بخوف من تهديد زين : ااا ... االباشا سفرنى برة مصر وبعث
جانبنى هنا علشان اقتل مراتك ويحرق قلبك.
زين : وكان ناوى على ايه كمان يا رعد .

رعد : يسافر ويسينى انا اهرب على ابنه وابعتله على البلد اللي
كان هايروح فيها.

زين قرب من الباشا : شوفت اهو كاتم اسرارك فتش كل حاجة
بمجرد تهديد بسيط له قال على كل بلاويك .... قولى بقا بالذوق
مراتى فين ؟.

الباشا بغل : معرفش ..... اسالهم مش هما اللي كان بيضربوا نار انا
مالى .

زين شاور لرعد : اتكلم قوله .

رعد : للباشا كان متفق معنا ان فى عربيه هاتراقبنا وفعلا كان فيه
واحدة ماشيه معنا .

الباشا : لا كان حوار عامله عليكم علشان تنجحوا بقتلها ..
انا اجرت واحد فعلا بس مالوش فى اى حاجة .

زين : وانا المفروض اصدقك .

الباشا بغل :. عاوز تصدقنى .... مش عاوز براحتك .

زين : براحتى .... دة انت مش فارق معاك حاجة ..... جهزولى قبر
يليق بالباشا علشان يندفن فيه وهو صاحى .

الباشا : والله ما عرف مراتك فين ؟.

زين : ماليش فيه .... انا عاوز مراتى .... تقولى مراتى فين اعفو
عناك ... تفضل تكذب والله ما هاسامحك و هادفناك وانت صاحى .

*****

فى مكان شعبى

: يالهوى يا محسن البت نايمه ومش بتقوم دى شكلها تعبانه اوى .
محسن : طيب استنى اجرى اروح اجيب دكتوراة اللى فى اخر الحى
تيجى تكشف عليها .

: يالهوى استن تروح تجيب ايه .. دى اكيد كشفها غالى هانجيب
فلوسها منين .

محسن : امال اعمل ايه؟ ..... اشيلها وهى متبهده كدة اروح بيها
فين .. لا سيبها هنا واجيبها الدكتوراة وانشالله استلف حقها من اى
حد ... بس خليكى جنبها .

*****

عند زين

مراد : ها ؟ عملت ايه؟

زين بتعب : مش عارف اختفت ..... انا مش عارف راحت فين .....
العربيه مقلوبه يا مراد وكريم كمان مات يا عنى اكيد هى حصلها
حاجة انا هاموت من الخوف عليها ... مش عارف بتعمل ايه تعبانه
ولا لاه .... انا حاسس انى عاجز ومش عارف افكر .

مراد : طيب مفيش كاميرات ولا اى حاجة .

زين : لادة طريق مقطوع ... وكل اللى كانوا معاها ماتوا ... هى
هايكون حصلها ايه يا مراد .

مراد قرب منه وطبطب عليه : متاخفش يا صاحى ... انشاء الله
خير ... بدام هى مش موجودة يبقا هى تمام يمكن طلعت وجريت
مثلا .

زين : تجرى ايه العربيه مقلوبه بيهم ... انا فى دماغى ميت الف
سيناريو وكلهم اسوء من بعض .

مراد : طيب العيال اللى مسكتهم ظروفهم ايه ؟

زين : قالوا ان الباشا هو اللي وزهم عليها وقالهم يموتوها بس مش
اخدوها مش لحقوا وحاولوا يهربوا .... بس قالوا ان الباشا كان
ممشى وراهم عربيه علشان يتأكد منهم. انهم قتلوها ...وهو بيقول
مش عارف عنها اى حاجة ... بس واقسم بالله لو ما نطق لادفنه حى
فى قبر ولا يرمشلى جفن .

مراد : طيب خليك انت معاه وانا هابلغ وهاقلب الدنيا لغايه ما
نلاقيهاااا متقلتش يا صاحبي .

*****

دكتورة : ايه دة ياعم محسن ايه البهدله دى مين عمل فيها كدة .
محسن : دى حادثه يابنتى على الطريق وانا معرفتش اتصرف ولا
اوديها فى مستشفيات جبتها على هنا .
دكتورة : امممم هي كويسه بس دى اغماءة بسبب الحادثه والحمد
لله الجنين كويس .
محسن : هي حامل ؟.

دكتورة : اه حامل تقريبا كدة فى شهرين .. انا هاكتبلها ادويه تجيبها
وتاخدها وغذيها كويس اوى ولما تفوق جيبها عندى نعمل سونار
على الجنين ونظمن عليها اكثر....عن اذنكوا .
محسن : طيب حسابك ؟.

دكتورة : مش عيب عليك يا راجل يا طيب كفايه انك لما بتوصلنى
بالتاكسى بتاعك مبرضاش تاخذ فلوس خالص منى ... ربنا يعينك
بس على العلاج .

(الدكتورة مشيت ونزل محسن جاب العلاج ورجع تانى) .

محسن : ها يا فوزيه ... الابله عامله ايه ؟.
فوزيه مراته : نايمه يا حبه عيني شكلها تعبان اوى .
محسن : طيب انا جببتك فرخه اعمليلها اكل وادى العلاج نديهولها .
فوزيه : جببت الفلوس دى كلها منين ؟.

محسن : ربك ببسهلها يا فوزيه الدكتورة رفضت تاخذ فلوس وانا
عملت نص يوميه بالتاكسى جببت فرخه وجببت العلاج اتبقى عليا
فلوس والباقي هابقا ادفعه .

فوزيه : ربنا يجعله فى ميزان حسناتك ... بس قولى بقا ايه اللي
حصل بالظبط .

محسن : مفيش يا ستى ... انا كنت ماشى على طريق عادى ...
الطريق دة مقطوع شويه ... لقيت ضرب نار جامد خفت الصراحه
وركنت التاكسى ونزلت تحت لغايه ما يخلصوا شويه وسمعت
صوت عربيه بتتقلب ببص كدة لقيت العربيه اللي فيها الابله دى
انقلبت فى الاتجاه اللي انا واقف فيه ... انا اترددت انزل ولا لاه ...
قولت هانزل واتوكل على الله قومت جريت وروحت لقيت واحد
شباب كدة بيصارع الموت قدام على الدريكسون والابله وراة مغمى
عليها والشباب دة قالى
(فلاش بااa

كريم : ابوس ايدك خدها وشيلها واجرى بيها .
محسن : طيب اشيلك انت الاول يابنى ؟
كريم : لا .. لا ... لا انا كد كدة ميت .. خدها وشيلها واجرى بيها
هايموتوها .

محسن : هما مين دول ؟
كريم: اه ... اه ... مش وقته الكلام ... خدها بس .
(باااa

محسن : وبس شيلتها وجريت بيها وسوقت باقصى سرعه لغايه
ماجبتها هنا .
فوزيه : يالهوى دة اظاهر ان وراها حوار جامد يا محسن واحنا
مش قدة .

محسن : واياه يا عنى العمر واحد والرب واحد ....اتكلى على الله يا
فوزيه ... قومى بس اعمليلها الاكل علشان لما تفوق نرم عضمها
من الحادثه .

فوزيه : طيب قايمه اهو ... ربنا يستر بقا .
*****

(مراد قلب الدنيا والامن بيدوروا فى ناحيه...وزين كان هايموت
عليها وخايف ومرعوب ومش عارف يعمل ايه ... كل شويه بيخطر
على باله سيناريو شكل وكلهم اسوء من بعض ... الخوف اتملكه

للاول مرة ... وذكرى موت ابوة وامه بتمر قدامه ونفس احساس العجز وقتها .. بيحسه دلوقتي .. بس هو قدر وكمل وعاش بعد موتهم ... لكن هي لو حصلها حاجة هايموت وراها مش هايقدر يعيش هو اصلا عايش فى الدنيا دى علشان خاطرها بيعافر فيها بسببها ... ملحقش يتمتع بيها ولا يعيش معاها ... معقوله بسهولة كدة حكايتهم هاتخلص ... معقوله بسهولة كدة هاتروح منه .

*****

ليليان بتحاول تفتح عينها : اه .... مش قادرة .
فوزيه : براحه يابنتى على نفسك .... قومي براحه .
(ليليان فتحت عينها براحه ..لقت نفسها فى اوضه غريبه وراجل واحدة متعرفهمش واقفين و الخوف فى عنيهم).
ليليان : انتو مين؟.

محسن : انا يابنتى اللي شيلتك وجبتك هنا ؟.
(ليليان افكرت الحادثه وضرب النار وزين والعربيه وهى بتتقلب بيها وانها شافت الموت بعنيها ...وزين حبيبها).
ليليان بدموع : انا عاوزة زين .
محسن : زين .. مين؟.

ليليان : جوزى .
محسن : طيب يابنتى هاتصل عليه حافظه رقمه ؟.
ليليان : اه .

محسن : طيب هانزل اشحن رصيد ونتصل عليه ... جهزيلها الاكل يا فوزيه وادبها العلاج .
ليليان بخوف :لامش عاوزة حاجة ... شكرا .. بس عاوزة زين .
محسن : يابنتى متخفيش انتى هنا فى امان والله ... انا سواق تاكسى ولما شوفت اللي حصل شيلتك وجريت بيكى على هنا ... اطمنى احنا ناس طيبه .

ليليان : مقصدش ...بس عاوز زين .
محسن : حاضر يابنتى هانزل اهو اشحن ... وانتى ياستى كلى وخدى دواكى حتى علشان اللي فى بطنك دة .
ليليان : مين اللي فى بطنى .

ليليان : معرفش يا حبيبي انا عند راجل طيب هو اللي انقذنى ...
تعال خدنى .

زين : طيب هاتى اكلمه .

محسن : الو يابنى .

زين : انت مكانك فين ؟ .

محسن : عنوانى .....

زين : طيب انا جايلك ... خلى بالك منها .

محسن : متخفش يابنى فى عنيا .

مراد : ها ؟ ليليان كويسه ؟ .

زين : اه يا مراد واحد انقذها .. انا هاروحله .

مراد : طيب روح ... اعمل ايه فى الزفت دة .

زين : انت مش ظابط و عندك دراعه اليمين اعترف على كل بلاويه

خدة و لبسه كل القضايا دى و خلصنى منه هو و ابنه .

مراد : انا اصلا حظيت ابنه فى سجن مشدد ... ودة بردوا كان رأى

كل البلاوى اللي هو عملها كفيله تخليه يموت فى السجن .

زين : طيب اتصرف زى مانت عاوز ... انا هاروحلها بقا .

*****

عند سارة

سارة : يووووة رد بقا يا مراد دة كله مش شايف الاتصالات دى

كلها .

مراد : الو .

سارة بلهفه : انت كويس .

مراد : اه يا حبيبتى تمام .

سارة : طيب و ليليان لقيتوها ؟ .

مراد : اه و كويسه الحمد لله و زمان زين عندها كمان .

سارة : الحمد لله ... انا كنت ميته من الخوف .... هى كانت فين ؟ .

مراد : لا مش دلوقتى حكاوى ... المهم اطمنى ... انتى لسه عند

خالتك ؟ .

سارة : اه مستنياك تخلص .

ليليان : تعرف وصى عم محسن عليا قبل ما يموت وقاله يخذنى
ويجرى علشان الناس اللي بيضربونا بالنار مش يموتنى .

زين : الله يرحمه طول عمرة جدع ومحترم .

ليليان : زين هي مين الناس دى .

زين : مش وقته يا قلبى .

ليليان كشرت : امال امتى ... انت بتخبى عنى كل حاجة .

زين : والله ما قصدى اخبى بس انا خايف عليكى من التعب وعاوز

اطمن عليكى واوديكي مستشفى .

ليليان : عمو محسن كتر خيرة جابلى دكتورة وكشفت عليا .

زين بتنهيده : الحمد لله .

ليليان : بس لازم اروح لدكتورة اطمن على حاجة .

زين : حاجة ايه ؟ ... هو انتى تعبانة .؟ فيكى حاجة بتوجعك ؟ ..

ليليان اخدت ايدة وحطتها على بطنها : توتؤ مش تعبانة ... بس فيه

نونو صغير هايجى بعد كام شهر ويشرف الدنيا .... ولازم نطمن

عليه .

زين بفرحه : انتى حامل ؟ .

ليليان . : اممم حامل فى شهرين ... الدكتوراه قالت كده .

زين : الحمد لله ... احلى حاجة حصلتلى بعد سلامتك ... انك حامل

منى ... يا عنى كمان كام شهر هاتجيبى بيبي صغير ليا وهايكون

منك انتى .

ليليان : اه يا حبيبي .

زين : طيب يالا ياقلبي ... قومى نروح نطمن عليكى و عليه .

ليليان : استنى الاول عمو محسن دة راجل طيب اوى انقذنى

وجابلى دكتورة هنا وزى مانت شايف حالته على قده وهو صرف

كثير عليا اكل وادويه ..يا عنى اقصد ...

زين قطع كلامها : من غير ما تقولى يا روى ... انا هاعمل معاه

الواجب ... الراجل دة لولا كان زمانى بقلب الدنيا عليكى وبعدين دة

هو وش السعد وبسببه عرفت احلى خبر انك حامل ... انا هاسفروا

يعمل عمرة هو ومراته وهايبقا مسؤول منى ... انا مش قليل الاصل

يا لي لي .. انا لايمكن انسى جميل حد عمله معايا ابدًا .

ليليان بحب : علشان كدة عمو حسن الله يرحمه كان بيقول عليك
زين الرجال .. صدق فى كلمته .

*****

(زين اخدها فعلا للدكتورة واطمن عليها وعلى البيبي وروحها
البيت ومراد تحت اصرار سارة راحوا وزورها واطمنوا عليهم
وزين كان ناقص يطردهم ومشيووا بعد معاناه).

زين : اووووف اخيرا مشيووا ...مراد دة رخم بشكل .
ليليان : ههههههه على فكرة هما كانوا قايمين ماشيين بس كلامك
ليهم وهو بقا رخم وعند معاك و قعد ورخم عليك .

زين : مش صاحبي ... بس طول عمره بيحب يدايقنى .... والله
استحملته بالعافيه علشان خاطر سارة .... يالا اهو كفايه عقاب
حماته له .... دة كفيل بيه والله .

ليليان : ههههههه طنط سعاد مفترية .

زين : سيبك انتى من طنط سعاد وسارة ومراد والناس دى كلها انتى
وحشتينى .

ليليان قربت منه وباسته فى خدة : وانت كمان كنت خايفه اموت
ومش اشوفك علشان كدة اتصلت عليك وكلمتك اسمع صوتك .

زين : ياروحى انا .... انا اللى كنت بموت فى ثانيه الف مرة...كنت
حاسس ان انا عاجز يا ليليان .... انا فشلت فى حمايتك .

ليليان مسكت وشه بايديها : حبيبي متقولش كدة وبعدين دة مش
بايديك وفى المرة اللى فانت انت لحقتنى والمرة دى ربنا وقف جنبنا
علشان نيتنا صافيه .

زين : بس عيشتى وبسببى وقت صعب وضرب النار والخوف اللى
كان فى صوتك .... دة كله كان بيقتلنى .

ليليان : مين دول يا زين وكانوا عاوزين منك ايه؟؟.

زين اخذ نفس طويل : هاحكيلك يا ليليان ... هاحكيلك كل حاجة
يمكن النار اللى فى قلبى تهدى ... وانا ابطل تفكير .

ليليان : احكى ياقلبي وقول كل اللى فى نفسك .... وطلع اللى جواك

زين : الحكايه بدأت .....

ابويا لما شافه قاله الحقنا يا حمدى شلنا قبل ما العربيه تولع بينا قاله
لا وقعد يضحك ... قاله موت يا عز انا مستنى اللحظه دى من
زمان واهو كلها ثوانى وتموت وتسافر فوق ومشى وسابنا كلامه
كله فى دماغى مرحش من قدام عيني كنت طفل بس مستنى الموت
غمضت عيني وانا مستنى ان هاموت خلاص فاجأه لقيت ايد
بتشدنى فتحت عيني لقيت راجل غريب قعدنى على الطريق وحاول
يشد ابويا بس خلاص العربيه كانت بتولع بعد عن العربيه واخذنى
ومشى النار كانت بتاكل فى ابويا وامى يا ليليان وانا عاجز مش
عارف اعمل ايه كانت بتاكلهم ماتوا قدام عنيا مفيش لحظه عدت فى
حياتى الا وانا فاكر موتهم بكل تفصيله ..
ليليان كانت بتعيط على اللى زين مر بيه : طيب وروحت فين عشت
فين .

زين مسح دموعها وباسها من جبينها : بطلى عياط وانا احكى ..
غير كدة مش هاحكى .

ليليان بتحاول تسيطر على نفسها: حا... حاضر .

زين: الراجل اللى شدنى من العربيه كان عم حسن .... كان بيشتغل
سواق على مقطورة ... اخذنى عنده البيت وصرف عليا رغم انه
كان فقير وعلى قد حاله بس عمرة ما حسنى بنقص بعدها انا بقيت
تمام وبقيت اعرف اتكلم وقولتله على اسم عيلتى واخذنى وودانى
لجدتى وكتبلى ورقه بعنوانه علشان لوحصلى حاجة اول واحد افكر
فيه هو ... كان بيحبنى اوى وانا بحبه اوى جزء كبير من شخصيتى
اتكون بسببه.... فضله عليا عمرى مانساه .. انا فاكر لما رجعت
الباشا اتجنن ازاي رجعت تانى معنى ان رجعت من الموت يا عنى
كل حاجة هاترجع باسمى تانى وقتها جدتى خافت عليا اوى
وسفرتنى برة وكنت بنزل اجازة كل فترة وفترة انا فاكر اول
مصروف حوشته اشتريت بيه تليفون لعم حسن وروحت ادتهلو
علشان ابقا اكلمه براحتى كبرت فى مدراس دخلى واتعلمت ودخلت
كلية هندسه ورجعت الشركه اللى تقريبا كانت واقعه وكبرتها وكنت
بنحت فى الصخر علشان اكبر واحقق حلم ابويا .
ليليان : طيب ليه شركتك انت الشركه الام مش شركتك بابك.

و عملت لعبه عليه .. على فكرة ابنه هو اللي زق نورة علشان تموتك
وتحط الزيت على السلم وانا حبست ابنه وربيتة وحرقت دمه على
فلوسه وشركاته اللي وقعت فقرر انه ينتقم منى فيكى واجر ناس
وبعتهم يموتوكى .. بس الحمد لله ربنا وقف جنبنا ورجعتلى .
ليليان : وانا اللي فاكرة ان عشت فى الم وكرة وحقد ومشاكل ...
طلعت انت كمان ازاي .

زين : ياقلبي كل واحد عاش الم بس السبب مختلف ... بس الالم
واحد والوجع واحد .

ليليان بتنهيده : خلاص سيبك انت مش انتقمت وخلاص خلينا نرتاح
ونعيش حياتنا مستقرة بقا وكمان علشان البيبي يجى فى جو حلو
مش مشاكل وقرف .

زين : خلاص خلصنا واحنا تحت امر الباشا الصغير وام الباشا
الصغير .

ليليان : لا لسه يا زين عمى اللي انت حابسه وابن عمى .

زين : انا افرجت على عمك واديته ٢ مليون هو وعمك شاكر... بس
لسه ابن عمك لازم يتربى شويه .

ليليان : يانهار اسود ٢ مليون ايه .. دة انا ورثى ميجبش دة كله يا
زين .

زين : دة مهرك وعلى فكرة انتى تسوى اكثر من كدة كمان بس
حببت اربيهم علشان طمعهم .

ليليان : بس بردوا كتير موووت ... طيب خد فلوس ورثى انا مش
عاوزهم .

زين : انتى مجنونه ولا ايه ورثك دة بعيد عنى ... انتى مراتى ودة
مهرك واهو اعمامك عرفوا انك متجوزة والامور بقت تمام .

ليليان : لسه مش تمام ... لسه ابن عمى .

زين : حاضر يا لي لي هافر ج عنه بس لو فكر يقل باصله والله
لاقتله واخلص .

ليليان باسته من خدة : حبيبي انا ... ربنا يخليك ليا .. انا مبسوطه انا
حاسه ان الدنيا بقت حلوة .

(كدة توحيدو عبد الرحمن وايمان قصتهم انتهت معانا)

*****

بعد مرور ٦ شهور

فى شركة الجارحى .

زين : خير ايه رماك علينا ... مانا كنت بتحايل عليك امبارح علشان
تحضر اجتماع الشركة السنوى .

مراد: يووو يا زين مانت عارف ان مش عارف حاجة فى ام الشغل
دة انا كنت باجى اهزر واروح .... سيبك انت هى ليليان عامله ايه
فى الحمل ...سمعت انها تعبانة ؟.

زين : مرة تعبانة ومرة كويسه ومرة زعلانه ومرة فرحانه ومرة
بتكرهنى ومرة بتحبنى ومرة بتكرة ريحتى ومرة بتعشق ريحتى
مرة مناخيرها كبرت مرة مناخيرها صغرت مرة تخنت مرة رفعت
ههههههه واهو استحمل يا زين .

مراد : ههههه فعلا استحمل يا زين لغايه الباشا مراد ما يوصل
بالسلامه .

زين : مراد مين انا هاسميه عز الدين على اسم ابويا.... وبعدين مش
كفايه مراد واحد فى حياتى انت عاوزهم مرادين كثير عليا يا مراد
دة انا مستحمالك بالعافيه .

مراد : اصمالله عليك وعلى حواليك يا خويا ماله اسم مراد...دة
حتى كل اللى اسمهم مراد عسلات .

زين : ههههههه سارة بهتت عليك على فكرة .

مراد : طيب كويس بدام جبت سيرتها ... انا جايلك علشان طالب
خدمه منك .

زين : خير ؟.

مراد : عاوزك تروح لام سارة سعاد المفتريه انا طهقت يا زين انا
هاموت على البت والمفتريه عامله خطوبه ثلاث سنين .

زين بخبت: ابقا صبر نفسك فى ثلاث سنين .

مراد : يووووو مبقدرش حاسس ان هاجى فى يوم واعكها .

زين : ودة كان اتفاق يا مراد ومينفعش نرجع فيه واستحمل .

مراد بغيط : يا عنى انت مش هاتساعدنى يا زين .

زين : لا ... ويالا علشان ورايا اجتماع مع جيرمين .

مراد بخبت: جيرمين مين ؟.

زين : انت مسططوول يابنى جيرمين البنت اللى بنتعامل معاها فى

لبنان علشان شغلنا ... دة انت كنت هاريها معاكسه ياخى ... ايه من

كترهم بقيت تنساهم .

مراد بخبت : لا سلام اسيبك مع جيرمين باى .. وعلى فكرة انا

زعلان .

زين : هههه اتفلق .

(مراد كان هاي موت وينتقم من زين وفكر فى فكرة وقرر ينفذها

رغم انه عارف ان زين ممكن يولع فيه).

مراد: الو يا سوسو .

سارة : ايوا يا مرادى .. مش انت لسه مكلمنى ؟.

مراد: كنت علوز منك رقم ليليان مرات زين ومتسألنيش ليه بعد كدة

هابقا احكيالك؟.

سارة: ليه ؟.

مراد : يابنتى اخلصى بقا هاتيه مش انا قولتلك متقوليش ليه ؟.

سارة : طيب ربنا يستر شكلك بتفكر فى مصيبه .. الرقم اهو

..... ٠١٠

مراد : طيب سلام .

(مراد قفل مع سارة واتصل على ليليان)

ليليان : الو

مراد : الو ازيك يا ليليان .

ليليان باستفهام: استاذ مراد ؟.

مراد: ايوا .... انا اسف انى بتصل عليكى بس كنت علوز اسالك هى

سارة عندك .

ليليان : لا معنديش مجتش.

مراد : اووووف انا عمال اتصل بيها وتليفونها مقفول ... اصل

قولتلها انا ورايا اجتماع انا وزين مع انسه جيرمين فى الشركه

وراحت الحق الاجتماع لقيت زين قفل الباب ومنع اى حد يدخل حتى انا.... فقولت اروح لسارة بقا... يتصل بيها فونها مقفول .
ليليان بغيرة : جيرمين مين ؟
مراد بخبث : دى واحدة لبنانيه ليها شركه فى لبنان وبتخلص لزين شغله هناك .... صديقه زين من زمان اوى بيحبها اوى هو وماصدق تنزل مصر .
ليليان : طيب سارة مش عندى .. انا ها قفل (مراد قفل معاها وقعد يضحك : احسن يا زين علشان تبقا تتحدانى ومتساعدنيش تانى).

*****

فى شركه الجارحى

وفاء: مدام ليليان ازيك ... جيتى فاجأه .
ليليان بحدّة : عاوزة ادخل لزين .
وفاء : زين باشا فى اجتماع ندخلك غرفه الاستقبال ونطلبلك عصير لغايه ما يخلص ويجى لحضرتك .
ليليان: والله ! تطلبيلى عصير لا اوعى من وشى كدة .
(ليليان دخلت عليهم فاجأه لقيتهم قاعدين على كنبه واحدة وبيتكلموا فى الشغل وماسكين اوراق فى ايديهم وجيرمين جميله لا جميله ايه دى قمر وحلوة جدا ليليان اتجننت اكثر وزين اتصدم بوجوها وجرى عليها يطمئن عليها).
زين : حبيبتى انتى كويسه .. جيتى هنا ليه ؟... فى ايه ؟ .
ليليان : انت مش كنت عاوزنى اجاى واشوفك وانت بتخونى .
زين : اخونك ؟!
ليليان : اه مع البت ام شعر احمر دى .
جيرمين : مين هى يا زين ؟ .
ليليان بغضب : انا مراته يا حبيبتى .
جيرمين : شو معقول انت اتجوزت ؟ .
ليليان : اه ياختى اتجوز فيها حاجة دى .
زين : ممكن تهدى ... فى ايه ؟ .

ليليان : زين هو انا مناخيري صغرت ولا لسه كبيرة .
زين : صغرت شويه صغنين هاتي بوسه بقا علشان اهديكى
وتصغر اكرتر .

(زين فضل يبوسها ويدلعها وهو من جواة هايولع من مراد على
عمله .... بعد عنها شويه) .

زين : ليليان على فكرة انا لازم اسافر تركيا بليل .
ليليان : طيب وانا .

زين : والله فرع الشركه اللي هناك فى مشكله كبيرة اوى ولازم
اروح انا بنفسى واحلها ... سامحيني بس انا مش هتأخر اخرى
يومين بس .

ليليان : يومين بس يا زين .

زين : يومين بالعدد يا روح زين .

*****

(اول يوم عدى بسلام وكان كل شويه زين يتصل بيها يطمئن عليها
بس الامور اتلخبطت فاجاه .. وليليان تعبت واتصلت على زين اللي
كلم دكتورها بسرعه ودكتور قال لازم تيجى المستشفى لانها بودار
طلق مبكر ... زين اتصل على مراد اللي اخذ سارة وراحوا اخدوا
ليليان على المستشفى وليليان ولدت بسلام وشرف فرد جديد فى
عيله الجارحى وزين سافر على اول طائرة وجهه على مصر) .
فى المستشفى

(زين دخل يجرى لقيه مراد فى وشه) .

مراد : حمد لله على سلامتك ... تعال شوف النونه .... دة احلى من
الصورة اللي بعتهالك .

زين : لا ليليان الاول ... انا اعصابى تعبت يامراد لغايه ماولدت وانا
مش جنبها ... عاوز اشوفها .

مراد : حقك .. تعال اطمئن عليها ... وانا اروح اجيب البيبى .

(زين دخل الغرفه اول ماشافها جرى عليها وحضنها وفضل
يعتذرلها كثير على غيابه وهى عيظت علشان كانت محتاجله فى
وقت زى دة) .

(بعد وقت بسيط) .

زين : حمد لله على سلامتک يا حبيبتى .
ليليان بتعب : شوفت البيبى .
زين : اه ياقلبى .. الممرضات هايجييو دلوقتى .. معلىش يااروحى ان
مكنتش معاكى الظروف اقوى منى .
ليليان بتعب : المهم انك رجعت بالسلامه .
سارة : يتربى فى عزكوا ... بجد البيبى امووور اوى واخذ منكوا
كثير .
(مراد دخل مع الممرضات) .
مراد : اتفضل اهو يا سيدى الباشا الصغير خرج من الحضانه .
زين : هاته اشيله .
مراد : خد بس متاخدش على كدة كثير .
زين : اخاد على ايه .. دة ابنى .
ليليان : ههههه والله كتر خيرك يا مراد على اللى عملته .
زين : غصب عنه على فكرة ولا كتر خيرة ولا نيلاه .
ليليان : زين عيب .
سارة : انتو هاتسموا ايه .
ليليان وزين : عز الدين .
مراد بمكر : ما هو مش هايينفع تسموة كدة .
زين : ليه بقا يا استاذ مراد .... اسم ابويا مش عاجبك .
مراد : علشان هو اتسمى اصلا .
زين : اتسمى ازاي مش فاهم .
مراد : انا روحت ثبتته وسميتو .
زين بغضب : نهارك اسود ومنيل انت ازاي تاخذ خطوة زى دى
من غير ما اعرف .
ليليان : سميتو ايه؟ .
زين بصوت عالى : انطق .
مراد : سميته على اسمى مررراد .
زين بصدمة : نهااااارك اسود يا مررراد سميت ابنى من ورايا ...
وكمان على اسمك .... موتك على ايدى ..... انا هاقتلك .

لبس قضايا واخذ اعدام فيها وابنه هايقضى عمرة كله فى السجن
وكل حاجة بقت تمام وابطالنا عاشوا فى سلام وجه يوم فرح مراد
وسارة).

فى. القاعة

زين بيقد ليليان غصب عنها ومراد الصغير فى ايدة : اقعدى بقا انا
مش هاخاد بالى منك ولا من ابنك .
ليليان بفرحه : زين سيبنى ارقص .
زين : هاترقصى بس لما نروح .
ليليان : لا انا عاوزة ارقص مع سارة .
زين : مش هارد عليكى .. علشان انتى عارفه ردى .
مراد الصغير : بابا ثيب ماما ترقث براحتها انت خننيق اوى .
زين : استغفر الله العظيم هاستنى ايه من تربيه مراد .
مراد الصغير : مث تتكلم على مراد ثاحبى كدة .
زين : والله هاضربه يا ليليان الواد دة بيستفزنى .
مراد الصغير : مث ليك دعوة بيها كلمنى انا... انا بثتفز...بثتفز .
زين بضحك : بستفرك .... هههههههههه با ابو نص لسان مش
عارف تتكلم .
مراد الصغير كشر : مراد قالى ابوك معقد وبيقول كلام غريب .
زين : اهو هاي تجوز وينسالك وانا هاعرف اريك ازاي .
ليليان : هههههههههه روح يا مارو ارقص معاهم روح يا حبيبي مش
كفايه بابى مكلبش فى مامى .
زين : مالى بقا مكلبش فيكى علشان خايف عليكى وعلى اللى فى
بطناك .
ليليان : خايف عليا ولا غيران من سامر اخو سارة ههههههههه .
زين : متجبيش ام السيرة دى بتعصب لما بشوفه .
ليليان : قولى انك بتحبنى يا زين .
زين : تعرفى احلى حاجة فى الحمل دة ... انك رومانسيه فيه اوى يا
لي لي .. انا متفائل انشاء الله تطلع بنت .

(فرح مراد وسارة كان فرح بمعنى الكلمة كانوا مهيبين وبيرقصوا
والكل كان فرحان ليهم والفرح خلص ومراد وسارة طلغوا سويت
بتاعهم ومراد الصغير شبط فى مراد الكبير وزين اقنعه بصعوبه انه
هايجيبه بكرة يشوفه وبيات معاهم).

سارة : ايه مراد الصغير مشى .

مراد : اه ابوة اخدة بصعوبه ... عاوز بيات .

سارة : حرررام ما كنت تخليه بيات معانا يا مراد.

مراد قرب منها : انتى هبله بيات مع مين دة انا بقالى سنين بحلم بام
الليله دى .

سارة رجعت بخوف : اهدى يا مراد انا تعبانه من كتر الرقص فى
الفرح .

مراد : وانا مالى ... انا قولتلك وفرى مجهودك لما نطلع .. انتى
اصريتى ترقصى .. اشربى بقا .

سارة : طيب سيبنى اغير هدومى الفستان ثقيل اوى.

مراد : غيرى براحتك يا موزة انا معاكى للصبح .

سارة : طيب ادخل الحمام وانا هاغير هنا .

مراد : اشطا .

*****

فى بيت الجارحى

(زين بينم مراد الصغير بعد وصله عياط مستمر على مراد
الكبير).

زين : خلاص بقا يا مراد كفايه عياط يا حبيبي .

مراد الصغير بيعيط : بابى انا زعلان من مراد .

زين بيمسح دموع ابنه : ليه يا حبيبي .

مراد الصغير : علشان مث رضى ياخذنى ابات معاه .

زين : يا حبيبي هو تعبان هو وطنط سارة وعاوزين يناموا

والاوضه مفيهاش الا سرير واحد انت بقا هتنام فين ؟.

مراد الصغير ببراءة : انا ومراد على الثرير وطنط ثارة على

الارض.

زين باسه من جبينه : ههههه حرام عليك انت ترضى مامى تنام على الارض.

مراد الصغير : لا انا ومامى جنب بعض وانت على الارض.

زين بصدمة : هاتنيمنى على الارض يامراد... وانا اللي كنت هاخذك ونروح الملاهى بكرة .

مراد الصغير بفرحه : بجد .

زين : اممم بس توعدنى تبطل عياط و تنام وبكرة الصبح نروح نقضى يوم كله مع بعض.

مراد الصغير غمض عينه بسرعه : نمت اهو.

زين باسه من خدة : تصبح على خير يا مارو.

مراد الصغير: وانت من اهله يا بابى .

*****

عند مراد وسارة

(مراد خرج من الحمام ملقاش سارة قعد يدور عليها وعرف انها استخبت منه).

مراد: ياترى انتى فين يا بطه قلبى .... ساااارة انتى فين ياترى فى الكمدينو لا انتى تخينه عليه ولا وراة ستارة ... لا بردوا بييقا فى الدولاب .... قفشتك .

سارة بضحك : بيبيبيبيبيخ .

مراد : يامى يامى خوفا الحقوونى .

سارة : قفشتينى بسرعه .

مراد كشر : انتى لابسه السيدال ليه يا سارة ناويه تتوبى انهاردة .

سارة : لا يا خفيف علشان نصلى مع بعض.

مراد : خفيف!!! يخربيت الرومانسيه يا سارة ... انا عارف ان الليله هاتبوظ بسببك هاتبوظ بسببك يالا نصلى ياختى .

(مراد وسارة صلوا وخلصوا وسارة جت تجرى مراد مسكها وشالها).

مراد: هو احنا فينا من الجرى ... انا مفياش حيل لدة كله .

سارة : مراد عيب على فكرة.

زين : انا قولتهاالك قبل كدة انا هاخلف كثير انا عشت طول عمرى
وحيد عاوز سند لينا ... عاوزهم سند لبعض مش عاوز مراد وحيد.
ليليان : انا مش ارنبه يا زين .
زين حضنها : لا انتى ارنبه جميله وهاتجيبلى عيال كثير اوى منك
... طب تيجى نتفق اتفاق.
ليليان : اتفاق ايه ؟
زين : تيجى نخلف كمان كام مرة لو جينا بنت انا هاسكت ومش
نخلف تانى .
ليليان : وافرض مخلفتش بنت اقعد اجيب ولاد .
زين : هههههههه لا يا ستى انا هابقا اركز انشاء الله وربنا هايوفقنى
ونجيب البنت .
ليليان بمكر : بشرط انا اللى اسمى اسم النونه اللى فى بطنى ... انا
مبعملش حاجة ببلاش .
زين : هو اسم بابا وحش.
ليليان : لا حلو بس اهو بعند معاك وخلاص .
زين : ماشى يا لي لي اعندى قولى بقا هاتسميه ايه .
ليليان بتفكير : ادهم .
زين كشر : اشمعنا ادهم .
ليليان : بحب الاسم ده .. ها موافق ولا نلغى الاتفاق .
زين بتهيدة : موافق ... ادهم زين عز الدين الجارحى .
*****

عند مراد وسارة

(سارة قاعدة مبوزة وزعلانه من مراد لانه رافض يروح لدكتور
يكشف على تاخير الحمل)
مراد : الهانم هاتفضل مبوزة كثير؟
سارة : ملكش دعوة بيا .
مراد : اوووف يا سارة انتى كدة لو منفذتش اللى انتى عاوزاه
تبوزى فى وشى .
سارة عيطت : ايه اللى انا عاوزة يا مراد ... حاجة بسيطه اوى .

مراد : انتى عاوزنى اروح اقول لدكتور سورى شوف مبنخلفش ليه
؟. اصل انا ومراتى متجوزين من ٦ شهور طيب والله يضحك علينا

سارة : انت مش على بالك لانك عارف انك بتخلف لكن انا بقا
نظامى ايه ؟... مش من حقى اطمن على نفسى .

مراد : انتى زى الفل يا سارة .

سارة عيظت : انت ايه اللى عرفك انت دكتور .

مراد بغضب : يوووووة دى عيشه تقصر العمر يا شيخه لسه زفت

عرسان وبتفكرى فى الخلفه طيب واقسم بالله مانتى رايحة لحد

واعلى ما فى خيلك اركبيه ... انا ماشى من وشك .

سارة مسكت ايدة بسرعه : مراد استنى .... انت ليه كدة بتز عقلى

ومش بتستوعب كلامى .

مراد : علشان مش عاجبنى كلامك.

سارة انفجرت فى العياط: طيب اعمل ايه ؟... اتكلم مع مين

المشكلة تخصنا احنا الاتنين يا مراد ... طيب انا .... انا كنت عاوزة

اطمن على نفسى بس خلاص بدام انت مش عاوز خلاص هاسكت .

مراد شدها لحضنه وفضل يطبطب عليها علشان تهدى: عاوزة ايه

يا سارة تزوحى لدكتور حاضر بليل هاخذك ونشوف اخرتها معاكى

ايه .

*****

فى المستشفى

دكتور: انتى تمام يا مدام سارة مفيش مشكله .

سارة : طيب ليه مفيش حمل ؟.

دكتور: طبيعى دى مسأله نصيب فى الاول وفى الاخر ... وكتر

التفكير بيلخبط هروماناتك والحمل بيتأثر بكدة ... ريحى اعصابك

وسيبها على الله انتو لسه ٦ شهور يا جماعه .

مراد : قولها والنبي .

(مراد وسارة خرجوا من عند الدكتور مراد فرحان لانه اثبت انه

صح وانها مسأله وقت مش اكرتر... تليفونه رن وكان زين).

مراد : ايوا يابو مراد .
زين : ليليان بتولد يا مراد ... احنا فى المستشفى .
مراد : انهى مستشفى .
زين : بتاعتى .
سارة : فى ايه يامراد ؟
مراد : ليليان بتولد .
سارة بخضه : يالهوى دى لسه فى اول التامن لسه بدرى .
مراد : يا زين هي مراتك على طول بتولد بدرى عن معادها .
زين بتوتر : مش عارف .. تعال علشان تاخذ مراد الصغير عنى .
مراد : طيب مسافه السكه .

*****

مراد الصغير : الله دة ادهم اخويا .
مراد الكبير : اه ايه رأيك ؟؟
مراد الصغير : انا احلى منه .
مراد الكبير : تربيته يابنى كل يوم بتثبلى انى نجحت فى تربيتك .
زين قاعد وماسك ايد ليليان : تربيته سودة .
مراد الكبير : يا غياااار هاتموت من الغيظ منى ... وانشاء الله ادهم
هاينضم للحزب بتاعى .
زين : بعينك يا مراد ولا ادهم ولا كمان مراد مش كفايه سلكوياته
الزفت .
مراد الصغير ساب ادهم وجرى على زين وقعد على رجله : بابى
مراد قالى انك هاتحب ادهم اكثر منى .
زين : انا ؟! لا طبعا استحاله انا هاحبكم زى بعض انتوا ولادى يا
حبيبي يا عنى انا لو سألت انت بتحبنى اكثر ولا ماما هاتقول انتوا
الاتنين .
مراد الصغير ببراءة : لا بحب ماما ومراد اكثر حد .
زين بص بغضب لمراد صاحبه وبعدها بص بعتاب لابنه : كدة يا
مراد بقا مبتحبنيش .
مراد الصغير : لا بحبك بس مراد اكثر .

زين بحزن: ماشى يامراد حب اونكل مراد براحتك اكثر منى ... انا مش هاغصب عليك .

(ليليان ضغطت على ايد جوزها علشان ميزعلش .. لانه على طول متأثر من بعد ابنة عنه وبيحاول يعوضه بس مفيش فائدة بيحب مراد اكثر منه) .

مراد : طب انا هاخذ سارة ومراد معايا ونروح علشان مارو ميتعبش ليليان .

زين بهدوء: طيب .

مراد الصغير حس ان ابوة زعل منه راح جرى على زين : انت عاوزنى افضل معاك .

زين باسه : اه طبعا ... لو انت تحب انا موافق .

مراد الصغير: خلاص يا ميرو روح انت مع سارة وانا هاقد مع بابى .

مراد الكبير: ماشى هاجيلك بكرة اشوفك يالا يا سارة .

سارة بحزن: حمد لله على سلامتك يا ليليان .

ليليان شدت سارة بضعف وهمست : مالك؟ .

سارة : بعدين .

(سارة ومراد مشيوا وليليان نامت من التعب ومراد نام فى حضن ابوة وزين كان فرحان بيه انه اختارة) .

ليليان صحيت من النوم : هو نام ..... انا اخر حاجة فاكرها بيسالك احنا بنجيبهم ازاي .

زين : اممم نام بعد تعب وكميه اسئله رهيبه .

ليليان بحنيه : متزعلش منه يا حبيبي هو متعلق بس مراد .

زين : انا عمرى ما ازعل لما يتعلق بمراد بالعكس افرح مراد دة اخويا وصاحب عمرى ... بس انا بزعل لما بيقول انه مش بيحبنى وبيقولها على طول وفى وشى ..

ليليان : لا هو بيحبك بدليل انه حس بزعلك واختارك انت ونام فى حضنك .

زين : طيب هو انا عمرى قصرت معاه ... ولا زعقلته ولا كان نفسه فى حاجة ومعملتهاش .

ليليان : لا بالعكس ... بس هو مراد اتعلق بيه من صغرة ومراد
كلامه يشد اى حد فاتعلق بيه فاهم .

زين : انتى هاتقوليلى على كلامه .. ربنا يهديه والله .... سيبك منه
انتى لسه تعبانه .

ليليان : اه تعبانه ... انتوا مبتحسوش بينا قد ايه بنعانى .
زين مسك ايديها وباسها : ربنا يخليكى ليا ليليان ... انا من كتر حبي
فيكى نفسى اجيب منك عيال كتير اوى .... نفسى اعمل عيله كبيرة
والاهم نفسى فى بنت منك ... عارفه لو بعد كدة جبتي كله بنات انا
راضى .. البنات رزق ونعمه وعاوزهم زيك حلوين وقمرات كدة .
ليليان : لا انا بوظت يا زين هو انا بقيت قمر .... الحمد لله مش
مدينى فرصه .

زين : فين دة انتى لسه زى مانتى ولا تخنتى ولا حصلك حاجة
ولسه جميله بس مناخيرك كبرت ههههههههه.

ليليان : ههههههههه متفكر نيش كنت عبيطه اوى فى حمل مراد .
مراد الصغير اللى نايم فى حضن زين : بطلوا كلام بقا عاوز انام
مث عارف من ثوتكوا يا ناس .

*****

(بعد مرور سنه على ولادة ادهم).

سارة : الو .

مراد : ايوا يا حبيبتى .

سارة : مراد هانزل اروح اجيب هديه لادهم علشان عيد ميلادة .

مراد : طيب خليكى انتى وانا راجع من الشغل هاجيبها .

سارة : لا عاوزة اتمشى فى المول لو عاجبنى حاجة اشترىها .

مراد : طيب الفيزا عندك فى الدرج الكمدينوا خديها واشترى اللى
نفسك فيه..... من حق ابقى كلمى مامتك زعلانه منك من وقت ما

سافرت وانتى مبترديش على حد ولا بتكلمى حد .

سارة بحزن : كلمتهااا.... يالا هاقل و اروح علشان متأخرش .

(سارة فعلا لبست ونزلت المول واشترت الهديه بس مروحتش

راحت على دكتوراة نساء وتوليد راحتها من وراة مراد).

المرضه : مدام سارة عبد الله اتفضلى معايا معادك جة .
(سارة قامت ودخلت وقعدت ميتة من الخوف ليكون التحاليل اللي
عملتهاا فيها حاجة) .

الدكتورة بابتسامه : اخبارك يا مدام سارة ؟
سارة بخوف : كويسه حضرتك ..... هي التحاليل فيها حاجة .
الدكتورة : المرة اللي فاتت لما انتى جيتلى تشتكى من تأخير الحمل
الكشف المبدأى على السونار كان تمام ووقتها قولت لحضرتك نعمل
تحاليل علشان نطمئن اكثر ... بس الغريب يا مدام انك بتشتكى من
تأخير الحمل وانتى بتاخدى حبوب منع الحمل بانتظام ليه الشكوى
بقا .

(سارة وشها احمر والدنيا لفت بيها حبوب منع الحمل ايه وانتظام
كمان اكيد فيه حاجة غلط) .
سارة بلعت ريقها بصعوبه : حبوب ايه يا دكتورة لا فى حاجة غلط
انا مكنتش باخد حاجة اصلا وبعدين حضرتك ممكن التحاليل غلط
ممكن نعيدها تانى .

الدكتورة بهدوء : لا انا متأكدة انتى قبل ما تجيلى اكيديسمعتى عنى
وعن المستشفى بتاعتى ونسبه الغلط عندنا لا تذكر .. انتى بتاخديها
بانتظام علشان كدة اخرت الحمل عندك .
سارة تاهت وقلبها وجعها مش عاوزة تشك فى مراد: ازاي انا
مبخدش اى نوع حبوب .

دكتورة : اسفه المشكله عندك ... التحاليل بتقول كدة .
سارة : طيب مفيش مشكله عن اذنك .

(سارة مشيت تعيط الدنيا ضاقت بيها مش عارفه تروح فين قررت
تهدى وتروح البيت ...فكرت كثير وكثير قامت دورت فى كل مكان
ملقتش حاجة... حست انها هايغمى عليها من كتر التفكير راحت
تشرب ميه فتحت التلاجه شافت قدامها العصير اللي مراد بيصر
ونها تشربه قبل اى علاقه بينهم غمضت عينها بألم وافتكرت كل
حاجه) .

فلاش بااااااالك

مراد . : اشربى يا سوسو العصير .

نروح لدكاترة هههه وانت تقول لا انتى كويسه ...امم مانا فعلا
كويسه وطلعت باخد على قفايا منك.
مراد : سارة انا .....

سارة انفجرت فيه : انتتتت ايببييه؟...ياجبروووووتك ياخى عايش
معايا وبتكرهنى مش عاوز خلفه منى كارهنى لدرجاتى.....بتحطلى
حبوب منع الحمل علشان مخلفش ليبيبيه يا مررراد وعلشان ايببييه
دة انا حبيتك وعشقتك انامحبتش حد فى الدنيا دى قدك لدرجاتى ....
طيب اقول بتكرة العيال لا مانت حزنت على ابناك اللى مات فى
بطن امه ومش شوفته اصلا معنى كدة انك بتحب العيال طيب مانت
بردوا بتعشق مررراد بن زين وكمان ادهم بتحبه وبتقعد تلاعبهم
وتيجى لغايه عندى وتكرة الخلفه.... لا انت بتكرها منى انا... مش
عاوز عيال منى مش عاوز تربط نفسك بيا يا مراد علشان لما ترهق
منى وتطلقنى تخلع خفيف خفيف ... مش صح .
(مراد لاول مرة عيونه تدمع ويحاول يسيطر على نفسه ميعرفش)

مراد بصوت مبجوح : لا مش صح..... انتى عارفه كويس ان بحبك
اوى ..

سارة قطعت كلامه : اسسسسكت .. كفايه كذب .
مراد بضعف : لا بحبك ... بحبك اوى بس اعمل ايه انا انا مش قادر
اتحكم فى نفسى ... كل ليله وانتى نايمه فى حضنى بتخيل وانتى
مكان كاميليا نفسى بيضيق بتخفق انا حبيبتك بجنون يا سااارة مش
عارف اعيش حياتى طبيعى انا فضلت اعد الايام والليالى لتموتى
بعد سنه من جوزانا وارجع وحيد خايف اعيش حياتى طبيعى
وتروحي منى وكمان بيقا فى حته منك واتعذب اكثر .... انا جوايا
احساسيس كثير متلخبطه انا تعبانا ومفيش حد حاسس بيا ... مش
عارف انطق واقول اللى جوايا ذكرى موتها قدام عنيا وكل مرة
بتخيلك مكانها .... انا كل مل احس ان بحبك اكثر احاول اتحكم فى
نفسى افشل..قولت لما اتجوزها الحب هايقل لا بس دة زاد .... انا
.... انا فكرت كثير اروح لدكتور نفسى بس مكانتى وشغلى يمنعونى
.... انا مش عارف اوصفك احساسى ... افهمينى .

سارة : متكلمتش معايا ليه يا مراد يمكن كنت قدرتك وقتها .....
واخذنا قرار مع بعض.... يمكن انا اكون قدرت اقنعك برأى .
مراد فى اللحظة دى دموعه نزلت : اتكلم معاكى .... مكنتش
هاقدر استتحمل وانتى بتتحايلى عليا علشان تخلفى منى .. والله كنت
هاتوجع.

سارة : ومتوجعتش دلوقتى لما اكتشفت ان حب عمرى كله بيحطلى
حبوب منع الحمل .

مراد قعد مكانه وغمض عينه بالم : اتوجعت وكل مرة كنت بحطها
كنت بتوجع .... ومكنتش بعرف انام من كتر التفكير.... كنت بحلم
بكوابيس انك لما تعرفى تقررى تسيبنى كنت بخاف انام ... بس كدة
اهون مليون مرة من انك تعرفى ان مش عاوز اخلف علشان
هو اجس و ابقا ضعيف قدام عنيكى ... وانتى بتحاولى تضغطى على
نفسك علشانى .

سارة : وكدة انت مش ضعيف قدامى .

(مراد سكت وحط وشه بين ايديه .... سارة فضلت تبصله كثير قلبها
بيقولها روحيله دا روحك مهما يعمل هو غصب عنه اللى مر بيه
مش سهل و عقلها بيقولها دة بيكرهك مفيش حد بيحب حد بيأذيه
بالشكل دة وفضلت فى صراع قلبها و عقلها فضلت تبصله كثير
مستحملتش وقلبها كسب وجريت عليه ارتمت فى حضنه وفضلت
تعيط وتتعلق فيه اكثر هو اخدها فى حضنه ودفن وشه فى شهرها
وفضل يتأسف ويعتذر بس غصب عنه).

مراد بعد عنها شويه ومسك وشها بين ايديه : والله انا اسف بس

غصب عنى سامحنى .... بس اعمل ايه يا سارة

سارة بدموع و باسته : متتأسفش دة غصب عنك .... بس الطريقه
اللى عرفت بيها صعبه ... خلاص انا مش عاوزة خلفه ... انا بس
كنت بجرى عليها علشان خايفه يكون فيا عيب وتطلقنى .

مراد : انا اطلقك علشان كدة ... انا !!! .. ياااا يا سارة انا لو قالولى
قبل الجواز انك مبتخلفيش كنت اتجوزتك بردوا .... انتى ليه مش
عاوزه تصدقى ان والله العظيم بحبك اوى .

سارة : مصدقه بس اى حد مكانى كان فكر كدة .

مراد : لا انتى لا يمكن يكون حد مكانك اصلا انتى وحدك ملكتى
قلبي .

سارة : خلاص انسا اللى حصل ... وتعال نبء من جديد .
مراد بهزار : صح وبما ان قدرت احكى واقول اللى جوايا فعادى بقا
بلاها عصير.

سارة : لا خد وقتك وفكر وانا معاك فى اى قرار .
مراد: لا زقيينى انا لو اخد وقتى هافضل محلك سر ... بلاها عصير
ههههههههه ونجرب من غيرة .

سارة : نجرب من غيرة ههههههههه وماله .
(مراد وسارة حياتهم استقرت وحملت بعد اربع شهور و قضت
فترة الحمل فى نقار مع مراد اللى قافل دماغه يسمى اسم البننت على
اسم امه فاطمه او اسم امها سعاد وكان ردة الوحيد على اختياره
للإسماء دى).

مراد : انا حر بنتى وانا حر فيها وبعدين انا بحب الاسماء العتيقه .
سارة : على جتتى يا مراد تسميها كدة ولا امى ولا امك .
(وولدت سارة وجبت بنوته شبه ابوها نسخه منه مفرقتش عنه كثير
).

ليليان : الله حلوة اوى ولون عيونها جميل .
مراد بفرحه وهو شايلها ومش راضى حد يشلها حتى سارة : علشان
شبهى حلوة زى .

زين : ربنا يخليهاك يا مراد تتربى فى عزك .
سارة بتعب: يا مراد نفسى اشوفها هاتها بقا .
مراد بعند : لا دى بتاعتى محدش له دعوة بيها.
زين همس لليليان : اهى لو مطلعتش قليله الادب ورقاصه تربيه
مراد هاتكون ايه .

مراد الصغير : الله النونه هاتطلع رقاصه هيبيبه دة انا هارقص
معاها .

زين : بس يا حبيبي اسكت هاتفضحنا .
مراد الكبير : مين دى اللى رقاصه يا مارو .
مراد الصغير : البت اللى انت شايلها ... بابا بيقول كدة .

مراد الكبير : ومالو يا حبيبي وانتو هاتمسكولها الطبله انت واخوك
وتطبلوا وراها.

ليليان : ههههههه .

زين : هههههههه خفه يا مراد .

ادهم كان بيحاول يشب من ايد زين ويوصل لبنت مراد : ننه. نننه
..ننه .

ليليان : عاوز النونه يا دومي .

زين : دومي ايه انتي كمان .... مش كفايه مارو بوظتي العيال .

مراد : لم ابنك ادهم يا زين عينه من البت .

زين : انت تطول دة ادهم باشا الجارحي .

مراد : ودي بنت مراد الالفى .

ليليان : هاتسموها ايه ؟.

سارة : كاميليا باذن لله .

مراد باصلها بصدمة وبعدها ابتسم : هو انا بحبك من شويه ..

(بهمس) كاميليا مراد الالفى .... نورتي الدنيا يا روح ابوكى .

*****

(مرت الايام والسنين و الامور مستقرة ما بين ابطالنا مراد اترقى
وبقا مقدم وييمسك قضايا صعبه فى الجهاز وسارة قررت تكمل
دراسات عليا وتكتفى مؤقتا بكاميليا اللي مجننها بسبب حب مراد
ليها وهى على رأيها (اتركنت على الرف). وزين وليليان اللي
عشقهم بيزيد اكثر وطبعا زين عند و عدة مع نفسه واتفاقه مع ليليان
ومكمل مسيرته فى الخلفه وجاب اسر بعد ادهم اللي لليليان اصرت
تسميه هى بدام جه ولد وزين مقصرش خلها تحمل تانى لغايه ما
جاب البنت واصر يسميها لياان قريب من اسم عشقه (عشق الزين
ليليان)....وسارة اللي بتغيط فى ليليان ومسميها ارنه هانم وليليان
اللى كل شويه تتخانق مع زين بسبب العيال وقررت تبطل خلفه
ومرراد اللي كل ثانيه وتانيه ينق على زين (هو انت مبتاخذش
هدنه مبضيعش وقت يا زين ارحم وحس بينا) ... ومراد الصغير
اللى شخصيته بقت غريبه ميكس من زين الجارحي ومراد الالفى
وادهم اللي على طول فارض حمايته على كاميليا ومراد الكبير كل

زين : معلش يا روى متز عيش .. امال فين الاولاد .
ليليان : تصدق انا مش سامعلم صوت بقالى فترة...يالهورى ما
اروح الحق ليكون اسر بياكل ليان .
زين : ازاي يعنى بياكلها دى لسه بترضع .
ليليان بخوف : لا مانا الصبح اكتشفته جايب مكرونه وبياكلها .
زين : ليليان خلى بالك من ليان علشان ماجيش واز علكوا كلكوا الا
ليان .
ليليان : حتى انا يا زين .
زين : هههههه هاز علك نص نص ... روى بسرعه اطمنى عليها

ليليان : طيب .
(فى جناح زين)
ادهم : الله الاوضه دى جميله فيها العاب اكثر من النادى .
مراد : بابا لو عرف هايولع فينا .
ليليان : نهار اسود انت بتعملوا ايه هنا؟ .
اسر : بنلعب فى حاجات بابى .
مراد : عادى يا ماما بنلعب شويه رياضه .
ليليان : عادى ايه....هو بابا مش منبه عليكوا محدش يطلع الجناح ده
كله اصلا ولا يلعب فى صاله الرياضه بتاعته.
ادهم : بجد هو نبه امتى انا مسمعتوش ... انت سمعته.
مراد : مش فاكرا الصراحه .
اسر : انا سمعته يمامى .
ليليان : بره كلكوا واياكوا تكسروا كلمه بابى تانى.
مراد : ماشى يماما ابقى شوفى مين هايجبلك شوكلاته تانى من
وراء بابا .
ادهم : ايه ده انت بتجيب لماما شوكلاته من وراء بابا ... مش
متهايلى يا ماما بابا منبه عليكى متاكلش شوكلاته .
ليليان : انتوا بتهددونى .... ماشى ... بس مش ليليان الجارحى اللى
تهدد يا ولاد زين .

*****

فى بيت مراد الالفى

مراد : يا ترى انتى فىن يا كوكو .
كاميليا : هههه انا مش هنا يا بابى .
مراد : قفشتك .... تعالى هنا .
(كاميليا جريت على سارة واستخبت وراها ومراد راح يجرى وراها) .
سارة : كوكو ادخلى اوضتك ... عاوزة اكلم بابى .
كاميليا : يوووووة يا سوسو غيارة اوى .... بتغيرى لما بلعب مع بابى .
مراد بضحك وغمز لسارة : هههههه انتى كمان عاوزة تلعبى يا سوسو .
سارة : كاميليا ادخلى يالا اوضتك .
(كاميليا دخلت اوضتها مكشرة من امها لانها قطعت لعبها مع ابوها)
مراد : فى ايه يا سارة ؟ .
سارة : كنت فىن امبارح ؟ .
مراد : ومن امتى انت بتسألينى كنت فىن ولا حتى بعمل ايه ؟ .
سارة : انا بسألك سؤال بسيط يا مراد ... وعاوزه اجابه بسيطه عليه ... كنت فىن امبارح ؟ .
مراد : علشان ارضى فضولك ....هاجاوبك ... كنت فى الشغل ... فى حاجة تانى ؟ .
سارة : شغل ؟!! امممم ..... لا مش عاوزة حاجة كمل لعبك مع كاميليا عن اذنك .

*****

فى بيت الجارحى

(زين قاعد شايل ليان وبيلاعب فى شعرها اللي لون شعرها زى لون شعرة بص على يمينه لقا مراد اللي قاعد بيتفرج على التلفزيون وبيضحك على الفيلم مراد كان واخذ لون عيون امه وشكل زين

وجنبه ادهم اللي واخذ عيون ابوة وغمازات امه اسر اللي نايم على
رجل ليليان واللى هو وليان نسخه من ليليان) .
ليليان باسته من خدة واتكلمت بهمس : سرحان فى ايه ؟ .
زين بتنهيده وبنفس همسها : لو كان حد قالى زمان انت هاتخلف دة
كله وبيتك هاتتغير كدة وانت هاتتغير كدة مكنتش صدقت .
ليليان : طيب والتغير دة للاحسن ولا للاوحش .
زين : طبعا للاحسن كفايه انك موجودة فيه .... لما دخلتى البيت دة
كان طابقين وهادى وروتينى وملل بس اول ما دخلتية وانتى غيرتية
البيت كبر وبقا له ريحة حلوة كدة ريحه جو العيله اللي وحشتنى من
ايام موت امى وابويا .... انا مش مصدق نفسى ان ربنا رزقنى بيكوا

ليليان : لا صدق يا زين .. انت طيب وتستاehl كل خير .... الا قوليلى
يا زين ... فاكر اول ليله جيت هنا فيها ... وكنت لابسه سداال وانت
وقتها اتعصبت وقولتلى اخلعى الطرحه ماهو مش معقول مش
هاتعيشى عمرك كله بالطرحه .... وبعدها قولتلى انك هاتجيب
مهندس يعملى اوضه الا هو فين دة .

زين : مين دة ؟ .

ليليان : المهندس اللي هاعملى الاوضه ! .

زين : بتهزرى طبعا مكنتش هاجيب حد ... ياماما انت مكانك قريب
من قلبى مينفعش تبعدى عنى اصلا .

ليليان بدلع : طيب ماهو انا بعيد والست ليان نايمه على بيرجلك .
زين رفع ايده وهى دخلت جرى فى حضنه : دة مكانك ولوحدك ...
انا مبحبش حد فى الدنيا دى قدك حتى ولادك حبي ليكى اكبر منهم .
مراد : بابا هانروح امتى يخت ماما نقضى الاجازة .

زين : كمان اسبوعين هانروح .

ادهم : ينفع اخاد كاميليا معايا .

زين : لو اونكل مراد موافق تمام .

مراد : لا مراد عمرة ما يوافق .... دة مش بيطيقك يا ادهم .

ليليان : ليه بقا مش بيطيقوا .

زين : علشان كاميليا بتحب ادهم اكثر ومراد بيغير .

ليليان بضحك: ههههه سبحان الله الزمن بيعيد نفسه .

*****

(عدت الايام والشهور وسارة حاسه ان مراد مخبى عليها حاجة
تصرفاته غامضه وكل ما تسأله البرود يكون اجابتها... دماغها
بدأت توديتها للخيانة وترجع وتقول لا مراد لا يمكن يعمل كدة ....
بس تصرفاته كلها بدل على كدة ... طيب وليه لاه مراد كان له
علاقات بستات كثير اكيد واحده رجعت منهم ... فى يوم قررت
تتكلم مع ليليان .

(سارة بتكلم ليليان فى التليفون).

سارة : ليليان انا قلبى واجعنى وخايفه افضل افكر كدة .
ليليان : حبيبتي اهدى كدة دى كلها او هام والله ..... اسكت يا اسر
هاقول لبابا والله .
سارة : لا مش او هام والله يا ليليان مراد بيخونى انا اوقات بحس بيه
مراد فى نظرتة ليا متغير فى حاجة عاوز يقولها ومش قادر انا
تعبانه من كتر الخوف .... خايفه فى يوم اصحى الاقيه فعلا
بيخونى .
ليليان : سارة اهدى بقا والله التفكير غلط فى الحاجات دى .... وقله
الثقه دى غلط مراد بيحبك وحبه واضح ليكى .
سارة عيظت : لا هو حبه مش واضح بدليل كل اللى عمله فيا يا
ليليان ..... انا تعبانه اوى .
ليليان : اهدى يا حبيبتي ..... طيب اقولك راقبيه يا سارة .
سارة : دة ظابط مخبرات مش سهل امسك عليه حاجة .
ليليان : لا اقصد اول ما يقولك انا طالع خدى بعضك واطلعى وراة
وامشى براحه خالص لغايه ماتشوفى هو بيروح فين .
سارة : انا هاعمل كدة بس مش بعربيتى انا ها اجر عربيه من شركه
وهاروح وراة وربنا يستر ويطلع احساسى غلط ... بس او عدينى
متقوليش لزين حاجة

ليليان : هايطلع غلط صدقيني مراد بيحبك اوى ... واوعدك ياستى مقولش لزين حاجة .

سارة هديت شويه ومسحت دموعها: الاولاد فين ؟.

ليليان : مراد وادهم فى النادى فى التدريب وليان لسه منيمها واسر بيناقر فيا لغايه ما دماغى ورمت منه.

سارة : ربنا يعينك عليهم يا قلبى .

ليليان : طيب انتى مش ناويه كمان مرة .

سارة : كنت ناويه فى للايام دى بس مظنش هايجصل حاجة طول مانا بالخوف دة .

ليليان : صدقيني دى او هام . . انسى وعيشى حياتك ..

سارة بعزم : مش قبل ما اتأكد يا ليليان وارتاح من الخوف الى عايشه فيه .

*****

مراد : ساااارة انا نازل ... خلى بالك من كاميليا ومن نفسك انا هتاأخر شويه .

سارة : شغل بردوا ..... على فكرة انت ظابط مش رجل اعمال علشان عشاء العمل المتأخر.

مراد : اممممم لا انا اه ظابط بس ليا فى كله .

(سارة حست ان مراد بيكذب عليها جت تنزل لقت كاميليا فى وشها

اضطرت تاخذها .. اخذتها و نزلت وراة وركبت عربيه كانت

مأجراها وتسوقها هى علشان تعرف تمشى وراة براحتها وهو مش

يحس فضلت ماشيه وراه لغايه ما وقف عند عمارة قلبها وقع فى

رجليها جريت تطلع وراة ملحقتوش سألت البواب) .

البواب : دة قصدك على اللى طالع من شويهة..... دة طالع عند

الانس لارا فى الدور ١٥، .

سارة ناولته فلوس: طيب خلى بالك من بنتى هاطلع ثوانى وجايه .

كاميليا : ماما هاتسيبنى هنا .

سارة : اه ثوانى وجايه .. اوعى تتحركى .

كاميليا : حاضر

(سارة ركبت الاسانسير وفضلت تفكر مين لارا هل معقوله تكون لارا بتاعت عيد الميلاد بنت رئيسه فى الشغل لا بس هو قطع علاقته معاها من زمان وقفت برة الشقه شويه وبعدها قررت تخبط بهدوء .)

(لارا فتحت الباب وكانت لابسه بيبي دول ... سارة اتصدمت .)
سارة بلعت ريقها : مراد هنا .

لارا : امممم هنا ... مين انتى ؟ .

(سارة زقتها و دخلت تجر رجل وارة رجل وبتدعى ربنا انها تكون بتحلم .... واتصدمت من مراد اللى قاعد قصدها قالع قميصه ونايم على كنبه مغمض عينه .)

سارة : مراد .

مراد اتفرع من مكانه واتصدم من وجودها : سااارة .. انتى هنا ازاي .

سارة بدموع : معقوله ... قلبى كان حاسس .

لارا : فى ايه يا مراد مين دى ... او عا تكون مراتك اللى مطلقها .
سارة بهدوء : مطلقها!!!! فعلا انا مراته اللى مطلقهاااا ... عن اذنكوا .

(سارة جريت باقصى سرعه ليها نزلت واخذت بنتها وجريت بالعربيه ومراد حاول يلحقها مش عرف.... اختفت من قدامه .... فضل يجرى بالعربيه يدور عليها مش لاقياها راح على البيت لقى العربيه بتاعتها مركونه تحت البيت طلع على الشقه لقاها زى ما سابها وهى مش موجوده حتى كاميليا مش موجوده فضل يستنى فيها بس هى اتأخرت واتأخرت دور عليها فى كل مكان اتصل على زين وقاله على كل حاجة وزين اتجنن ونشر رجالته فى كل مكان والساعات بتعدى وهو مش عارف هى فين بعد يوم اتنين جاله الخبر اللى غير مجرى حياته .)

: الو المقدم مراد الالفى معايا .

مراد : ايوة انا... خير ؟ .

: حضرتك احنا مصلحه الطب الشرعى .. ياريت تتفضل عندنا .

مراد قلبه كان هايقف : طيب هاجى.

زين : فى ايه ؟.

مراد : مصلحه الطب الشرعى .... عاوزنى .

زين حس بخوف صاحبه : احم طيب يالا نروح .

(مراد وزين وصلوا مصلحه الطب الشرعى وهناك مراد اتصدم صدمه عمرة).

الظابط : حضرتك انت لما عملت بلاغ واحنا بندور جالنا بلاغ من شركه اسمها (.....) .... والبلاغ بيقول ان مدام سارة عبدالله متأجرة عربيه من عندهم وان معاد العربيه جه استلامها ومام سارة مش موجوده اخدنا بيانات العربيه وعلنا دوريات على كل الطرق ولقينا العربيه عامله حادثه مع عربيه بنزين والعربيه مولعه وفيها جتتين لواحدة مواصفات مرات حضرتك وبنت حضرتك ... احنا فى الاول خفنا نبلغك يطلع جثث حد تانى طلبنا منك عينه من دمك علشان نعمل تحاليل واكتشفنا انها بنت حضرتك اللي كانت فى العربيه ومرات حضرتك .

مراد : هههههههه انت عبيط ايه الكلام الاهبل ده ... اسكت خالص ... بطل تخلف ..... قوله يا زين ... قوله مراتى وبنتى كويسين وعاشين .

زين : اهدى ... فين التقارير .

الدكتور : اتفضلوا اهى .

(زين قرى التقارير وعرف انهم كانوا متفحمين وحس انه فى كابوس الدنيا بدأت تتهد وبص لصاحبه وسكت).

مراد بز عيق : سكت ليه ... ايه انت صدقتهم دول متخلفين .

زين دموعه اول مرة تظهر : اهدى علشان خاطرى

مراد : اهدى ... انت بنتكلم جد بقا .

زين : ابوس ايدك اهدى .

مراد مسك قلبه : ماالتوا ... انا السبب فى موتهم ... قلبى مراتى

وبنتى يا زين .

زين زعق لدكتور : شوفه ماله مش عارف ياخذ نفسه ... مراد

اتنفس والنبى .

مراد بضعف : مرر... مراتى يا زين ..بنتى .. ماتوا .

زين غمض عيونه بألم : يااa

*****

بعد خمس سنين .

فى المقابر

مراد : جاى ورايا ليه؟. انت عارف ان بحب اكون لوحدى

....وكم انهاردة عيد ميلاد بنتك .

زين قرب من صاحبه : جاى اقرالهم الفاتحه ... واقف معاك .

مراد بضعف : علوز اتكلم معاهم شويه يا زين .

زين : هاستناك برة تكون خلصت .

(زين مشى وساب مراد قدام قبر مراته وبنته).

مراد بدموع : وحشتونى ....انهاردة عيد ميلاد ليان بنت زين كان

نفسى تكونوا معايا اوى ... فراقكوا صعب اوى ... انا مش عايش يا

سارة من غيرك .... امك كل يوم ببتتصل بيا بتلومنى وكم ان ليليان

نظراتها ليا لوم وعتاب .... انا مش حاجة من غيرك .. انتى

وحشتينى ...رجعت وحيد تانى ... زين وليليان بيحاولوا يعوضنى

بس عمرهم ما يعوضنى عن حضنك .... تعرفى ليليان جابت عز

الدين ههههه ارنبه فعلا على رأيك .... سارة هو انت بتسمعينى

بتحسى بيا .... حاسه قد ايه انا موجوع ....وحشتينى اوى يا حبيبتي

.... انا عمرى ما خنتك بس كان غصب عنى ..هاجيلكوا بكرة

واقولكوا حصل ايه فى عيد الميلاد وهاجيلك ورد احمر .

*****

فى بيت الجارحى

(ليليان قاعدة على السرير بتعيط وماسكه صورة وزين دخل عليها

قعد جنبها).

زين : ربنا يرحمهم يا روحى .

ليليان : هى كمان راحت .... زين انا حاسه هاتدخل عليا فى يوم

وتقولى بخ بعمل فيكى مقلب.

